

Allah Dostu Derki 4

Dr. Münir Derman (K.S)

1. [RAHMÂN - RAHÎM](#)
2. [FATİHA SURESİ](#)
3. [VAHİY -İLHAM -İLKA' -FEYZ](#)
4. [VİCDAN](#)
5. ["KUR'ÂN"](#)
6. [VAHİY](#)
7. [VELÎ - DOST - VELÂYET - VELİYYULLAH - EHLULLAH - ERMiŞ - EVLİYÂ - KİBAR-I EVLİYÂ - KİBAR-I EHLULLAH](#)
8. [GÖNÜL](#)
9. [TÜRK MİLLETİ DÜNYANIN EN CÖMERT MİLLETİDİR](#)
10. [ER RAHMÂN](#)
11. [TAHTE'S-SERA - FEVKE'S-SERA - TOPRAK - TURAB - HÂK - SERA](#)
12. [SECDE-İ TİLÂVET](#)
13. [AHMED YESEVİ](#)
14. [HACI BEKTAŞ-I VELÎ](#)
15. [DERViŞ](#)
16. [HAKİKİ SEVGİ!](#)
17. [ZİKİR](#)
18. [NAMAZIN ASLI NEDİR?](#)
19. [NAMAZ UYKUDAN HAYIRLIDIR](#)
20. [NAMAZDA OTURURKEN AYAKLARIN DURUMU](#)
21. [SUDAKİ CÖMETLİK ALLAH'A AİT BİR CÖMERTLİKTİR](#)
22. [KADİR GECESİ](#)
23. [MESCİD-İ AKSA](#)
24. [KÂBE'NİN ÖRTÜSÜ](#)
25. [RAVZA-İ MUTAHHARA](#)
26. ["HER ŞEY FÂNİDİR"](#)

27. [NASİHAT VE SÖZ](#)
28. [ZEKAT](#)
29. [SADAKA](#)
30. [MODERN İLİM FARKINDA DEĞİL! NEYİN ?](#)
31. [KÂİNATDA TEKÂMÜL ve İLÂHÎ KANUNLAR...](#)
32. [TER](#)
33. [RUHÎ VE BEDENÎ MUHAFAZAKÂRLIK](#)
34. [ÇENE - TIRNAK - PARMAK UÇLARI](#)
35. [KÜRTAJ](#)
36. [TÜP BEBEK](#)
37. [DİMAĞ = BEYİN İLAHÎ BİLGİSAYAR I](#)
38. [DİMAĞ = BEYİN İLAHÎ BİLGİSAYAR II](#)
39. [DARVİN NAZARİYESİ](#)
40. [HAYVANLAR HAKKINDA SUALLERE CEVAP](#)
41. [KEDİ](#)
42. [HAKKINI HELAL ET !](#)
43. [BEDDUA](#)
44. [HUDA SETTÂR'DIR](#)
45. [TEFRİKA](#)
46. [ALLAH'IN KUDRETİNDEN ŞÜPHE ETMEK KÜFÜRDÜR](#)
47. [ŞİMŞEK](#)
48. [DİNDEKİ YASAK OLAN YANİ HARAM MÜNAKAŞA EDİLMEZ](#)
49. [BİR SUALE CEVAP](#)
50. [KADIN](#)
51. [ZİNA](#)
52. [ENDAM](#)
53. [KADIN - EV - HAREM – AİLE](#)
54. [ALLAH KELÂMINDAN BAZI ÂYETLER](#)
55. [KAVMÎ BÛRA](#)
56. [HAKİKATLERİ HATIRLATMAK VAAZDIR](#)
57. [İLÂHÎ ZEVKİN KAPISI KADIN](#)
58. [NAZAR-HASED](#)
59. [NASİHAT VERMEK BUGÜN İMKAN DIŞINDA KALMIŞTIR](#)
60. [HER KİME Kİ HAKİKATİN SIRRINI ÖĞRETTİLER](#)
61. [İSLAM VE EDEB](#)
62. [OSMANLI TÜRK VAKIFLARI](#)
63. [SUSUZ ÇEŞMELER!...](#)
64. [HATTATLIK](#)
65. [DEDELERİMİZDE PEYGAMBER SEVGİSİ](#)
66. [YAVUZ SULTAN SELİM](#)
67. [TAKVİM](#)
68. [İNSAN VÜCUDUNUN HAKİKAT SIRRI](#)

[RAHMÂN – RAHÎM](#)

RAHMÂN: öteki âlemde “Rahmeti” hududsuz olan O.

RAHÎM: Bu dünyada hududsuz “Merhameti” olan O.

“Rahmeti hududsuz olan”

“Hududsuz merhameti olan”

Aralarındaki farkı ara bul düşün sonra gel konuşalım.

Bunu anlamak için aklının Cebrail'i olmak lâzımdır.

13.7.1985

FATIHA SURESİ

Fatiha sûresi Mekke'de bir defada nazil olmuştur.

Bu sûre hakkında binlerce tefsir, yüzlerce fıkıh ulemâsı izahlar yapmıştır.

“Fıkıh: Nefs-i insaniyenin leh ve aleyhdeki şeyi bittefekkür düşünerek bilmesidir”.

Fukaha da, İlâhî emirleri kulun aleyh ve lehinde en iyi şekilde kullanması için düşünüp kaide koyan rasih âlimlerdir.

En güzel şekilde İmam-ı Azam'ın “Fıkıh-ı Ekber”inde izah edilmiştir.

Onun iyice anlayarak okunmasını tavsiye ederiz.

İçinde taşan temiz aydınlığa dokunmak gerek ama...

Henüz şüphelerin tamamıyla boşalmadı.

Bu lâfi herkes kendi mânevî tarafı derecesinde anlar.

Mânevî demek:

Ruhanî, Mücerred.

Suverî ve cismanî değil.

Maddîyat ile bilinmeyen taraf demektir.

Fatiha kelimesinin mânâsı; başlangıcı olmayan başlangıç mânâsınadır.

Bu sûre Kur'ânın kalbidir derler.

Aslında Er RAHMÂN'ın kullarına kendisiyle nasıl temas edileceğini ve ne isteyeceğini bildiren İlâhî bir protokoldür.

“Er RAHMÂN: Kur'ânı öğretti.

İnsanı yarattı.

Ona beyanı ilham etti.”

Yani İlka'-yı İlâhiyye.

“Güneş ve ay hesaplı Çemen ve ağaç “RAHMÂN'a secde ederler”.

O hâlde RAHMÂN ki her şeyi halk eden ve RABB'iniz olan onun hangi şeyini inkâr edebilirsiniz.

Şu, Er RAHMÂN Sûresindeki âyetlere dikkat et!

Gizli hakikatları anla!

Anladım deyip geçme!..

RAHMÂN: Öteki âlemde Rahmeti hududsuz olan “RAHMÂN”...

RAHÎM: Bu dünyada hududsuz “merhameti olan RAHÎM”...

Dikkat edilirse “Rahmeti hududsuz olan”.

“Hududsuz merhameti olan” dedik.

Aralarındaki ince ve büyük mânâyı anlamaya çalış!
Muhakkak öğren!..

Bismillâhirrahmânirrahîm:
RAHMÂN, RAHÎM diyerek demektir.
Yani ALLAH...
Ben de “RAHMÂN RAHÎM diyerek” ondan dışarı değilim.
Ben de onun RAHMÂN RAHÎM’liginin içindeyim.

Deniz denildiği zaman “Su” gelir akla.
Hatta gelmez bile...
Çünkü deniz zâten toplu suyun ismidir.

RAHMÂN RAHÎM yanlış anlama:
ALLAH'ın zâtı mübarekleridir.
Hatta “ALLAH'U EKBER'İN” mânâsı:
ALLAH büyüktür mukabili değildir.
“ALLAH”, O büyük demektir.
Büyük ararsan işte O büyük.
Büyük O'dur.
ALLAH büyüktür cümlesi, kelime yetersizliğinden tamamıyla yanlıştır.
Hatta bilmeyerek küçültme vardır.
Küfre kadar gider.
Şirk olur.
ALLAH...
O...
Büyük, Ekber...

Âlemlerin RABB'ına hamd olsun.
HAMD kelimesinin mânâsı hiçbir dilde yoktur.
Bu ALLAH'ça bir kelimedir.
O kadar.
Âlemlerin RABBı.
Yaratanı.
Ustası.
Mimarı Kim?
RAHMÂN RAHÎM zât-ı mübarekleri...

DİN GÜNÜ ne demektir?
Cenabı ALLAH yarattığı kullarına:
Kendisine;
Münâcaat,
Yardım isteme,
Teşekkür.

Dua “etmek isterlerse” burada serbestiyet vardır.
Şu protokol dahilinde yapmalarını tavsiye ederek Fatiha Sûresini inzal etmiştir.

Din günü:

Dünyadan öteye gittiğin zaman (öte nedir bunu bilmezsen sözümüz yok).

Dünyadaki kabahat ve iyiliklerin (inanıyorsan) birgün hesabı olacağı, işte o ne zaman ise oranın hakimi, sahibi yalnız O'dur demektir.

Buna inandık.

Kabul ettik,

Lâ ilâhe illallah dedik...

Tamam...

Peki şimdi:

İnandığın şeyi idrak ederek tasdik edeceksin...

Neymiş o tasdik,

“Biz yalnız sana kulluk ederiz”

“Ancak senden yardım isteriz”.

O hâlde:

“Bizi en doğru yolda gidenlerden eyle.

Muhafaza et.

Sevmediklerinin yoluna saptırma.”

Kabul!

Âmin!

Yani:

“Peki öyle olsun!” demektir.

Amin burada ALLAH'ın kabul ettiğinin gizli işaretidir.

Zira Bana böyle dua edin diyor.

Kim?

O...

Daha ne istiyorsun?

Onun için Fatiha Sûresi canlıya da âhirete intikal etmiş de her yerde okunur.

Yalnız yerinde okunmasını bilmek çok mühimdir.

O zaman İlâhî tesiri görülür.

Gelişigüzel olursa:

Senin namazda alel acele okuduğun fatiha, “Lillahi’l- fatiha” denildiği zaman okuduğun fatiha cinsinden olur.

O zaman elini yüzüne sürmekten utan!

Fayda arama bunda...

Fayda görmedi mi şüphe başlar, inanma sarsılır.

Namazda aklıma bazı şeyler geliyor diye aklına kabahat bulma! Okuduğun veya dinlediğin

Fatiha'nın içine giremedigindendir.

Fatihatsız namaz olmaz ha!..

O hâlde diğerleri hiç olmaz.

Kendi kendini kandırma!..

Evlât. Efendi. Beyefendi. Hacı amca.

Şeyh hazretleri. Tarikatçılar. Evliyâ diye geçinenler. Mürşid beyler!

Hele:

“Bizim namazımız kılınmıştır!” diyen süper serseriler!..

Fatiha kâinatda her şeye yeter artar.
Bu gibi işlerde dışarıdan içeriye bakarsan birşey göremezsın.
İçeriden dışarıya bakarsan o zaman iş başkadır.
Kendini bulmak HAKK'ı bulmaktır.
Kaç kula nasip olmuştur.
Kendi kendini anlamak için aklının Cebrail'i olmak lâzımdır.
Resûlü Ekrem'i çevreleyen mübarekler:
"Müslümanız" diyorlardı.
Biz de:
"Biz müslümanız" diyoruz.
Birimizin yalan söylediği muhakkak.
Onlar mı, biz mi?
Onlar kim?
Biz kim?
Düşün biraz!..

Yanlış kullanılan ve suistimale uğramış çok lâflarımız vardır.
Meselâ:
ESTAĞFİRULLAH:
"ALLAH'dan mağfiret talep ederim! Yanlış yaptım!" demektir.
Bu hem ALLAH'dan özür dilemek, hem af talep etmek duasıdır.
Hâlbuki:
Kendisine büyüklük isnad edecek sözleri bununla karşılamak doğru değildir.
"Estağfirullah efendim!"
Amaan böyle dır dır etme!

MAĞFİRET:
Kulların günahının SETTÂR ile örtülmesi ve bağışlanmasıdır.
Estagfirullah! (Cümlesini aşağıdaki anlamlarda kullanamazsınız!):
I am sorry!
Pardon!
Enschuldigung!
Mânâlarında doğru değildir.

Bir kaide vardır, Ma'ruf diye:
Ma'ruf; aklın idrak ve şer'in tahsin ettiği fiil, amel, hareket, söz.
Bu ma'rufdur. Zıddı ise münkirdir.

13.07.1985

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ
إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ
صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ
"Bismillahirrahmanirrahim. El hamdü lillahi rabbil alemin. Er rahmanir rahiym. Maliki

veymid din. İyyake na'büdü ve iyyake nesteiyn. İhdinas siratal müstekiym. Siratallezine en'amte aleyhim ğayril mağdubi aleyhim ve lad dallin. Rahmân ve rahîm olan Allah'ın adıyla. Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. O, rahmândır ve rahîmdir. Ceza gününün mâlikidir.. (Rabbimiz!) Ancak sana kulluk ederiz ve yalnız senden medet umarız. Bize doğru yolu göster. Kendilerine lütuf ve ikramda bulunduğun kimselerin yolunu; gazaba uğramışların ve sapmışların yolunu değil!" (Fatiha 1/1 -7)

Nefs-i insaniye: İnsan nefsi.

Leh : Hakkında, onun için, onun faydasına.

Aleyh : (Aleyhi - Aleyhâ) (Alâ edatının zamirle birleştiği zamanki şekli.) Aleyhinde, onun hakkında, onun üzerine.

Bittefekkür :Tefekkürle

Rasih : (C.: Râsihîn-Râsihûn) (Rüsu. dan) Temeli kuvvetli, sağlam. * Bilgisi, bilhassa dinî bilgileri çok geniş olan. * İyice oturmuş, dem ve damarlarına yerleşmiş, temeli sağlam ve kuvvetli olan.

Fıkıh-ı Ekber : Yüksek fıkıh. Dinî bilgilerin en mühim olanı. İmana dair ilim. * İmam-ı Azam hazretlerinin meşhur eserinin ismi.

İzah : Açıklamak. Bir şeyi anlaşılır hâlde söylemek veya yazmak.

Tefsir : Mestur, gizli bir şeyi aşikâr etmek. Mânâyı izhâr etmek. * Anladığını anlatmak. Bildiği kadar açıklamak. * Kur'ân-ı Kerim'in mânâsını anlatan kitab. * Ehl-i Hadis ıstılahında Tefsire dâir hadis-i şeriflere Tefsir denilir.

Fıkıh : (Fikh) Derin ve ince anlayış. Bir şeyi, hakkı ile, kühü ile bilmek. İnsanlar arasındaki ilişkilerle ilgili olarak dinî hükümleri ayrıntılı delilleriyle bilmek. Müslümanlar, müslüman olmaları i'tibariyle Allah'ın emirlerine tâbidirler, uyarlar. Fıkıh ilmi, hangi şartlarda Allah'ın hangi emrinin nasıl uygulanacağını inceler. * Bilmek, anlamak. * Kapalı bir şeyin hakikatına nazarı infaz edebilmek. * Kendisine hüküm taalluk eden hafi bir mânaya muttali' olmak. * Ist: İslâm Hukuku. * İnsanın amel ciheti ile lehine ve aleyhine olan şer'i hükümleri bir meleke halinde bilmesi.

Fukaha : (Fakih. C.) Fakihler. Fıkıh âlimleri. (Bak: Fıkıh).

الرَّحْمَنُ
عَلَّمَ الْقُرْآنَ
خَلَقَ الْإِنْسَانَ
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ
الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

“Er rahman. Alleme lkur'ane. Halekal insane. Allemehul beyan. Eş şemsu vel kameru bi husban. Ven necmu veş şeceru yescudan. : RAHMÂN Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona

açıklamayı öğretti. Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte) dir. Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (Rahmân 55/1-6)

İlka' : Koymak, bırakmak. Terk etmek. Öne atmak.
İlka'-yı İlâhiyye :ALLAH'tan gelen kutsal ilhamlar

Mukabil : Karşılık olan. Karşı taraf. İvaz, bedel, karşılığı.

Protokol : antlaşam. Mukavele.

Mücerred : “C.: Mücerredât” Yalnız, tek. * Hâlis, saf, katışıksız, karışık olmayan. Tek başına. * Çıplak, soyulmuş. * Tek başına yaşayan, evlenmemiş, bekâr.

Suver : “Sûret. C.” Sûretler.

Suverî : sûrete ait.

İnzal : (Nüzul. dan) İndirme. İndirilme. Nüzul ettirme.

Suistimal : Kötüye kullanma. Eldeki nimeti veya fırsatı boşuna yahut kendi menfaatine kullanma.

Ma'ruf : Bilinen, tanınmış. Belli, meşhur. * Şeriatın makbul kıldığı veya emrettiği. * Adl, ihsan, cud, tatlı dil, iyi muamele. (Bak: Emr-i bi-l ma'ruf)

Şer' : Emir ve nehy gibi hükümleri vaz' etmek. * Bir işe başlamak. * Dalmak. * Girmek. * Zâhir etmek, göstermek. * Cenab-ı Hakk'ın emri. Âyet, hadis, icma-i ümmetle ve kıyas-ı fukaha ile sâbit olan dinin temelleri, şeriat. (Bak: Şeriat)

Tahsin : Beğenmek ve alkışlamak. * Tezyin eylemek, güzelleştirmek. * İyi ve güzel bulmak.

Münkir : (Nekr. den) İnkâr eden, kabul etmiyen, hakikatı tasdik etmiyen, dinsiz.

VAHİY -İLHAM -İLKA' -FEYZ

VAHİY:

Emir ve Arzu-yu İlâhinin sessiz sözsüz, kelimesiz vasıtalı olarak Resûlullah'ın kalb-i mübareklerine ilka' edilerek Resûl'ün ağızlarından çıkan ve ses hâlinde tecellî eden -ki bunlar Kelâm-ı İlâhidir- vahiy peygamberlere vâki' olur ve son bulur.

İLHAM:

ALLAH'ın bütün mahlûkat ve insanlarla ruhuna zamanı geldiği zaman ilka' olması için devamlı olan İlhamat-ı İlâhiyedir.

ilham devamlıdır.

Ona erişmek ve ondan hisse almak için temizlenip o ilhamatı alabilecek seviyeye erişmek lâzımdır.

İLKA':

Lügat mânâsı i'tibarı ile, bırakmak demektir.

Bu İlka'hat-ı İlâhiye daima mevcuttur.

Hem maddedeki intizamda, işleyişde görünür, hem de görünmeyen mânevî tarafta sezilir. Bu ilka'ata erişmek gerek...

Yani yaratılış icabı insan kendini ALLAH'ın istediği yolda hazırlarsa ona bu ilka'at vâki' olur.

O zaman insanın nefsinde husule gelen şeye “FEYZ” denir.

Feyzi târif kısaca şöyledir:

Nefsi insaniyeye vuku bulan İlka'at-ı İlâhiyye...

Bunların hepsi Resûlü Ekrem'in ruhaniyeti ile yıkanabilmek imkânına kavuşmuş mübarek kimselere vâki'dir.

Dünyada tek bir ma'bed vardır.

O da insan vücududur.

Bu vücud bir mekândır.

Kendini temiz tut!

Bu mekânda, yani cesed mekânında “lâ mekân”ı temsil ediyorsun unutma!..

İnançlarını isbata uğraşma!

İspat, varlığından şüphe edilen meçhullerin aranma yoludur.

Âlemde, akıl ersin ermesin mânâsız birşey yoktur.

Mânâsızlığın bile mânâsı vardır.

Gayba inanmak demek; aklın yetmediği hududun ötesini bilmek demektir.

Bu da aklın hududu dışına çıkmamağa uğraşmağıdır.

Akla hakaret olmasın diye.

Aklı sana büyük bir nimet olarak bahşedene isyan olur ki küfürdür.

Onun için Kur'ân-ı Kerim gayba inananlara indirilmiştir.

Bundan dolayı :

“her ne sûretle olursa olsun kurtulmak için tek ümit dahi olsa, yalana baş vurmayınız!”

buyurmuştur Resûlü Ekrem.

Temiz bir insanın vicdanını ferahlandıran her şey sevabdır, içi kemiren şey ise günahdır.

Her duyduğun bu mihenkdeki habere hürmet, kibirsizliğin delilidir.

Hürmet, İlâhî bir hasletin insanda kalmış bir tezahürüdür. Doğuşundan Nebîliğine kadar bir toz, leke bulamazsın Resûlde, öyle olmaya savaşı!..

“O peygamberdir!” deme.

Sen de “ahsen-i takvim” yaratıldın.

Böyle olduğunu sana öğretmek için gönderildi O...

İnsan gerçek tehlike ile karşılaşmayınca kimsenin ne yapacağını kimse bilmez.

Vicdanı ferahlandıran şey sevabdır, içi kemiren şey günahdır dedik. Bu ferahlamada irade yoktur.

Aynı zamanda elde olmayan İlâhî bir sevgi ve anlaşılamayan, idrak edilemeyen buzlu bir mesuliyet vardır.

ALLAH'ın emrinden olan ruhun idraksiz olarak kendi, kendi mevcudiyetini hissetmesidir.

Rahmeti hududsuz olan “RAHMÂN” O.

Hududsuz merhameti olan “RAHÎM” O.

RAHMET: Vicdan Rahmetin aynasıdır.

MERHAMET, bu Rahmetin kulun tahammülü kadar tecellîsini gösterebilmeğidir.

07.05.1985

Vahiy : Bir fikrin, bir hakikatın veya emrin Allah (C.C.) tarafından Peygambere bildirilmesi.
* Lügatte vahiy: Kelâm, kitap, işaret, irsal, ilham, ifham, emir, teshir, bir şeyi harfiyyen i'lâm, bazı hususi maksadları tebliğ gibi mânalara gelir. * Şeriatta vahiy: Dilediği ahkâmı, esrar ve hakaikı Peygamberan-ı Zışanına rüya, ilham, kitap, irsal-i melek yollarından biriyle Cenab-ı Hakk'ın bildirip ifham buyurması demektir

İlham : Allah tarafından kalbe gelen mâna.

İcab : Lâzım. Gerekli. Lüzum. Sebeb olmak. * Ist: Akitlerde ilk söylenen söz. Bir mal sahibinin müşteriye karşı, "Bu malımı sana şu kadar paraya sattım" demesidir. Müşterinin de kabul etmesine dair olan sözüne "kabul" denir. Şer'i ıstılahta buna "icâb ve kabul" denir.

Vâki' : Olan, düşen, konan. Mevcud ve var olan. * Geçmiş olan, geçen.

Feyz : (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. * Bir haberi fâş etmek. * İçindeki düşüncesini izhar etmek

Ma'bed : (Mâbet) (İsm-i mekân) İbadet edilen yer. (Mescid, câmi gibi)

Lâ mekân : Mekanı Halkeden ALLAH Tealânın tarafı.

Meçhul : Bilinmeyen. Belli olmayan.

Ferah : Şen, sıkıntıda olmayan. İç açıcı. Şenlendiren. * İnşirah. Sevinç.

Mihenik : (Mihek) Altının ayarını anlamaya mahsus bir taş. Ölçü. İyiyi kötüyü ayıran, ayar âleti. * Mc: Bir insanın kıymetini, ahlâkını anlamaya yarayan vasıta.

Haslet : Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

Tezahür : Meydana çıkma, belirme, görünme. Gösteriş. * Birbirini korumak, birbirine arka olmak. * Arkalaşmak; yâni birbirine yardım etmek. * Avretine zihar etmek, yani zevcesinin arkasını validesinin arkasına teşbih ederek "zuhruki kezuhri ümmî" demek

Ahsen-i takvim : En güzel kıvama koyma. * Cenab-ı Hakkın her şeyi kendisine lâayık en güzel kıvam, sıfat ve sûrette yaratması. İnsanın en yüksek ve câmi isti'dâd ve kabiliyetlerde ve en güzel sûrette yaratıldığı.

لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

"Lekad halaknel'insane fiy ahseni takviymin : Biz insanı en güzel biçimde yarattık." (Tîn 95/4)

Tecellî : Görünme. Bilinme. * Kader. * Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. * İlâhi kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.

İlka' : Koymak, bırakmak. Terk etmek. Öne atmak.

ViCDAN

ViCDAN:

Lügat mânâsı:

Ruhun mevcudiyet-i zâtiyesini bilmesi...

Mânevîyatın husule getirdiği hiss-i deruni,

Bu hisde ALLAH'ı hatırlamak ve ona duyulan haşyet ve sevgiden mahrum olmak korkusu.

(Bugünkü Türkçe gibi başı boş bir dille bu hususları anlatmak çok güç)

Her insanda “vicdan” vardır.

Ya farkındadır ya değildir.

“Vicdansız” demek bunun farkında olmayan demektir.

“Vicdan” ne ise onda merhamet, sevgi, güzellik, adalet, doğruluk gizlidir.

Onlarla yoğrulmuş, dokunmuştur.

Bir insana vicdansız demek küfürdür.

Bu hissin, duygunun altında irade yoktur.

Elde olmayan İlâhî bir sevgi ve anlaşılmayan idrak edilmeyen bir mesuliyet vardır.

İnsanda mevcut bu duygunun tezahürleri vardır ve bu duyguyu muhafaza ederler ki bunlar da o duygunun kendinden çıkan filizleridir.

Onu koruyanlar, el ile tutulamayan görünmeyen his ve duygulardır.

Onlarda:

1 - HAYA ve EDEB:

Yaratılıştaki ve insanın elinde olmayan ve mânevî varlığından utanması ve çekinmesidir.

Her yaratıkta vardır.

Vicdanı zedeliyecek her harekette ortaya çıkar.

2 - FAZİLET: insanın yaratılıştaki iyilik, mânevî dürüstlüktür.

insanın “ahsen-i takvim” en güzel mahluk olduğunu gösterir.

3 - ŞEREF:

İnsanın mânevî yüksekliğidir.

Mevki, makam insana şeref vermez.

İnsan mevki ve makama şeref verir.

Eğer hakiki insan ise.

(Hakiki insan olmayan nedir onu sen düşün!)

4 - NAMUS:

Bütün yukarıda küçük izahım yaptığımız insan hasletlerinin hülâsasını ifade eden

“Mukaddes” bir kelimedir.

Târif edilemez.

“Namus-u Ekber” Cebrail'in ismidir.

Unutmayın!..

Şimdi bunları yani yukarıdaki târifleri yoğurarak tekrar anlatalım:

ViCDAN:

İnsanın ahsen-i takvim yaratılıştaki mânevî dürüstlük ve doğruluğu aksettiren İlâhî haslet mihengi...

İlâhî Rahmetin aynası.

O aynadan RAHMÂN görünür unutma!..
RAHMÂN, Rahmeti hududsuz olan O .

FAZİLET:

Buradan akis ve tezahür eden büyüklük haslet ve duygusu...
Bunda hududsuz merhameti olan “RAHÎM O” görünür.

İFFET ve NAMUS:

Bu hasletleri koruyan İlâhî doğruluk çemberi...
En âdil mahkeme insanın kendi vicdanıdır.
Herhangi türlü adalet olursa olsun adaleti geciktirmek de adaletsizliktir.
Adaletsizlik insanın kendi içine inmeğe çalışmamazlığından ileri gelir.
Zira insanlar anlamadıklarına daha çok inanırlar.
Fakat adalet yerini bulsun diye adaleti yaralayacak büyük bir hata yapmaktan korkmalıdır.
Zira, ALLAH'a isyan olur.
ALLAH'ın yarattığı her türlü maddî ve mânevî kanunda öç alıcılık olduğunu unutmamak gerekir.
Älemde mânâsız birşey yoktur.
Mânâsızlığın bile mânâsı vardır.
Tasadüf diye birşey yoktur.
Hem maddî hem mânevî hepsinin bir kanun hududları içinde cereyan ettiğini bilmek, anlamak, milyonda bire nasip olur. Herhangi bir şeyin maddî tarafı tahammüls üzlük hududuna girerse kâinattaki kanunun icra hududuna girer, perişan olur.
Bu hemen olduğu için tehhür etmez.
Mânevî kanunlar da öyledir.
ALLAH “zülintikamdır” demek öç alıcı demek değildir.
Yarattığı maddî ve mânevî kanun icrasıdır.
Bu kanun hemen tecellî ettiği için, onun için SERİÜ’L- HESAP’tır.
İnsanlar tutmamak için söz verirler.
Vaad etmek çok tehlikeli bir iştir.
Ve bu gibi işlerde insan “ALLAH” ile arada hicab olmadan temastadır.
ALLAH'ı görmemenin sebebi:
Onun dışında olmadığındandır.
Çok dikkatli olmak gerek...

Denize girip de kimse görmedi diye içine işeme!
Dikkat!..
Sevgiden doğan korkudan “Fedakârlık” ortaya çıkar.
Korkudan doğan sevgi ise şuûrsuzdur.
Bilinmez. Bu “CESARETTİR”

KAHRAMANLIK:

Şartların getirdiği bir durumdur.
Fedakârlık sevgiden doğan bilinmeyen bir korkunun tezahürüdür.

CESARET:

Şartlara bakmadan şuûrsuz ve sonu düşünülmeyen insanî bir haslettir.
Kahramanlık aklın bittiği yerden başlar.

Atın erkeğine aygır
Dişisine kısrak
Yavrusuna tay derler.
Peki ata ne zaman at deniyor?

Bütün bu hasletlerin ismi toplam olarak:
İnsanlığın “mânevî İlâhî gururu” ismini alır.
Hisler, Hareketler, insanların gururunu ayak altına alacak dereceye kadar küçülürse o insan yoktur demektir.
Ölüler yaşayanlara yük olursa saygısızlık olur.
Sabrı zorlamayınız.
Hakiki sabır ALLAH'ın her dediğine boyun eğmektir.
Sabrını ALLAH'ın Es SABÛR esması ile karıştırmaya çabala...
ALLAH bundan dolayı sabırlı olanları sever.
ALLAH sevdikten sonra daha ne istiyorsun?

Böyle insana sadaka farz ve emirdir.
Zekât, ruha.
Malındır.
Sadaka başın zekâtıdır.
Er REZZÂK Esmasını fiilen zikirdir.
Sadaka-yı Fıtr cesede aittir.
Oruçlu iken muayyen güne ait olmasındandır.
Niyet ile olması ibadet olduğunun en büyük delilidir.

Sünnet; Bütün fiilî, malî, sözle yardımlardır.

Bir de “Şey'en lillah” sadaka vardır.
Ne farzdır.
Ne sünnetdir.
Bir şey değildir.
Asıl sadaka da budur.
Helâl rızıktan verilir.

Resûl-ü Ekrem ceplerinde 8 dirhem parası varmış.
Çarşıya çıkıyorlar.
Kendilerine bir gömlek alacaklardı.
Yolda ağlamakda olan bir cariyeye raslıyor.
“Niçin ağlıyorsun?”
“Bazı şeyleri almak için ailem beni çarşıya gönderdi.
2 dirhem param vardı.
Kaybettim.
Eve dönersem hâlim ne olur ona ağlıyorum. Korkudan...”
Resûl-ü Ekrem cariyeye 2 dirhem para verdi.
Geriye 6 dirhem 4 dirhemiyle bir gömlek aldı.
Eve dönerken yarı çıplak bir adam gördü.
Gömleği ona verdi.
Geriye kalan iki dirhem ile bir gömlek aldı.

Evine dönerken daha önce rasladığı cariye ile karşılaştı.

Ağlıyordu.

Sordu:

“Ne oldu?”

“Efendim geç kaldım. Dövölmekten korkuyorum”

Resûlü Ekrem, gel ben seni evine götüreyim.

Eve varmışlar.

Cariyenin sahibi Resûlü Ekrem'i görünce çok sevinmiş.

Resûlü Ekrem, çocuğun gecikme sebebini söylemiş.

Bağışlanmasını istemiş.

“Ey ALLAH'ın Resûlü! Evimize sizin ziyâretinize vesile olan bu cariyeyi ALLAH için azad edip, hür kılıyorum!”

Resûl-ü Ekrem çok memnun olmuş...

Evdekilere:

“Yanımda 8 dirhem ne bereketli imiş.

Bir cariyenin korkusunu önledik.

Sonra onun hür kalmasını sağladık.

Yan çıplak bir adamı giydirdik.

Yine de para bitmedi.”

Ne demek istediğimizi herhâlde anladınız, işte bu “şey'en lillah” sadakadır.

Bu sadaka; İnsanın ALLAH'a duyulan sevginin, Rahmeti hududsuz olana karşı irade dışı bir hareketidir.

27.X.1986

Hiss-i deruni : İçe doğma. Gönülden duyuş.

Haşyet : Korku ve dehşet.

Vicdan : İnsanın içindeki iyiyi kötüden ayırabilen ve iyilik etmekten lezzet duyan ve kötülükten elem alan manevî his. * Kendinden geçme, dalma. * Bir şeyi bir halde görme, bulma. * Duyma, duygu. * İnanç. * Şuur. * Bâtın ile Hakkı tanımak. * Din.

Namus : Irz, iffet, edeb, hayâ. * Şeriat. * Melâike. * İrade-i İlâhiyenin tecellisi. * Nizam. * Emniyet ve istikamet gibi faziletlerin muhassalası olan pek kıymetli haslet. * Bir kimsenin mahrem, gizli esrarı olup işleri ve hallerinin iç yüzüne vakıf ve muttali kimseye denir. * Hayırlara ait gizli hâllerin hâmil ve vâkıfı olan. Bu mânada Cebrâil Aleyhisselâm'a ıtlak olunur. Sair melâikenin vâkıf olmadıkları vahyin sırlarına vakıf ve mahrem olması cihetiyle ona NAMUS-U EKBER denilmiştir.

Şey'en lillah : ALLAH için bir şey, sadaka.

Câriye : Muharebede İslâm düşmanlarından esir edilen kadın hizmetçi.

“KUR'ÂN”

KUR'ÂN:

Dehâ ve zekâ eseri değildir.

VAHÎY eseridir.

Hazreti Peygamber Efendimize DÂHÎ unvanı verilemez.

Dehâ, biraz cinnet ve biraz hiyle mânâsını kendinde gizler.

Bundan dolayı Resûlü Ekrem'e bu sıfat verilemez...

Bu, münkirlerin isnad edecek şey bulamayarak güya medhetmek sadedinde söyledikleri iftiradır...

KUR'ÂN zekâ ve fikir mahsulü de değildir.

ALLAH tarafından hem elfazı ve hem de Resûlü Ekrem'e aynen vahyolunmuş kitab-ı tevhiddir ki, gâyet veciz ALLAH'ça kelâmdır. Mânâsı ALLAH'tadır.

Onun için her Arap Kur'ânı anlayamaz.

ALLAH'ın feyzi ile istediği kimseler anlayabilir...

KUR'ÂN'da 7 dilde kelimeler vardır.

İstebrak, Sundus, Hindce'dir.

Arapça'ya geçmiştir.

İ'caz: Âciz bırakmak demektir.

Fesahat, belagat, kelâmın meziyetlerindendir.

Sözsüz, pürüzsüz doğru vaz' imâsına fesahat, makam ve merama en münasip şekilde bulunmasına belagat denir, i'caz bu mânâyâ gelmez kat'iyyen...

İ'caz : Ebedi fesahat ve belagat meziyetlerinin üstünde bir lügattir. ÂYÂT-I BEYYÎNAT'dır.

Müttakiler için hidâyet ve vaazdır.

Hak kitaptır.

Mü'minler için Hidâyet ve Rahmetdir.

Şifâ ve Rahmetdir.

“İlâhî emrimizden vahyedilmiş bir ruhtur.”

Bunlarda belagete işaret edecek bir âyet yoktur.

Ve işte böyle sana emrimizden bir ruh vahyettik.

İlâhî bir ruhtur.

Kur'ânı Kerim'in iycazı bu kudsî ruhun âyet ve sûrelerde tecellî eden ruhaniyetindedir...

01.06.1950

Dehâ : Çok akıllılık. Zekiliğin ve anlayışlılığın son derecesi. İleri görüşlülük, geniş ve çok güzel fikir sâhibi olmak.

Zekâ : Çabuk anlama ve bilme kabiliyeti. Fehim ve idrakte çabuk olma. * Ateşin alevlenmesi. * Güzel koku alma.

Fesahat : Doğru ve düzgün söyleyiş. Açık ve güzel ifadeli konuşma.

Fasâhat: Sözü; lâfız, mâna ve âhenk i'tibariyle kusursuz olmasıdır.

Belagat : Hitâbettği kimselere göre uygun, tam yerinde, düzgün ve hakikatlı güzel söz söyleme san'atı. Muktezâ-yı hâle mutâbık söz söylemek. * Belâgat, hem düzgün, hem yerinde söz söylemeyi öğreten ilmin de adı olur.

Vaz' : (C.: Evza') Koyma, konulma. Bırakmak. Atlamak. Tayin etme, belirtmek. Duruş, hareket, tarz.

Î'caz : Âciz bırakmak. Acze düşürmek, şaşırtmak. * Edb: Mu'cize derecesinde düzgün ve icazlı söz söylemek. Benzerini yapmada herkesi acze düşürmek. Güzel söz söylemekte insanların muktedir olmadıkları derece. * Mu'cizelik olan şey.

Meziyet : (Meziyyet. C.) Meziyyetler. Üstünlük vasıfları.

Îmâ : İşaret etmek. İşaretle anlatmak. İşaret.

Meram : Maksad. Niyet. Arzu. İstek. İçten tasarlanan.

Müttaki : Ehl-i takva. İttika eden. Haramdan ve günahtan çekinen, kendisini Allah'ın (C.C.) sevmediği fena şeylerden koruyan. (Bak: İttika - Amel-i sâlih)

Âyât : (Âyet. C.) Âyetler. * Cenab-ı Hakk'ın sıfât ve kudreti hakkında görülen âşikâr deliller, bürhanlar. * Menziller. Mekânlar.

Beyyînat : (Beyyine. C.) Beyyineler. Bürhanlar.

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

“Ve yes'eluneke anir ruh kulir ruhu min emri rabbi ve ma utitüm minel ilmi illa kalila : Sana ruh hakkında soru sorarlar. De ki: Ruh, Rabbimin emrindendir. Size ancak az bir bilgi verilmiştir.” (İsrâ 17/85)

VAHIY

ALLAH birçok peygamberler gönderdi.

İnsanları aydınlattı.

Göndermeseydi şöyle olurdu gibi dua ve sözler doğru değildir. ALLAH'ın yarattığı kâinat kanunu böyledir.

Biz ancak hamd ve şükrederiz.

Kur'an 14 sûredir.

86 Mekke'de 28 Medine'de Vahiy:

Gece-gündüz Resûlü Ekrem'e hicab olmadan mi'racda namazın farzıyeti bildirilmiştir.

Cebrail bazen görünür bazen görünmezdi.

Göründüğü zaman arada hicab yoktu.

Karşı karşıya konuşturlardı.

Meleklerin kanatları yoktur.

Ruhanî kuvvetlerden ibarettir.

Kuş kanadı gibi değildir.

Melekleri kendi ruhanî hüviyetleri ile görmek çok güçtür.

Beşeri kuvvet yetmez.

Resûl-ü Ekrem beşeriyet hâinden melekîyet hâline intikal ederek Cebrail'den vahiy alırdı ki bu en büyük güç vahiydir.

Cebrail melekîyetden beşeriyet sûretinde zuhur eder, âyetleri Resûl'e tebliğ ederdi.

Cebrail nazmını, mânâlarını Taraf-ı İlâhiden ruhanî bir takarrub ve ittasal sûretiyle ve hemen

zâtında mürtesem olacak bir sur'atle telâkki eder.

Yahut Levh-i Mahfuz'dan telâkki ve hıfzederek yere nüzul eder Resûl'e tebliğ ederdi.

“İKRA! = Oku!”

“Okuma bilmem”.

Bu ne demektir?

Yazı yok.

Ne okuyacak?

Burada oku, senin bildiğin gibi yazıdan oku değil.

Bunu öğren!

Gözleri hakikatlere açık olanlar yakinen bilirler ki bu maddîyat âleminin fevkinde bir de mânevîyat âlemi vardır.

Bu maddîyat sahasında sayısız hadiseleri vücuda getiren İlâhî kudret mânevîyat âleminde de nihâyetsiz şuuna “olurlara” vücud vermektedir.

Bu mânevî şunun tecellîyatı hususunda ise Kur’ân âyetlerinin pek lâtif tesirleri vardır ki bu da Kur’ânı Kerim'e ALLAHu Tealâ tarafından mev'ud bulunan hassalardan meziyetlerden ibaretdir.

Birçok hastalıkların iyileşmesi için âyetlerin okunması lâzımdır. Burada seslerin, ihtizazların kulak, göz, cild tarikiyle o hastalığa tesir ettiği malûmdur.

Bunları münakaşa etmek doğru değildir.

Râsih olanlar bunu anca anlarlar.

Bu şuna benzer; gurbete düşen tecrübesiz bulunacağından düşmanı dost sayar.

Şaban-ı Velî'nin bir mescidi yanmış.

Yerine tekrar yaptırmamıştır.

“Dikkat!” ALLAH'ın kahrında lütfü gizlidir.

Onun için ALLAH VÂHİDü'l- KAHHAR'dır.

Yani kahrının içinde lütuf gizlidir.

Yegâne O'dur.

Bilir misin, muhakkak bilmen lâzım!

Bilmezsen ayıp olur...

Mağarada ölümle arasına bu örümcek ağı kondu.

Bir devenin tercihi kimseyi gücendirmez.

İnancın vaktini ALLAH tayin eder.

Bazen hemen, bazen 10 sene sonra.

"NÛN" - HÂ MÎM" - "ELİF LÂM RA"

Bu üç huruf-u mutakatta' sûrelerin başında vardır.

Aha bu üç sûrede ALLAH'ın en büyük ismi gizlidir.

Hicab : Perde. Örtü. Hâil. * Utanma. Kendini kusurlu bilip insanlar arasından çekilmek. * Men'etmek. * Allah ile kul arasındaki perde. * Setretmek. Gizlemek.

Ruhanî : Cisim olmayıp gözle görülmeyen cin ve melâike gibi bir mahluk. Ruha ait. Ruhtan meydana gelmiş, melek. * Madde ile alâkalı olmayan, mânevi, ruh âlemine mensub olan.

Cebraîl : (Cebril, Cibril) Cenab-ı Hakk'ın emirlerini Peygamberlere (A.S.) bildiren büyük melek. Peygamberimiz Resul-i Ekrem'e (A.S.M.) Kur'ân-ı Azimüşşân'ı vahiyyle getiren melek (A.S.).

Zuhur : Meydana çıkmak. * Ansızın meydana gelmek. * Baş göstermek. Görünmek. * Hulul.
* Galip olmak. * Âlikadr.

Tebliğ : Ulaştırmak. Götürmek. * Bildirmek. * Eriştirmek.

Nazm : Sıra, tertib. * Kafiye, vezinli, söz, şiir. * Dizili olan şey. * Kur'an âyetleri.

Takarrub : Yanaşma .

İttasal : Temas.

Mürtesem : (Resm. den) Resmolunmuş. Resimlenmiş.

Mev'ud : Vadedilen

Şuun : (Şe'n. C.) İşler, fiiller. Havadis.

Râsih : (C.: Râsihîn-Râsihûn) (Rûsuh. dan) Temeli kuvvetli, sağlam. * Bilgisi, bilhassa dinî bilgileri çok geniş olan. * İyice oturmuş, dem ve damarlarına yerleşmiş, temeli sağlam ve kuvvetli olan.

Hassa : (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet. Te'sir. Menfaat. * Adet ve alâmet. Ekâbir, kavmin ileri geleni.

İhtizaz : Titreşim.

Tarik : Yol.

Kahr : Zorlama. Cebir. * Ezme. Mahvetme. * Fazlaca üzüntü. Keder içine işleme. * Cenâb-ı Hakkın şiddetli ve azab verici vasıflarının tecellisi. (Kahr, lütfun zıddıdır.)

KAHHAR : Galib-i Mutlak ve her an kahretmeğe muktedir olan Allah (C.C.) Hak Celle ve A'lâ'nın esmâ ve sıfâtındandır.

Huruf-u mutakatta'a: Gr: Kur'an-ı Kerim'de sure başlarında bulunan, kesik kesik, ikisi üçü birleşik veya tek başına yazılı harfler. Elif Lâm Mim, Yâ Sin, Elif Lâm Râ... gibi. Bunlar İlahî birer şifre olup, mânalarını anlayanlar Resul-ü Ekrem (A.S.M.) ve O'nun vârisleridir.

VELÎ – DOST – VELÂYET – VELİYYULLAH – EHLULLAH – ERMİŞ – EVLİYÂ - KİBAR-I EVLİYÂ - KİBAR-I EHLULLAH

Vehleten aynı mânâyâ gelirlerse de aralarında büyük farklar vardır.

VEDÛD: Dost demek.

VAHÎY: ALLAH tarafından peygamberlere feyz tariki ile bildirilen “Şey”.

İLHAM.

MÛLHİMUN

İLKA'-İ İLAHİYYE

FEYZ
RİCAL.
RİCAL-İ GAYB.
HAVVARİ.
HAVVARİYYUN

VELÎ:

Dost demektir.
Kendisi mi dost.
Yoksa dost mu seçilmiştir.
Bunu bilmek çok güçtür.
Amma mümkündür.
Velâyet makamına mazhar olmuştur.
Bunlarda ruhanî ve maddî tasarruf vardır.
Velîyi anlatmak, bilmek çok güçtür.
Resûl'ün bâtını tarafının “kendilerine verildiği kadar” aynacı gibidirler.

VELİYYULLAH :

Velî olduğu; keramet, tasarruf, yaşayış tarzı ile malûm, müsellemler.

EHLULLAH:

ALLAH ve Resûl'ünün sevgisine mazhar olan, ancak ALLAH'a rabt-ı kalb eden.

ERMÎŞ:

Riyazet ve ibadetle “Men arefe nefse fakat arefe RABBe” hududuna varmış, anlamış kimse demektir.
Bunlarda keramet görülebilir.
İlka’-yı İlâhiye hududuna gelmiş kimse.

EVLİYÂ:

Dünyadan âhirete intikal etmiş velîler demektir.
İlka’hata kavuşanlardır.

KİBAR-I EVLİYÂ:

Geçmiş velîlerin ruhaniyetlerinden fayda görüp ruhen temas edebilenler.
İlka’-yı İlâhiyeden öğrendiklerinden dolayı.

KİBAR-I EHLULLAH:

Hakiki ehl-i tarikat olanlar.
Yani ruhen peşe takılanlar.

İLKA’-İ İLÂHİYYE :

Devamlıdır.
Onu almağa evvelâ vücudu hazırlamak lâzımdır.
Hududa geldi mi o zaman feyiz baslar.
Yani her şeyin aslı esası anlaşılmaya baslar.
Burada ilim lâzımdır.

Meselâ:

Deniz balıklarının terkininde tuz yoktur.

Tatlı su balıklarında aksine tuz vardır.

Tek Tırnaklı hayvanlarda ; at, katır, eşek. tek tırnaklıdır.

Terkiblerinde tuz vardır.

Çift tırnaklı koyun, keçi.

Bunların terkinlerinde tuz yoktur.

Denizden çıkarılan balık çabuk kokar.

Tatlı sudan çıkarılan balık kokmaz.

Resûlü Ekrem'in:

“İlim tahsil ediniz” sözü, ilka’hatı alabilmek için, idrak tarafınızı hazırlayın demektir.

Resûlü Ekrem'in niçin ümmî olduğunu düşünün.

Çünkü hocası ALLAH...

Eserden müessire, müessirden asla varmak...

Burada bu hususlarda İlka’hat-ı İlâhiyeden fayda görüp, feyz alabilmek için ilim lâzımdır.

ER RAHMÂN sûresi şöyle başlar:

“Er RAHMÂN”. Yani burada “Er RAHMÂN, ALLAH demektir”.

Kur’ân öğretti.

İnsanı yarattı.

O'na beyanı ilham etti.”

“İlka’-yı İlâhiyeyi öğrenmek yolunu bildirdi”

Güneş ve ay hesaplı.

Çemen ve ağaç “Er RAHMÂN'a” secde ederler...

“1-Dağa vahy ettik. Maddeye

2-Agaca vahyettim. Nebata

3-Arıya vahyettik. Hayvana

4-Meryem'e vahyolundu. Kadına.

5-Nebîlere vahyettik. Nebîye

6-Resûlü Ekrem'e vahyettim.”

Kâinatdaki her intizamlı işlemede olan hadiseden, nebatlardan, hayvanlardan, kuşlardan, böceklerden herşeyden, madenlerden, kimyaden, fizikden yol bularak ilka’hata kavuşmak gerek.

Bütün fenler bu ilka’hat yani mevcut olan “Beyan”ın idrakidir.

İLKAHAT: Heyşeyin aslında gizli ve devamlı fişkırان ilimdir.

1-Tetkik ile bulunan ve külliyyat hâline gelen matematik. Fizik. Geometri. Kimya. Mekanik. Atom ilmi.

2-İlkahatın feyz tarafından iktisab edilen ruhanî taraf.

3-En sonu “İlm-i Ledün” ne az çok vukufiyet.

Bütün bu tarafın târifinden büyüklerin yazdığı kitaplardır ki târifden başka birşey değildir.

MÜRŞİD:

Cesedin bu tarafını ilka'ata hazırlayan kimsedir.

Çile. Riyazat. Cesedi disipline almak, yani ilka'atı alabilmek durumuna hazırlamak.

HÂLVET:

Bunların dışında mürşidin kudret ve ruhanî kuvvetinin müride ilka'atı.

Doğrudan doğruya alabilecek veyahut ilka'atın ona idrak edilmesidir ki o da himmetdir.

Mürid o hâle geldi mi himmet, ilka'atın idraki için bir nevi icâzet olur.

“Himmeti’l- ricâl taklau’l- cibâl. :

Ricalin himmeti dağları bile yerinden oynatır!” sözü işte budur.

VEDÛD:

Bu dost demektir.

ALLAH'ın esmaların dandır.

Aklını ilka'atın içine bizzat çekilerek giren ve idrak ve şuûrsuzluk içinde ALLAH ile dost olan demektir.

Yâ Vedûd Sultan!

Kim olduğunu biraz oku, araştır!

Öğren!

20.06.1985

Vehleten : Birdenbire. İlkın. Ansızın.

İlham : Allah tarafından kalbe gelen mâna.

Mülhim : Kalbe feyiz veren, ilham eden Allah (C.C.)(Hadis, maden-i hayat ve mülhim-i hakikattir. M.)

İlka’-i İlahiyye : Doğrudan İlâhi veriş. Kemâlâtta gerekeni bildiriş.

Feyz : (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su.

Rical : (Recül. C.) Erkekler, er kişiler. * Mevki sahibi kimseler, devlet adamları. * Yaya olanlar.

Rical-i gayb : Her devirde bulunan ve herkesçe görülmeyen ve bilinmeyen ve Allah'ın (C.C.) emirlerine göre çalışan mübârek, büyük zatlar. Ricâlullâh.

Havvari : Yardımcı. * Hz. İsa'nın (A.S.) yardımcı ve sahabeleri olan 12 zâttan her biri.

Havvariyyun : Hz. İsa'nın (A.S.) yardımcı ve sahabeleri olan 12 kişinin hepsine birden verilen isim. Bunlar: İsa'nın (A.S.) Petrus adını verdiği Yunus'un oğlu Simun, kardeşi Andreas, Yakub, Zebedi'nin oğlu Yuhanna, Filipus ve Bartholomaeus, Matta ve Tomas, Alte'nin oğlu Küçük Yakub, Gayur Simdeu, Yakub'un oğlu Yahuda, hain Yahuda İskariyot'tur.

Müsellem : (Selm. den) Teslim olunmuş olan, doğruluğu şeksiz kabul edilen. Herkes tarafından kabul edilip emniyet ve itimad edilen. * Tasdik edilip inkâr edilmeyen. * Ayıplardan teberri olunmuş.

Rabt-ı kalb : Kalbi bağlama.

Riyazet : (Riyazet. C.) Nefsi terbiye maksadıyla az gıda ile geçinmek, nefsinin hevesattan men' ile faydalı fikir ve işle meşgul olmak.

İntikal : Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. * Göçmek, geçmek. * Sirâyet. Bulaşmak. * Bir şeyin miras olarak kalması. * Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlamak.

İlka'hat : Doğrudan İlâhi veriş. Kemâlâtta gerekeni bildiriş. Döllenme.

Kıbar : (Kebir. C.) İnce ve nârin yapılı. Terbiyeli ve nezaket sahibi. Hassas. * Kebirler. Büyük rütbeliler. Büyükler.

Terkib : Birkaç şeyin beraber olması. Birkaç şeyin karıştırılması ile meydana getirilmek. * Birbirine karıştırılmış maddeler.

Ümmî : Resûlullah Sav'in; mahluk için amâ (körlük-Karanlık) olan bilinemezlik âleminde Haber Getiren Nebiyyü'l- Ümmî oluşu. Tüm yaratıkların Nur-u M. Den yaratılmış olmasından dolayı ÜMM=Ana oluşundan...

İntizam : Tertib, düzen, düzgünlük ve nizam üzere olmak.

Vukufiyet : Bir şeyi bilme. Öğrenmiş olma. * Bir hâlde kalma. * Durma, duruş.

Himmet : Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı Hakk'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. * Allah indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevi yardımını ile birisini koruması, yardım etmesi. * Tabîî şevk ve meyil ve heves. * Lütuf, yardım.

İcâzet : İzin. Müsaade. Şehadetname. Diploma. "Olur" demek. Destur vermek. İlmî ehliyet. Reva görmek.

Men arefe nefse fakat arefe RABBe : Kim ki nefsinin bildi RABBİNİ da bildi.

Külliyat : (Külliyet. C.) Bütün. Hepsi. Hepsi birden. * Bir müellifin bütün eserleri.

İktisab : Kazanmak. Tahsil etmek. Elde etmek.

الرَّحْمَنُ
عَلَّمَ الْقُرْآنَ
خَلَقَ الْإِنْسَانَ
عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

“Er rahman. Alleme lkur'ane. Halekal insane. Allemehul beyan. : Rahmân Kur'an'ı öğretti. İnsanı yarattı. Ona açıklamayı öğretti.” (Rahmân 55/1-4)

GÖNÜL

“Mekânda iken lâ mekâna dalmak”.

Gözümün nûru namazdır.

Semâya bakmak, sonsuzluğa, bir nevi lâ mekâna bakmaktır.

İnsan, aklın varamadığı lâ mekânı içine almış bir mekândır.

Semâ, ALLAH'ın var olduğunun en büyük delilidir.

Şu cümleleri anlamak gönül işidir.

Denizde bogulsan bile eğer balık yemezse, su seni muhakkak sahile karaya atar.

Suyun bir bildiği var demek...

Al malını!..

ALLAH seni topraktan yarattı.

Mayanda, harcında ben de varım amma..

Toprak olmasaydı ben de görünmezdim.

Şu iki dostluk için:

Toprak altında ölen, suda boğulan ALLAH nezdinde şehid sayılır.

Rahmeti dostun olan toprakta ara!

Ben su, bunu gizledim amma topraktan yukarı buhar hâlinde çıkarım.

Tekrar inerim ismime Rahmet derler.

Bazen de âfet olurum.

Fakat sebebini bilmem.

Siz sebebini bulun!

Bulursunuz da hem.

Amma...

Amması var.

Bende kabahat yok...

Kendinde ara!..

ALLAH sana güç verdi. Akıl verdi, irade verdi.

Kendi işini kendin yaparsan, ALLAH'ın verdiği malzeme ile yapmış olursun.

O hâlde onunla birlikte yapıyorsun demektir.

Aha bu son cümleyi anlayan bütün kâinat sırrını anlar.

Kendine güvenmek ALLAH'a güvenmek olduğunu bil!

Miskin olup başkasından yardım isteme!

ALLAH'ı unutup şirke girme!

Kendini bırak O'na!

O ne yaparsa güzel yapar. Böylelikle asıl dostun ile dost olursun. Bu hareketinle de her şeyi

ALLAH'dan istemiş olursun.

ALLAH ne lütuf ve ihsan etmiş ise sen o'sun o kadarsın...

Dünyada her şey bir kanuna tabi'dir.

Değişmez.

Ne kadar küçülürsen ona o kadar yanaşırsın...

Ölüm bu küçülmenin son hudududur.

Küçülme: “Kibirden arınma, İlâhî tevazu’ içinde olmadır”.

O'na kavuşursun bundan dolayı...
Herkes ölümü zaika olarak tadacaktır.
Demek ki işin içinde zevk gizli.
ALLAH insana serbestiyet vermiştir.
Bundan dolayı ALLAH ile her an birlikte olmak senin elinde...
Bu sûretle âlei cismanî ile âlem-i ruhanî hududunda bulunmuş olursun ki bu hudud
“GÖNÜL” denilen nesnedir.
Kalb gözü dedikleri gönül gözüdür.
Her an ALLAH'ı görmüş olursun.
Fakat sen farkında değilsin...
“Ağlamak insanı kâmil yapar” derler.
Bu hâl, fâni olduğunu ve âciz bulunduğunu bir nevi itiraf ve tasdiktir.
HAKK'ın verdiği kuvvet ile çalış!
Alın terinin kirlisi yoktur.
Onu Hile, yalan, haram ile kirletme!..
ALLAH'ın helâl hazinesinin hududu yoktur.
ALLAH'ın helâl rızık kapısı kapalı gibi görünürse de alinteri ile Müracaat edenin elini kapı
boş çevirmez.
Aksini düşünmek küfürdür.
Sen yeterki istemesini bil
ALLAH'dan istemek en büyük ibadettir.
İbadet, bu istemenin temizliğine kavuşmak olduğunu unutma.

Fatiha sûresini oku da anla!
Söz alıp verme var onda.
Sen bir defa elini temiz tutarak aç!
Oradan boş dönme yoktur.
ALLAH “kapına geleni boş çevirme” buyuruyor.
Kendisi hiç boş çevirir mi?
Bunu düşünmek bile küfürdür.
Aman dikkat et!..
Kapının tokmağını çalmasını bil!..
Er REZZÂK-ı Âlemdir.
Münkiri de kafiri de hiçbir yaratığı geri çevirdiği düşünülemez.
ALLAH'ın helâl rızık hazinesi haram rızık yok edecek derecede hududsuzdur.
Dünyada muayyen bir müddet kalacağını hakkı ile bilen, verilen rızıkına kanaat edip yaşamak
“NEFSİN” ...
Âhireti terk ederek cehennem korkusundan ve cennet mükâfatından dolayı düşünmeyerek
ALLAH'a ve peygambere bağlı yaşamak “GÖNLÜN”...
Kendi kendini terk etmek ve hiç olduğunu bilerek ALLAH'dan başka hiçbir şeye rağbet
etmemek “CANIN”, zühdün. Yani Mansur gibi olmak.
Bir damla suyu denize dökersen ikilik denizde kaybolur.
Deniz denizdir.
Damla da damladır.
Deniz coşsa dalgalansa burada irade denizindir.
Damlanın değil...
O koskoca deryada damlayı bulmak imkânsız.

Ne akıl ile ne de kimya ile bulamazsın.
Mutlak hakikat ALLAH'dır.
Herşey O'ndan...
Fakat hiçbir şey O değil...

“Tevhid” bunu bilmektir ve “bu HAKK!” demektir.

Aman dikkat et!

Anlamayanlar Mansur gibi başını vururlar...

O zaman ne kulak, ne göz işe yaramaz.

Hiç olduğunu anlamak “HAKK” demek budur.

Mansurluğunu ilân etme!..

ALLAH ile senin aranda sır kalsın...

O zaman cesed ile insanın görünmeyen öte tarafı hududundasın...

Bunun arası kalb gözü dedikleri ve târifi mümkün olmayan “gönül” dür.

Cesedi ile imkân âleminde, ruhu ile kudret âleminde olmak “gönül” gözünün açık olması demektir.

Namaz mi’racdır demek: Gönül ile HAKK olana bağlanmaktır.

Gönül: HAKK olana bağlanmanın ismidir.

Bunu unutma!..

Mecnun gibi Leylâ'ya bağlan!..

O zaman çölü de görmezsin, kumu da, sıcağı da...

ALLAH'dan başka o aşkla birşey göremezsin.

Hiç ol ki O’nunla birlikte olduğunu anlarsın o zaman...

Sana son öğüt:

Akşam ve sabah namazlarını vaktinde kıl aslanım!

Kim ne derse desin o iki namazın kazası yoktur.

“Süvariler bile sizi kovalasa sabah namazının sünnetini kaçırmayın!” diye Resûl-ü Ekrem bağırıyor.

Bir gün gelir bu sûretle “GÖNÜL” ne imiş öğrenirsin o zaman bana da dua edersin.

“ALLAH gönlün gibi versin!” demek ne demektir.

O zaman anlarsın bu duayı.

“Namaz gözümün nûrudur.” buyurdu Resûlü Ekrem.

Namazın gözle ne alâkası var bilir misin?

“Ben kulumla görürüm” diyor Zü’l- Celâl.

Bu, ALLAH ile beraber hem kendini hem de HÂLİK’ı HAKK olarak görmek demektir. Bu “gönül” dedikleri nesne işte budur.

31.X.1985

Miskin: Uyuşuk, tenbel, hareketsiz. Zavallı.

Tabi’ : Birinin arkası sıra giden, ona uyan. Boyun eğen. İtaat eden.

Zü’l- Celâl: Celâl sahibi, Allah (C.C.) Azamet, kibriyâ, izzet ve heybet sahibi Cenâb-ı Hak. (C.C.)

Mi'rac : Merdiven, süllem. * Yüksелеcek yer. * En yüksek makam. * Huzur-u İlâhi.
Peygamberimiz Hz. Muhammed (A.S.M.) Efendimizin, Receb ayının 27. gecesinde Cenab-ı
HAKK'ın huzuruna ruhen, cismen, hâlen çıkması mu'cizesi ki; en büyük mu'cizelerinden
birisidir.

Rezzâk : Bütün mahlukatın rızkını veren ve ihtiyaçları karşılayan. (Allah)

Münkir : (Nekr. den) İnkâr eden, kabul etmiyen, hakikatı tasdik etmiyen, dinsiz.

Muayyen : Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit olunmuş,
karalaştırılmış.

Rağbet : (Ragbet) İstek, arzu. İyi sayılmak. Bir şeyi çok iştiaqla istemek. İhlasla dua etmek,
teveccüh etmek.

TÜRK MİLLETİ DÜNYANIN EN CÖMERT MİLLETİDİR

Cömertlik zenginlik ile değildir.

Gönül iledir.

Hangi fakirin evine giderseniz gidiniz sizi aynı ağılık ruhu ile ağırlarlar.

Cömertliğin idraki hiçbir batılı kapitalistin hülyasına bile giremez.

Zâten lügatlarındaki cömertlik kelimesinin mukabili de uydurma lâkırdıdır.

Cömertlik başka dile tercüme edilemez.

70.000 evliyâ toprağı denilen Anadolu'ya has bir haslettir.

Cömert kelimesi Anadolu'da kullanılmaz.

Çünkü bu herkesde olduğundan kibir vesilesi olur.

Gerçek hayat rüyâlara hiç benzemez.

Kederden geçmeden neşeye varılmaz, insanlar bilmedikleri konularda tartışrlar.

İnsanları amelleri ile değil, adları ile tanıyorsunuz.

Birçok adlar birçok fena işleri örter.

Hallac-ı Mansur'a yapılan görülmemiş işkence ile ölüm, şeriatı muhafaza kelimesi altında
ulemâ meclisinin verdiği fetva ile oldu.

İslâmda işkence yasaktır.

“Müsüllü” âyeti.

Uhud Harbinde inmiştir.

Fetva verenlerin adlarına bakmayın.

Altında küfre bakan yüzleri görülür, o adların.

SETTÂRü'l-uyub

Zü'l- İntikam

Şedidü'l- ikab

Seriü'l-hisab

VÂHİDü'l- KAHHAR

Zü'l-celâli ve'l- ikram

RABBü's- semâvât

Nûru's-semâvât

BEDÎü's-semâvât

Bunlar ne demektir?

Bunları bul öğren!

ALLAH'ın kahrında lütfü gizlidir.

Yanan yeri tekrar yaptırmamıştır.

Kimse onu sen bul!..

Kahrın içinde lütfü gizlidir.

Dikkat!

Onun için VÂHİDÜ'l- KAHHAR'dır.

Gözleri hakikatlere açık olanlar yekinen bilirler ki bu maddîyat âleminin fevkinde bir de mânevîyat âlemi vardır.

Bu maddîyat sahasında sayısız hadiseleri vücuda getiren İlâhî kudret, mânevîyat âleminde de nihâyetsiz şunu "olurları" vücuda getirmektedir.

Bu mânevî şunun tecellîyatı hususunda ise Kur'ân âyetlerinin pek lâtif tesirleri vardır ki bu da Kur'ânı Kerim'e ALLAHu Tealâ tarafından mev'ud bulunan (vaad edilen) hassalardan meziyetlerden ibaretdir.

Birçok hastalıkların iyileşmesi için âyetlerin okunması lâzımdır. Bunlar İlâhî ihtizaz titreşimleridir.

Organizmada maddî değişmeler, bunlara bağlı ruhî tezahurlar görülür.

Meselâ gürültü; kanda, dimağda potasyum muvazenesini bozar. Ani hiddetlerde bu muvazene yine bozulur.

Delilerde muvazene çok bozuktur.

Tabiatda birçok madenler vardır.

Bunlar bugünkü bilgimize göre Anyon Katyondurlar.

Yine bazı madenler vardır miknatıs onları çekmez veyahut onlar miknatısa yanaşmazlar.

Bu bahis uzundur.

Diğer yazılarda anlatılmıştır.

Rüyâ bir sırdır.

Ruhî hadiselerden biridir.

Kur'ânı ve âyetlerini anlamak için belagat ilmi denilen aklın ve idrakin hakikata doğru gittiği bir yoldur bu.

MAANİ – BEYAN - BEDİ' kısımları vardır.

Bunları bilen Kur'ânı tefsir eder anlar...

Meselâ:

"NÛN" - "HÂ MÎM" - "ELİF LÂM RA"

Bunların hepsi birden:

Elif : ALLAH

Lâm : Lâtif Cebrail demek

Mim : Melek. Muhammed demek.

Hepsi birden ER RAHMÂN oluyor.

Mânâsı ALLAH Cebrail ile vahyi Hz. Muhammed'e gönderdi.

İşte bunu anlayanlar ilimde rasihûn olanlardır.

"HER ŞEYİ SUDAN HALKETTİK"

"Herşey" nedir?

"Her şeyde Ben varım.

Kudretimle tecellî ettim.

Bütün güçlerimle güründüm."

Her meydana çıkıp zuhur eden şeyin aslı, kim, gücü, kudreti o zuhur eden şeyin içinde kalandır.

Kendinde taşıdığın dostu bilen çok azdır.

Onu bilen ölümden, ihtiyarlık, ızdırapdan kurtulmuştur.

Ölmezlik suyu içmiştir.

Ama yine ölecektir.

Lâkırdıya gülme!

Çok mühim lakırdı bunlar, tekrar tekrar oku!

Zira:

İlim, “asl”a, hakikata tecavüz ederse sapıklık başlar.

Sonsuza girmeden ideal bir târif yapılamaz.

Bütün sırr-ı esrar-ı vahdaniyet insan üzerine yükletilmiştir.

Hakiki insan Huri ve Gılmandan daha güzel halk edilmiştir.

Meşhur Arap Şairi Ebu Munzer :

“Ya İlâhî senin olmadığın yeri bize göster de cehennemi göreyim!” demiştir.

ALLAH her yerde hazır ve nazır değildir.

Dikkat et!

“Her şey ALLAH'da hazır ve nazırdır” demektir.

Aksini düşünme, küfre gidersin!

Yardım kudsal bir sözdür.

Bütün yaratıklara yardım ALLAH'ın şanındandır.

Bu şandan hakiki ile istifade için kimseden yardım istemeyin. Yardım istemekde HAKK'a isyan kokusu vardır.

Bu hareketde bu kokuyu burun almaz.

Akıl idrak etmez tüm bulamaz.

Bu işde irfan sahibi olmak gerek.

Bunu idrak edememek en büyük cehennem ateşidir.

Faizle para almak aha bundan haramdır.

Vermedi demedir.

Sen utanmadan istiyorsun.

Yani faiz, ALLAH vermedi başkasına dönmektir.

HAKK bu hâlinden senden utandı da seni işitmek istemedi.

Ondan istediğini vermedi.

22.07.1986

Cömert : Eli açık, ikramcı, kerem sahibi.

Lügat : Kelime. Söz. * Her milletin dili. * Lügat kitabı, sözlük.

Mukabil : Karşılık olan. Karşı taraf. İvaz, bedel, karşılığı.

Vesile : (Vâsile) Bahane, sebep. * Fırsat. * Elverişli durum. * Vasıta. Yol. * Pâye, rütbe. * Baba. * Kurbiyet. * Kendisi ile başkasına yaklaşılan şey. * Cennet'te bir menzil adı. (El-Vesiletü menziletün fi-l Cenneti hadis-i şerifi bunu te'yid ediyor.)

Ulemâ : (Âlim. C.) Âlimler. Osmanlı devrinde yüksek ilim ve fıkıh âlimleri. İlmiye mensubları.

Fetva : Bir hâdis, bir muâmele hakkındaki hükm-ü şer'îyi ehli olanın haber vermesi ve o hükme dair verilen mâlumat, bilgi.

Şeriat . Doğru yol. Hak din yolu. * Büyük ve geniş cadde. * Nur, aydınlık, ışıık. * Kur'an-ı Kerim ve Hazret-i Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâm'ın târif ettiği ve bildirdiği yol. ALLAH (C.C.) tarafından Peygamber Aleyhissalâm vâsıtasiyle vaz' ve tebliğ olunan hükümleri hâvi İlâhî kanunların hey'et-i mecmuası. Şeriat, aynı zamanda din mânâsına müsta'meldir ki, ahkâm-ı asliye deneni itikadiyatı ve ahkâm-ı fer'îye deneni ibadet, ahlâk ve muâmelât yânî, İslâm Hukukunu ihtivâ etmektedir..

SETTÂRü'l-uyub : Ayıpları örtücü.

وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْتِقَامٍ

Zü'l- intikam : “Ve mey yehdillahü fema lehu mim müdill e leysellahü bi azizin zintikam : ALLAH kime de hidayet ederse, artık onu saptıracak yoktur. ALLAH, mutlak güç sahibi ve intikam alıcı değil midir?” (Zümer 39/37)

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Şedidü'l- ikab : “...vettekullahe va'lemu ennellahe şedidül ikab : ... ALLAH'tan korkun. Biliniz ki ALLAH'ın vereceği ceza ağırdır.” (Bakara 2/196)

İkab : Şiddetli azab, eziyet, ceza.

أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Seriü'l-hisab : “Ülaike lehüm nasiybüm mimma kesebu, vALLAHü seriul hisab : İşte onlar için, kazandıklarından büyük bir nasip vardır. (Şüphesiz) ALLAH'ın hesabı çok süratlidir.” (Bakara 2/202)

...قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

VÂHİDü'l- KAHHAR : “...kulillahü haliku külli şey'iv ve hüvel VÂHİDül KAHHAR : ... De ki: ALLAH her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.” (Ra'd 13/16)

EL VÂHİD : Bir, tek, biricik. Eşi, benzeri, cüz'ü, parçası olmayan ALLAH (C.C.) Ferid.

El KAHHAR : Galib-i Mutlak ve her an kahretmeğe muktedir olan ALLAH (C.C.) HAKK Celle ve A'lâ'nın esmâ ve sıfâtındandır.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ZÜ'L-CELÂLİ VE'L- İKRAM : “Tebarakesmu RABBike zil celali vel ikram. : Büyüklük ve ikram sahibi RABBinin adı yücelerden yücedir.” (Rahmân 55/78)

رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا قَابِضُهُ وَإِصْطَبِرَ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا

RABBü's- semâvât : “RABBüs semavati vel erdi ve ma beynehüma fa'büdhü vastabir li ibadetih hel ta'lemü lehu semiyya : (O) göklerin, yerin ve ikisi arasındaki şeylerin RABBidir. Şu hâlde O'na kulluk et; O'na kulluk etmek için sabırlı ve metânetli ol. O'nun bir adaşı (benzeri) olduğunu biliyor musun? (Asla benzeri yoktur).” (Meryem 19/65)

Ayrıca : Ra'd 13/16; Kehf 18/26; Enbiyâ 21/56; Mü'min 40/86; Şuarâ 226/24; Zuhurf 43/82; Sâffât 37/5; Sâd 38/66; Duhân 44/38; Nebe'78/37 âyetlerinde de geçmektedir.

....اللَّهُ نُورُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ

Nûru's-semâvât : “ALLAHü nurus semavati vel ard... : ALLAH, göklerin ve yerin nûrudur...” (Nûr 24/35)

بَدِيعُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Bediü's-semâvât : “Bedius semavati vel ard, ve iza kada emran fe innema yekulü lehu kün fe yekun : (O), göklerin ve yerin eşsiz yaratıcısıdır. Bir şeyi dilediğinde ona sadece «Ol!» der, o da hemen oluverir.” (Bakara 2/117)

ER RAHMÂN

ER RAHMÂN:

Rahmet sahibi demektir. Rahmetin lügat mânâsı Kalb inceliğidir. Rahmet, nigmet vericidir. Bütün yaratıklarına demektir.

ER RAHİM:

Âhirette mü'minlere, emirlerine itaat edenlere nigmet vericidir.

ELHAMDÜLİLLAH:

Nigmet karşılığı değildir.

Dikkat edin!..

Merhamet:

14 de 1 Peygamberliktir.

Kur'ânda: 14 yerde secde âyeti vardır.

Kur'ânda: 14 ELHAMDÜLİLLAHİ RABBİL ÂLEMÎN ile başlayan âyet-i kerîme vardır.

7 si dünya, 7 si Âhiret içindir.

7 ve 14 rakamında büyük bir sır gizlidir.

Beni bağışlayın bildiklerimi söyleyemem...

Yalnız bazı şeyler söyleyebilirim dikkat buyurun!

CEBRAİL : 7 harflidir.

AZRAİL : 7 harflidir.

MİKÂİL : 7 harflidir.

İSRAFİL : 7 harflidir.

MÜHR-Ü NÜBÜVVET : 7 harflidir.

İSRÂ SÛRESİ : 14 âyet'tir.

Seferi olan namazların farzları ikişer rekât kılınır.

Bu emirdir.

Farzları : 14 rekâttır.

Bu rakamlarda birşeyler gizlenmiştir.

Kâinat 7 günde halk olmuştur.

Fatiha:?

Kul hüvallahu Ahad : 7

Kul Euzü.. El felak : 7

Kul Euzü.. En nas : 7

Âyet-el kürsi : 7

Cenabı HAKK 70 bin perde arkasındadır.

70 bin LÂ ÎLÂHE İLLALLAH...

7 kat Semâvât...

Nefsin 7 mertebesi vardır..

7 ler...

GAVS – ÜÇLER - DÖRTLER – (Evtad) Yediler - Kırklar - 300 ler - 3000 ler :

Bunlar da 7 dir.

Haftanın günleri 7'dir.

ZUHAL, MÜŞTERİ, MERİH, ŞEMS, ZÜHRE, UTARİD, KAMER :

7 kandilli Süreyya yıldızı.

Dübbü Ekber, Dübbü Asgar 7'şer yıldızdır.

Bunlar vasıtasıyla KUTUB yıldızı bulunur.

ZİYÂ - 7 renktir.

“Yediden yetmişe kadar” sözü.

Bunlar kuru laflar değildir.

İnsanda 5 duygu vardır:

Görme, işitme, tatma, koku, hissetme (lems).

İki tane daha vardır.

O duygular, hassalar, ikisi de ibadetle kazanılır...

O zaman onlar da 7 eder.

İBADET: insanda olan bir şey işte bu iki şeyi ortaya çıkarmağa insanı hazırlar.

Onu ortaya çıkaran da MÜRŞİDdir.

Çile'de ortaya çıkar.

Hâlvat'te idrake geçer.

RESÜLÜ EKREM'E 7 şey farzdır.

1 - Gece namazı kılmak,

2 - Abdestli gezmek,

3 - Yerde yatmak,

4 - Soğan, sarımsak yememek,

5 - Kin tutmamak,

6 - Affetmek,

7 - Ruhunu teslim ettiği yere gömülmek.

Gökte Ay 14 günde bedr-i tam olur.

Ondan sonra küçülmeye başlar.

7 Tuğlu vezir.
En büyük vezir.
Kanunî Süleyman zamanında vezirin en yüksek rütbesi.

Ashab-ı Kehf 7 dir.
Gökler 7 dir.
Geceler 7 dir.
Seyyareler 7 dir.
Safa ve Merve koşması 7 defadır.
Kâbe'yi tavaf 7 defadır.
İnsan 7 şeyden yaratılmıştır.
Rızık 7 cinstir.
HÂ MÎM ler 7 âyettir.
Fatiha 7 âyettir.
Kur'ân 7 sarf ve 7 lügat üzeredir.
Secde 7 âza üzerinedir.
Cehennem isimleri, kapıları, katları 7 dir.
AD kavmi 7 günde helak olmuştur.
Yusuf Peygamber 7 yıl zindanda kalmıştır.
Zenginlik 7 yıldır.
Kıtlık yılları 7 dir.
Kadınlara akrabalık haramları 7 dir.
Şehidlik 7 mertebedir, 7 türlüdür.

ALLAH Kur'ânda 7 şeye yemin eder:

- 1 - Yıldızların mevkilerine,
- 2 - Kıyamete,
- 3 - Geceye,
- 4 - Atlara,
- 5 - Sabaha,
- 6 – NÛR-U RESÛLULLAH'a,
- 7 – ZÂT-I ECELL ALÂ'larına.

Bunlar bu kadar yeter.

Hayvanlardan da biraz bahsedelim.

Dünya hayvanlarla doldu.

Tek tırnaklı –

Dört ayak iki tırnaklı –

Dört ayak üç parmaklı –

İki ayak dört parmaklı –

İki ayak beş parmaklı –

İki ayak

1 Tırnak : 4 ayak,

2 Tırnak : 8 ayak,

3 Parmak : 6 ayak,

4 Parmak : 8 ayak,

5 Parmak : 20 ayak,

15 46

15+46 = 61 6+1 = 7

1+5 = 6 4+6 = 10 10+6 = 16 1+6 = 7

15+10 = 25 2+5 = 7

Hayvanlarda bunlardır.

BİSMİLLAH her şeyin başıdır.

Nigmet : Ni'met. (Nimet) İyilik, lütuf, ihsan. Saadet. Hidayet. * Giyecek şeyler. * Yiyecek faydalı şey, rızık.

Azrail : Ölüm meleği. Dört büyük melekten biridir, ölenlerin ruhlarını almak görevi vardır. Diğer bir ismi de "melek-ül mevt: Ölüm meleği"dir

Mikâil : Rezzakıyyet arşının hamelesi olan büyük Melek. Dört Büyük Melekten birisi. (Bak: Melâike)

İsrafil : Dört büyük melekten biri olup Kıyamet günü cesedlere nefh-i ruh etmeğe ve Sur'u üfürmeğe vazifelidir. (Bak: Melâike)

Mühr-ü Nübüvvet : Peygamberlik mühürü. Peygamberimiz Hz. Muhammedin (A.S.M.) iki omuzu arasındaki (sırtındaki) peygamberlik işareti

Evtad : (Veted. C.) Direkler. Kazıklar. * Ricâlullahtan birine verilen isim.

Gavs : Çağırma. Nida. Medet istemek. * Yardım edici. Medet verici. * Kurtuluş. (Bak: Aktâb)

Aktâb : (Kutb. C.) Kutublar. Hak tarikatların reisleri, şahlar

Dübb-ü Ekber : Büyük ayı yıldız kümesi.

Dübb-ü Asgar : Küçük ayı yıldız kümesi.

TAHTE'S-SERA - FEVKE'S-SERA - TOPRAK - TURAB - HÂK - SERA

ER REZZÂK...

Toprakdan geçerek gelir.

Yiyecek, içecek. Herşey.

Toprağın terkinde herşey var.

Görünmeyen oradan görünür.

Görünen orada gizlenir.

Herşey topraktır.

Fakat herşey toprak değildir.

İşte ALLAH'ın hüneri burada tecellî eder.
Anlayan için.
Gören için.
Duyan için...

İnsan da topraktan yaratıldı.
Yani İlâhî hamuleyi taşıyan cesed
Cesed yine toprağa döner.
Bütün madde ve terkibi ile.
Hâmule gider geldiği yere...
Tuhaf...

Akılsız akılları sarsan bir tuhaflık...
Fakat hakikat bu ne yapalım, ister inan, ister inanma!
Aklı kandırmaya çalışan, serbest olan nefisle onun arzu ve İstekleriyle uğraşırsan bu lâflar
sana bir şey ifade etmez...
Topraktan yaratıldığı cesedi ruhun emrine alırsan ruh ve İlâhî nesne onu her gün toprağa
secde yaptırır.
“Ağaç ve çemen secde ediyor. Siz bunu göremezsiniz”.
Doğrudur göremezsin.
Sen kendi secdeni bir defa yap gör de, onlara ondan sonra söz söyle...
Toprak o kadar mukaddesdir ki bilemezsin.
Hatta “Keşke toprak olsaydık”. Âyet.
Keşke toprak kalsaydık demektir bu.
SECDE-İ RAHMÂN, ER RAHMÂN ALLAH demektir.
Diğerleri tecellî esmalarıdır.
Bunu unutma!

Bu toprakta oluyor.
Yani secde...
O hâlde ALLAH’a böylelikle yanaşıyorsun ALLAH uzakta mı?
Hayır!
Sen uzaktasın.
Hâlâ anlayamadın mı?
Yanaşmak yok, bu idrak demektir.
Bir nevi Mansur’un bağırmasının haykırmasının sessiz olanıdır.
Toprağa niçin secde ettiğinin anlamı bu işte...
“Ben insanın sırrıyım insan benim sırrım”.
Bir olduğumuz için sırrız.
“Herşeyi zevceteyn yarattım” âyeti, bunu gizlemek içindir.

Toprak söylüyor:
“Ağlama ey insanoğlu!
ALLAH seni benden yarattı
Bana vereceğini de vaad etti.
Borç vermekle ödenir.
Ne korkuyorsun.
Benden temiz gittin.

Su ile yıkandın.
Karıştın.
Temiz gelirsene hem sen. hem ben iftihar duyarız.
ALLAH indinde mağfur oluruz.
Sevgisine lâıık olduğumuzu isbat etmiş oluruz.
Korkma!
Benden geldin.
Bana geldin.
Düşman değiliz.
Seni tekrar eritip kendime karıştıracağım.
Yalnız hâtıra olarak kemiklerine dokunmam.
Onlar birgün lâzım olacak...
Sen, atom nazariyelerini bugün biliyorsun.
Atomun da protonun da bilgisayar var.
Bir anda evvelce terkiinde olanları benden tekrar bir anda alır. Senin kemiklerini donatır,
unutma!
“VE HÜVE ÂLÂ KÜLLÜ ŞEYİN KADİR!”
İçden bile değil.
Anla!..
Câhil olma!..
İlâhî bilgisayar “EL VÂCİD” dir.
Yoktan maddeyi de ortaya çıkarır.
Bizim malûmat bilgisayarına benzemez.
Bu bilgisayar harekete getirecek vazifeli “İsrafil’in” sûru bunu ifade eder.
Bu tuhaf gibi göründü.
Akla sokmaya çalış!
Tuhaflık yoktur.
Akla sokmaya çalışmamakda tuhaflık vardır,
Bu işde bâtını bâtın içinde seyretmek zordur.
Bâtını zâhirde görme de büyük hünerdir.
Zâhirde bâtını görmek de irfan işidir.
Bir atomun çekirdeği enerji kaynağıdır.
Atom parçalandı mı enerji serbes kalacaktır.
Atomu göremezsene hele çekirdigini hiç.
Bâtın, bâtın içindedir.
Enerjinin yaptığı işleri görerek atomu tanıdılar.
Onu vasıflandırdılar.
Bir tohumda çınar gizlidir.
Tohumda çınarı görmek hünerdir.
Tohum kaybolup da ortaya çınar çıktığı zaman sen ondaki hüneri gördün.
Zâhirde bâtını görmek de ârif işidir.
Bu günkü Türkçe gibi değışene ve başı boş bir dil ile eskiyi anlamak imkân haricine çıkmıştır.
Eski kültür, edebiyat milyonlarca kitapları anlamak mümkün değildir.
Bu dil ile hiç kimse kendi içine inmeye muvaffak olamaz.
Ben bu yeni dil ile ne öğüt ne nasihat verebilirim.
Çünkü sözlerim insanın ruhuna hitap olduğundan bunu anlatmak imkân haricindedir.
Birçok kelimelerin mânâlarını bilmek lâzımdır.

Birçok kelime vardır ki yeni dile dökmeye ve onunla izah etmeye imkân yoktur.

Ruhanî. Mânevî. Bâtınî. Zâhirî. Kudsî. Vahiy...

Bunların mukabili yoktur.

Bakın:

“Ölmüş kutsal bir kimsenin bir kanışa göre sürüp gitmekte olan tinsel gücü” bu satırı büyük bir gazetede büyük bir şahsın ağzından çıkmış, okudum.

Ne demektir bilir misiniz; ruhaniyet.

“Yaşanmış olgulardan belleğin sakladığı her türlü iz”.

Bu da hatıra demekmiş.

Bunlar; hatıraya, dimağa, bir nevi bilgisizliğin hakaret ve küfrüdür. Fakat ne o târif ruhaniyet demektir ne de hatıra o târif gibidir.

Ruhaniyet: Ruhun aslını anlamaya yarayan, ruha ALLAH’ın verdiği güçtür.

Kutsal, mukaddes, kudsî demek değildir.

Velhasıl uydurma kelimedir.

Bu malzeme ile birbirimizi anlamaya imkân kalmadı.

Muarri’nin :

“Halk arasında cehâletin yayıldığını görünce ben de câhil oldum. Hatta beni câhil sandılar!” sözü meşhurdur.

Hâlbuki bugün atom devrindeyiz.

Hiçbir şeyi inkâr etme kapıları tamamıyla kapanmıştır.

Akıl ile bakarsan herşeyi anlarsın.

Zira:

“ALLAH YETECELLA Fİ’L- ASRI’L- ÂLEM”.

Mânâsı: “ALLAH bütün kudretiyle bu asırda tecellî etmiştir.” Secdeye varın secdeye!

Hem de aklınızla birlikte!..

02.09.1986

Turab: Toprak, toz.

Hâk : f. Toprak. Turab.(Hâk ol ki, Hüdâ mertebeni eyleye âli.Tâc-ı ser-i âlemdir o kim hâkk-ı kademdir.)

Hüner : f. Mârifet. Bilgililik. Ustalık, mahâret.

Hamule : İlâhi Emanet. Verilen ahd. Elest bezmindeki Kulluksözü. f. Yük. Yük taşıyan nakil vasıtalarının yükü.

Cesed : Ten, gövde, vücut, beden. Ruhsuz vücut.

Tuhaf : (Tuhfe. C.) Hediyeler. * Münâsebetsiz hâl. * Eğlenceli, gülünç. * Garip iş veya şey. * Hoşa giden ve az bulunur şeyler.

Nesne : Şey, herhangi bir şey.

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ
وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

“Eş şemsu vel kameru bi husban. Ven necmu veş şeceru yescudan. : Güneş ve ay bir hesaba göre (hareket etmekte) dir.Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.” (Rahmân 55/5-6)

Mukaddes : (Kuds. den) Takdis edilmiş olan. Temiz ve pâk. Noksan ve kusurdan müberra ve uzak olan. Her çeşit noksan, ayıp ve kusurlardan münezzeh ve uzak olan. Kudsi.

كَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَاثًا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْ

“İnna enzernakum 'azaben kariyben yevme yenzurulmer'u ma kaddemet yedahu ve yekululkafiru ya leyteniy kuntu turaben. . Biz, yakın bir azap ile sizi uyardık. O gün kişi önceden yaptıklarına bakacak ve inkârcı kişi: «Keşke toprak olsaydım!» diyecektir.” (Nebe’ 78/40)

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

“Ve min kulli şey'in halakna zevceyni leallekum tezekkerun : Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alasınız.” (Zâriyât 51/49)

مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ لِلَّهِ

" Lillahi mülküs semavati vel erdi va ma fihinn ve hüve ala külli şey'in kadir : Göklerin, yerin ve içlerindeki her şeyin mülkiyeti Allah'ındır, O, her şeye hakkıyla kadirdir.” (Mâide 5/120)

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“İlellahi merciüküm ve hüve ala külli şey'in kadir : Dönüşünüz yalnız ALLAH'adır. O, her şeye kadirdir.” (hûd 11/4)

Sera : Yer, toprak. Arz.

Tahte's-sera : Toprağın altı.

Fevke's-sera : Toprağın üstü.

Mağfur : (Mağfur) Rahmetlik olmuş. Günahlarının afvı için kendine dua edilmiş olan. ALLAH'ın, kendisini affı için dua edilen ölmüş kimse.

El Vâcid : Vücuda getiren HAKK Tealâ * Varlıklılı. Fâtır. Gani ve zengin. * Mevcud olan.

Ruhanî : Cisim olmayıp gözle görülmeyen cin ve melâike gibi bir mahluk. Ruha ait. Ruhtan meydana gelmiş, melek. * Madde ile alâkalı olmayan, mânevi, ruh âlemine mensub olan.

Ruhaniyet : Ruh gücü.

Dimağ : Beyin. Kafanın içi.

SECDE-İ TİLÂVET

Secde-i tilâvet

Çok büyük bir hikmettir,

Ruhun cesede hakimiyetine kavuşmak sırlarından birini taşır. Secde âyetlerindeki Ledûnnî sırların ifadesi gizlidir.

Mânâlarını öğrenirsen, secdeyi icab eden bir mânâ bulamazsın. Fakat emirdir.
Meleklerle, “secde edin” emrinin sırrı...
ALLAH’ın ibadete ihtiyacı olmadığı, o secdenin niçin yapıldığını anlarsan anlarsın...
Bir secde âyeti vardır.
Hemen secde yapılması lâzımdır.
O secde âyetinde bütün melekler secdeye varmak mecburiyetindedir.
Tehiri katiyen câiz değildir.
Kâinattaki melek vazifeleri bir an durur.
Çünkü:
“Âdem’e secde edin” emri bütün meleklerle çıkmıştı.
O secde âyetini insan okumakla aynı emrin kendisi tarafından tekrarı olmuş olur.
Bunda “Hemen tasarruf vâki” olur.
Hakiki tasarruf sahibi Velî bunu bilir.
Her Velî’de tasarruf yoktur.

TASARRUF NEDİR:
İdareyi, iktidarı eline almak.
O Âyetle herşey mümkündür.

EŞYADA TASARRUF:
Kutbiyete bağlıdır.
Hâdimleri kırklardır ki bugün beş kişi kalmıştır.

GAVSİYET:
Kalblere mutasarrıftır.
Hadimleri Yedilerdir.
Bugün iki kişi kalmıştır.

Her Velîde tasarruf yoktur.
Ancak; Ledûnni ilimlere vâkıf olanlarda tasarruf mümkündür.

Aklın dışındaki şeyleri akla sokmağa uğraşmak küfürdür.
Bilgi bilgisizliği içinde kalmamak lâzımdır.
Kendi kendinizi dışarı atmayınız, aklınızla...
ALLAH’ın dışında değilsiniz ki O’nu göresiniz ve irtibat kurmağa savaşıyoruz.
Bırak kendini sahibine...
Bunlara akıl “Ermez” değil.
“Yetmez”!..

Secde-i tilâvet : Kur’ân-ı Kerimde o âyeti okumuş olma secdesi.

**Hikmet : İnsanın, mevcudatın hakikatlerini bilip hayırlı işleri yapmak sıfatı. Hakîmlik.
Eşyanın ahvâlinden, hârici ve bâtini keyfiyetlerinden bahseden ilim.**

Ledûnnî : Ledünn ilmine mensub ve müteallik. Ledünne dair ve ait.

İcab : Lâzım. Gerekli. Lüzum. Sebeb olmak. * Ist: Akitlerde ilk söylenen söz. Bir mal sahibinin müşteriye karşı, "Bu malımı sana şu kadar paraya sattım" demesidir. Müşterinin de kabul etmesine dair olan sözüne "kabul" denir. Şer'i ıstılahta buna "icâb ve kabul" denir.

نُ خَلَقَتْ طِينًا وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ أَأَسْجُدُ لِمِ

" Ve iz kulna lil melaiketiscüdü li ademe fe secedu illa iblis kale e escüdü li men halakte tiyna : Meleklerle: Âdem'e secde edin! demiştik. İblis'in dışında hepsi secde ettiler. İblis: «Ben, dedi, çamurdan yarattığın bir kimseye secde mi ederim!»” (İsrâ 17/61)

Tasarruf : İdare ile kullanmak. Sarfetmek. Tutum. Sâhib olmak. İdare etmek. Sâhiblik. Kullanma hakkı. * (Para veya mal) artırma. * Bir şeye karışıp müdahale etme.

Velî : Sahib, mâlik. * Evliya. * Muin. Muhafaza eden. * Küçük çocukların hâlinden mes'ul kimse. * Sıddık. * Baba. Babanın babası, cedde de denir. * Fık: Hayatını mücadelelerle ve azimet ve fevkalâde bir zühd ve takva ile ibadet ve taata sarfederek kendisinden Allah'ın (C.C.) izniyle gaybdan haber vermek ve gaybî ahvali keşfetmek gibi ilmî ve kevnî hârikalar zuhura gelen zât. Allah'a (C.C.) manevî yakınlık kesbetmiş olan şerif zât. * Cenab-ı Hakk'ın (C.C.) isimlerinden birisi.

Kutbiyet : (Bak: Kutb-ul aktab).

Kutb-ul aktab : Kutubların başı. Hilafet-i mâneviye-i Muhammediye (A.S.M.). Velâyet-i mâneviye makamlarının en yükseği, nübüvvet-i Muhammediyeye (A.S.M.) veraset makamı olup, bu makama ancak Cenâb-ı Hakkın bir atıyyesi olarak nâil olunur. Bu makamda bulunan zât, Hakikat-ı Muhammediyenin (A.S.M.) mazharı ve Esmâ-i İlâhiyenin câmi'idir. Her asırda bir tane bulunan bu zatların sonuncusu mezkur sıfatların en ekmeline mazhardır. Bu makam hakkında Gavs ve Kutbiyyet-i Kübrâ tâbirleri de kullanılır.

Vâki' : Olan, düşen, konan. Mevcud ve var olan. * Geçmiş olan, geçen.

Hâdim : (Hidmet. den) (C.: Huddâm) HÂdeme, hizmetçi, hizmet eden, işe yarayan. * İmân ve İslâmiye'te ve millete faydalı olmağa çalışan.

Kutb : Dinî bir meslek veya grubun başı. Bir çok müslümanların kendisine bağlandıkları azim ve büyük evliyaullahtan zamanın en büyük mürşidi.

Gavs : Suya dalmak. Dalgıçlık. * Mc: Bir mes'elenin derinliğine ve hakikatine muttali' olup bilmek. * İyi anlamak. * Maslahata gayret ile girmek.

Gavsiyyet : Evliyaullahın başı olmak. Velâyet mertebelerinden yüksek bir makam sahibi olmak. (Bak: Aktab)

Mutasarrıf : Tasarruf hakkı ve salâhiyyeti olan. Tasarruf eden. Bir işi kendi isteğine göre idâre eden. Bir malın sahibi. * Eskiden, vilâyetten küçük olan Sancağın en büyük idâre âmiri.

Vâkıf : Bilen, haber sahibi. Aşına. Bir işten iyi haberi olan. * Vakfeden. * Duran, ayakta duran.

İrtibat : Bağlanmak, raptedilmek. Muhabbet, dostluk ve alâkadarlık. * Düşmana karşı cenk için hudutta at sahibi olmak.

Aktab : (Kutb. C.) Kutublar. HAKK tarikatların reisleri, şahları.

AHMED YESEVÎ

“Eller yahşi biz yaman.
Eller buğday biz saman”

Evliyânın evliyâsı.
Ondan büyük evliyâ düşünülemez.
Kendinden 700 sene evvel Cebrail’in Resûlullah’a bildirdiği ve bir cennet hurmasının kendisine verilmesini vasiyet ettiği Ahmed...
Hurma 700 sene sonra Yesevî Ahmed’i buluyor, küçükken... Ahmed’in babası şeyh İbrahim. Şeyh İbrahim vefat ederken kızı Gevher Şehnaz’a:
“Sen ablasısın Ahmed sana emânet! O, ulu bir kişi olacak.” demiştir.
Ahmed Yesevî’yi anlatmak kâr işi değildir.
Yesi kasabasında doğmuş.
Yesevî oradan gelir derler.
Bir de derler ki genç, Yesevî isminde bir hükümdar var, Ahmedi Yesevî’ye namım kalsın diye yalvarmış.
O da isminin sonuna Yesevî adını koymuş.

Kerametleri bugünkü inanç hududunun dışındadır.
Efsaneye bürünmüş mezarlar vardır.
Bilinen türbeler vardır.
Anadolu’nun her yerinde.
Bunların altında toprağa karışmış bölük bölük ermişler yatar. Topraktan buhar hâlinde ruhaniyetleri tütmektedir.
Kokularını almak gerek.
O kokulara bürünmüş bugün tek tük yaşayanlar da vardır.
Su üstünde yürüyenler.
Ateşe girenler, bir anda başka yerde görünenler, gidenler, gelenler vardır.
“Böyle şey olur mu?” diyenler çoktur.
Bunlar aklın yetmediği yerde inanmayanlardır.
Fakat halk bunları olur görmüş, onlara gösterdiği hürmet o mübarek insanları efsanelerle süslemiş, inanılmaz menkıbe ve hikâyelerle gizlemiştir.
Halkın kabul ettiği şeyde bir olur vardır.
Asıl hüner onu görmededir.
Onların menkıbelerini, yaşayışlarını, kerametlerini efsaneler bile kıskanmaktadır.
Anadolu’yu süsleyen binlerce kendilerini unutturan ermişler, Velîler arasında onların varlıklarını var olduklarını haykıranlar vardır.
Bunların hepsi Yesevî’nin ruhaniyet ve tasarrufunu devam ettirenlerdir.
Anadolu’yu koruyan onlardır.
Menkıbelerini, büyüklüklerini ben ifade edemem.
Kitaplar vardır onlardan okuyun.
Olmaz diye kabul edilen her şeyin olurluğunu sezin, bambaşka bir hava içine girersiniz.

Hacı Bektaş-ı Velî,
Hacı Bayram-ı Velî,
Hacı Şaban-ı Velî.
İşte Yesevî'nin görünen keramet ve büyüklüğünün müridleridir.

Ahmedi Yesevî Resûlluhdan bugüne kadar gelen ve gelecek olan varsa, en tepede yine Yesevî görünür.

Bir rivâyete göre 63 yaşında bir çukur kazdırarak 120 yaşına kadar orada ömrünü geçirmiştir. Resûlullah 63 yaşında dünyadan göçtü diye.

Ahmedi Yesevî'yi anlatmak kelimelere, sözlere sığmaz.

Onun hakkında ne bulursanız okuyun.

Onların içindeki perdelenmiş sırları, güzellikleri, Resûlullah'ın ruhaniyetinî bulursunuz.

Ahmedi Yesevî, Yusuf-u Hamadanî'den ders görmüştür.

Küçük yaşta...

Onun menkıbelerini, inanılmaz kerametlerini okudukça inanılmayanın nasıl inanılır hakikat olduğunu muhakkak sezersiniz.

Bu gibi şeyleri tetkik ederken maddeden ayrılmak gerek.

Neyle takip edeceğinizi size söylemekten utanırım...

Yahşi : Beğenilen yğit. Er kişi.

Yaman : kendini akıllı sanan.

Saman : Einin hayvan yiyeceği olansap kısmı.

Evliyâ : (Veli. C.) Veliler. Nefsine değil, dâimâ Cenab-ı Hakk'ın rızâsına tâbi olmağa çalışan, ibâdet ve taatta, takvâ ve riyâzatda çok yüksek mertebelere ulaşır Allah'ın (C.C.) mahbubu ve karibi olan büyük ve ender zâtlar. (Bak: Veli)

Keramet : Allah (C.C.) indinde makbul bir veli abdin (yâni, âdi beşeriyetten bir derece tecerrüd edebilen zatların) lütf-u İlâhî ile gösterdiği büyük mârifet. Velâyet mertebelerinde yükselen bir abdin hilaf-ı âdet hâli. * Bağış, kerem. * İkram, ağırlama.

Efsane : halk dilinde anlatılan hikaye.

Menkıbe : Meşhur kimselerin ahvâline dair hayat hikâyesi. Kıssa. Hikâye. Menkıbe.

HACI BEKTAŞ-I VELÎ

Hacı Bektaş-ı Velî'nin hayatı, aslı menkıbelerden ibarettir.

Tarikatı yoktur.

Hiz. Yesevî'den Resûlullah kanalından sıyrılmış ALLAH'ın velîlerinden biridir.

Bektaşilik, Şiilik. Bunlardan münezzehtir.

Bunların hepsi aklın almayacağı ve Bektaş-ı Velî hakkındaki hünkârın velâyetnamesinde ki, kimsede olmayan el yazması ve tahrif edilmemiş nüshasında yazılıdır.

O nüsha da ha bu küçük satırları karalayandadır.

Hacı Bektaş-ı Velî vefat ediyor.

Yüzü peçeli, bir at üzerinde uzun boylu bir zât geliyor, Hacı Bektaş'a....

Cenazeyi yıkıyor kefenliyor namazını kılıyor kabre indiriyor

Toprağı atarken:

“Yâ GANÎ! Yâ ALLAH! Yâ HAYY! Yâ ALLAH ! Yâ KAYYUM! Yâ ALLAH! Yâ GAFFÂR! Yâ RAHÎM!” okuyarak mezara üflüyor.

Atına binerek ayrılırken hünkâra otuz sene hizmet eden Sarı İsmail, atın dizginini tutarak:

“Yâ Erenler! Yıkadığın, namazını kıldırdığın ve defnettığın ER hakkı için kimsin, yüzünü aç göreyim!” demiş.

Peçesini kaldırmış...

Sarı İsmail görmüş ki Hacı Bektaş-ı Velî...

Derhâl yere kapanarak atının sağ ayağını öper.

“Ben sana otuz senedir hizmet ettim. Nasıl tanıyamadım!” der ve ağlamaya başlar.

Bektaşî Velî :

“ER ona derler ki kendi cenazesini kendi yıkar, namazını kıldırır defneder!” diyerek yüzünü örter ve atını sürer gider.

Hacı Bektaş-ı Velî bu aklın almadığı hadisede gizlidir.

Aklını başına alarak ona hakaret etmeden bu efsaneyi hâletmeye çalış!

O zaman Hacı Bektaş-ı Velî'nin kim olduğunu anlarsın.

HAKK'ın emri:

Nefse ait istek ve arzuların zıddı ve aksidir.

Yalan gürültü yapar.

Hakikat sakindir.

Yıldırım, gök gürültüsü duyulmadan evvel çoktan düşmüştür.

Güneşe arkasını dönen, gölgesinin peşinden yürür.

Gayb, görülemeyen değil, görünmeyendir.

Bu cümleyi bir iki defa okuyup düşünmenizi rica ederim.

Sabır, zilleti izzete tebdil eder bilir misiniz?..

Ruh âlemini zekâ kadrosuna sığdırmaya çalışmak en büyük beşer hamakatidir.

Hacı Bektaş-ı Velî evlenmemiştir.

Bu sözü ile evlidir.

Sakal bırakmamıştır.

Hacı Bektaş'ı rüyâsında görenlerden bilinir ve kendim de gördüm 70 senedenberi hem çok...

Sakalı yoktu.

“Köse değildi ha!..”

Kadın.

Ev.

Harem.

Aile.

ALLAH'ın verdiği en büyük nimetlerdir.

Dünyada en mukaddes bir ibadet mescididir.

Kadın; ailenin, devletin temeli, evin her türlü ziynetidir,

Kadını sevmek en büyük ibadettir.

Bu formül Resûlullah'ın bildirdiği İslamın vahdet ve birlik İlâhı sembolüdür.

Erkek, kadının kölesi olursa; kadın erkeğin cariyesi olur.

Erkek, kadının kölesi olmak mecburiyetindedir.

Bu esas aile birliği, Bektaş-ı Velî'nin şu sözünde perdelenmiş açık berrak bir sûretde haykırılmıştır:

“Eline
Diline
Beline
ALLAH’ın emrine göre hakim ol!”

Bu erkeğe hitaptır.
Zira kadın ziynet ve nigmettir.

7 asırdan beri her sene meyve veren bir kara dut ağacı vardır.
Hacı Bektaş-ı Velî ‘nin türbesinde.
Horasan’dan gelme...
Yolun oraya düşerse bu dut ağacından bir parça yaprak ye! Sebebini sorma!
Korkma hayvanlaşmazsın!
Ot yiyenlerden olmazsın!
Bu kara dut için Hacı Bektaş-ı Velî şöyle demiş:
“Bu ağaç dut verdikçe bilesiniz Anadolu bizimdir!”.

Hacı Bektaş-ı Velî Nişaburludur.
Lokman-ı Perende’nin talebesidir.
Ahmedi Yesevî’nin Anadolu’ya:
“Bakın! görün!” diye saldığı ve Âdemiyyet hamulesiyle görünmek hünerine sahip büyük insan...
Kırk yıl çile ve ibadet hayatı yaşıyor.
Çocukluğunda aklın alamayacağı, öteyi bilmeyenleri sarsacak kendisinden çok keramet zuhur etmiştir.
Bundan ötürü hakiki hüviyeti hakkında tarihî malûmat yoktur. Tarihlerle göre Selçukiler zamanında yaşamıştır.
Aklın alamayacağı hadiselerle yogurulu insanları, nedense tarih içine almıyor veya onlar girmiyor.

Sözlerle resmi şöyledir:
Uzun boy. Kemikli, şişman değil, siyah uzun saçlı.
Elmacık kemikleri çıkık.
Gözleri simsiyah.
Sakal yok denecek derecede.
Dudaklarında daima vird ettiği şu:
3 ALLAH, 5 İlâhî Esmâ.
“Yâ ALLAH! Yâ ALLAH! Yâ ALLAH! Yâ GANÎ! Yâ HAYY! Yâ KAYYUM! Yâ GAFFÂR! Yâ RAHÎM!”
Başka evradı yok...

Dâr-ı ukbâya teşriflerinden hemen sonra kendilerine uzun senelerce hizmet etmiş Sarı İsmail’e şöyle demişlerdi :
“Eren o dur ki, ölmeden ölür.
Kendi cenazesini kendi yıkar.
Sen de böyle olmaya gayret et!..”
Bu büyük söz, kendilerini Anadolu’ya salan Ahmedi Yesevî’nin şu sözünün ifadesidir:

“Hepiniz Bir olun,
Biriniz Pîr olun!..”

Hacı Bektaş-ı Velî büyük hünkar hocasının sözünü yerine getirmişti...

Anadolu’da Hacılık ve Velîliklerini âşıkâra vuran ve ilân eden üç büyük güneş vardır:

Hacı Bektaş-ı Velî,
Hacı Bayram-ı Velî,
Hacı Şaban-ı Velî.

Bu merkezler Anadolu’nun mânevî gücünün menba’larıdır.
Onların ve onların yetiştirdiği büyüklerin mânevî kudret ve dualarıyla duruyoruz.
Kabirlerini ziyâret ediniz!
Orada arşa yükselen pencereler görebilirsiniz.
Boş taraflarınızı onların haykırdığı “ALLAH” ile doldurunuz!
Ruhaniyet-i Resûlullah ile yıkanınız!
O zaman ne ölür, ne kurur, ne yıkılırsınız.

Hacı Bektaş-ı Velî irtihal ettikten sonra yüzü yeşil bir örtü ile kapalı atlı bir zât Yassı Höyük’e gelir....

Cenazeyi gasleder, namazını kıldırır ve hünkâr gömüldükten sonra yüzü yeşil örtülü adam cemaate vedâ eder.

Tekrar atına binip gideceği sırada Sarı İsmail onun yanına sokuldu :

“Namazını kıldığın, yüzünü gördüğün ER hakkı için söyle bana kimsin Sen?”

Yüzü yeşil örtülü adam Sarı ismail’in yalvarmasına dayanamadı. Yüzündeki örtüyü açtı.

Bu, Hacı Bektaş hünkârın ta kendisi idi.

Sarı ismail yere kapandı:

“Ah erenler sahi 33 yıldır hizmetindeyim nasıl da tanıyamadım seni. Bağışla!”

Hünkâr, Sarı İsmail’e:

“Eren odur ki ölmeden ölür, kendi cenazesini yıkar...

Sen de böyle olmaya gayret et!” dedi.

Atını sürdü ve gitti...

Şimdi şu iki satırlık anlatılan hadise olmuştur.

Hakikattir.

Buna bugün böyle şey olmaz diye ısrar edersen hayaldir bu... İnandırmaya çalışırsan :

“Saçmalama, hurafelere nereden kapıldın?” diye üzerine hücum ederler.

Bektaş-ı Velî’den sonra halife ve müridleri âzami bir asır kadar hakiki Bektaş-ı Velî’nin yolunu ahlâkını terbiye ve büyüklüğünü muhafaza edebilmiştir.

Ondan sonra git gide hakiki mahiyetini kaybetmiş, bambaşka bir zümre ortaya çıkmıştır.

Hacı Bektaş-ı Velî’yi kendilerine siper ederek, tamamıyla dinsiz, sapık ve münkir bir kabile olmuşlardır.

Bir kısmı da Hz Ali efendimiz ve Ehl-i Beyt’i utandıracak âdet ve usullerle ne dinden olduğu belli olmayan bir zümre hâline gelmişlerdir.

Bunlara birçok isimler icad etmişlerdir.

Kızıl baş, Alevî, Bilmem ne.

Bunlar tamamıyla saçma isimlerdir ki bugün hakikat gibi görünür.

Resûlü Ekrem’de bir RÎSALET bir de NÜBÜVVET vardı.

RÎSALET : HAKK’ın emirlerini bildirmek.

NÜBÜVVET : Nebîlikdir.

RÎSALET: Ebu Bekir, Ömer risaletin halifesidir.

NÜBÜVVET: Osman, Ali nübüvvetin halifesidir,

Risalet halifeliği seçim ile olur.

Devleti idare edecek şahıstır.

Nübüvvet halifeliği ise HAKK tarafından verilmiştir.

Resûl-ü Ekrem dünyadan ayrıldıktan sonra nübüvvet de bitmiştir.

Hz.Fatıma’nın vefatından sonra nübüvvet bitmiştir.

Ali, Hasan, Hüseyin Ehl-i Beyt.

Ali ve Hasan ile Hüseyin’in Hz.Fatıma’nın vefatından sonra olan evlâtları ise Ehl-i Beytin torunlarıdır.

Ehl-i Beyt’e bağlı bir İslâm, HAKK’ın emirlerini harfiyyen yerine getirmek mecburiyetindedir.

Aksi varid değildir.

Merduddur...

Kara dut, Ahmed Yesevî’nin devamı olan Bektaş-ı Velî’nin ruhaniyetinin devamını bildiren maddî meyve...

Hurafeleri at!

Doğruyu söylüyorum:

“Şu kara dut ağaçları meyve verdikçe bilesiniz. Anadolu bizimdir.”

ALLAH’ın emânet ve hediyesi olan kadını her şeyden erkek korur. Bundan ötürü haremine sahip çıkmıştır.

Kadın haremde ailenin, devletin temelidir.

Erkeğin esiri değil...

Evinizi bozmayın!

Sıkıntı ve dertlerine tahammül edin!

Bu sabırdaki güzellik ve zevki duyun!

Yaşamak zâten budur...

Hacı Bektaş-ı Velî hazretlerine bir gün bir garip gelmiş.

“Yâ Sultanım! Bana öğüt ver de yapayım.”

“Hiç yapmadığınızı yap!” demiş.

Garip:

“Yapmadığım kalmadı. Yok!” demiş.

“O hâlde bütün yaptıklarına tövbe et!

Sonra gel kulağına bir şey söyleyeceğim!” demiş.

Garip adam gitmiş.

Bir sene tövbe etmiş.

Başkalaşmış tekrar gelmiş Sultanın huzuruna:

“Efendim! Dediklerini yaptım.

Kulağıma birşey söyleyecektin... buyrun!” demiş.

Sultan :

“Yanaştır kulağını! Tövbe ettiklerine tekrar başla, tekrar gel!” demiş...

Garip gitmiş bir sene sonra tekrar gelmiş:

“Yaptım Efendim!” demiş.

O zaman koca Sultan:

“Hayvanlar insanları kabul etmezler.

İnsanlar ne kadar zorlasalar onların kadrosuna giremezler.

İnsanlar, bocalamalarında tahkir makamında hayvanların isimlerini kullanırlar.

Hâlbuki hayvanlar en temiz mahlûklardır.

Onlara sual yoktur.

Sual ve azap olmadığı hâlde insanların emrine verilmişlerdir.

Bu sözlerimden bir şey anlamadın hiç!.. Eşek!..”

demiş...

“Sen dediklerimi yapmakla insan olduğunu isbat ettin.”

HAKK'ın emri böyle, muradı böyledir...

30.08.1986

EDeB' in aslı :

(Eline..... Diline..... Beline..... EDeB)

Hünkâr : f. Hükümdar. Padişah. Sultan.

Velâyet :Veli olan kimsenin hali. Velilik, dervişlik. * Dostluk. * Sadakat. * Başkasına sözünü geçirmek. Bir şeye kudret cihetiyle bizzat mutasarrıf olmak. (Bak: Veli)

Velâyetname : Hacı bektaşî velî Hz. Lerinin hayatını anlatan eser.

Tahrif : (Harf. den) Harflerin yerini değiştirmek. Bozmak. Kalem karıştırmak. * Kendi menfaati veya başkasının zararı için bir ibârenin mânasını değiştirmek. * Başka tarafa meyllettirmek.

Nüsha : (C.: Nüsah) Yazılı şey. Yazılı bir şeyden çıkarılan sûret. * Muska, duâlı kâğıt. * Gazete ve dergilerde (sayı).

Hayy : Diri, canlı, sağ. * Bir şeyi cem' ve ihraz eylemek.

Hayyu'l- Kayyum: Varlığı, diriliği her an için olup, gökleri, yerleri her an için tutan, daimî her şeye her hususta iktidarı yeten Allah (C.C.) (Bak: İsm-i A'zam)

İsm-i A'zam : Allah'ın (C.C.) Kur'ân ve Hadis-i Şeriflerde zikredilen yüz isminin mânâca en câmi' olanıdır. İsm-i A'zam, diğer isimlerin de mânâlarını içinde toplar. Her ism-i İlâhiyenin de, her mahlukun da bir a'zamlık mertebesi vardır.(İsm-i A'zam herkes için bir olmaz, belki ayrı ayrı oluyor. Meselâ: İmâm-ı Ali (R.A.) hakkında: "Ferd, Hayy, Kayyum, Hakem, Adl, Kuddus" altı isimdir. Ve İmâm-ı A'zamın İsm-i a'zamı, "Hakem, Adil" iki isimdir. Ve Gavs-ı A'zamın İsm-i a'zamı, "Yâ Hayy'dır." Ve İmâm-ı Rabbâninin İsm-i a'zamı. " Kayyum" ve hâkeza.. pek çok zatlar daha başka isimleri ism-i A'zam görmüşlerdir. L.) (Bak: Esmâ-i Hüsnâ)

Gaffâr : (Gufran. dan) Günahları örten, günahları bağışlayıcı. Mağfireti çok. * Kullarının günahlarını afveden Cenâb-ı Hak (C.C.)

Defn : Gömmek, gömülmek. Cenazenin mezara gömülmesi.

Peçe : Kadınların tesettür için yüzlerine örttükleri tüle benzer örtü. (Bak: Tesettür)

Gayb : Gizli olan. Görünmeyen. Belirsiz. * Güman. Hislerle veya akıl ile bilinmeyen şey. (Bak: Ahbar-ı gayb)

Ahbar-ı gayb : Bizce bilinmeyen gayb âlemlerine ve geleceğe dâir haberler.

Zillet : Aşağılık, horluk, hakirlik, alçaklık.

İzzet : Bir kimse zelil iken kavi ve kudret sahibi olmak. Ziyâdelik ve üstünlük. * Değer, kıymet. Kuvvet. Muhterem ve mu'teber olmak. * Bulunmaz derecede az olan şey.

Tebdil : Değiştirmek. Tağyir etmek. Bir şeyi başka bir hâle veya şeye değiştirmek.

Zekâ : Çabuk anlama ve bilme kabiliyeti. Fehim ve idrakte çabuk olma. * Ateşin alevlenmesi. * Güzel koku alma.

Hamakat : Ahmaklık. Budalalık. Bönlük. Anlayışsızlık

Dâr-ı ukbâ : Âhiret, öbür dünya, bâki olan âlem.

Harem : Herkesin girmesine müsaade edilmeyen yer. Kadınlara mahsus oda. (Misafirlere ve erkeklerin girmesine müsaade edilen yere de "selâmlık" denir.)

Cariye : Genç ve iyi hizmet eden kadın. Muharebede İslâm düşmanlarından esir edilen kadın hizmetçi.

Nişabur : İran'ın kuzeydoğusunda bulunan Horasan eyaletinde bir şehir.

Âdemiyet : İnsanlık. Namuslu bir insana yakışır hâl ve tavır. İnsan oluş hâli. Kulluk emânetini yükleniş.

Hüviyet : Asıl. Mâhiyyet. Birisinin kimliği, kim olduğu, kökü, esası ve ne olduğu. * Cenab-ı Hakkın varlık sıfatı. * Hamiyyet ve istikametten, ulüvv-ü cenâbdan ibâret olan sıfât-ı hamide.

Malûmat : Bilinen şeyler, bilinenler. Bir iş veya mevzu hakkındaki bilgiler.

Vird : Sık sık ve devamlı okunan dua. * Kur'an-ı Kerim'den her gün okunması vazife bilinen kısım, bir cüz.

Dâr-ı ukbâ : Âhiret, öbür dünya, bâki olan âlem.

Hurafe : Uydurma, bâtıl inanış. Masal. Efsane. Yalan hikâye.

Siper : f. Arkasına saklanılacak şey. Koruyan. * Mânia. Sığınak veya set arkası, duvar altı gibi kuytu yerler. * Okun, giderken kabzayı zedelememesi için sol elin üzerine konulan âlet. * Muharebede askerin kurşun ve gülleden korunması için toprak kazılarak açılan ve ön tarafına, çıkan topraklar yığılmak suretiyle vücuda getirilen korunma yerleri. * Kalelerin üstünde ok ve kurşun atmağa mahsus mazgallar yanında duracak askerlerin korunmaları için insan boyunda olan ve uzaktan dış dış görünen arkalıklı duvar parçalarına verilen addır.

Münkir : (Nekr. den) İnkâr eden, kabul etmiyen, hakikatı tasdik etmiyen, dinsiz.

Zümre : Bölük, cemaat, grup, takım, sınıf. Cins.

Risalet : Birisini bir vazife ile bir yere göndermek. * Peygamberlik. Büyük kitapla gelen peygamberlik. * Elçilik.

Nübüvvet : (Nebi. den) Peygamberlik, nebi olmak, nebilik. Allah'ın (C.C.) emriyle vazifeli olarak insanları doğru yola çağırarak.

Ehl-i Beyt : Ev ehli, evdeki çoluk çocuk. Daha ziyade Hz. Peygamberimizin (A.S.M.) evine mensub olanlar bu isimle anılırlar. (Bak: Âl-i Abâ)

Âl-i Abâ : Hz. Peygamberin (A.S.M.) kendisi ile beraber, kızı Hz. Fâtıma Validemiz, damadı Hz. Ali ve torunları Hz. Hasan ve Hz. Hüseyin'den (R.A.) müteşekkil hey'et. "Hamse-i âl-i abâ" da denir. Hz. Peygamber'in (A.S.M.) giydiği abâsını mezkur sahabe-i güzün hazeratının üzerine örterek hususi dua ettiğinden bu isimle anılmaları meşhurdur.

Menba' : Kaynak. Nimetin veya herhangi bir şeyin çıktığı yer. Suyun çıktığı yer. Pınar.

Varid : Vürud; Geliş. Gelme. Vârid olma. Gelip yetişme. * Suya gitme. * (Verid. C.) Toplar damarlar. Siyah kan damarları.

Merdud : Reddolunmuş. Kabul edilmemiş. Geri döndürülmüş. Kovulmuş.

DERViŞ

“Derviş”

Eşik mânâsınadır.

Kapı eşiği.

Hangi kapı eşiğidir bu?..

Lügat mânâsı ile insanlar arasındaki anlamla...

Düşüncede derviş sözü eşikten ayrılır.

Görünür.

Kapının iki eşiği vardır.

Alt eşik.

Bir de üst eşik...

Alt eşikten geçeriz.

Basarız yürürüz.

Eşik yine yerindedir...

Camilerin, sarayların mermer veya taşdan yapılmış eşiklerine bak!..
Evlerin tahta eşiklerine bak!..
Basılan yerleri aşınır.
İnsanlar mı onları aşındırır, yoksa kendi kendilerine mi aşınırlar? Hemen cevap verme düşün!

Delk ve temas kanunu var.
İtikâl ve aşınma kanunu var diyeceksin.
Onları biliyoruz.
Böyle maddî şeylerin üzerinde kendini yorma.
Hele dinle bakalım:
Bu aşınmada tevazu' gizli.
Kendini hor görme saklı.
Fânîlik gizlidir.

Evlerde eşikler vardır.
Buralarda dur!
Ya ayaklarını çıkar veyahut ayakkaplarını paspasa sil!
Sessiz sözsüz kendi evine göre bir hürmet kokusu alırsın...
Eşiğe basma derler.
Kim?..
Ninelerimiz. Analarımız hatta babalarımız...
Niçin?
Evvelâ analarımız.
Ninelerimiz dedim de sonunda “hatta babalarımız” dedim...
Ninelerimiz, analarımız, bunu en çok sezenlerdir,
Eşikden geçerken, eve girerken sağ ayakla çıkılır.
Sol ile girilir.
Çıkarken besmele çekilir...
Vedâlaşmalar eşikdedir.
Her türlü...
Her türlü...

Duvarlara eşiklere işemek islâmda yasaktır.
Men' edilmiştir.
Bazı eşikler vardır.
Oradan girilen yere abdestsiz kat'ıyyen girilmez.
“Mezar” geldiğin yerin kapı eşiğidir.
Unutma!..
Cennetin kapıları vardır bildirilmiştir.
“Hakiki ananın ayağının altını öpen, cennet kapısının eşiğini öpmüş olur” Hadis.
Hangi ana bu?
Asıl Resûl-ü Ekrem'in bildirdiği şekilde olan nûr yüzlü analar....
Soytarı analar değil.
Pay çıkarmayın kendinize!..
Bugünkü kadınların hepsi ana değil dişidirler.
Erkekler de dişinin mukabilidirler.
Bunlar da en fakirinden en zenginine kadar derece derece dişi, derece derece erkektir.

Bu g ruha mensupların en  liminden en soytarısına kadar dervif kelimesini;
Kayıdsız, miskin, derbeder mânâsına anladıklarından o mânâda kullanırlar.
Dervifan sözünü duyarlırsa bu mânâ akıllarından gider.
 okluk olduğu için korkudan veya haberleri olmadan her insanda yaratılış olarak mevcut ve
bu gün kaybolan hürmet ve tazimin kendilerinde kalan izin kaşınmasından olsa gerek...
Hele bir itiraz et de gel bakalım.
Onları  zerine salıvereyim.
O zaman kaçacak delik ararsın, deliğe de giremezsin.
O kadar şiştin ki, kibirden, bilgisizlikten, ink ardan, haramdan, küfürden ötürü...

şimdi dönelim biz dervife.
Eşiğe...
Kapının bir de üst eşiği vardır bilir misin?
Alt eşiğin üzerinden geçersin.
Basarsın bazen de  arparsın.
“O  arpma da başka bir şey”...
Büyük binalarda kapılarda yazılıdır: “Eşi  var dikkat et”
Almanya’da böyledir: “Vorsichtstuf”
Düşmemek için ihtardır bu unutma...
Eşiğe çarparak düşmek çok tehlikelidir.
İnsanın aptallık derecesini ortaya kor.

Üst eşiğin altından geçersin.
Üst eşiğe nazarlık asarsın.
Besmele ta’lik edersin.
S sler durursun.
O hâlde “hayatın” bu girip çıkmada.
Alt ve üst eşi  arasında geçer.
Bazı  st eşi ler alçak olur.
O zaman basını eğerek geçersin.

Eğiliyorsun bu demektir.
Kafanı çarpmamak için.
Kafan yarılr zira...
Yarılmasından korktuğun içindir bu...
Eşi  seni bir şeye davet ediyor sessiz sözsüz.
Kendilerini uzun boylu yüksek görenlere.
Alçak kapılardan kısalar geçer kafalarını çarpmadan.
Bir bilsen bu eşi  nedir?
Alt eşi  de sensin.
Üst eşi  de sen...
Fakat ikisini de bilmiyorsun...
Amma onları anlayacağın gün muhakkak gelir, gelecektir.
Mermer eşi lerde çiçekler açtığını, taşların yoğrulmuş olduğunu görürsün o zaman.
O iki eşiğin biri alt eşi  doğuda, üst eşi  batıdadır.
Güneşin battığı tarafta amma bu yüzün bir tarafa dönmesi için orada sağ tarara göredir...

Bu lâkırdıları da anlayamazsan eşikten ayrılalım, dervişe dönelim.

Derviş, yapacağını yapmayacağını bilen...

HAKK'ın emirlerine uyan.

Yasaklarından kaçan.

Kanaatkar.

Cesedle ve ruhla şükür ve hamdda olan.

Tevazu'un en büyük mertebe olduğunu bilen kimsedir.

Bugünkü asırda derviş var mı?

Yook!..

Amma eşik sayılamayacak kadar çok.

Meczip bir dervişe sormuşlar:

Meczip: Kendisini göstermeyip gizleyen veyahut gizlenmeyi anlamayanın deli dediği kimse.

“Sen akşamki zikirde neden cezbeye tutulmadın?”

“Halkada bir kâmil vardı.

Dervişin ne olduğunu hakkı ile bilen biri idi.

Kendisine hürmeten cezbeye kapılmadım.

Tek başıma olsaydım cezbe ummanına dalar cûş u huruşa gelir, şelâleler gibi akmaya baslardım.

Elini öptüm, işaret parmağını dudaklarına götürdü.

Konuşma demek istedi.

Dua etti.

Niçin böyle yaptığını anlayamadım.

Çok heyecanlandım.

Sağ kulağımı tuttu bana şöyle fısıldadı:

“Alt ve Üst eşiği birleştirip basmadan çarpmadan girip çıkan derviş oğlum!” dedi. Ve:

“Dikkat et!

Ermiş dervişin hâl dizgini elindedir, dilediği anda salıverir, istediği anda çeker.

Ata binmişsin.

Düşmemeğe gayret et!

Suvar oldun.

Artık korkma!

Fakat yine kork!

Kimden?

Bunu sana söylemem.

Sana hakaret olur...

Ve şu âyeti okudu Nisa sûresinde:

“ALLAH yolunda hicret etmedikçe kendilerinden dost edinemeyiz”.

Ve bana :

“sıracen münira” pınl pırıl parlayan lâmbanın pervanesidir “Derviş “ dedikleri!” dedi.

Arkamı sıvadı ayrıldı.

Ertesi gün, bana :

“Cezbeye niçin girmedin!” diyenlere vardım ve dedim:

“Bana bir daha böyle sualler sormayın iyi olur.

Ben kendi atıma binmişim.

Suvar olmuşum.
Sonra bir çiftle yere sererim soranı!..”

Birgün talebelerinden birini gördüm o zâtın.

Bana o zâtı anlattı.

Geçenlerde hastalanmış.

Etrafindakiler sormuşlar:

“Efendim! Eğer emri HAKK vâki’ olursa postunuzu kime verelim. Kime bırakacaksınız?”

Mübarek zât:

“Telâşınız bu mu?..

Üzölmeyin...

Post ehlini bulur.

Zira post hayvan postudur.

Yine kendisi gibi birini bulur size!..”

Derviş; Harmanda, dövene gözleri bağılı, buğdayı çöpünden ayırmaya yardım eden at gibidir.

Döndüğü şeyden aziz nimet çıkacaktır.

Fakat at bu işin kıymetini, ne için döndüğünü bilmez.

Bizce bilir amma...

Anlamayan için bilmez diyorum.

Hayvan dilinden ancak biz anlarız da ondan.

O aziz nimet ki;

Sekiz ay toprak altında sabırla bekler.

Sonra toprak üzerine yeşil çıkar.

Sararır, başlarını yere eğer.

Biçerler onu.

1- Harman : Samandan ayrılmak

2- Değirmen : Beyaz olmak için

3- Hamur : Yumuşamak için

4- Ateş : Aziz nimet olmak için.

İşte derviş bu devirleri bilmeden geçirendir.

Derviş rüyâna girerse doğrudur.

Zira derviş kılığına şeytan giremez.

Niçin. Sebep?

O büyük meseledir.

Sen düşün bul!..

Biri hakiki dervişe sormuş :

“Sana bir şey vermek istiyorum, ama ALLAH vermiyor!”

“O vermezse ben veririm. Sen bana biraz ekmek ver!” demiş derviş.

Bu lâfımızı hâletmeye savaş!

Hülâsa, dervişlik incinmemektir.

Hem de biç bir şeyden...

28.XII.1985

Derviş : f. Gayet mütevazî ve kanaatkâr olan. * Kimsesiz, fakir. * Mâneviyâtla gönlü zengin olan fakir. * Mürid veya şeyh.

Eşik : Kapı boşluğunun alt yanında bulunan alçak basamak: Kapı ağzında basamağın konulabileceği yer:

Delk : Oğuşturmak. El sürtmek. Oğmak.

Ta'lik : Asmak. * Geciktirmek. * Bağlanmak.

.....فَلَا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ أَوْلِيَاءَ حَتَّىٰ يُهَاجِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ

“....fe lâ tettehizu minhüm evliyae hatta yühaciru fî sebilillah.... :....ALLAH yolunda göç edinceye kadar onlardan hiçbirini dost edinmeyin...” Nisâ 4/89)

وَدَاعِيًا إِلَى اللَّهِ بِإِذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا

“Ve daiyen ilellahi bi iznihi ve siracem münira : ALLAH'ın izniyle, bir davetçi ve nûr saçan bir kandil olarak (gönderdik).” (Ahzâb 33/46)

Suvar : Süvar, Süvari, f. Ata binmiş. Binici.

Asgar : En küçük. Daha küçük.

HAKİKİ SEVGİ!

Isınmak için ateşten biraz uzak durmak gerekir.

Ziyâ menba'ından istifade etmek için yine biraz mesafe lâzımdır.

Güzel bir manzarayı seyir için biraz uzaktan bakmak gerekir. Okurken yazı ile göz arasında küçük bir mesafe lazımdır.

Aynaya bakmak için mesafeyi tayin etmek gerekir.

Ayna nefesten buğulanır unutma!

Kâinatda ne varsa aralarında asgar sonsuz bir mesafe vardır. Yapışık görünenler bile.

Hersey atomlardan, moleküllerden ibaret değil midir?

Bunların da arasında mesafe vardır.

Su bütün görünür fakat hidrojen ve oksijenden teşekkül eder.

Kan da öyledir, ışık da öyledir.

Bunun aksini düşündürecek birşey yaratılmamıştır.

Ruhun insanda tecellî eden tezahurları:

Duygular. Acılar. Dertler, Sevinçler. Zevkler bile devamlı değildir. Her an değişirler.

Aralarında mesafe vardır.

Sevgiler de böyledir.

Aşklar da böyledir.

Düşünceler de böyledir.

Bunların içinde değişmeyecekler de vardır.

Onları bulmak lâzımdır.

O mesafe en kısa mesafelerin en kısasıdır diyelim.

Değişmeyecekler dedik :

O nedir?

Hakiki sevgi!
O ne sevgisidir?
Bulmak gerek...

Dereler nehirler denize akarlar.
Kavga etmezler.
Kabul edilirler yek diğerine karışırlar.
Karışmayan deryalar da vardır, unutma!
“Yalan mı?”...
Yerine göre birbirine hürmet ederek yardım ederler.
Bu yardım niçin?..
Düşün !..

Tuzlu suya fazla tatlı su karıştırırsan tuzlu da tatlılaşır.
Tatlı suya fazla tuzlu su karıştırırsan o da tuza ulaşır.
Seker de öyledir.
Hersey öyledir.
Düşünebildiğin herşey böyledir.
Kendini yorma öyledir işte...
Yaratılıştta yaratan herseyi takdir etmiştir.

TAKDİR:

Yaratanın kable’l- icad her şeyin nasıl olacağını Levh-i Mahfuz’a yazılması...
İlm-i İlâhının kable’l- icad herşeyin nasıl olacağına taalluk etmesi. İşte takdir bu...

KAZA:

Bu takdir edilen yani mukadderatın ortaya çıkmasıdır.
Herkes de kaza kader formülü hâlinde bildirilmiştir.
Bu değişmeyen kâinatda câri bir Kanun-u İlâhidir.
İslam bunu tasdik, şüpheden ârî bir imanla kabul eder.
İlâhî kanuna zerre kadar bir itiraz ve şüphe olmasın diye HÂLİK bunu formüle etmiştir.
“Alın yazısı” çok güzel bir formül hâline getirilmiştir.
Bunu karıştırmamak ve içine düşünce saçmalarını sokmamak muhakkak gerekir.

Kaza kelimesi :

Otomobil, tren, tayyare kazası mânâlarındaki kaza değildir.
Buna “Büruc” sûresindeki şu âyete inanır gibi inanmak gerekir.

Âyet:

Gökteki burçlara, Kıyamet gününe and olsun ki insanlar öldükten sonra dirileceklerdir.
Bu husus da câhillere vardır.
Onların soracakları suallere sükûtle cevap verin!
Ukalâlarla, yobazlarla münakaşa etmeyin!
İnsan sevdiklerini dostlarını öldüğü zaman yolda bırakır.
Yalnız hakiki dostu ile gider nûr âlemine.

Bir Acem şâiri şunu söylemiş:

“Meziyetlerinin temin ettiği üstünlüklere tevazu’ faziletini zammeden bir kimse, üstündeki yemişlerin çokluğundan dolayı başını yere doğru eğen bir ağaç dalına benzer”.

Söylediklerimizin hepsinin İhlas Sûresi olduğunu anlayabildin mi?

İhlâs sûresi RAHMÂN'ın sıfatıdır.

Unutma!..

Resûl-ü Ekrem her zaman bilhassa yatarken iki mübarak ellerini ağzına yanaştırır içine “kul euzu” ları ve üç ihlas okuyarak mübarek avuçlarına üfler ve yüzüne ve elinin yetişebildiği vücudunun her tarafına sürerdi.

Bu bütün dertlere devadır ağırlara da...

ALLAH'ın bütün Esmâ-i Hüsnası yani güzel isimleri, “ALLAH” ism-i celiline sıfat olur.

Esmalara “ALLAH” lâfzı sıfat olmaz...

Namaz mi'racdır.

Resûlü Ekrem'den başkasına ruhendir.

Hiçbir peygamber ceseden mi'rac yapmamıştır.

Mekke'den Kudüs'e kadar ceseden “biabdihi” kul olarak yani hem cesed hem ruh birlikte...

Bu hâl namazda ta'dil-i erkânın farzıyetini ilân eder.

Aynı zamanda tayy-i mekânın mümkün olduğuna işarettir.

Ondan ötesi sırların sırrıdır.

Ahadiyet ifadesidir.

Namaz kılan ruhdur.

Cesed değildir.

Ta'dil-i erkân, cesedin ruhla birlikte hareket etmemesi için, cesedi bir nevi disiplin altında durdurmaştır.

Ruhla cesedin bilmediğimiz bağlanışında gizli bazı ulvî hasletleri ortaya çıkarmak gayesine ma'tuftur.

Yani ta'dil-i erkân.

Böyle olmasa namaza duran derhâl kaybolur.

“Namazın yarısı benim için, yansı kulum için” hadis-i kudsîsi.

Namaz :

İnsan vücudunu unutup ruhun hakim olduğu bir vaziyettir...

28.XII.1985

Menba' : Kaynak. Nimetin veya herhangi bir şeyin çıktığı yer. Suyun çıktığı yer. Pınar.

Mesafe : Uzaklık. Uzunluk. * Ara. * Bir nevi uzaklık ölçme usulü.

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيَانِ
نَهُمَا بَرْزَخٌ لَا يَبْغِيَانِي
فَبِأَيِّ آلَاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ

"Mereclbahreyni yeltekiyani. Beynehuma berzahun la yebğiyanı. Febieyyi alai rabbikuma tukezzibani. : İki denizi birbirine kavuşmak üzere salıvermiştir. Aralarında bir engel vardır, birbirine geçip karışmazlar. O halde Rabbinizin nimetlerinden hangisini yalanlayabilirsiniz?" (Rahm3an 55/19-21)

Kable'l- icad : İcaddan, yatatmadan önce.

Levh-i Mahfuz : Her şeyin hayatının ind-i İlâhîde yazılması. İlm-i İlâhînin bir ünvanı.

Taalluk : Bağlılık. Münasebet. Alâkalı oluş. Ait olma. * Dünya alâkası. * Sevme.

Ârî : Pâk, pislikten uzak. * Hür.

Takdir : Kıymet vermek. Değerini, kıymetini, lüzumunu anlamak. * Kader. * Düşünmek. * Öyle saymak.

Kaza : Birdenbire olan musibet. Beklenmedik belâ. * Vaktinde kılınmayan namazı sonradan kılmak. * Allah'ın takdirinin ve emrinin yerine gelmesi. * Hâkimlik, hâkimin hükmü. * İstemeden yapılan zarar. * Hükmeylemek, hüküm.

Ukalâ : (Âkıl. C.) Akıllılar. * Halk dilinde: Akıllılık iddia edenler.

Meziyet : (Meziyyet. C.) Meziyyetler. Üstünlük vasıfları.

Acem : İran

لَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَ الْبَصِيرُ

“Sübhanellezi esra bi abdihi leytem minel mescidil harami ilel mescidil aksallezi barakna havlehu li nuriyehu min ayatina innehu hüves semiul besiyir : Bir gece, kendisine âyetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kulunu Mescid-i Harâm'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir; O, gerçekten işitendir, görendir.” (isrâ 17/1)

Câri : Akan, akıcı. * Geçmekte olan. * İnsanlar arasında mer'i ve muteber ve mütedavil olan.

Cesed : Ten, gövde, vücut, beden. Ruhsuz vücut.

Ta'dil-i erkân : Fık: Namazın bütün rükünleri, esaslarını usulüne uygunca yerine getirerek ve namazın tertib ve düzeninin hakkını vererek kılmak. Meselâ : "Secdeyi sükunetle yerine getirmek ve iki secde arasında "SübânALLAH" diyecek kadar doğrularak oturmak. Kıyamda ve rüku'dan sonraki kıyamda sükunet üzere olmak ve namazın bütün duâlarını dikkatle okumak. Namazın her rüknünü yerine getirmek, acele ile kılmamak" gibi.

Tayy-i mekân : Mekânı ortadan kaldırmak. Bir şahsın bir anda muhtelif yerlerde görünmesi.

Ma'tuf : Ait ve raci' olan. * Bir tarafa meyletmiş. Mâil olan. * İsnadedilen. Yöneltilmiş.

ZİKİR

ZİKİR:

Hatırlamak. Yâd etmek. Hürmetle anmak.....

TESBİH :

İşleyen muntazam bir titreşime girmek...

Zikirde : İrade. Düşünce. Arzu vardır.

Tesbihde : İrade. Düşünce. Arzu kelimelerinin yeri ve mânâsı yoktur.

Bu sözleri anlamaya çalış!..

Tesbihat durduğu zaman hiç bir yer ne madde olarak, ne maddesiz olarak kalmaz.
Mevcudiyetleri yoktur.

Zikir o hâlde iradeye az çok bağlıdır.

İnsanda zikir ve tesbih manevî âlemde ve ALLAH kelâmında geçen zikir ve tesbih kelimelerinin mânâları ise bambaşkadır.

Tesbih : Durmadan, ara vermeden, aslını, yaradılışını daimi sûrette hatırlamanın şuûrlu ve bize göre şuûrsuz zikridir.

Zikir o tesbihata girmektir.

Onunla beraber tesbih etmektir.

Zikirlerin hepsinde hedef kâinatın tesbihatına girerek bütün vücut hücrelerinde de devam eden bu tesbihatı birleştirmektir.

O hâlde zikirde hedef YARATAN'dır.

Zikredici ALLAH'dır.

Bütün zikirlerde söylenen kelimeler lâfızlar âlettir.

Bu zikre hulûs ile devamla kalb'te târifi mümkün olmayan bir hâlet hasıl olur.

İşte asıl zikir "O" dur.

Dikkat et "Budur" demiyoruz...

Bütün mahlûkat tesbih hâlinde durmadan, atomları düşün!

Hulûs ile dedik bu ne demektir?

Bunun târifi yoktur.

İnsanın bâtınından çıkan hakiki ve riyâdan uzak bir samimiyet bağlanmasıdır.

Bütün vücut hücrelerinde devam eden tesbihatı kalb hissettiği zaman HAKK'ın zikri o zaman ortaya çıkar.

"ALLAH'ın" demiyoruz. "HAKK'ın" diyoruz.

Mansur bundan dolayı:

"Enel HAKK!" diye haykırdı. "Ena ALLAH!" demedi.

Bunu anlamak çok güçtür...

"Fezkiruni Ezkürküm!"

"Beni anınız, Bende sizi anarım!"

Burada teker teker her kula hitap vardır.

"Anarsanız, Ben de anarım!"

Bundan, insana serbestiyet verildiği mânâsı çıkar.

"Anarsanız" ALLAH'ın kapusu kilitli değildir,

"Sizi anarım" var ya...

ALLAH ile insan arasındaki gaflet perdesi var.

"Fezkiruni Ezkürküm" ile bu ifade edilmiştir.

Bu kapıdan gidebilmek için Resûl'e uymak lâzımdır.

"Nebî" ye değil.

Lâfa dikkat kesil mırıltı etme!

Can kulağıyla dinle hele!...

Resûl'e uymak :

Resûl'ün Âdemiyet tarafıdır ki bu "Kur'ân" dır.

Ve bunu tebliğ kendisine verildiği demektir.

Nebîlik İnsaniyet tarafıdır.
“Sünnet-i Resûl, Siyret-i Resûl” dür.

Her şeyle O’nu taklit et!

Leke, toz kondurmadan.

SİYRET: İnsanın manen tuttuğu yol.

MÜRŞİD: Mürşid-i Kâmil,

ŞEYH: İnsanda meknuz yani gizli olan esma akislerini ortaya çıkarmak için, sâlikî lafzî âletlerle hazırlamağa ve onu zâhirî ilimlerle donatmağa çalışan insandır.

Yani hazırlık kıtası hocası.

Şeyh aynı zamanda mürşid ise, sâlikin cesedî hazırlığını da çile ile hazırlar.

Onu hâlvete sokar.

Ceseden hazır olan sâlik, bu sefer mürşidin “Bâtınî ilim” ini öğrenmeye çalışır.

Bundan sonra hakiki şahıs “Mürşidi kâmil” ise kâmil tarafını gösterir.

Ve sâlikî hâlvete sokar.

Ve gösteremediği tarafından himmet eder...

Cesediyle görünüp, içini göstermeyen bir kâmil bul ki işte ona şeyh derler.

Cesedini unutup içini görmeğe çalışana da mürid.

Hakiki mürşid sana senden içeri olan o “Ben” i öğretendir.

Laf ile olmaz...

Hüve’l- evvel : Nûr-u Resûl

Hüve’z- zâhir : Nübüvvet

Hüve’l- âhir : Ümmeti

Hüve’l- bâtın : Resûl’ün Ledün’ni

Hakikati gizleyen ve yine açıklayan âyet budur.

Bu lâfları anladı isen hemen sağ elinin üstünü öp ve hemen avuç içine bak, biraz sonra da onu öp!

Babanın elinin üstünü öp!

Ananın hem elinin üstünü, hem de diğer elinin içini öp!

Bir de başka türlü el içi öpme vardır.

O hâlvet işidir.

Hakikati bilmeden takliden öpme!

Öğren aslını ondan sonra öp!..

İlk evvel Âdem yaratıldı.

Sonra da Havva.

Niçin?..

Düşün, bunu mürşidine sor!

Sana tek bir “Kelime” söylemesi lâzım.

Eğer biliyorsa hemen duyarsın.

Alamazsan cevap, o bir tek kelimeyi, şüphe et!

Yahut kendinde kabahat ara...

O zaman hem senin hem de mürşidin münkir olduğunu düşün yolunu hemen değiştir!..

Sâlik : (Sülûk. dan) Bir yolda giden. Belli bir yol tutup giden. * Bir tarikat yolunda olan.

Siyer-i Nebî : Mevzuu Hazret-i Peygamber'in (A.S.M.) hayatı, ahlâkı ve yaşayışı olan, O'nun gaye ve cihanı irşad eden mesleğinden bahseden kitap.

Hâlet : hâl : Durum, vaziyet. Görünüş. Tavır. Sûret. Keyfiyet. * Cezbe. * Dert, keder, elem. * Mecâl. Kuvvet.

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

“Fezküruni ezkürküm veşkürü li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

Hulûs: Hâlislik. Saflık. * Samimiyet. Hâlis dostluk. İçden davranmak. Her hayırlı işi ve ameli Allah rızâsını niyet ederek yapmak.

Tesbihat : (Tesbih. C.) Cenab-ı Hakk'ı (C.C.) sıfatına lâayık ifadelerle yâdetmeler.

Hâlvat : Yalnızlık. Tek başına kalmak. Tenhaya çekilme. * Gizlilik.

Sâlik : sulûk eden, tarikatta yol almak isteyen.

Himmet : Kalbin bütün kuvveti ile Cenab-ı HAKK'a ve sâir mukaddesata yönelmesi. Kalb isteği ile gösterilen ciddi gayret. * ALLAH indinde makbul ve mübârek bir kimsenin mânevi yardımı ile birisini koruması, yardım etmesi. * Tabîî şevk ve meyil ve heves. * Lütuf, yardım.

Kâmil : (Kemâl. den) Bütün, tam, olgun, eksiksiz, kemalde olan, kusursuz. Kemâl ve fazilet sâhibi. * Resul-i Ekrem'in de (A.S.M.) bir vasfıdır. * Yaşını başını almış, terbiyeli ve görgülü kimse. * Âlim, bilgin kişi.

Mürîd : İrade eden, istiyen. * Tarikata girmiş olan. Şeyhin veya mürşidin şakirdi, talebesi.

Mürşîd : (Rüşd. den) İrşad eden, doğru yolu gösteren, gafletten uyandıran. Peygamber vârisi olan, kılavuz. Tarikat piri, şeyhi.

NAMAZIN ASLI NEDİR?

Namazın aslı nedir?

Niçin emrolunmuştur

Namaz yalnız İslâm dininde vardır.

Diğer dinlerde peygamberlere de böyle bir emir yoktur.

Onlar salât yani dua ederlerdi.

Bu duanın zamanla, vakitle alâkası yoktur.

Mecburiyet de yoktur.

Muayyen zaman

Muayyen vakit

Muayyen yere dönüş

Muayyen hareketler nedir bunlar?

Namaz mi'racda emrolunmuştur.

Ne kadar kılınacağı bildirilmemiştir.

Güneş dogmadan evvel.

Güneş doğduktan sonra.
Namaz kıl emri vardır.
Burada vakit mevzu' bahisdir ve emirdir.
Güneş dogmadan evvel
Güneş battıktan sonra namaz kıl.
Bu namaz sabah akşam namazlarıdır.
Hangisidir?
Akşam mı, sabah mı?
Mekke'de söylenmiş bir hadiste:
"Men tereket selat fakat kefer"
"Kim ki namazı terk etti, küfürdedir."
Burada "küfür" ne demektir?
"Namazı" terk etti deniliyor.
Yoksa ikisini birden mi kastediyor.
Terk: Vakıt mı? Namaz mı?..
Evet. Burada "küfür"; inanana, bu işi yapana hitaptır.
Dikkat et!
Vakittir. Zaman değildir.
Küfür, namaz kılmayana ait değildir.
Vakti terk edene aittir.
Emirler. Yasaklar. Sevabdır. Haramdır. Küfürdür.
Kelime ihtarları bu işe inanıp kabul edenlerin hatalarına hitaptır, inanmayana değildir.
Sabah ve akşam namazlarını terk bir nevi mi'racı inkârdır.
Resûlü Ekrem'i tasdikte şüphe var demektir.
Sabah ve akşam namazları mi'racda emrolunmuştur.
Namaz o hâlde mi'racdır.
Âyetde tulugdan evvel, gurubdan sonra vakit söyleniyor.
Kula yalnız ruhanî olarak mi'racdır.
Kâbe'yi ziyâret "Hacda" cesedî ziyâretidir.
Mi'racın başlandığı yer olan Kâbe'yi ziyâretidir.
Yani bu ziyâret cesedî mi'racdır.
Bu yazılarımızla basit olarak söylemek icabederse maddî ve mânevî ilim ile senin cesedinle ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz.
Sabah ve aksam namazları muhakkak kılınması lâzımdır.
Aksi hiçbir sûretde doğru değildir.
Burada inanmak harekâta bağlıdır.
Sabah ve akşam namazları tulug ve gurubda icrası mi'racda emrolunduguna göre, mi'racla insan kendinde gizli "bize bizden yakın olan"a çıkmaktır.
O hâlde namaz ALLAH'a yanaşma merdivenidir.
"Gözümün nûru namaz.."
Resûl-ü Ekrem buyurmuş....
"Kalk gece namazı kıl!" Âyet.
Namazların aşığı yukarı çoğu gündüzdür.
Sabah akşam da gündüze dahildir.
Öğle ikindi gündüzdür.
Yatsı da gece değildir.

Namaz, insan vücudunu, cesedini unutup ruhun hakim olduğu bir vaziyet, bir durumdur.
Vücut o sırada burak hâline gelmelidir.
Ruh orada Cebraildir.
Yunus bağılıyor ya: “Cebrail’em.”
İnsan ALLAH’ın dışında olmadığına göre kendini fena bulmamalıdır.
Zira O’nu da fena bulmak demektir.
O’na benzemeye çalış ki onun dışında olmadığını tasdik eder ve anlarsın.
Bir sual;
Oruç da dil ile ikrar, cesed ile tasdik vardır. Ondan dolayı niyet lâzımdır.
Su ile abdest almada niyet yoktur.
Teyemmümde yani toprakla abdest almada niyet vardır.
Sebep ve Niçin?..
Düşün!..
Şunu da unutma;
Sabır belâyaya karşı ibadettir.
Aynı zamanda dikkat edilirse içinde küçük bilinmeyen bir isyan da vardır.
Kime karşı?
Düşün!..

Ramazanda kadınlara hayız esnasında namaz bağışlanır.
Kazası yoktur.
Bu bağışlanma niçindir?
Öğren de git kadının ayağının altını öp!

Resûl-ü Ekrem öğle ve ikindi namazlarını bazı ahvalde tevhid etmiştir.
Birleştirmiştir.
Evvelden kılmıştır.
Yalnız sabah ve akşam namazlarını...
Diğer namazlara katiyyen tevhid etmemiştir.
Sebep.
Âyet kafidir.
“Tulûi’ş- şemsi, gurubu’ş- şems. Namaz kıl!” emri açıktır.
Burada vakit farzdır.
Namaz esastır.
Namaz emirdir.
Sabah, akşam vakit âyetde tesbih edilmiştir.
O hâlde vakti terk namaz kılan için küfürdür.
Burada namazı terk değildir.

25.03.1986

الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ

“Fasbr ala ma yekulune ve sebbih bi hamdi RABBike kable tuluiş şemsi ve kablel ğurub :
(Resûlüm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de
RABBini hamd ile tesbih et.” (Kaf 50/39)

لَا إِلَهَ إِلَّا قَلِيلٌ مِّنَ النَّاسِ
نَصَفَهُ أَوْ انْقُصَ مِنْهُ قَلِيلًا

أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا

“Kumilleyle illa kaliylen. Nisfehu evinkus minhu kaliylen. Ev zid 'aleyhi ve rettililkur'ane tertiylen. Birazı hariç, geceleri kalk namaz kıl. (Gecenin) yarısını (kıl). Yahut bunu biraz azalt, ya da çoğalt ve Kur'an'ı tane tane oku.” (Müzemmil 73/2-4)

NAMAZ UYKUDAN HAYIRLIDIR

“Esselatu hayrun mine'n- nevm”

“Namaz uykudan hayırlıdır.”

“Tuluğ dan evvel, gurubdan evvel namaz kıl”

“Mi'racda Resûl'e emr olunana” te'kiden inen âyeti kerimedir.

Bu vakit farzdır.

Yani tulugdan evvel gurubdan evvelki vakit

O vaktin farziyeti, ehemmiyeti, sırrı için namaz kıl demektir.

O iki namaz o vaktin sırrı için emrolunmuştur.

O vakitler ALLAH indinde büyük “Sırrı-Ahadiyet” taşıdığından o tesbihata kulun da girmesini ALLAH arzulamıştır.

ALLAH'ın namaza ihtiyacı yoktur.

Şanını tesbih için ahsen-i takvim yarattığı kuluna sabah akşam namaz kıl değildir.

O vakit için emir, kıl emridir.

Bundan ötürü bu namaz vakitlerinin kazası yoktur dikkatli ol!..

Gece yansından sonra da teheccüd namazı kıl emri de aynıdır.

Diğer namazlar ara namazlarıdır.

Onlar da kapalı olarak âyetle Medine'de bildirilmiştir.

Kim ne söylese affiylesin!

Namaz kılmayan, “namaz uykudan hayırlıdır” ne demektir bunu bilmeyen zavallıdır.

Resûlü Ekrem, Bilâl sabah namazı okurken uyanmamış.

Bilâl kapıyı şiddetle vurarak, hiddetle:

“Esselatu hayrun minen nevm Yâ ResûlALLAH!” diye iki defa bağırması.

Resûl-ü Ekrem hemen uyanmış ve hücrelerinden kapıya çıkarak : “Bu çok güzel Yâ Bilâl daima söyle!” demiştir.

Resûl-ü Ekrem sabah namazının vaktinin kıymetini anlatmak için “ALLAH tarafından” uyanmamış.

Vesile olmuştur...

Bu hadise çok mühim bir hadisedir.

Namazı kılmıştır.

Bunları bilmek gerek...

O vakit için kılınan namaz sana o vakte kavuşmanı temin ediyor. Onun için namaz uykudan hayırlıdır.

Burada “Hayır”, devamlı bulunan ALLAH'ın mağfiretine çarpılmak hayırdır.

Sabah herşey başkadır.

Güneş dogmadan evvel :

Gökyüzü. Yıldızlar. Rüzgârlar. Nebatlar. Hayvanlar. Toprak. Sular. Göller. Denizler.

Akşama yakın bütün bunlarda dikkat eden görür.

Değişmeler vardır.

Güneş battıktan sonra namaz vaktinde çok olaylar olur.

Görmek lâzımdır.

Duymak lazımdır.

Anlamak lazımdır.

Bunlar hem maddî tabiat kanunlarında, hem hayvanlarda, nebatlarda, herşeyde ruhaniyetde değişiklikler olur.

Sabah namazı ALLAH'a yanaşmanın merdivenidir.

Sabah namazını daima vaktinde kılanlarda "MİN ESERİS SÜCUD" onların alınlarında ancak sabah namazında elde edilen bir iz vardır. Herkes o izi göremez.

Bu iz, halıya hasıra veya kilime sürtünmeden husule gelen iz değildir ha!..

Resûlullah Efendimiz bundan ötürü:

"Sizi süvariler bile kovalasa sabah namazının sünnetini kaçırmayın!"

"Kaçırmayınız!" buyurmamıştır.

"Kaçırmayın" diyerek teker teker her müslümana burada hitap mevuttur.

Sabah namazında leş gibi uyuyup kalmayın!

Zâten onu vaktinde kılmayanın diğer namazları şöyle böyledir...

18.06.1985

فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

"Fasbr ala ma yekulune ve sebbih bi hamdi RABBike kable tuluiş şemsi ve kablel ğurub : (Resûlüm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de RABBini hamd ile tesbih et." (Kaf 50/39)

Te'kiden : Tekrarlama ile. * Sağlamaştırarak. Te'kid suretiyle. * Evvelce yazılmış olan bir yazıyı tekrarlıyarak.

Vakt : (Vakit) Zaman. Saat. Çağ. Mevsim. * Boş zaman. * Geçim. * Fırsat. * Muayyen, belli bir zaman.

Tulug : Tulu'. Doğma, doğuş. Birden zuhur etme. * Hücum etme. * Bir şeye vâkıf olup bilme.

Gurub : Batma, batış. Batıda görünmez olma. Gözden kaybolmak. * Uzaklaşmak. Irak olmak.

Ahadiyet : (Ahadiyet) Allah'ın (C.C.) her bir şeyde kendine âit birlik tecellisi.

Ahsen-i takvim : En güzel kıvama koyma. * Cenab-ı Hakkın her şeyi kendisine lâıyk en güzel kıvam, sıfat ve surette yaratması. İnsanın en yüksek ve câmi isti'dâd ve kabiliyetlerde ve en güzel surette yaratıldığı.

Teheccüd : Gece uyanıp namaz kılmak. Gece namazı. (Bu namaz, nâfile namazların en çok sevablısıdır.)

اَهُمْ فِي شِدَاءٍ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمِ مُحَمَّدٍ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَطَاهَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَى سَوْفِهِمْ جُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَزَرْعٍ أَخْرَجَ شَوْبًا وَاجْتَرَا عَظِيمًا يُعْجِبُ الزَّرَّاعَ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرًا

“Muhammedür rasulüllah vellezine meahu eşiddaü alel küffari ruhamau beynehüm terahüm rukkean süccedey yebteğune fadlem minellahi ve ridvana simahüm fi vücuhihim min eseris sücud... : Muhammed ALLAH'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin, kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken, secde ederken görürsün. ALLAH'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir...” (Fetih 48/29)

NAMAZDA OTURURKEN AYAKLARIN DURUMU

Erkeklerde :

Sol ayak sağa doğru yatık ve sol kalça üzerine oturacak.

Sağ ayak dik, parmakların alt uç kısımları yere değecek vaziyette dik ve baş parmak sol ayak parmaklarına temas hâlinde olacaktır. “Mecburiyet var mıdır?”.

Hayır...

Yalnız vücudun sağ ve sol beyin fonksiyonlarının elektrikiyet akımının bazı hususlarının temini, ta'dil-i erkânın cesedî, kimyevî, fizikî sırrını ortaya çıkarır.

Sol taraf beyin, sağ tarafı idare eder.

Sağ taraf beyin, sol tarafı idare eder.

Sol taraf beyindeki bir âfet sağ tarafda görülür.

Sağ taraf beyindeki bir âfet sol tarafda görülür.

Sol, düşünce merkezidir.

Sağda felç olanlar konuşamazlar.

Soldaki felç konuşur.

Sağ beyin hareket merkezidir.

Namazda başka türlü oturmaya çalışma!

Secdeye gittiğin zaman, ayak vaziyetin hemen yerden kaldırmadan değişecek dikkat et!

Alıştırsan haberin olmadan bu hareketler kendiliğinden olur.

Kadınlarda ise:

Ayak durumları bambaşkadır.

Sebep nedir?

Haaa...

Orası çok mühimdir.

Anlatmaya uğraşacağım.

Bakalım...

Kadın :

Sol ayak aynı erkeğin ayağı gibi sağa doğru tamamiyle yere değecek.

Sağ ayak da sol ayak baş parmağını tecavüz edecek derecede topuk kısmıyla sol ayağın üzerine binecek.

Parmaklar sağa doğrudur.

Kalçalar bunların üzerine oturacak.

Secdeye gittiği zaman dizler yek diğerine yapışık bir hâlde ayaklar aynen kalacak.

Sebep?..

Ne yapacaksın?

Her şeyi öğren amma bazılarını da dinle!

İster yap!

İster yapma!..

Öğrenip de yapamazsan sana öğreten de sen de sarsılırsın; iyi olmaz.
Bazı mesele ve konularda insanların sessiz olması lâzımdır...

Namazdaki ta'dil-i erkân vücud hareketlerine dimağı düşünce ve aynı zamanda o anda husule gelecek uzviyet kimyasıyla alâkası vardır.

Namazda huşu' bu sûretle husul bulur.

Huşu' gürültüden uzak, insanın kendi kendisiyle yalnız kalmasıdır.

Bilirmisiniz;

Gürültü, kanda dimağda potasyum muvazenesini bozar.

Ani hiddetlerde bu muvazene yine bozulur.

Delillerde potasyum muvazenesi bozuktur.

18.06.1985

Ta'dil-i erkân : Fık: Namazın bütün rükünleri, esaslarını usulüne uygunca yerine getirerek ve namazın tertib ve düzeninin hakkını vererek kılmak. Meselâ : "Secdeyi sükunetle yerine getirmek ve iki secde arasında "Sübhânallah" diyecek kadar doğrularak oturmak. Kıyamda ve rüku'dan sonraki kıyamda sükunet üzere olmak ve namazın bütün duâlarını dikkatle okumak. Namazın her rüknünü yerine getirmek, acele ile kılmamak" gibi.

Âfet : Belâ. Musibet. Büyük felâket. Dâhiye. * Mc: Son derece güzel.

Tecavüz : Haddini aşma. Söz veya hareketle ileri gitme. * Aleyhine hareket etme. * Zorlama.
* Geçme. * Sataşma, saldırma, sarkıntılık.

Huşu' : Alçak gönüllülük. Hayâ etmek ve mütevazî olmak. Korku ile karışık sevgiden gelen edebî bir hâl. Yüksek ve heybetli bir huzurda duyulan alçak gönüllülük. Sükun ve tezellül.

SUDAKİ CÖMERTLİK ALLAH'A AİT BİR CÖMERTLİKTİR

Sudaki cömertlik ALLAH'a ait bir cömertliktir.

Bunu anlamak büyük ruhî ve mânevî başarıdır.

Su nankör değildir.

Değerini bilmeyenler, nankördürler.

Veya nankörlerdir.

Nankör demek, HAKK'ın verdiği her türlü nimeti görmeyip aldırmayan, şükretmeyen demektir.

Yalan bilmeyen, söylemeyen,

Dedikodu yapmayan,

Gıybet etmeyen,

Daima helâl peşinde koşan,

Sabah ve akşam namazlarını vaktinde kılan,

Daima abdestli bulunan, abdestsiz yemeyen, içmeyen konuşmayan kadının ayağının altını öperim...

Teyemmüm ayak altı hürmetine emrolunmuştur.
Bilir misiniz?
Bir bilseniz...

“Cennet anaların ayağının altındadır.”
Babaların değil.
El ve Ayak.
Her mahlûkun biri cesednin.
Diğeri ruhunun haritasıdır.
İnsanın kendi Levh-i Mahfuz’udur.
“KÜLLE ŞEY’İN AHSAYNÂHU FÎ İMÂMİN MÜBÎN” âyeti budur...

Namazın aslı nedir?
Niçin emrolunmustur?
Muayyen zaman ve vakit muayyen yere dönüş muayyen hareketler “Erkân”
“MEN TEREKET SALÂT FAKAT KEFER”.
Mekke’de söylenen bir hadistir.
“Kim ki namazı terk etti küfürdedir.”
Burada “küfür” ne demektir?
Bu namaz, sabah akşam namazlarından hangisidir?
Zira “namazı” terk etti deniliyor.
Yoksa ikisi birden mi kastediliyor?
Burada terk: Vakıt mı? Namaz mı?
Burada “kefer” inanana bu işi yapana hitaptır.
Dikkat et!
İslamda; Emirler, Yasaklar, Sevabdır, Haramdır, Küfürdür, kelime ve ihtarları bu işe inanıp kabul edenlerin hatalarına karşı hitaptır, inanmayana değil.
O hâlde : Namazı terk küfürdedir.
Burada Mekke’de hadis söylendiğine göre Mekke’de akşam ve sabah namazı vardı.
Diğer namaz Medine’de ara namazlar diye emrolunmuştur.
Bu işi yapana, inanana hitaptır.
Yoksa namaz kılmayana ait değildir.
Hadis, namaz kılana aitti .
Vaktin kıymeti anlatılıyor.
Bu iki namazın kazası bundan ötürü yoktur.
Kul: Söyle, Bil, Haykır, Tasdik et!
Kime ?
Kendinde gizli olan “Ben” den, bana: “HÛ : O”, “AHAD” dır.
AHAD’ın mânâsını kimse bilmez.
Ve veremez.
Utanmayıp anlatmak istersek, teki olmayan tek...
Rakamlardaki 1 değildir.
“AHAD” ismi VÂHİD değil...
Sabah ve akşam namazlarını terk bir nevi mi’racı inkârdır.
Resûlü Ekrem’i tasdikte şüphe var demektir.
Sabah ve akşam namazları mi’racda emrolunmustur.
Mi’racdan döner dönmez kılınmıştır.

Namaz o hâlde mi'racdır.

Kula yalnız ruhanî olarak Kâbe'yi ziyâret hacda cesedî ziyâretdir. Mi'racın başladığı yer olan Kâbe'yi ziyâretdir.

Bir nevi cesedî mi'raca iştiraktır.

Bu yazılarımızla basit olarak söylemek icab ederse, maddî ve mânevî âlem ile senin cesedinle ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz.

İç ve dışını bil!

Birbirilerine yabancı.

Birbirlerini tanımıyorlar.

İtiraz da etme!

Beni imtihan etmeye de kalkmasınlar.

Kendi cehillerini ortaya koymuş olurlar.

Sonra ben oyuna şakaya gelmem onu bilmelerini isterim!..

20.05.1986, Salı

إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا وَآثَارَهُمْ وَكُلِّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ

" İnna nahnü nuhyil mevta ve nektübü ma kaddemu ve asarahüm ve külle şey'in ahsaynahü fi imamim mübiyn : Şüphesiz ölüleri ancak biz diriltiriz. Onların yaptıkları her işi, bıraktıkları her izi yazarız. Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (levh-i mahfuz'da) sayıp yazmışızdır." (Yâ Sîn 36/12)

KADİR GECESİ

Dünyanın bir tarafında gece iken diğer tarafı gündüzdür.

Bunun sebibi, hikmet ve yaratılışı öyle oluşundandır.

Gece gündüz malûm.

Fakat burada gece iken meselâ Amerika'da gündüz.

Buna göre "Kadir Gecesi" nedir?

"Leyleti'l- kadr" âyeti kerimesinin hakikatini bilmek lâzımdır.

Resûl-ü Ekrem :

"Kadir Gecesi'ni Ramazan ayının filân gecelerinde arayın!" buyurmalarında; "gecelerinde",

"cemi' - çoğul" olarak kullanılmıştır.

Sonra "arayın!", "müfret - tekil" olarak kullanılmıştır.

"Arayınız!" değil.

"Teker teker her inanan arasın!" demektir.

Başkasının sözüne bakmayın!..

Ne aranacak?

Bunu da bilmek lâzım.

Ramazan ayı muhtelif ay ve mevsimlere tesadüf etmektedir.

Sabit değildir.

Sabit olan; ay mıdır? "Ramazan Ayı" mıdır?

Ramazan, Kur'âna göre; ay görüldüğü zaman oruç başlar.

Tekrar küçülüp kaybolup da görüldüğü zaman biter.

Oruç müddeti güneşin doğuşundan başlar batışında biter.

Bu müddet dünyanın muhtelif yerlerine göre değişir.

Fakat Ramazan, aya göre olduğundan değişmez.

O hâlde ramazan dünyanın her yerinde aynı zamanda başlar, aynı zamanda biter.

Bu durumda burada gece, orada gündüz meselesi ortadan kalkar.
Bugün takvime göre oruç tutulmaktadır.
Bundan ötürü birçok veballer ortaya çıkmaktadır.
Bugün 19.06.1985 Çarşamba.
Suudi Arabistan ve diğer birçok Arap ülkeleri ay göründü ilân ederek bayrama başladılar.
Mısır ise bugün bayramın 3 üncü gününü idrak ediyor.
O daha evvel görmüş.
Ankara'da bizim takvimcilere göre bugün ârifedir.
Millet oruçludur.
Bayram ise : Oruç haramdır.
Bayram değilse : Bayram yapanlar bilerek oruç yemişlerdir.
Bir tarafın doğru olduğu ya muhakkak veya değil...

Burada Kadir Gecesi diye yalvarıyoruz.
Amerika'da bu anda gündüz.
Onların Kadir Gecesi ne zaman?
Cevap isterim?..
Sen biliyor musun hoca?
Evet!
Şüpheli mi var?
Sen bütün sene her gece uyuma! Uğraş! Bulursun.
Gaflette olursan o seni bulur.
Yahu köpekler, hayvanlar, horozlar Kadir Gecesini bilip de ses çıkarmıyorlar.
Sen güya adamsın.
Niçin bilmiyorsun kadir gecesini...
Hem bulup da ne yapacaksın?
Sen daha Ramazanın ne zaman başlayıp ne zaman bittiği meselesi içindesin.
Bunu hâlet evvelâ.
Ne ben senin yüksek makamına çıkabilirim.
Ne de sen o kibir makamından aşağı zemin katına inmeye cesaret edemezsin.
Bu gibilerle konuşmak, birsey anlatmak, akıllarına sokmaya çalışmak, çölde su aramak gibi zor bir iştir.

Bütün bu Ramazan takip ettik.
Köpeklerin bağırmadığı bir geceye tesadüf edemedik.
Dünyanın ne tarafında olursan ol Kadir gecesi bütün dünyada bulunan köpekler havlamazlar.
Bağırılmazlar.
Bağırnamalarının sebebi nedir?
Bilir misin?
Tabi hayır...
Evvelâ köpekler niçin bağırıyorlar onu biliyor musun?
Tabiî ona da bir hayır.
Bunları öğren!
Sonra niçin bağırmadıklarını anlayabilirsin belki...
Bağırmak ne demektir?
Leylek, yuvasına geldi mi “lak! lak!” eder.
Yere konduğu zaman kat'iyen “lak! lak!” etmez.

Karga yerde ötmez, ağaçta öter.
Peki illa da Kadir Gecesi dedik bu geceye.
Köpekler de bağıyorlar.
Fetva ne olur?

Cevabı şudur :

“Kadir Gecesi insanları kıymetten düşürdükleri için köpekler Kadir Gecesi gizliyor!”
dersin.

Kadir Sûresinde :“

“Matlai’l- Fecr” lafzı vardır.

“Fecir açıldığı zamana kadar”

Demek ki gece yavaş yavaş güneşin dogması ile gidiyor ve bu gece ile melakiler de çekiliyorlar.

Burasını anlamak lâzımdır.

Sana bu yolda klavuz olanın bunu bilmesi lâzımdır.

Bilmezse o yalancıdır.

Yukarıda küçük bilmece şeklindeki soruları hâlettiğin zaman Kadir Gecesi’nin dekoru çizilmiş olur ve Kadir Gecesi nedir anlarsın.

Tabî bu iş merak işi değildir.

Bilmek kavuşmak meselesidir.

Bu gibi sır diyelim, bilinmesi insandaki merak düşüncesidir.

Ki merak bazı yerlerde küfürdür.

Mânevî yolun trafiğine uygun değildir.

Merakını tatmin edemeyen münevver dinsiz olur.

Merakını tatmin edemeyen dindar bidatlara saplanır kalır, yobaz olur.

Bu meraktan istifade yolunda olanlar bugünkü asırda çok mürşid, şeyh vesaire zümresini teşkil eder...

Hakiki Velî ALLAH’ın himayesinde ve muhafazasındadır.

Ona kimse ne söz, ne tesir ne de eziyet edemez.

Hacı Bektaş-ı Velî.

Hacı bayram-ı Velî.

Hacı Şaban-ı Velî.

Göster bunlara kim düşman!

Dost, zâlim hükümdar, kim onlara saldırmıştır göster!..

“BiZ” geceden gündüzün ışığını çekeriz.

Güneş de karar kılacağı yere kadar koşmaktadır. “Âyet”

“Geceden gündüzü çekeriz”.

O hâlde esas gece mevcut ve sabit demektir.

Ona ışık vererek gündüz oluyor.

Güneş de bu işi yapmaktadır.

Karar kılacağı yere kadar koşmaktadır.

“Koşmak” kelimesi bir yere varmak, bir emri yerine getirmek için kendiliğinden değil, işin içinde emir vardır.

Onun da sonu vardır.

Koşmakda; yorulmak, durmak mânâsı gizlidir.

Fânidir demektir.

Gizlidir.

O da muvakkatdır.

Hâlbuki ayın devri için de konaklar tayin “ettik”.

Ona bir vazife vermek içindir konak tayin etmek....

O da her devrin sonunda kurumuş hurma gibi kalır.

Burada bir işin başlaması, bitmesi ve tekrar başlaması mânâsı vardır.

Ve mânâ da odur.

Ne güneş, aya yetişebilir.

Ne de gece, gündüzü geçebilir.

Her biri bir küre içinde yüzer.

O hâlde oruç sayılı günlerdir.

29-30 gündür.

Bu, ayın görünmesiyle başlar, büyür, tekrar küçülmeye başlar, kaybolur, görünmesiyle ramazan bitmiş olur.

Ay dünyanın her tarafında aynı zamanda görünür.

O hâlde ramazan her yerde aynıdır.

Yalnız orucun müddeti güneşe göredir.

Güneş dogmadan başlar, bâtıncaya kadar..

Bu gece burada Kadir Gecesidir.

Meselâ : Amerikada gündüzdür.

Orada Kadir Gecesi ne zamandır?

Vakit nasıl güneşin doğması ve batması arasında takdir ediliyorsa bu da aynıdır.

Hâlbuki ki dünyanın her tarafında ay görünür.

“Biz geceden gündüz ışığını çekeriz...”

19.06.1985. Çarşamba

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ
وَمَا أَذْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ
لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِّنْ أَلْفِ شَهْرٍ
أَمْرٌ تَنْزَلُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِّنْ كُلِّ
سَلَامٍ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ

“İnna enzelnahü fiy leyletilkadr. Ve ma edrake ma leyletülkadr. Leyletülkadri hayrün men elfi şeh. Tenezzelülmelaiketü verruhu fiyha biizni RABBihim min külli emr. Selamün hiye hatta matle'ilfecn. : Biz onu (Kur'an'ı) Kadir gecesinde indirdik. Kadir gecesinin ne olduğunu sen bilir misin? Kadir gecesi, bin aydan hayırlıdır. O gecede, Rablerinin izniyle melekler ve Ruh (Cebrail), her iş için iner dururlar. O gece, esenlik doludur. Ta fecrin doğuşuna kadar.” (kadir 97/1-5)

وَأَيَّةٌ لَهُمُ اللَّيْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ
وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

“Ve ayetül lehümül leyl neslehu minhün nehara fe iza hümm muzlimun. Veş şemsü tecri li müstekarril leha zalike katdiyru azizyil aliym. : Gece de onlar için bir ibret alâmetidir. Biz ondan gündüzü sıyırıp çekeriz de onlar karanlıklara gömülürler. Güneş, kendisi için belirlenen yerde akar (döner). İşte bu, azîz ve alîm olan ALLAH'ın takdiridir.” (Yâsîn 36/37-38)

وَالْقَمَرَ قَدَّرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ
لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ

“Vel kamera kaddernahü menazile hatta ade kel urcunil kadiym. Leşşemsü yembeğiy leha en tûdrikel kamera velel leylü sabikun nehar ve küllün fi felekiy yesbehun. : Ay için de birtakım menziller (yörüngeler) tayin ettik. Nihayet o, eğri hurma dalı gibi (hilâl) olur da geri döner. Ne güneş aya yetişebilir, ne de gece gündüzü geçebilir. Her biri bir yörüngede yüzerler.”
(Yâsîn 36/39-40)

MESCİD-İ AKSA

“Bir çoklarının bildiği. Bir kısmının bilmediği, diğerlerinin de yanlış bildiği” Mescid-i Aksa hakkında bazı suallere cevap vererek bu mukaddes yeri anlatmaya çalışacağız.

Yalnız bu yazıyı bomboş olarak okuyun, yanlışların ve hakikatlerin hangisi olduğuna, bilginiz varsa, cevap kendi kendinize veriniz...

Resûl-ü Ekrem mi’racda Kudüs’e götürülüyor.

“Mescid-i Aksa’ya”...

Mi’rac zamanında o zaman bu, neresidir ve nedir?

Kudüs’de ne vardı.

Kimlerin elinde idi.

Kâbe İbrahim peygamber tarafından İzn-i İlâhi ile inşa edilmiştir. Musa ve İsa’dan asırlarca evvel...

Musa ve İsa Kâbe’ye hiç gelmemişlerdir.

İkisi de Kudüs civarında Tur-u Sina ve Tur-u Tina dolaylarında dolaşmışlardır.

Vahiy ve ilhamlarını oralarda ve muayyen yerlerde almışlardır.

Rivâyete göre Musa, İsa ve diğer peygamberler dualarını Kudüs de bir taş yanında yaparlarmış...

SAHRE: Büyük taş. Kaya demektir.

Bu taş hakkındaki rivâyetler birbirini tutmaz.

1- Cennet kayalarındandır.

2- İsrâfil sûrunu bunun üzerinde üfleyecekmiş.

8- Hz.İBRAHÎM İsmail’i bu taş üzerinde kurban etmek için yatırmış.

4- Mi’rac’da Resûl-ü Ekrem bu taşın bulunduğu yere getirilmiş ve oradan mi’raca hareket etmiştir.

“Hacer-i Muallak” ismini o zaman alıyor.

5- Mi’rac bu taşdan başladığı için, mi’racda emrolunan namaz da kible olarak bu taşla doğru çevrilmiştir.

Mi’racda sonradan Kur’ân âyeti ile te’kid edilen :

“Güneş doğmadan ve battıktan sonra” namaz kıl emri vardır.

Kâbe’ye kıblenin dönüşü bir öğle namazı esnasında Medine’de emrolunmuştur.

Akşam ve sabah namazlarında değil.

Niçin?

Çok mühimdir.

Şimdi bu rivâyetlere göre aksi rivâyetler de vardır;

Hz.İbrahim, İsmail’i bugün Mekke’deki Arafat dağında kurban etmeğe gitmiştir.

Resûl-ü Ekrem mi’racda niçin Kudüs’e götürüldü?

Kudüs’de ne vardı?

Sahre o zaman nerede idi?

“Mescid-i Aksa” denilen mescid neresidir?

Süleyman mâbedi midir?

Yahut: 7....

“Taş yakıp kireç yapmak haramdır” islâmda ...

SAHRE: Hacer-i Muallak’a verilen kıymet nedir?

Mi’racın Kudüs’den başlaması bu taşın orada oluşundan mıdır?

O taş niçin oradadır?

Murad nedir.

Bu rivâyetlerin hepsi yek diğerini perdeliyor.

Bunları tefrik ettiğin zaman perdelenen hakikat ortaya çıkar.

Ömer Câmii ismiyle tanınan bu mescid....

Kudüs 688-692 Hicri tarihinde 5. Emeviye halifesi Abdülmelik İbni Mervan tarafından inşa ettirilmiştir.

Gaye, Kâbe’nin ziyâretini bu tarafa teksif etmek için.

Halife Ömer, ordusu ile Kudüs’e girdiği zaman Sahre’yi bir düzlükde buldurmuş, üzerine bir câmi yapılmasını emretmiştir.

O zaman mimari yoktu.

Bu rivâyetde aradan yüzlerce sene geçiyor.

Emeviler devrinde Arap mimarisi çok mükemmeldi.

Endülüs’ü düşün.

Emevilere karşı husumetin eseri olabilir.

1099 da Haçlılar Kudüs’ü işgal ettikleri zaman, Templier Şövalye tarikatına Kudüs bağlanmıştır.

Sahre’nin üzerine bir minber yaptırılıyor.

Üzerine altın bir haç konuyor.

Etrafı aziz resimleriyle süsleniyor.

Bütün peygamberler, Musa, İsa bu taşın yanında dua ederlerdi.

Mi’rac bu taşın üzerinden başlamıştır.

Kudüs 88 sene Hıristiyanların elinde kalmıştır.

1187 de Selâhaddin Eyyubi Kudüs’e girdiği zaman tekrar burayı camiye tahvil etti.

Resimleri yaktı. Altın haçı söktü...

Kanuni Süleyman zamanında 1520-1566 yıllarında bina başdan başa eski şekli ile yeniden yapıldı.

İkinci hicri yılına kadar kible burası idi.

Sonra vahiy emirle bir öğle namazında Kâbe’ye dönmek emrolundu.

Camilerin inşasında şadırvanlar daima caminin ana kapı tarafında inşa edilirdi.

Yani kiblenin aksi tarafında .

Mescid-i Aksa :

8 köşelidir.

Mescidin etrafı büyük düz taşlarla örtülü, geniş bir avlu ile çevrilidir.

Bu günkü hâli Kanuni Süleyman’ın yeniden inşa edilen şeklini muhafaza etmektedir.

4 büyük, 4 küçük kapısı vardır.

17.11.1981

Mescid-i Aksa : Kudüs'te çok eskiden gelen peygamberlerin (A.S.) yaptırdıkları mâbed.

Sûr : (Suret. C.) Kıyamet günü İsrâfil Aleyhisselâm'ın çalacağı boru. Buna Sur-u İsrâfil de denir. * Boynuzdan yapılan düdük.

Hacer-i Muallak : havada askıda taş.

Kıble : Kâbe-i Muazzamanın bulunduğu Mekke-i Mükەرreme ciheti. Kıble tarafı, güney. * Cenubdan esen rüzgâr.

Te'kid : Kuvvetlendirme, sağlamlaştırma. * Üsteleme. Bir iş için evvelce yazılan bir yazıyı tekrarlama.

Arafat : Mekkenin 16 kilometre doğusunda Hacıların arefe günü toplandıkları tepe ve bunun eteğindeki ova. Tepenin diğer bir adı Cebel-ür Rahme (Rahmet dağı)dır. Adem (A.S.) ile Havva anamız Cennet'ten çıkarıldıktan sonra burada bir araya geldiler. İbrahim Peygamber (A.S.) Cebrail ile burada konuştu. Hz. Muhammed (ASM) yüzbin insana hitab eden veda hutbesini burada okudu. İnsan haklarını 14 asır önce burada dünyaya ilan etti.

Teksif : (Kesâfet. den) Sıklaştırma, koyulaştırma, yığma, toplama.

Sahre : Büyük ve sert taş.

Rivâyet : Hikâye edilen hâdisе veya söz. * Bir hâdisenin başkalarına anlatılması. * Peygamberimiz'den (A.S.M.) işittiklerini veya sahabeden duyduklarını birisinin başkasına anlatması. * Kuyudan halk için su çekmek

Husumet : Düşmanlık. Hasımlık. Kincilik. Zıddiyet. Çekişmek. Dâvacı olmak.

Minber : Camide hatibin hutbe okumasına mahsus kürsü.

Tahvil : Bir halden başka bir hale getirmek. Değiştirmek. * Döndürmek. * Faizli borç senedi.

Şadırvan : Etrafında bulunan bir çok musluklardan ve bir fiskiyeden su akan havuz tarzında kubbeli çeşme. Şadırvanlar daha ziyade cami avlularında halkın abdest almaları için yapıldı.

KÂBE'NİN ÖRTÜSÜ

Uçsuz bucaksız ve aklın erişemediği kâinatta, aydınlık, karanlıktan çok azdır. ziya, hava tabakasında görünür.

Dünyanın etrafında bulunan 80 km. hava tabakasının dışında bir öğle zamanı güneş varken çıkıldıkça yani “Stratosfer”de ziyâ yoktur, karanlıktır, hattâ aya giden astronotlar dünyadan ayrılıp hava tabakasını geçtikten sonra aya karanlıkta gitmişlerdir.

Bu en basit olarak sonsuz kâinatta karanlığın galip olduğunu ifade eder.

Kıyamet sûresinde:

“Göz kamaştığı, güneş tutulduğu, güneşin aya girdiği” âyetinde, güneş aydınlığın âlemi ve aydan milyonlarca defa büyük olduğu hâlde aya girmesi ki, ay karanlığının âlemidir.

Bu da karanlığın galip olduğunu ifade etmekle beraber bir gün Dünyanın sonu geleceğini de icazen bildirmektedir.

Şimdi şöyle bir sual sorsak; Geceleyin yıldızlar görünür, gündüz görünmezler. Acaba yıldızlar kendilerini karanlıkta mı gösteriyorlar, yoksa biz onları karanlıkta mı görüyoruz?

Bu suale cevap vermek güç ve aynı zamanda kolaydır.

Yukarıda bahsettiğimiz üzere, gündüzün hava tabakasının dışına çıktığımızda karanlık olduğunu söyledik.

O zaman yıldızlan yine görürüz.

Yukarıda bahsettiğimiz ve akla uygun gelip kavradığımız bu sözler ilmî ve fennîdir.

Şimdi mânevî bakımdan ALLAH'ın "ES SETTÂR" Esması vardır.

Yine bir hadis-i kudsîde :

"Gece vakti benden "EL DEYYÂN" olan esmanın tecellîsinden isteyin vereyim!" buyurur. İnd-i ilahide "ALLAH nezdinde" karanlığın büyük kıymet ve yaratılış sevgi ve hakkı vardır. İslâm'da "Es-SETTÂR" Esmasına hürmeten karanlığa önem verilmiştir.

Resûlü Ekrem'e gece namazı farzdır.

Kur'ân-ı Kerim gece inzal olmaya başlamıştır ki, kadir gecesidir.

Bundan dolayı Cenab-ı ALLAH'ın huzuruna Kâbe'ye dönerek girdiğimiz için, karanlığın kıymetine hürmeten, Kâbe örtüsü de siyah olarak sonradan şekillendirilmiş ve bu sûretle SETTÂR'ın kıymeti ifade edilmiştir,

Cebrail,Hira dağında gece vakti Resûl'ü Ekrem'e görünmüş ve ilk âyeti tebliğ etmiştir.

Resûl'ü Ekrem zamanında Kâbe'de siyah bir örtü olduğuna dair hiç bir rivâyet yoktur.

Sonradan, taştan yapılmış olan Kâbe'yi siyah ile örtüp, taşı görmeden sonsuz karanlığı insan ruhu seyahat etsin diye, siyah örtülmüştür.

Mi'rac gece vâki' olmuştur.

Gündüz değildir.

Gece mânevî âleme dalmak ve İlâhî pırıltıları görüp ruha "hoşluk" verdiği için, Kâbe'de buna sembol olarak siyah örtü ile örtülmüştür.

Bu örtünün ilk defa Resûlullah ceseden dünyadan ayrıldıktan ne kadar sonra, örtünün yapıldığını bilemiyoruz.

ALLAHu Âlem bunu yaptıran veya tertipleten, kendi akıl ve düşüncesiyle yapmamıştır.

Herhangi bir İlham-i Rabbanî ile bunu yaptırmıştır.

O hâlde Kâbe'nin Örtüsünün niye siyah olduğu sualine; bir kimseye, senin gözün niye siyah, yahut kahverengi gibi sual sormaya benzer.

Alınacak cevap sualin cevabı olmasa da insanı düşünce ile başını öne eğdirmeye kâfi geldiğinden, biz de Kâbe örtüsünün siyah olduğunu söyleyebiliriz.

Bana kalırsa bu İslama sorulacak sual değildir.

19.12.1981

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ
وَحَسَفَ الْقَمَرُ
وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ

"Feiza berikalbesaru. Ve hasefelkameru. Ve cumi'aşşemsu velkameru. : İşte, göz kamaştığı, ay tutulduğu, güneşle ay biraraya getirildiği zaman!" (kıyâmet 75/7-9)

Rabbanî : (Rabbaniye) Rabbe âit. Cenab-ı Hakk'a dair ve müteallik. İlâhî. * Ârif-i Billâh olan, ilmi ile amel eden âlim

RAVZA-İ MUTAHHARA

SAHİBÜ'L- MEYDAN,
SAHİBÜ'L- MAKAM,
HABİBULLAH,
MAHBUB-U HÛDA,
RESÛLULLAH MUHAMMED MUSTAFA...

Na'ş-ı Mübarek-i Resûl "YESRİB"de Mescid-i Nebevi'nin sol tarafındaki Asr-ı saadet'de ikamet buyurdıkları Hücre-i saadet içinde bulunmaktadır..
Hücrenin kapısı Mescîd-i Nebevi'ye açılırdı..
Ruh-u Muallalarını Hûda'ya teslim ettiklerinden sonra, bu hücre Ravza-i Resûl olmuştur..
Re'si saadetleri mescide müteveccih olarak Cennet'den bir bahçe olan oradaki toprağa cesed-i mübarekleri defnedilmişlerdir..
Ayak uçlarında Hazreti Sıddık.
Onun ayak ucunda Hazreti Ömer'in kabri mübarekleri bulunmaktadır.
Fahri âlem, Sıddık-ı Ekber, ALLAH'ın yer yüzündeki Zabıta ve Adalet nazır-ı ekberi "Ömer"..
Bu üç na'ş-ı mübarek, dünyada iken Cennet görmek isteyenlere işaret edilecek yerdedir.
Ravza-i Resûl, gece ve gündüz Meleklerin, Mü'minlerin, Salihlerin, Velîlerin Salâvât-ı şerife'leriyle her an yıkanmadadır..
Nazargâh-i İlâhi olan Ravza her türlü münacat ve niyazların kabul buyurulacağı Saray-ı İlâhi'nin kapısıdır..
Ravza'da yalnız Resûl'ün mübarak na'şları bulunmaktadır. Diğerleri temsilidir..
Ravza'nın üstünü süsleyen "Kubbe-i Hadra" Yeşil kubbe, fersahlarca uzaktan bembeyaz bir yığın hâlinde duran Medine'nin ortasında yükselmekte ve gören gözlere hürmet, sevgi yaşları doldurmaktadır.
Orası her gece, her gündüz, her saat, her dakika, her an binlerce Velîlerin ruhen, ceseden, kalben, sırren, lisanen yüz sürdüğü bir MAKAM-I MUALLÂ'dır..
Binlerce Melek tesbihat ile meşguldür O yerde...

Nazargâh-ı İlâhi olduğundan onun şevkinden pervaneler nasıl nûrdan kutulamaz mütemadiyen dönerlerse, Melekler de o hâldedir o yerde..
Birlikte ilk Mescid-i Nebevi'ye girelim.
Abdestlisinizdir her hâlde...

Buyurun:

Mihrab, kıbleye doğru bakarsanız sağınızda MİNBER-İ RESÛLULLAH, solda mescid-i saadete açılan küçük mütevazi bir kapı- içerisi iki pencereci bir kıbleye, diğeri kuzey doğuya bakan bir pencere üç boyu, iki buçuk metre eni, küçük bir odacık..
Ne garip, koskoca Resûller Resûlu RAHMETENLİ'L- ÂLEMİN'in her gece tek başına namaz kıldığı, Semâvâtı dolaştığı, Cibril ile konuştuğu bu odacık hepsini içine almış.
Minber ile bu odacık arası Cennet'den bir parça..
Nasıl olur Cennet'e mekân veremeyiz.
Bu ne demektir..
Bu, Cennet'e gitmek isteyeninin yolu buradan başlar demektir...

MİHRAB, HUZUR-U İLÂHÎye yönelmeği,
MİNBER, HAKKtan halka çevrilmeyi,
HÜCRE, dünyadan âhirete intikali temsilen bildiren işaretlerdir...

Âlemlerin RABB’i olan ZÜ’L- CELÂL, MAHBUB olarak Resûlullah’ı seçmiş,
Onu Meleklerin elleriyle yıkamış, terbiye etmiş,
Her şeyi O’na musahhar kılmış,
Ve O’nu ucu bucağı bulunmayan Rahmetinin bildiricisi, dağıtıcısı, Rahmeten lil âlemin
olarak dünyaya göndermiştir...

Şükrünü bilenlerin rahmete, rızaya kavuşacaklarını müjdeleyen Resûlullah olduğu için,
isini de “M H M D” ismini RABBÜ’L -ÂLEMİN koymuştur.

HAMD edici demektir.

Hamd edene bu kadar önem veriliyor.

“Gözünü dört aç!” Resulün ismi.

Siyreti, Hayata;

Yaşayışı, herşeyi rızaya giden için en emin, en doğru rehber ve plandır.

Haritadır

Siyret-i Resûl’ü taklid edene, ondan sonra korku kat’iyyen yoktur.

Şaka değil FENÂ FÎ’R- RESÛL olunur...

Resûl’de erimek demek...

Rahmet-i İlahi’yede,

Mağfîret-i Subhan’iye deryasında, zevk içinde yüzmek demektir...

O zaman, Cennet de senin, niğmet de senin.

Huzur da senin, sana şah damarından daha yakın olan Cenab-ı RABBî’l- âlemin ile hem
hembezm olursun.

Bundan öte daha ne var ki...

İşte Ravza’ya ya ruhen, ya ceseden yüz sürmeğe gayret et!.. Ceseden sürmek kolay Ruhen
sürmek güçtür...

Ruhun oraya kadar gidip gelecek ki ruhun seni oraya getirecek, cesedin ruhunu değil...

Nasıl namaz kılmak zor bir iş ise, bu da o kadar zordur...

Fakat kolay usulünü bul!..

Oraya ceseden gidenler kolay kolay ruhlarını temizleyemezler.

Ruhen senelerce oraya gidip gelenler ruhlarını temizlerlerse ceseden gittiklerinde cesed bir
dakikada temizlenir...

Bu iki temizliği yapmayan arzusuyla tayy-ı mekân yapamaz.

Kolay iş değil...

Ruhen bir tayy-ı mekân yapın, yolda bir yere takılmadan görelim.... Daha namazda iken geri
geriye tayy-ı mekân yapıp, bit pazarında ruhunla dolaşıyorsun...

Bayat pazarında dolaşanla bizim işimiz yok...

“Bit yiğitte bulunur!” deyip duruyorsun.

O hâlde git bitlilerle otur.

Bit pazarı, câmi, câmi’den helaya, heladan eve, evden miskinler tekkesine...

Teker üzerinde gitmekte iş yok, bol bol eşşeklik vardır...

Bu kabil eşşekler sürü sürü çoktur.
Eşşek kelimesiyle hayvanı kasdetmiyoruz.
Hayvan olan eşşek mübarek bir hayvandır.
Buradaki eşşek kelimesi budala, avanak, ahmak demektir.
Eşşegi bu vasıflardan tenzih ediyoruz...

Ruhunu evvelden, ruhen oraya gidip gelenler temizlerlerse, cesedleri ile oraya gittiklerinde, cesedlerini temizlerler.
Yalnız ruhlarını orada temizlemeğe uğraşanlar temizlerlerse cesedleri temizliğe tahammül edemez derhâl mevt olur.
Bazan da cesed temizdir, ruh temizleyemez, cesed ruhu orada terkeder; ruh cesedî değil...
Böylelerine çok tesadüf edilir...
Bu çok ibret âmîz bir hâldir biraz düşünün...

Bazıları oraya gidip gelirler.
Mübalağalı sözler, garip kibir hâlleri kendilerinde zuhur eder. Bunlar ne yaptığını bilmeyen zavallılardır...
İsim alma, isim takma için giden kimselerdir.
Her yerde bol miktarda mevcuttur.
Kendilerini izhar etmekten müstağni kalamazlar...
Derhâl ceplerinden koku çıkarıp yeri neresi olursa olsun, yanındakine sunar dururlar...
Bunlar sokakta yalancı esans satan, ötekini berikini aldatmağa çalışan serseri satıcılar gibidirler...
Bazıları da paralarını başkasına vererek, yerlerine mübarek ülkelere adam gönderirler...

Hac, ceseden gidilerek yapılır...
Başkası başkasının yerine gidemez.
Bundan ötesi lakırdı hem de boş lakırdıdır.
Gidemeyeceksen o para ile hayır yap...
ALLAH rızası için hayır kadar dünyada kıymetli ibadet yoktur...
Bunlar hakkında binlerce Velî hikâyesi vardır....
Bana itiraz etme bulacağın faydaları, iyi sözleri, şer'i lâkırdıları ben biliyorum.
Münakaşadan iş çıkmaz...
Hakikat budur.

Hazreti Veysel Resûlü niçin görmemiştir.
Hemasır olduğu hâlde...
Resûl'den ALLAH'a değil, ALLAH'tan Resûl'e teveccüh ettiği için görüşmek, Murad-ı İlâhi hududu dışında kalmıştır...
Velîler ALLAH'a seyrederler Resûl yardımıyla ;
Resûller ALLAH'tan halka seyrederler...
Bu çok ince bir hâl mes'elesidir.
Bunu çözmeğe uğraş!
Gözlerin açılır...
Hem de nasıl açılır...
Kendini de görmezsin, iş bundadır....

Resûl, hazreti Veysel için :

“Yemen tarafından bana RAHMÂNî nefes geliyor” buyurmuştur... Bu ne demektir?..

Veysel, onun için “ÜVEYS” tir...

Veysel, Resûl’ü kâinatta ceryan hâlinde bulunan her an tecellîsi berdevam Esmâ-i İlâhî’yede görmüştür...

ZÜL CELÂL ve RESÛL’de erimiştir...

Veysel cennete girmeyecek.

Aslen kendisi Cennet’tedir...

Sonradan girme değil...

Ceseden ve Ruhen ALLAH’ta eriyen için Cennet kelimesini konuşmak abestir.

Veysel’in her teneffüs edişinde ALLAH’ın RAHMÂN esması koku seklinde tecellî ediyordu.

Vücudunun her zerresi Esmâ-i İlâhî’yi haykırıyordu.

Onun için yakın uzak, uzak yakın yoktu...

Derya içindeki suyun bir kısmının yerini tayin edebiliyor musunuz...

O hep..

Veysel’in her türlü harekât ve ef’âli, Ashab-ı kiramı bile hayret ve düşüncelere gark etmiştir.

Hikâyelerini bilirsiniz...

Hazret-i Veysel ASK-I İlâhî’nin ta kendisidir...

Rıza-i İlâhî’yede rızalaşmış insan’dır.

Görmeden inananların en büyüğü, en şerefli, Resûl’ün methettiği insandır...

Bu hâller, bu pervanelerin cevelân edip döndüğü NÛR-U İLÂHÎ Resûlullah’ın etrafıdır...

İşte RAVZA-İ MUTAHHARA!

Ruhların arzda ziyâretgâhı,

Meleklerin uğrağı,

Velîlerin feyz kaynağı,

Cennet’in arzda görünür bahçelerinden biridir...

Maşrık olan “Hira” dağında tecellî eden “LÂ İLÂHE İLLALLAH” haykırışı, bütün ruhları

alevlendirdikten sonra, bütün yanık kalbleri arkasına takmış,

Magrib olan MEDİNE’de Ruhanî Âlemin giriş kapısını işaret ederek, Cennet bahçesinde

cesedini istirahatata çekmiş,

Melekleri etrafına toplamış, kalbleri kendisine bağlamış,

Her an Nazar-ı İlâhî ile yıkanmağa devam ederek,

Salâvât yağmurlarının merkezi olan yemyeşil kubbesiyle,

Kainata ALLAH’ın mübarek Resûl’ü olduğunu haykırmaktadır...

Kâinat onun cesed-i mubarekinin orada bulunmasıyla kaimdir...

Cesed-i mutahhar-ı Resûl, arzdan kaldırıldığı an dehşetengiz gün gelecektir...

O günde huzur içinde hulunmak, korkudan kultulmak için ALLAH’ın bu lütfunu anlamalı,

gece ve gündüz oraya teveccüh etmelidir..

SAKIN TERK-İ EDEBDEN KÛY-İ MAHBUB-U HÛDA’DIR BU

NAZARGÂH-I İLAHÎDİR MAKAM-I MUSTAFA’DIR BU...

Masmavi semâları dolduran ALLAH'ın selâmı Onun Ravza'sına, ruhu nûr âleminin ebediliği içinde çalkanan ve Aziz olan RUH-U MUALLALARINA binlerce SALÂT-Ü SELÂM olsun!..

YÂ RABBÎ!

Ruhumuzu, O'na Salavat-ı Şerife getirerek,

Gözlerimizi KUBBE-İ HADRA'dan bir an eksik etmeden al!...

ŞEFAAT-İ RESÛLULLAH'ı bize nasib-i müyesser eyle YÂ RABBÎ!..

Senin RİZA kapının Orası olduğunu biliyoruz.

Bunu bize unutturma YÂ RABBÎ!..

21.03.1984

Ravza-i Mutahhara : Fahr-i Kâinat Aleyhi Efdal-üs-Salavat ve Efdal-üt-tahiyyât Efendimizin Kabr-i Şerifiyle Minberin arasındaki saha.

Sahibü'l- Meydan : Meydanın Sahibi.

Sahibü'l- Makam : Makamın Sahibi.

Habibullah : (Habib-i Hudâ) Allah'ın sevgilisi. Hz. Muhammed (A.S.M.)

Mahbub-u Hûda : Hûda'nın sevdiği.

Na's : Kefene sarılıp tabuta konmuş ölü. * Cansız vücut.

Yesrib : Medine Şehri.

Mescid-i Nebevi : Peygamberin mescidi.

Asr-ı Saadet : Peygamberimiz Hz. Muhammed'in (A.S.M.) peygamber olarak dünyada bulunduğu devir.

Hücre-i Saadet : Saâdetli oda. Fahr-i Kâinat Hazret-i Peygamber'in (A.S.M.) odası.

Ruh-u Mualla :Yüce ruh.

Müteveccih : Yönelmiş, dönmüş. Bir yere doğru yola çıkan. * Birisine karşı iyi düşünce ve sevgisi olmak. İhsan ve iltifat üzere olmak.

Zabıta : Memleket içi âsâyiş ve intizamı te'min maksadı ile çalışan hükümet kuvveti.

Nazır : (C.: Nüzûzâr) Nazar eden, bakan. * Bir idarenin veya dairenin umur ve işlerine bakan en büyük memur. Bir işin idaresine memur reis. * Kabine azalarından herbiri. Nâzır. Vekil. Bakan. * Vâsinin yapacağı tasarruflara nezarete bulunmak üzere musi veya hâkim tarafından tayin olunan zat.

Münacat : Allah'a yalvarmak. Duâ. Allah'tan necat için dua. * Yalvarmak için yazılan duâ veya manzume. * Sürurlaşmak, neşelenmek. Yazılı münâcâta bir misâl.

Nazargâh : f. Bakılan yer. Nazar edilen yer.

Mihrab : Camide imamın namaz kılarken cemaatin önünde durduğu yer.

Rahmetenli'l- âlemin : Âlemler için rahmet olan.

Semâvât : (Sema. C.) Gökler, semalar.

Huzur : Hazır olmak. Mevcud bulunmak. * Hürmet edilmesi lâzım gelen kimsenin yanında olmak. * İbadet neticesi hâsıl olan rahatlık, gönül ferahlığı.

İntikal : Bir yerden bir yere nakletmek. Tebdil-i mekân etmek. * Göçmek, geçmek. * Sirâyet. Bulaşmak. * Bir şeyin miras olarak kalması. * Bir mes'eleden diğer bir hususu veya neticeyi anlamak.

Temsilen : Bir şeyin aynısını veya mislini yapmak. Benzetmek. Teşbih etmek. Örnek, nümune söz. (Bak: Kıyas-ı temsili)

Zü'l- Celâl : Celâl sahibi, Allah (C.C.) Azamet, kibriyâ, izzet ve heybet sahibi Cenâb-ı Hak. (C.C.)

Fenâ fi'r- Resûl : (Fenâ fir-resul) Tas: Bütün varlığını Hazret-i Peygamber'in (A.S.M.) manevî şahsiyetinde yok etmek mânasına gelir. Hassaten, sünnî olan tarikat mensubuna göre Hz. Peygamber'in (A.S.M.) rivayet yolu ile nakledilen hadisleri ile beraber hareketlerini benimsemek ve O'na en küçük mes'eleda aykırı harekette bulunmamak asıldır.

Miskin : Uyuşuk, tenbel, hareketsiz. Zavallı. * Cüzzam hastası. * Fık: Kendi kendini idâre edemiyen, iktisabtan âciz, mal ve mülkü hiç olmayan kimse.

Esans : Çeşitli yollarla bitkilerden elde edilen veya suni olarak yapılan, kokulu ve uçucu sıvı.

Şer'i : Şeriata uygun, İslâmiyetçe makbul olan. İlâhî kanuna dair. Meşru'.

Münakaşa : Mücadele. Münazaa. Karşılıklı sözle çekişmek. Bir mes'eleyi sormayı çok ileri götürerek çekişmek.

Teveccüh : Bir şeye doğru yönelme, bir tarafa dönme. Çevrilme. * Mânen üzerine düşme. * Ait olmak. * Hoşlanmak. * Sevgi, alâka.

Üveys : Hz. Ebu Bekir ve Ömer (R.A.) devirlerinde Medine-i Münevvere'de çok hürmet gören ve Tabiînin büyüklerinden olup hadis-i şerif ile medh ü senâsı yapılan büyük bir veli. Peygamberimiz (A.S.M.) zamanında yaşamış ise de vâlidesine çok hürmetinden dolayı Peygamberimizle görüşememiş, fakat ona bütün ruh u canı ile bağlı kalmıştır. Sıffîn Muharebesinde Hz. Ali'nin (R.A.) askerleri arasında şehid düşmüştü. (Hi: 37) Veys diye de anılır.

Cevelân : Dolaşma. Kaynama. Yerinde durmayıp gezme.

Ziyâretgâh : f. Ziyaret yeri. * Türbe. Makbul ve dine büyük hizmeti olan ve veli tanınan ların kabrinin bulunduğu yer.

Feyz : (C.: Füyuz) Bolluk, bereket. * İlim, irfan. Mübareklik. * Şan, şöhret. * İhsan, fazıl, kerem. Yüksek rütbe almak. * Suyun çoğalıp çay gibi taşması. Çok akar su. * Bir haberi fâş etmek. * İçindeki düşüncesini izhar etmek.

Kaim : Ayakta duran. Mevcut. Baki. * Vaktini ibadetle geçiren.

Dehşetengiz : f. Çok dehşet verici. Çok korkutucu.

Sakın terk-i edebden Kûy-i Mahbub-u Hûda'dır bu : Edebi terketmekten sakın. Burası hûda'nın Sevgilisinin Köyüdür.

Nazargâh-ı İlahidir Makam-ı Mustafa'dır bu... : Allah Tealâ'nın bakışı altında olan Mustafa aleyhisselâmı'nın makamıdır burası...

Müyesser : (Yüsr. den) Kolaylıkla olan, kolay gelen, âsân olan, nasib.

Na's : Kefene sarılıp tabuta konmuş ölü. * Cansız vücut.

Re's : Baş, kafa. * Tepe. Uç. * Başlangıç. * Reis.

“HER ŞEY FÂNİDİR”

Her şey fânidir.

Kâinatdaki varlıkların sonu vardır.

Doğar. Yaşar. Ölüyor...

Canlı cansız her şey bu kanun içindedir.

“Hastalıklar insana HÂLİK tarafından verilen hediyelerdir.” Hadis-i kudsî.

“Tedavi olunuz.” Âyet.

“Herkes ölümün tadını tadacaktır.” Âyet.

“Ecel ne erken, ne de gecikir.” Âyet.

TEDAVİ: Edviye, perhiz, bazı gıdaları muayyen bir müddet almamak,

EDVİYE: Madenlerden, nebatlardan elde edilen her türlü devâlar. Merhemler. Şuruplar.

Macunlar. Haplar. Banyolar. Sıcak ve soğuk tatbikat... iğneler. Serumlar ve birçok ilâçlar.

Kan nakli.

Organ nakli

Doğum kontrolü.

Kürtaj.

Bunlara müracaat ölümden korkudur.

Bunlar insanlara helâl değildir.

Yani yukarıda biidirilen âyetlere, emirlere isyandır.

Bu sözlere hemen itiraz edilecektir.

Doğrudur.

Faydaları anlatılacak.

O da doğrudur.

“Tedavi olunuz” âyetindeki emir söylenecektir. O da çok doğrudur.

“Ömür ne kısalır ne uzar.”

“Herkes ölümü tadacaktır.” Âyetleri vardır.

Bunlar yukarıdaki ifadelerle ileri derecede çelişiyor.

Hangisi doğrudur.

Çelişmeden çıkan netice ne?..

Onu söyle bakalım.

O zaman konuşalım gel!..

Bunların hepsi ölümden korkudur.

Niçin bu korku?

Bu korkudan inanç yoksulluğu ve isyanı vardır.

Tedavi olmak, ölmek için değildir.

Hayatda bilemediğimiz sebeplerden husule gelen rahatsızlıklarda acıyı dindirmek, ağrıdan ötürü “isyana gitmemek için” tedavi olmak.

Hani çok acı çekenlerin :

“Ölsem de kurtulsam!” sözü var ya...

Organ nakli doğru değildir.

Helâl de değildir

Bazı hâllerde küfürdür

Bazı hâllerde haramdır

Küfür, ALLAH’ın koyduğu nizamı kıymet vermemek.

Haram, ALLAH’ın koyduğu kanuna karşı gelmek demektir ki bu da isyandır.

Böyle şey olur mu?..

Adalet-i İlâhiye’ye karşı şahsî itirazdır bu...

Bir organını hayatta iken bağışlamak öldükten sonra onu başkasına nakletmek meselesi:

Bir niyet ve ilk görünüşde insanî büyük bir tezahürdür.

Doğrudur.

Bunu düşünmekde bir hata yoktur.

Fakat fiiliyat düzene aykırı bir harekettir ki, fiiliyat helâl değildir. Organ nakletmek gayesinde, ölüm varsa onu durdurmak için uğraşmak demektir.

Tarihî putperestler vardır.

Modern putperestler vardır.

Firavunlar. Nemrutlar. Mecusiler.

Hayvana tapanlar. Ateşe tapanlar. Falloplastlar.

Bunların hiçbirisi putperest değildir.

Zira bunlar yine müteal bir varlığı kabul ediyorlar.

Ona tapıyorlar.

Ona şekil veriyorlar...

Bunlar şirktedir diyecekler!

Şirkin kendisi, ALLAH’ın büyüklüğünün sembolüdür.

İlâhî kemalden bir parçadır.

ALLAH’ın varlığının en büyük delilidir.

ALLAH olmasaydı böyle şey söylenmezdi.

Mesele : ALLAH’ı şekillendirdiğinden şirkettir.

İnsanın şeref sırrı Kâbe’de şekillenmiştir.

İnsan Kâbe’den daha şerefli dir.

Onun sırlarının evidir Kâbe.

Kâbe’nin duvarları değil çerçevelediği toprak sahası orası işte!

Aklını incitmeden imanın güzelliklerini, sana okşayarak üfleyen birini ara!..

Ondan öğren ALLAH sevgisi nedir...

Bu sevginin başlangıcı yok ki kavransın, sonu yok ki anlata sın...

ALLAH’ı seveni ateşe atsalar, ALLAH’a karşı duyduğu sevgi o ateşi gülistana çevirir.

Sevgin HAKK’ın sevgisi ile karıştı da ondan gülistana çevrildi ateş...

Edebiyat yapmıyorum.

Fizikman söylüyorum.

Gönül gözü perdeli olanlar bunu anlayamazlar.

Çünkü HAKK’ı unutup:

“Ben varım!” derler bilmeden...

Her şeye akıl “ermez” değil.

“Yetmez”...

Fakat modern putperestler,

İçk, Kumar, Yalan, Menfaat çemberi içinde inanmayanlar, Zenginlerin birçoğu;

Her büyük servetin altında bir suç yatar.

Bunu bilmezler...

Hayat bir bütündür.

Değişen bir şey yoktur.

Değişen düşünce ve cevaplardır.

Dünya içinde gözle görülemeyen küçük başka dünyalar davardır.

Tabiatın ve yaratılışın hassas dengesi hakkında konuşmak herkesin kârı değildir.

İnsanları mutlu yapacak dünya nimetleri değil, gökyüzü nimetleridir.

Tanrı sizi bağışlasın, kat’iyyen unutmayın!

Günahlarınızı toprağa gömemezsiniz.

Bu ne demektir bilir misin?

Mezar suali işte budur...

Doğru konuşmak için iki kişi istenir:

Biri doğru söyleyen,

Diğeri doğru dinleyen.

İnsanlar hayatlarının büyük bir kısmını hata ile geçirirler. Hatalarını anladıkları zaman düzeltmek imkânları kalmayabilir.

O zaman insanlık haysiyeti ile ruhu mücadele ederler.

Ya çıldırırlar, yahut intihar ederler.

Bu hataların farkına varılmayan küçükleri, ehemmiyetsiz gibi görünenleri birikerek çoğalır.

Bunlar zamanla bugün toplumdaki insanların söyledikleri stres, bunalımı husule getirir.

Bu , inancın, mânevî yoksunluğun neticesidir.

Bugünkü ilerleme ya hayatın kalitesini artıracak veyahut dünyayı mahvedecektir...

Bundan 1478 sene evvel.

Yani Resûl-ü Ekrem 25 yaşlarında iken, Mekke’de Suk-ı Ukaz panayırında dolaşıyordu...

Kızıl bir deve üzerinde KUSS İbn-i Saide ismindeki zât söyle haykırıyordu:

“Ey insanlar!

Geliniz!

Dinleyiniz!

Belleyiniz!

İbret alınız!

Yaşayan ölür.

Ölen fena bulur.

Olacak olur.

Yağmur yağar.

Otlar biter.

Çocuklar doğar.

Analarının babalarının yerini tutar.

Sonra hepsi mahvolup gider.

Vukuatın ardı arası kesilmez.

Hemen bir birini kovalar...

Kulak tutunuz!

Dikkat ediniz!

Gökte haber var.

Yerde ibret alacak şeyler var.

Yer yüzü bir yaygın eyvan.

Gökyüzü bir yüksek tavan.

Yıldızlar yürür.

Denizler durur.

Gelen kalmaz.

Giden gelmez.

Acaba kaldıkları yerden hoşnut olup da mı kalıyorlar?

Yoksa orada bırakılıp da uykuya mı dalıyorlar?

Yemin ederim!

ALLAH’ın indinde bir din vardır ki şimdi bulunduğumuz dinden daha sevgilidir.

Ve ALLAH’ın bir gelecek peygamberi vardır ki, gelmesi pek yakın oldu!

Gölgesi başınızın üstüne geldi.

Ne mutlu o kimseye ki O’na iman edip de O dahi o’na hidâyet eyleye!

Vay o bedbahta, kim O’na isyan ve muhalefet eyleye!

Yazıklar olsun ömürleri gaflet içinde gecen ümmetlere!..

Ey cemaat!

Hani ata ve ecdat?

Hani müzeyyen kâşaneler ve taştan haneler yapan Ad ve Semud? Hani dünya varlığına mağrur olup da kavmine :

“Ben, sizin en büyük RABB’inizim!” diyen Fir’avun ve Nemrud? Onlar size nisbetle daha zengin ve kuvvet kudretçe sizden üstün değil midirler?

Bu yer, onlan değirmeninde öğüttü, toz etti, dağıttı.

Kemikleri bile çürüyüp dağıldı.

Evleri yıkılıp ıssız kaldı.

Yerlerini yurtlarını köpekler şenlendiriyor.
Sakın onlar gibi gaflet etmeyin!
Onların yoluna gitmeyin!
Herşey fânidir.
Bâki ancak Cenab-ı HAKK'tır ki,
Bir'dir, Şerik ve Naziri yoktur.
Tapacak ancak O'dur.
Doğmamış doğurmamıştır.
Evvel gelip geçenlerde bize ibret alacak şey çok.
Ölüm ırmağının girecek yerleri var, amma çıkacak yeri yoktur. Büyük küçük hep göçüp gidiyor.
Giden geri gelmiyor.
Cezmettim ki kamuya olan bana da olacaktır!..”

Kızıl deve üstünde bunları söyleyen KUSS önce öldü.
Sonra da kabilesi islâm olmuştur.
İslâm olan kabilesine Pergamber efendimiz sordu:
“İçinizde Kuss'u tanıyan var mı?”
“Hepimiz tanırız Yâ Resûlullah!” dediler.
Resûl-ü Ekrem Kuss'un Ukaz panayırında deve üstünde söylediği konuşmasında :
“Yaşayan ölür
Ölen fena bulur
Olacak olur dediği hiç hatırımdan çıkmaz!” buyurdu.

Bugün de insanlar aynen Ukaz panayırın dadırlar.
1478 sene evvel sözleri duymak için kulak kesilmek gerek...
Dinsizlik, inanma ihtiyacına karşı isyandır.
İnsanda inanmak ihtiyacı daha aslidir.
Ona karşı sonradan vukua gelen bir isyandır.
Din, insanları birbirine kardeş yaptığı gibi düşman da yapar.

31.X.1985, Perşembe

كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ

“Kullu men 'aleyha fân : Yer üzerinde bulunan her şey fânidir.” (Rahmân 55/26)

كُلُّ نَفْسٍ دَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

“Küllü nefsin zaikatül mevt ve nebluküm biş şerri vel hayri fitneh ve ileyna türceun : Her canlı, ölümü tadar. Bir deneme olarak sizi hayırla da, şerle de imtihan ederiz. Ve siz, ancak bize döndürüleceksiniz.” (Enbiyâ 21/35)

...فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ

“...fe iza cae ecelühüm la yeste'hirune saatev ve la yestakdimun : Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler.” (Nahl 16/61)

Kat'iyyen: Kat'i ve kesin olarak. * Aslâ, hiçbir zaman.

Sual : İsteme. İstek. * Soru. Sorulan şey. * Dilencilik.

Müzeyyen : Bezenip süslenmiş, ziynetli.

Kâşâne : f. Büyük, süslü ve gösterişli ev. Saray. Kışlık, rahat ve mükemmel ev, oda.

فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمُ الْأَعْلَى

“Fekale ene rabbukumul'a'la. : Ben, sizin en yüce Rabbinizim! dedi.” (Nâziât 79/24)

Şerik : Ortak. * Arkadaş.

Cezm : (Cezim) Kat'î karar. Yemin. Kararlaştırmak. * Kesmek. * Niyet. Tahmin. Takdir. * İlzam. * İcâbe.

NASIHAHAT VE SÖZ

Bilgi bilgisizliği içinde kalmamak için hayır ve evetin dışında cevaplar olduğunu unutmamak lâzımdır.

Aklın dışındaki şeyleri akla sokmağa uğraşmak küfürdür, insanın kendi aklına hakaretidir. Unutma.

Aklı ALLAH vermiştir.

Küfür: Hakikati, kavranamayanı örten, perdeleyen demektir.

“LÂ HAVLE VELÂ KUVVETE” söyleyin!

HAKK'ın sizin yanınızdaki kıymetini çoğaltmış olursunuz.

Eğer “LÂ HAVLE VELÂ KUVVETE” nin ne olduğunu biliyorsan...

ALLAH'ın dışında değilsin ki onu göresin.

Siz kendi kendinizi dışarı attınız.

Aklınızla...

Aklın durduğu ve boşlukta kaldığı hudud ötelerin ötesidir.

Fakat akıl yine çırpınıyor.

Nedir bu ötelerin ötesi.

Baş da yok, sonu da,

Ne yapacaksın?

Merak değil mi?

Öğrendin ne olacak?

Şimdi söyleyeyim:

“Tımarhane”...

Bunlara akıl “ermez” değil...

“Yetmez”...

Aklı yeten var mı?

Olmaz olur mu.

Bak onlardan birinin söylediklerini söyleyim.

Dinle, sonra o mübarek zâtın ruhuna abdest al bir Fatiha oku!

Ama mecbur değilsin.

Bu bir nevi edeptir.

Senin Fatiha'na da ihtiyacı yoktur.

“ALLAH'ı idrakden âciz olduğunu beşer hissettiği dakikada onu idrak etmiştir. ALLAH'ı bulamayacağını anladığı dakikada insan ALLAH'ı bulmuştur.”

O zaman ötelerin ötesi nedir, burnunun ucu kadar yakın olduğunu anlarsın.

Hakiki insan Huri ve Gılman'dan daha güzel halk edilmiştir.
Sırr-ı esrar-ı Vahdaniyet insan üzerine yükletilmiştir.
Yardım kudsal bir sözdür.
Bütün yaratıklara yardım ALLAH'ın şanındandır.
Bu şandan hakkı ile istifade için kimseden yardım istemeyin. Yardım "istemek" de HAKK'a isyan kokusu vardır.
Bu hareketde bu kokuyu burun almaz.
Akıl idrak etmez, ilim bulamaz.

Bu işde irfan sahibi olmak gerek.
Bunu idrak edememek en büyük cehennem ateşidir.

Ne demiş bir Arap şâiri:
"Ya İlâhî! Senin olmadığın yeri bize göster de cehennemi göreyim!".
Aha bu lâfı anlarsan gel ayağının altını öpeyim...

"Faizle para almak, ALLAH vermedi de ondan alıyorum" demektir. Sen utanmadan istiyorsun ALLAH'tan.
HAKK bu hâlinden, senden utandı da seni işitmek istemedi.
Sesini duyurmak için kendine gel.
Hased. Kıskanmak. Kibir. Gıybet. Hiddet. Beddua. Dedikodu
Bunların hepsinde derece derece ALLAH'ın takdirine isyan vardır.
Bunlardan uzak kalmak için;
Takdir, Kader denilen izahı güç mânevî kanunun maddî şekilde görünmesine karşı gelmek vardır.
Bunlara karşı durmak için çâre sabır hasletidir.
Sabır, bilinsin bilinmesin her türlü zilleti izzete tebdil eder.
Cenab-ı ALLAH kitabında:
"Her şeyi sudan halkettik" buyuruyor.
"Her şey" nedir?
"Hey şeyde Ben varım.
Kudretimle tecellî ettim.
Bütün güçlerimle göründüm..."

Her meydana çıkıp zuhur eden şeyin aslı, sırrı, gücü, kudreti o zuhur eden şeyin içinde kalandır.

Ağam, kendinde taşıdığın dostu bilen çok azdır.
Onu bilen; ölümden, ihtiyarlıktan, ızdıraptan kurtulmuştur, ölmezlik suyunu içmiştir.
İlim, bilgi, "asl" a tecavüz ederse sapıklık başlar.
Sonsuza girmeden ideal bir târif peşinde koşma!
"Felsefe derler.
Metafizik derler.
Daha çok derler" derler.
Bunların hepsi bir düşünce ve fikir düşkünlüğüdür.
Müsbet ilimlerde herseyde bu düşünceye yer verilir.
Muhtelif asırlarda, felsefe ve filozoflar tahmin yürüterek doktrinler kurmuşlardır.
Bu zekâlara çalışma bakımından hürmet etmek doğru bir harekettir. Bu üstün zekâlara göre her şeyin düşünce kazanında ve labaratuvarında tahlili gerekir.

Bu da doğrudur.
Fakat aklın hududu dışındakilere “HAYIR!” ...

Bu gibi şeyleri akıl ve mantık ile çarpıştırmadan kabul etmek lâzımdır.
Mantık demek bir işde akıl kadrosuna sokmak için bu işde pürüz var mı yok muyu bulma meleke usulüdür.

Buradan da başka türlü tahminler yürütülür.

Aklın aczini kabul edemezler.

Bir noktadan sonra da metafizik hududuna girdik diye iyice acizlerini kabul etmeyerek doğru müteârifelerle fikir ve düşünceleri ambalajlayarak fikir piyasasına çıkarırlar.

Felsefeyi yapanlardan “büyük bir şahıs” tahmin ve düşüncelerini formüle edip ortaya koyduktan sonra ciltler dolusu düşüncelerine herkesi hayran bıraktıktan sonra, kitabın son cildinde son cümle olarak herkes farkına varmasın diye bu son cümleyi matbaa hatası gibi göstererek ters bastırmıştır.

Kitabı ters çevirirseniz cümle o zaman okunur.

Cümle Şöyle :

“Felsefe; insanı meçhul, mevhum hiçbir yerden alıp hiçbir şeye götüren yolların klavuzu ve haritasıdır.”

Mantık bir şeyde pürüz arayıp ona itiraz veya münakaşaya mihenk olacak akla sokacak bir vasıta duygusu ve hakikatidir.

Fakat bunu münakaşaya âlet etmek gerekmez.

Mantık dünyadaki ruhî ve maddî ahengin içinde anlayamadıklarımızı anlamaya çalışırken lâzım olan aklın bir klavuzudur.

Bir mıknaş ile çekmek:

Mantık, yabancıları değil de hakikatleri çeker.

Yalancılar ortada kalır.

Anladınsa çok iyi.

Anlamadınsa o da iyi...

Biraz da tavsiye edelim:

Hakiki mü'min daima abdestli olmalıdır.

Bu hâl yaratıldığı suya hürmetdir.

‘VECEALNA MINEL MAİ KÜLLE ŞEY’İN HAY” âyetini okumak gibidir.

Aynı zamanda:

“Mü'min mü'minin aynasıdır”

Yani doğru dürüst, yalan bilmez, haramdan kaçan bir insan diğer bir insanın yüzüne baktığı zaman:

“VE LE KAD KERREMNÂ BENÎ ÂDEME” lâfz-ı celili ile bildirilen ve insanda tecellî eden “EL MÜ’MİN” esmasının hakikatini görür.

1-Ruh

2-Cesed

3-Can.

Bunlar için abdest.

Cesed temiz, Can temiz ise ruh abdesti

Cesed temiz değil, Can temiz değil ise abdest almak haramdır, ibadet yapamazsın.

Buradaki temizlik yıkanmak hikâyesi değildir, aḡam...
“İbadet abdesti şarttır. Haramdır” demek, ayıptır.
Yaratana karşı hürmetsizliktir...

Cesed ve Can abdesti:
Yemekten evvel abdestli olsan bile abdest almak.
Sakal, Bıyık, Tırnak kesmeden evvel abdestli olsan bile abdest almak...

Ne olur şunları ihmal etme:
Abdestsiz :
Yeme! İçme!
Gusul icab eden hâllerde dünya kelâmı etme ve yine konuşma! Velhasıl daima abdestli ol!

Can için abdest, rızık abdestidir.
Ağıza abdestsiz bir şey koyma!

Teyemmüm :
Namaz vakti farz olduğu için o vakit geçmesin diye emrolunmuştur.
Su bulamamazlık başka şeydir.

BAKIR. NİKEL. GÜMÜŞ. KURŞUN.
Bu madenleri mıknaş çekmez. NiÇiN?

ABDESTSİZ :
YEME!
İÇME!
KONUŞMA!..

Söyledik, niçin?
Dinle o zaman anla:
Zaman târif edilmez...
Akar gider. Bir nehir gibi ...
Bu nehrin menbaı yok, bilinmez...
Döküldüğü derya da meçhullerin meçhulü...
Mekân olmasa zaman mevzu’ bahis değildir.
Zaman yok farz edilirse ‘VAKİT’ kendiliğinden kaybolur.
“Vakit” olmadı mı “MÜDDET” konuşulmaz.
Mekân, zaman akışına girdiği anda vakit sözü ortaya çıkar.
O zaman müddet mefhumu mekân’a mânâ verir.
Zaman, akan giden bir şey.
Ne dersen de...
Zamanı, biz insanlar anlamak için aklımızla mekân’a mıhlamışız ve ‘Vakit’ demişiz...
Lâ Mekân’ın mekânı da idraki için yani anlaşılması sebebi ile takdir edilmiştir.
Zaman, murad’ın devamını bilmek içindir.

Asırlar. Seneler. Aylar. Günler. Saatler. Dakikalar. Saniyeler. Saliseler. Rabiyyalar nihâyet
AN’a kadar parçalamışız...

Mekânsızlık diyoruz.

“LÂ MEKÂNİ” Ne demektir?

Aklın durduğu hudud neresi ise onun ötesi demektir.

Aklın boşlukta kaldığı ötelerin ötesi...

Fakat akıl yine çırpınıyor nedir diye...

Lâ Mekân'ı idrak ancak:

Mekân, Zaman, Müddet, Vakit kelimelerinin ifade ettiği mefhumlarla sezilir.

Mekân, Zaman, Müddet kısaldıkça idrak hassalarımızdan uzaklaşır.

Nihâyet bir hududa kadar gelir ki artık onu ne görür, ne işitir, ne de idrak edebiliriz.

Bu hududdan sonra “Lâ Mekân” “başlar”.

“Bu hudud” da mekânsızlıktır.

“Başlamak” kelimesi:

“Burada yalnız Lâ Mekân'ın mevcudiyeti vardır” demektir mânâsınadır.

Düşün!

Anla!..

Aklın hududunun ötesi.

Sidre...

Aslında; ne zaman, ne mekân, ne müddet vardır.

Yokluk bile yoktur.

Hiçlik ve yokluk mefhumu diye bir şey yoktur.

Hey şey vardır.

Asıl hakikat da o dur.

Bunların idraki için:

“Dünya yedi günde halk edildi” buyurulmuştur.

Zaman yok.

Azaldıkça hassamızdan ve idrakimizden her şey uzaklaşır. Kâinattaki nizam ve işleme idrak hududumuza girmeyen mekânsızlık ve zamansızlığın idraki içindir.

Hepsinin ifade mefhumu bir “AN” dır,

“Dünya bir an'dan ibarettir”. Hadis.

Görünmez mekânsızlık ve görünür mekân arasında kul istifade etsin diye “Müddet” murad edilmiştir.

Bu müddet içinde kul'a borç olanları yapmak,

Bir nevi bâkilik iddia kokusu taşır ki küfre ve şirke kadar gider.

Ölüm'den korkmak da bir nevi bâkilik arzusundandır.

Sabah namazı kulluk namazıdır.

İbadet namazı değildir.

Sabah namazı kılmayan bir nevi kulluğunu inkâr etmiş olur.

Zaman içinde vakit vardır.

Ruh için; Zama, Vakit, Mekân mevzu' bahis değildir.

Cesed, bir mekân' da mekân olduğu için zamanla mukayyed olur. Vakitle mukayyed değildir.

Cesed, aynı zamanda mekânda mekân olduğundan mahlûktur. Sonu gelecek demektir.

Cesede, ibadetle ta'dil-i erkân emrolunmuştur.
Ta'dil-i erkân : Namazdaki fiiller, Eğilme, Kalkma, Vesaire.

Ruh, Cesed mekânında oturduğu için vakitle mukayyed olur.
Hâlbuki ruh vakitle mukayyed değildir.
Cesede girince mukayyed oluyor.

İbadetin vakti de farz kılınmıştır.
Bundan dolayı ibadet vakitle mukayyedir.
Herhangi bir ibadet kaza yapıldığında, kaza müddeti zamanla olmakla beraber vakitle mukayyed değildir.
Namaz vakti girmeden namaz farz olmaz.
Namaz vakti, Ruh için farzdır.
Ta'dil-i erkân, Cesed için farzdır.
Abdest, Cesed için farzdır.
İstikbal-i kıble, Kibleye dönmek için farzdır.
Niyet, Ruh ve cesed için farzdır.
Vakit girmesi ile bunların hepsi birden farz olur.

“Dünyanın her yerinde her an vakit vardır.
Arada boşluk yoktur...
Vakit ruh için farz olduğuna göre abdest de cesed için farzdır.
Ruh cesed'te mekânda olduğuna göre o hâlde abdestli olmak lâzımdır.
Bir o hâlde daha daima abdestli olmak da farzdır.”

Vaktin kazası o hâlde yoktur.
Namazın ise kazası vardır.
Fakat her namazın değil...

Abdestli bulunmak cesede ve ruha farz olduğuna göre:
Daima abdestli bulunmak lâzımdır.
Resûl'ü Ekrem'e daima abdestli bulunmak farzdı.
Sana niçin olmasın...

Abdestsiz: Yeme! İçme! Konuşma!
O zaman Resûl'i Ekrem'e yanaşmak imkânına patika yol açmış olursun!
Haydi ağam münakaşa etme!
Dediğimi yapabilirsen yap!

Abdestsiz kimse Nas'dır.
Yani lalettayin bir insandır.
Yani imanını izhar için kendi kendinde gizli insan demektir.
Abdestli insan “Mü'min” dir.
Yani Âdemiyetini izhar ve kendi kendine tasdik için inanan demektir.
Secde hikâyesi insana değil, insanda gizli Âdemiyet hamulesinedir.
Bu âlemde Âdemiyet hamulesi ile görünebilmek hünerdir.
Hem de çok büyük hünerdir.
Bu gibi insanların ayağının altını, avucunun içini öperim!..

15.03.1986, Cumartesi

Lâ Havle Velâ Kuvvete illâ billahi'l-azîm : Hayrı vermede ve şeri gidermede sonuç olarak; mevcut ve potansiyel güç ancak ve ancak Azîm olan ALLAHu Zü'l- Celâl'dedir.

İdrak : Anlayış. Kavrayış. Akıl erdirmek. Fehim. Yetiştirmek.(Maalesef insanlar teâvün sırrını idrak edememişler, hiç olmazsa taşlar arasındaki yardım vaziyetinden ders alsınlar! İ.İ.)

Huri : (Ahver ve Havrâ kelimelerinin C.) Ahu gözlüler. Gözlerinin akı karasından çok olan, pek güzel ve güzellikleri tarif ve tavsif edilemeyecek derecede güzel olan Cennet kızları.

Gılman : (Gulâm. C.) Bıyığı yeni bitmiş gençler. * Cennet'te hizmet gören delikanlılar. * Köleler, esirler.

Vahdaniyet : Birlik, infirad. Benzeri olmamak. Artmaktan, ayrılmaktan, eksilmekten beri ve münezzeh olmak gibi mânaları ifade eden Allah'ın bir sıfatıdır. Bu sıfatla muttasıf olana Vâhid denir ki; benzeri olmayan; tecezziden, tekessürden beri olan zât demektir.

Hased : Başkasının iyi hallerini veya zenginliğini istemeyip, kendisinin o hallere veya zenginliğe kavuşmasını istemek. Çekememezlik. Kıskançlık. Kıskanmak.

Asl : Temel, esas, kök. Bidâyet. Mebde', dip, hakikat. Hâlis, sâfi. Haseb ve neseb. Soy sop. Zâten, en ziyâde.

Felsefe : Yunanca (Philosophos)dan Arapçalaşmış. Feylesofların mesleği. * İlm-i hikmet. * Maddeyi, hayatı ve bunların çeşitli tezâhürlerini, sebeblerini, ilk unsurları ve gaye cihetinden inceleyen fikri çalışma ve bu çalışmaların neticelerini toplayan ilim. * Herkesin hususi fikri. Mantık. * Bir ilmin prensipleri. * Marifet ve hikmet sevgisi. * Meşhur bir feylesofa göre olan hususi prensipler, nazariyeler. * Tabiat, huy ve mizaç sakinliği; rahatlık.

Metafizik : Mâba'det tabia. Doğa ötesi, fizik ötesi.

Müsbet : İsbât olunan. Delilli. Açık ve sabit olan. * Menfinin zıddı. Pozitif, olumlu. * Yazılıp kaydedilmiş. Tesbit edilmiş olan.

Tahlil : Müşkül meseleyi halletmek. * Bir şeyi kolaylıkla tutmak. * Eritmek. * Bir şeyi helâl kılmak. * Yemine kefarete etmek. * Man: Terkinin zıddıdır. Bir kıyas neticesinin mantık şekillerinin hangisinden olduğunu bilmek için delilin tahlili, araştırılması. * Fiz: Mürekkep bir cismi tetkik etmek için esas unsurlara ayırma, çözümleme. * Kim: Analiz. * Tıb: İlâçla şişliği gidermek.

Mantık : (İntak. dan) Konuşturan, söyleten. * Doğru muhakeme ve doğru düşüncüyü öğreten ilim. Akıl kaidesi. * Akıl, nutuk, söz.

Mevhum : Aslı olmayıp evham mahsulü olan. Vehim.

İhmal : Ehemmiyet vermemek. Yapılması lâzım bir işi sonraya bırakma. Dikkatsizlik. Başlayıp bırakmak. Terk etmek.

Müddet : Belli ve muayyen vakit.

ibaret : Meydana gelmiş, toplanmış. Bir şeyden teşekkül etmiş. Bir şeyin aynı. Bir şeyin içindekini ve aslını beyan. Bir halden bir hale tecavüz eylemek. * Rüya tabir etmek.

An : En kısa bir zaman. Lahza. Dem. Cüz'i bir zaman.

İzhar : Açığa vurma. Meydana çıkarma. * Göstermek. Zâhir ve âşikâre ettirmek. * Yalandan gösteriş. * Tecvidde, iki harfin arasını birbirinden ayırıp açarak ihfâsız, idgamsız olarak okumaya denir. Bu sıfatın harfleri Huruf-ı halk denilen harflerdir.

اِرْتَفَا فَفَتَقْنَا هُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ أَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ أَلَمْ يَرِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ
“...ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe lâ yü'minun : ... ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Enbiyâ 21/30)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

“Ve le kad kerramna beni ademe.... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık.....” (İsrâ 17/70)

ZEKAT

Zekâtı verilmeyen mal helâl değildir.

Zekât:

Mal ve rızkın ALLAH tarafından verildiğine şüphesiz inanan kulun fiilî bir ibadettir.

İnsanların yardımlaşması ibadet şeklinde emrolunmuştur.

Haram mal ve paranın zekâtını kimse veremez.

HAKK tarafından verdirilmez.

İyice tetkik ettikten, malın ve paranın helâl olduğunu anladıktan sonra zekâtını verir.

Haram mal ve paranın zekâtını vermeye kalkma!

Emr-i İlâhîye hâşâ hakaret etmiş olursun.

Hac, mal ve beden ile yapılır.

Helal olmayan mal ve para ile hiç yapılmadığı gibi, vücuduna haram lokma giren hac yapamaz.

Malın ve paranın zekâtı verilmiş olmalıdır.

HAC :

Arapça bir kelimedir, önemli bir işi yapmaya niyet ve gayret etmek mânâsınadır.

ALLAH kelâmındaki mânâsı :

“Kâbe’yi ziyâret ALLAH’ın mü’minler üzerindeki hakkıdır.”

Bu lâfa çok dikkat et!

Bu hakkı tamamıyla ödeyene de ALLAH tarafından verilen unvan da “Hacı”dır.

“ALLAH’ın mü’minler üzerindeki hakkı nedir?”

Haa!..

Efendim!

O meseleyi anlamak güçtür, anlayan zâten nedir diye sual soramaz.

Söylesem ne yapacaksın, merak düşüncesine bizim lâfımız yoktur.

Sekizinci hicride Mekke fethinden sonra âyeti kerime ile açık olarak Resûlü Ekrem’e vahiy ile bildirilmiştir.

Her müslümana ömründe bir defa olsun farzdır.

Kâbe'ye yakın olan fakire bile...

Fakirlik başka, ruhî asalet başkadır.

Fakirlik sadece mal yokluğu değildir.

Mal sahibi olma isteğinin de yokluğudur.

Çok uzaklarda olanlara ise :

Bir senelik ailevi geçimini temin edip helâl ve zekâtı verilmiş parası olana farzdır.

Muayyen zamanda yapılması da farzdır.

Sebebi var.

Hikmeti; görünürden, anlaşılan hududdan, sırta kadar giden hikmeti vardır.

1- Görünürde, islamların senede bir defa muayyen zaman ve ayda Kâbe'de toplanmaları ve bir nevî senli benli düşünce veya sessiz istişareleri ve bütün islâm dininin dışında olanlara islâmdaki birlik ve beraberliğin bir kuvvet teşkil ettiğinin ilânıdır.

2- Emrin yerine getirilmesidir ki bunun niçin emr olundugu meselesi ise;

ALLAH'ın emrine harfîyyen uyulup uyulmadığı ve bu mecburiyet için helâl ve zekâtı verilmiş mal ve paranın devamlı sûrette islâmın değişmeyen ve ALLAH'a verilmiş bir vaadin tutulmasıdır ki, "vaad etmek" de bir nevi habersiz ve ALLAH'ın şahid tutulması vardır ki vaadini yerine getirmemek islâmda küfürdür.

HAKK'a isyan kokusu vardır.

Yapamadığın vaadi yapmamak daha hayırlıdır.

3- Mânevî hikmeti ve sebebi ise çok büyüktür.

Resûl-ü Ekrem mi'racâ kâbeden hareket ettirilerek başlamıştır. Mi'racda akşam-sabah namazları emrolunmuştur.

Namaz ondan ötürü mi'racdır.

Kula, yalnız ruhanî olarak.

Cesedle yalnız Resûlü Ekrem'e müyesser olmuştur.

Namaz Mü'minin mi'racıdır.

Haccın sırrı mi'racda gizlidir.

Mi'rac da namazda gizlidir.

Namazı terk, mi'racı ve haccı bir nevi inkârdır.

Resûlü Ekrem'i tasdikde şüphe var demektir.

Sonra doğrudan doğruya âyetle bildirilmiştir ki şüphe, âyeti inkar olur.

Kâbeyi ziyâret de "hac" da cesedî ziyâretdir.

Mi'racın başladığı yer olan Kâbe'yi ziyârettir.

Yani cesedî bir nevi mi'racdır.

"Haccı ve umreyi ALLAH için tamamlayın" âyet,

"İnsanlar için ilk kurulan ev Mekke'de âlemlere hidâyet kaynağı olan Kâbe'dir." Âyet.

Kâbe hicretten 3793 sene evvel İbrahim pergamber tarafından inşa edildiğini Resûl-ü Ekrem söylemiştir diye rivâyet vardır.

Tavaf, Hacer'den yani namzet; yüzünü Medine tarafına, sol tarafını da Hacer'e doğru çevirmiş olursa, soldan sağa yani Kâbe'yi sol tarafına vererek tavafa başlanır.

Ve tekrar Hacer'de biter.

Dikkat edilirse Mi'rac;

Kâbe'den Kudüs'e doğru olmuş,

Oradan mi'rac vâki' olarak,

Resûl-ü Ekrem Kudret Âlemi'nden İmkân Âlemi'ne,
Kudüs'e uğramadan Kâbe'ye gelmiş ve kiblesi Kudüs'e doğru olmuştur.
Bu küçük satırları tekrar tekrar oku anlamaya savaş!
Gezinti yapmıyoruz...

İhram hâlinde erkeklere baş örtmek haramdır.
Kadınlara başı örtmek farzdır.
Sebep büyüktür.
Sebebi şimdi merak etme!

ALLAH insan ve her hayvanın rızkını ezelde takdir etmiş, ayırmıştır.
“Takdir etmiş ayırmıştır” kelimeleri insanları şaşırtan kelime ve ifadelerdir.
Bunun aslı nedir?
İnsan rızkını helâl yoldan ararsa bu ezelden belli olan rızka kavuşur.
Ve o rızık ona bereketli olur.
Rızkını, yasak ettiği şeylerde ararsa yine ezelde ayrılmış belli rızkına kavuşur.
Fakat bu rızık ona hayırsız bereketsiz olur.
Ve bu yolda sarfettiği kötü işler, günahlar onu felâkete sürükler.
ALLAH'ın takdir edip tekellüf ettiği rızka itiraz, ALLAH'ın Er REZZÂK olduğunu tasdikde şüphe var demektir.
Kanaat etmemek vardır.
Hırs vardır.
ALLAH'ın takdir ettiği her şeye karşı ALLAH ile yarışa girmek vardır. İtiraz vardır...

Zekat helâl maldan, paradan verilir, içinde haram olandan zekât verilmez.
Kumar, içki, piyango ve diğer islerden kazanılanlardan zekât verilmez.
Bu hususları insanlar; düş ile gerçek, duygu ile mantık arasında fikirler yürüterek birçok hakikatları yıkmışlardır.
İşte hâlâ münakaşası olan lâflar.
Hakiki bilgisi olmayan münevverle, hakikati bilmeyen dindarın çatışması...

Her güzel ses musiki değildir.
Kur'ân okumak musiki değildir.
O, yani Kur'ân okumak bir tavidir.
Kur'ân, lâfızları okuyanı içine alır.
Ve okuyandan vahiy olduğu gibi, ses hâlinde dışarı fırlar.
Kur'ân okumak herkesin kârı değildir...

ALLAH, sevgisini izhar için insanı yaratmıştır.
Hem de en güzel şekilde ve endamda.
Bundaki inceliği anlamak için daima kullandığımız bir kelime vardır:
“Teşekkür ederim, müteşekkirim, şükran!” lâfızları ne demektir?
“Bana yaptığınız iyilik veya ikram ettiğiniz şey, yardımınız ALLAH tarafından size ilham ile adetâ bildirilmiş ve siz de vesile âlet olarak bunu yapmışsınızdır.
Sizin vasıta olmanız dolayısıyla yine sizin kanalınızdan size bu ilhamı yapan ALLAH'a teşekkür ederim” demektir.
“Bunun mukabili bundan ötürü ecir, mükafatı size aittir.”

İnsanda tecellî eden iyilikler hep ALLAH'ın rızasına ma'tuftur.
Teşekkür aynı zamanda bir nevi duadır.
Teşekkürü icab ettiren hâli, hadiseyi yapana bir nevi ALLAH nezdinde:
“Bu gibi hâlleri onda daim kıl Yâ İlâhi!” demektir.
“ALLAH seni bu ecir içinde devam ettirsin!” mânâsını da taşır.
“Efendim bir şey değil!” demek:
“Bu benim işim değil Ağam! ALLAH'ın işidir!” demektir.
Bu işleri anlamak için aklının Cebrail'i olmak lâzımdır...

Söze başlamadan :

Dünyada aptal görünüp, akıllı insanların bulunduğunu hatırlatırım. Onlar basit bir dekor, kimsenin gözüne çarpmayan bir sadelik içinde yasarlar.
ALLAH'ın verdiği aklı yerinde kullanmaya çabalarlar.
İnsan; şekli ile, endamı ile ALLAH'ın esma tecellîlerinin görüldüğü bir aynadır.
Bu aynada kendini görmek güç, aynı zamanda da kolaydır,
İnsanın en mahrem yerinde ALLAH gizlidir.
Bir tohumda bir orman gizli olduğu gibi.
Bunu anlayan şu âyetde medh edilir:
“VÜCUHUN YÖVME İZİN NAZIRATIN İLA RABBIHA NAZIRA”...

Bilir misin med ve cezir Ay'ın tesiri iledir.
Fennen isbat edilmiştir.
Niçin Güneş'in tesiri ile değildir.
Hadise gece vâki' olur.
Sebep?..
Onu fen bulamaz.
Onun sebebini ben bilirim.
Bilgi bilgisizliği içinde kalmamak lâzımdır.
Aklın kavramak arzusunun bulmaya savaştığı şeyler aklın dışındaki şeylerdir.
Bunları akla sokmaya uğraşmak küfürdür.
Küfür ne demektir?
Hakikati, kavranamayanı, anlaşılamayanı örten, perdeleyen demektir...
LÂ HAVLE VELÂ KUVVETE...
ALLAH'ın sizin yanınızdaki kıymetini çoğaltmak içindir bu kelime...

İlericilik, gericilik diye boş beyhude lâflar var.
Baş örtmek.
Açık olması.
Bunların ilericilik ve gericilik ile alâkası yoktur.
Gericilik nedir?
Nefretle söyleyin öğrenelim!
İçki içmek ilericilik, içmemek gericilik mi?..

Bir kadın:
“Başımı örtmüyorum.
Tırnaklarımı boyuyorum.
Mayo giyip denize gidiyorum!” dese.
Güzel, o, senin düşünce ve hareketin.

Hürmet edilir.

Ama bu hareketini dine atfederek:

“Din gericilik değildir! diye dini tahkir ettiğini fark edemiyorsun. Din gericilik değilse ne diye böyle söylüyorsun?

Kendi yaptığın hareketin doğru olduğunu isbata kalkıyorsan kime isbat etmek istiyorsun?

Kur’ânda sarıh olan bir emri sen kimsin ki kendi düşüncen ile tahrif ediyorsun?

Toplumda erkek ve dişi mevcut.

Hepisi birbirinin aynı.

Örtme emri var mı?

Varsa ona hücum etme!

Yoksa dır dır etme!

Örtme emrini diline dolayıp, örtünmeyene hücum da aynı derecede fenadır ve küfürdür.

Lâiklik, bu edepsizce çatışmaya girmemek düşüncesidir.

Bu iki çatışmayı doğuran yek diğerini körükleyen her türlü hareket ve dedikodudan doğan:

Yazı, Şekil, Söz, Resim, Bir tarafın diğer tarafa hücum silâhı müstehcen hikâyeleri oluyor.

Diğer tarafın tepkisi de bunu ortaya çıkarıyor...

Hükümdarın birisi, âlim ve hürmet ettiği bir şahsa insanlar hakkında bir kitap yazmasını rica etmiş.

Âlim on senede on ciltlik kitap yazmış.

Hükümdara sunmuş. Hükümdar :

“Bunu okuyup anlamak zor!” demiş.

Âlim iki sene tekrar çalışmış.

İki ciltlik bir kitap hâline getirmiş.

Koskocaman yazdığı eseri tekrar hükümdara sunmuş.

“Bunu da okumak benim için çok güç!” demiş.

Âlim iki gün sonra hükümdara bir kağıt üzerinde şu yazıları sunmuş;

“İnsanlar; Doğdular, Yaşadılar, Öldüler.”

Hükümdar okumuş.

Yine anlamamış.

Âlim bunun üzerine :

“Hükümdarım, doğduğunuzu hatırlayamazsınız!

Şimdi yaşadığınızı da bilmiyorsunuz!

Yarın öldüğünüz zaman onu da bilmeyeceksiniz!..”

01.02.1986

Tetkik : Hakikatı anlamak ve meydana çıkarmak için inceden inceye araştırma.

Hâşâ : Aslâ. Kat'iyyen. Öyle değil. Allah korusun...(mânasına söylenir.)

Harfiyyen : Harfi harfine. Hiçbir değişiklik yapmadan.

Hâlâ : (Hâlen) şimdi. Henüz. şimdiye kadar. Elân.

Ma'tuf : Ait ve raci” olan. * Bir tarafa meyletmiş. Mâil olan. * İsnadedilen. Yöneltilmiş.

Mahrem : Gizli. * Dince ve şer'an müsaade olunmayan. * Birisinin hususi hâllerine ait gizli sır. * Nikâh düşmeyen, evlenilmesi haram olan yakın akraba.

Medh : Birisinin iyiliğini, iyi vasıflarını söylemek. Övmek.

Lâ Havle Velâ Kuvvete illâ billahi'l-azîm : Hayrı vermede ve şeri gidermede sonuç olarak; mevcut ve potansiyel güç ancak ve ancak Azîm olan ALLAHu Zü'l- Celâl'dedir.

SADAKA

Sadaka emir değildir.

Mânevî mecburiyet ve mesuliyet korkusu yoktur.

Sadakanın zenginlik, mal, servet, para ile alâkası yoktur.

Sadaka; sözle, güzel lâflarla, iyi hareketle, yardımla, dua ile, her şeyle olur.

Sadaka, oruçdan efdaldır.

Resûl-ü Ekrem sadaka kabul etmezdi.

Kimsenin rızıkına müdahale etmemek için.

Sadaka, zekâtıdan büyüktür.

Sadakadan hisse alınması için zekât emrolunmuştur.

Sadaka azaba müteveccihdir.

Mal, paraya değil.

Rızık artıklarından sadaka verilemez.

Eski pantolon, ayakkabı, ceket, ölü elbisesi ve malzemesi sadaka olmaz.

Belki yardım olur.

Dünyada kalır.

Sadaka “ahsen” olmalıdır.

Sadaka mânâ i'tibariyle HAKK'ın Er REZZÂK olduğunu tasdik etmek. Şükretmek,

HAKK'ın emirlerine bilhassa zekâtın mikroskobik nüvesidir.

Zekât emirdir.

Bu emre itaatın altında ALLAH'a hakiki iman ve peygamberi tasdik vardır.

Bunların altında da ALLAH'ın rıza ve sevgisi gizlidir.

Emrin yapılmaması düşüncesi imanın hakiki olmadığını ve ALLAH'a karşı isyan hâlini doğurur ve insanda mânevî mesuliyet korkusunu kaldırır.

Zekâtı verilmeyen mal, servet, paranın verilmeyen kısmı da helâl değildir.

Haram mıdır?

Onu söyleyemem.

Namaz, oruç, hac, zekât, bunların hepsi dünyada kullara farz olduğunu bildiği hâlde bunları yapmadığından dolayı azap yoktur.

O azabı dünyada çeker.

Fakat zekât vermediği takdirde sorgu vardır.

Sorgunun sonu gelmez.

Azap çekilir biter fakat sorgu öyle değildir.

“Ebediyyen azapdadır”.

Bu sorgunun ismidir...

Mubah, helâl, câiz değildir gibi kelimelerin mânâları haramdır. Günahdır demek değildir.

Bu iş islamın en ince meselelerindendir.

Haram, helâl, günah, sevab, ecir, mubah bunları bilmek hem de çok iyi bilmek lâzımdır.

Bunlarda küfre kadar, inkâra kadar giden anlaşılması güç ince tehlikeler gizlidir.
ALLAH’a seksiz şüphesiz inanmanın ve inkârın dönüm noktasıdır. “Kur’âna” mubah
giremez.
Bahane aramak için göt atmadır bunlar!..

MUBAH:

Ne haram ne helâl olan herşey Kur’ânda açık olarak varsa evet... Söze, lâfa, uydurma güzel
lâflara bakma!..
Buradan bakarak anlayamazsan öteden bakarak buradakilerini görüp bilenlerden öğrenmeye
çalış!

ECİR:

Âhirete ait mükâfat.
Mükâfatın mahiyetini ne olduğunu bilmiyoruz.
Kul ile HÂLİK’i arasında gizli bir sırdır.

SEVAB:

Mucib-i ecir olan fiil, sevab kulu ecre namzet yapar.

GÜNAH:

İnsanın kıymetini korumak için kendi kendine hakaret etmemesi için yasak olan herşey, her
hâlet her türlü duygu ve söz.

FARZ:

Yapılması kâfi olan şeyler.
Farzda mecburiyet yoktur.
HAKKa yanaşmak için bu mecburiyet vardır.

VÂCİB:

Yapılması zaruri olanlar.
Meselâ kalb kırmak günah.
Gönül almak sevab.
Vâcib ha bu kelimenin içinde gizlidir.

KÜFÜR:

ALLAH’ın kudret ve güçlerinden şüphe etmek demektir.
HAKK’ın kudretsiz olduğuna hükmetmek demektir.
Akılsız insana veren ALLAH’dır.
En büyük bir nimettir.
Akılsız verene akıl ile hücum etmek küfürdür.
Bu kimse bulur gibi kâfirdir.
Her yapacağın veya yaptığın işlerde sevab ve günah arama. İnsaniyetine hakaret etmiş
olursun.
Onu ancak ALLAH takdir eder.
“Sizin yegâne yardımcınız ALLAH’dır” âyet.
Yardımcınız “Benim” demiyor.
Niçin?
Neye karşı yardımcıdır?

Sanki âyetde başka bir yerden kullara:

“Sizin yardımcınız yalnız ALLAH’dır” buyruluyor.

“Yardımcınız yalnız “benim” hitabı olursa:

“Kime karşı?” suali ortaya çıkar.

O zaman başka bir yerden gelecek âfet, dert, düşman için :

“Ben arkanızdayım! Ben ona karşı koyarım!” mânâsı çıkar ki hâşâ böyle şey olmaz.

Bu :

“Ben sizi yarattım.

Akıl, irade verdim,

Nefis vererek serbest bıraktım.

Bu serbestiyet sırasında kâinatdaki kanunlar “maddî ve mânevî” bunlar Sünnetullahtır.

Bunlardan tevakki ve kaçmanız için sebep ve hududlar koydum. Bunlar benim kanunlanımdır.

Onlar da sizin yardımcınızdır!” demektir.

“Bundan dolayı yegâne yardımcınız o kanunları koyan “ALLAH” dır!” demektir...

Mutlak hakikat ALLAH’dır.

Her şeyin HÂLİK’ı O’dur.

Fakat her şey O değildir.

Her şey O’ndandır,

Kâinat esrarengiz bir kitaptır.

Gökyüzüne İlâhî hiyeroglif olan yıldızlarla bu kitap yazılmıştır.

Garip amma doğru bak:

Namazı terk, mi’racı ve haccı bir nevi inkârdır.

Resûlü Ekrem’i tasdikde şüphe vardır demektir.

Tavaf, Hacer’den başlar, orada biter.

Soldan sağa Kâbe’ye sol taraf verilerek tavaf yapılır.

İhram hâlinde erkeklerin başını örtmesi haramdır.

Kadınların da örtmek farzdır.

Haccın sırrı mi’racda gizlidir.

Mi’rac da namazda gizlidir.

Söz burada durur.

His ve duygu başlar.

Onun lügati başkadır.

Erkeğin başını örtmesi haramdır dedik.

Kadının örtmesi farzdır “ihram hâlinde iken”.

Aha bunun içinde de kadın ile erkeğin İnd-i İlâhideki kıymet ve mertebesi gizlidir.

Hac emir hâlinde bir umredir.

Ziyâretdir.

Hacda umre.

Umrede hac gizlidir.

İtiraz etme! Lâfı beyenmezsen zedeleme!’

Umre, hac emrinin değışmez ulûhiyetinin emirsiz şeklidir.

10.05.1986. Cumartesi

Mesuliyet : Mes'ul olma hâli. Yaptığı iş ve hareketten hesap vermeğe mecbur oluş.

Sadaka : Allah rızâsı için fakirlere verilen mal, para, ilim gibi insanın muhtaç olduğu her hangi bir şey

Efdal : (Fazl. C.) Ziyadeler, fazlalar, çoklar. * İhsanlar, ikramlar, iyilikler, meziyetler, hüneler.

Müdahale : İşlere ve lüzumlu hallere, icabettiğı için karışmak. Zararlı bir hal var ise, işe karışıp zararın define çalışmak. * Araya girme. Sokulma.

Müteveccih : Yönelmiş, dönmüş. Bir yere doğru yola çıkan. * Birisine karşı iyi düşünce ve sevgisi olmak. İhsan ve iltifat üzere olmak. * Pir-i fâni olmak.

Azab : Dünyada işlenen suç ve kabahate karşılık olarak âhirette çekilecek ceza. * Eziyet. Büyük sıkıntı. Şiddetli elem.

Ahsen : En güzel. Çok güzel.

Nüve : Çekirdek, asıl, menba.

Câiz : Mümkün, olur, olabilir. * Fık: Yapılması sahih ve mübah olan herhangi bir fiil veya akit.

Ecir : (C.: Ücur) Bir iş, bir hizmet mukabilinde verilen şey. * Ahirete aid mükâfat, hayır ceza. * Ücret, mukabil, karşılık. Sevab. * Tıb: Kırılan bir uzvun sarılması.

Mubah : (İbâhe. den) İşlenmesinde sevab ve günah olmayan şey. * Fık: Yapılması ve yapılmaması şer'an câiz bulunan şey. (Yemek, içmek, uyumak gibi.)

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
“Ve ma entüm bi mu'cizine fil ard ve ma leküm min dunillahi miv veliyyiv ve la nasiyr :
Yeryüzünde (O'nu) âciz bırakamazsınız. Allah'tan başka bir dostunuz ve bir yardımcınız da yoktur.” (Şûrâ 42/31)

İhram : Hacıların örtündükleri dikişsiz elbise. * Yün yaygı. Büyük yün çarşaf. * Fık: Hac veya umreyi yada her ikisini eda etmek için mübah olan şeylerden bazılarını nefesine menetmek ve onlardan sakınmak.

Umre : Ziyâret. Hac mevsimi dışında Kâbe'yi ve Mekke ve Medine'deki mukaddes yerleri ziyaret etmek. Ist: Kâbe-i Muazzama'yı tavaftan ve Safâ ile Merve denilen iki mukaddes mevki arasında sa'yetmekten ibarettir. Farz olan hacca Hacc-ı Ekber denildiğı gibi, Umreye de Hacc-ı Asgar denilir. Cuma gününe tevafuk eden hacca da Hacc-ı Ekber denilir.

MODERN İLİM FARKINDA DEĞİL! NEYİN ?

Normalde :

Ziyâ, Ses, Koku, Tad, Renk, Hararet, Soğuk, Deniz seviyesinden yükseklik-alçaklık, Yer çekimi;

Göze, Kulağa. Buruna, Dile, Nefes almaya, Kalbe, Tesir ederek vücudun işlemesinde

değişiklikler husule getirir.
Organizma bunu intibak etmiş, uyum sağlamıştır.

Yine normalde :

Sevinç, Korku, Keder, Acı, Heyecan, Hiddet Bunlar da organizmaya tesir eder.
Fakat ruhî meleke ve hamuleler bunlara da intibak eder.
İnsan canlılık hayatı bu iki intibak ve tesirlere alışmıştır.

Şimdi :

Aşırı ziyâ, aşırı ses, gürültü, aşırı iyi veya fena kokular, aşırı tatlı, acı, ekşi, tuzlu.

Bunlar da işleyen ve normale intibak etmiş organizmaya tesir ederler.

Göze : Güzel, çirkin, iğrenç, feci görüntüler.

Kulağa : Muhtelif sözler, hoş giden ve sıkıntı veren hikâyeler, vak'alar, güzel sözler, çirkin ve korkunç lâflar, korku veren, sevinç veren kulaktan intikal eden her şey...

Bunların hepsi birden vücudun intibak ettiği hududu geçip aştı mı: Hücrelere, metabolizmaya, fizyolojiye tesir eder.

Muvakkat veya daimi biriken tesir yapar.

Bunlar birike birike vücudun ruh ve işleme muvazenesini bozar.

Metabolizmada kimyasal çoğalma veya azalmaya, fizyolojisi de işlemeye tesir ederek biyolojik, organik küçük veya büyük muvazenesizliklere sebebiyet verir.

Bu bir nevi hastalık hâlidir.

Bu küçük târifi hülâsa edersek:

Maddenin ruha, ruhun da tekrar vücud metabolizmasına tesiri ortaya çıkar.

Güneş ziyâsı ve arz çekimi, organizma mineral metabolizmasında değişiklik yapmaktadır.

Bazılarının azalmasına, bir kısmının çoğalmasına sebep olur.

Yükseklik ve alçaklığın yani deniz seviyesinden birçok havada bulunan minerallerin, o mıntikalarda bulunan nebatların madenlerin oluşlarını husule belirlemiştir.

Deniz seviyesinde havada iyot fazladır.

Yükseklerde azdır.

Yükseklik ve alçaklığa göre yer çekimi değişir.

Hava tazyiki de yükseldikçe azalır.

Yalan :

İnsan iki yerde yalan söyler;

1- Korkudan. Bu cesedin korkusudur. Vücud fizyolojisine metabolizmasına tesir ederek bayılmaya, ölüme kadar gidebilir.

2- Para, menfaat işlerinde, insanî hasletlerin bozuk oluşundan.

“Helak olacağınızı bilseniz yalana tevessül etmeyiniz” mübarek sözünün altında gizli olan hakikat budur.

Vücudun muvazenesini temin için vücudun maddî tarafını dinlendirmek gerekir ki bu evvelâ aklı ve ruhu dinlendirmek lâzımdır.

Bunun en büyük çaresi :

Doğruluk ve hakikatden ayrılmamaktır.

Beşeriyet bugün ruhî ve maddî hamulesini birbirinden ayırmak yolundadır ve muvaffak

olmak üzeredir.

Bunu felsefî olarak târif etmek icab ederse;

Beşeriyet bugün hülya ve hayal projesi arasında “İlmî, Fennî, Tıbbî, Teknik” rota kurmuş, hakikat ve fazilet kağıdı ile ambalajlanmış olduğunu haykırarak, Makyavel trafiği ile yol almakta olan zihniyet, doktrinler, partiler, teşekküller, hatta dinî kuruluşlar şeklinde bir hâldedir.

Size garip gibi görünen bir hakikatden söz edeceğim.

Çin ve Japon eski mitolojisine bir göz atın!

Bu iki milletin tarihinde isimleri silinip gidenler vardır.

Bunlar anlaşılmayan seslerde, kokularda, mırıltılarda, şekillerde, efsanelerde gizlidir.

Çin kadın gözü ve kaşı : Kaşları burun üstünde kalın başlar kulaklara doğru inceler. Gözleri çekiktir , yassı gibi.

Japon kadın gözü ve kaşı : Kaşları burun üstünde ince başlar kulaklara doğru kalınlaşır.

Gözleri daha az çekik çekiktir, ovaldir.

Bu iki kaşın arasındaki farkta büyük bir sır gizlidir.

Bunu anlamak isterseniz.

“Kusursuz toprak bulmak lâzımdır”

Bu ne demektir? Onu ara!..

Buda’nın heykeline dikkat edin!

Bazı heykellerde;

Sağ el arkada, sol el sol dizde.

Sağ ayak sol ayağın üstüne basıyor.

Bu, Buda felsefesinin gizlenmiş hakikatini haykırmaktadır.

Hakikat ve ALLAH ile uğraşanlar yani ALLAH dostlarını kitaplarda tarihlerde aramayın!

Milletlerin dilinde, gönlünde, sözlerinde, hikâyelerinde, mânâsız gibi görünen mânâsızlığın içinde hakiki hüviyetlerini bulabilirsiniz.

Halk onları bunların içinde inançları ile gizlemiştir.

Halk onları târif ve izahı mümkün olmayan derin bir hürmet ve seziş ile şuûrsuz gibi görünen mantık dışı sayılan, aklın bir türlü kabullenemediği mânâsızlıkların içine gizlemiştir.

Düşünürsen güzellikleri görür bulursunuz.

Bir halk şâirimiz söylemiş :

“Ne varsa sende bende

Aynı varlık her bedende

Yarın mezara girende

Sen toksun da ben açmıyım?” demiş.

Sar’a denilen bir illet vardır;

Tedavisi yok gibidir.

Fakat vardır.

Fen, Tıp birçok mantık hududu içinde izahlar yapmışsa da bunlar muhtelifdir.

Sar’ada :

1-Motör

2-Hissî

3-Ruhî psişik belirtiler gösterir.

Şuûrda bulanıklık yapar.

Dimağın gri cevherinin aşırı miktarda elektrik şarjı ile birlikte ani ve geçici olarak bozulan beyin fonksiyonlarının değişmesi sonucu husule geldiği zannedilmektedir bugün.
Bu yazı da garip, fakat doğru tetkik edilirse mütalaalar ileri sürülmüştür.
Dikkatli bir tetkik neticesi ne demek istediğimizi anlayan anlar. Şunu rica ederim.
Sözlerimiz bugün tuhaf gelebilir ama yarın öyle olmayacaktır.
Son zamanlarda dünyayı korkutan AİDS denilen bir hastalık homoseksüellerde ortaya çıkan son asrın öldürücü bir hastalığıdır. Yani bir nevi livata yapanlarda görülmektedir.
Livata dinen menfur ve lanetlenmiştir.
Lût kavmi Sodom Gamore bu yüzden mahvolmuştur.
Hatta Lût peygamber:
“Sizin yüzünüzden bütün hayvanlar ve nebatlar mahvolacaktır!” sözünü herkes bilir.

Bu lâkırdılar tevatür ve rivâyet değildir.
Nasıl ki Büyük İskender’in fûtuhatı, Fatih’in yaptığı işler, Napolyon’un harpleri bir hakikatse Musa’nın Kızıl Deniz’i yarması, Lût kavminin mahvolması, Resûlü Ekrem’in mucizeleri de aynı değerin üstünde mefsuk ve rivâyet değildir.

AİDS hastalığının sebebi:
İnsan spermi rektumda saprofit mikroplarla karışınca yani “vücuda zararı olmayan mikroplar” bu ortamda bu mikroplar virülite kazanır ve vena emoraidalis imfertyyor ve vena medyadan vena kavaya dökülür.
Yani genel dolaşıma karışır.
Karaciğerden geçmez.
Bu hastalıkta târife göre başlangıçta yüksek bir ateş vardır.
Bu ateş vücudun herhangi bir hastalığa karşı normal reaksiyonu değildir.
Doğrudan doğruya toksemi neticesidir.
Hastalıklardaki ateş umumiyetle vücudun hastalığa karşı mukavemet tesiridir.
Büyüklerde 37, küçüklerde 40 dereceye muadildir.
Bu şu demektir :
Çocuklarda hastalığa karşı vücudun mukavemet hücumudur.
Bu ateş böbrek üstü bezlerine de tesir ederek vücutta kortizonu fazlalaştırır.
Bu da AİDS hastalığında bazı arızalara sebebiyet verebilir.
Sünnetsizlerde, gulfe arasında “simlah” denilen kokulu beyaz yoğurt gibi bir ifrazat vardır.
Bu da rektum ortamına tesir eder ve failin yani aktivin hastalığa tutulmasına, sürtünmeden dolayı sebebiyet verir.
Sünnetli olanlarda bu hastalık görülmez.
Eskiden oğlancılık vardı, sünnet olanlar arasında.
Bunu düşünmek lâzımdır.
Bu hastalık kadınlarda görülüyor.
Sebebi açıktır izaha lüzum yok.
Genel toksemi vücudun metabolizmasını ani değiştirdiğinden düzeltmek imkanları vücudun mukavemet hududunu aşıyor.
1-Metabolizmayı aşırı derecede
2-Sinir merkezlerine adetâ “kuduz” gibi tahribat
3-Damar sisteminde aşırı derecede vazo dilatasyon yapıyor
4-Hareki sisteme ilk defe sola, bilahare sağ tarafa tesir ediyor.
Vücut metabolizmasında vücudun tahammül hududunu aşan bu anî değişme bugünkü

imkânlarla durdurulamıyor.

Beşeriyet bugün Lût kavminin 30 senede yaptığı işi bir günde yapıyor.

Lût kavmi iki mahalle idi bir anda mahvoldular.

Ve Lût denizi teşekkül etti.

Lût peygamber bu kavmi terk ederken çocuklarına arkaya bakmamaları tembih edildi.

Büyük bir gürültü ile batan şehir şua'sında Lut'un karısı birden geri bakıyor ve o anda taş kesiliyor.

Bu taş kesilmeyi bugünkü beşeriyetin helâka doğru gideceğinin işareti olarak kabul et!

Söz bu kadar.

30.07.1985

Meleke : Tekrar tekrar yapılan bir iş veya tecrübeden sonra hasıl olan bilgi ve mehâret. * Mümârese.

Vak'a : Hâdis. Olup geçen şey. Mes'ele. * Birini bir defada yere düşürmek. * Muharebe. * Vuku bulan.

Muvakkat : Vakitli. Geçici. Fâni. Devamlı olmayan.

Helak : Yıkılma, bitme, mahvolma. * Harislik ve pek düşkünlük. * Azab. Korku, havf. * Fakr.

Livata : Lutilik. * Erkekler arasındaki cinsi sapıklık. (Bak: Kebair)

Tevatür : Kuvvetli haber. * Müteaddid şeyler birbiri ardınca zâhir olmak. * Bir hususun söylenmesi hemen herkesin ağzında olup, gezmek. Şâyia.

KÂİNATDA TEKÂMÜL ve İLÂHİ KANUNLAR...

Olmamış meyva, çok olmuş meyva, az pişmiş yemek, çok pişmiş yemek, olmamış bir buğday, erken doğmuş bir yaratık,

yarım kalmış veya olgunluk hudunu aşmış her şey:

Maden, Nebat, Hayvan, Canlı, İnsan...

Kâinatda câri kanunların dışında az çok hissedilir edilmez kalmış demektir.

Onu tekâmül ettirecek şartların yoksunluğu veya çokluğu onu normalden ayırmaya zorlamıştır.

Kimya, Fizik, Fizyolojisi üzerinde tam olgunluk olmamış veya hududu aşmış demektir.

Elinize bir kiraz alın!

Sap, içindeki çekirdek, dışarda bir zar, yenen kısım çekirdekle zar arasındadır.

Zar ile çekirdek arasında meyve büyüyor.

Dikkat edin!..

Her canlı aynıdır.

Yumurtaya bak...

İnsan yavrusunda su "Amniyoz" içinde yumurtadaki zarın genişlemesi neticesinde yavru ile zar arasında kalan kısım...

Mikrop da böyledir.

Nüvesi ile zarı arasında hastalık yapacak “maddesi” toksini vardır. Beyaz yuvarlardaki “Fagositoz” hadisesi de aynıdır.

Mikropları mikroskopda tetkik ederken, bu zarı boyarız, teşhis için. Gram pozitif, gram negatif deriz.

Yani boya alan, boya almayanlardır bunlar...

Mikropları böylelikle ayırırız.

Hatta mikroplara karşı antibiyotiklerin tesiri “Rezistans” hikâyeleri de buna ma’tuftur.

Vücudun % SO’u organik maddelerin. % 90 protein. % 1 karbonhidrat yağlar.

Birçok kısmını da sular teşkil eder.

Bu gelişmede kalsiyum, fosfor, sodyum, klorid, potasyum, magnezyum, kükürt esastır.

Demir, manganez, bakır, iyot, çinko, kobalt, flor, selenyum.

Bunlar az miktardadır, sabittir. Kurşun, civa, kadmiyum, çok az lüzumludur.

Fazlası zehirlidir.

İnorganik maddelerin bir kısmı kemiklerde erimiş tuz hâlinedir.

Gazlardan oksijen, hidrojen, azot, karbon bu nizamı kontrol eder...

Ziyâ; göze, ses kulağa, sıcak-soğuk cilde, gürültü, vücuddaki titreşime evvelâ fiziksel olarak tesir eder.

Dimağda bunların yaptığı tepki neticesi reaksiyon ve tesir, organizmada bozukluk ortaya ya hemen veya yavaş yavaş zamanla çıkar...

Bunların zararlarını biz bugün fennî olarak basit ve anlaşılmas bir kelimedede topluyoruz.

“Stres” bunalım diyoruz.

Sempati, antipati, neşe, keder, yorgunluk şeklinde ifade ediyoruz.

Allerji namı altında birşeyler mırıldanıyor, düşünceyi ve tetkik hudunu kapatıyoruz.

Nihâyet uyusamamazlık ismi altında vücut “red” etti diyoruz.

Ve işin içinden hakiki sebebi bilmeden maskeleyerek başka şeyler arıyoruz.

Güneşin gurubu, bahar, çiçek, güzel hava, manzara hassas ruhları etkiliyor.

Şairler, ressamalar, heykeltıraşlar, müzisyenler, yazarlar ortaya çıkıyor.

“Herkes değil” dikkat...

Mevsimlere göre bu tesir değişiyor.

Herşey görüldüğü gibi, sanıldığı gibi, bilindiği gibi her zaman değildir...

Dün evet olan bugün hayırdır.

Dün hayır olan bugün evettir.

Basit, kaba, sathi olarak bir misal moda.

Renkde, şekilde, uzunluk, kısalıkda, her şeyde, yemekde, ilâçda...

Bu evet hayır arasında dikkat edilirse fark yoktur... “Uyuşamazlık”, onları birbirinden ayırlamaz olduğunu bilmediğimizdendir.

Her şeyde bilmediğimiz veya bilmek istemediğimiz, labaratuvara girmeyen, aklımıza sokamadığımız görünmeyen bir esas bir cevher var ki, onu red ediyoruz bilmeden.

Gülmek, ağlamak, kederli olmak, neş’eli olmak, mesut olmak, bedbaht olmak.

Bunları çok iyi biliyoruz.

Amma dikkat buyrun sebebini bilmiyoruz, neden oluyor?

İşitiyoruz, görüyoruz, duyuyoruz.

Bunların fiziksel yollarını biliyoruz.

Fakat nasıl görüyor, nasıl işitiyor, nasıl gülüyoruz.

Niçin ağlıyoruz bunu bilmiyoruz.

Birçok nazariyeler var birbiriyle çekişmekte.

Aslında nazariyeler çekişmiyor, insanlar çekişiyor.

Gıdıklanmakta gülüyoruz.
Fazlası olursa insanı öldürüyor.
Güldürücü gaz niçin güldürüyor?
“Nitrojen-Azot hikâyesi”“.
Kanda azot fazlalaştı mı acaba?..
Gülmede, gıdıklanmada azot kanda fazlalaşır.
Niçin?
Hele dur daha vakit var okumaya devam et!

Komik hadiseler :

Gözle hareki olarak görerek veya işiterek veya okuyarak güleriz. Bazen de ağlarız.
O hadisenin dimağda yaptığı tesir; kimyasal olarak kanı tahlil ettiğimizde, bazı maddelerin kimyasal olarak kanda, tahlil ettiğimizde azalması, bazen de çoğalması neticesidir.

Hiddet de budur.

“Katon” tecrübesidir.

Hassas olanlarda.

intikamcı olanlarda.

Kindar olanlarda.

Âşık olanlarda

Mutsuz olanlarda

Münkir olanlarda

Dindâr olanlarda

Âlim olanlarda

Mütevazi olanlarda

Kibirli olanlarda

Hırsız olanlarda

Yalancı olanlarda

Katil olanlarda

Gaddar olanlarda

Vesveseli olanlarda

Dürüst doğru olanlarda

Haris olanlarda

Asabî olanlarda

Harhangi muvakkat, kronik iyi olmayan dediğimiz hastalıklarda

Birseye müptelâ olanlarda

Geçimsiz olanlarda

Hepsinde ya dimağda veya dış tesirler neticesi kanda meydana gelen küçük bir madde azlığı veya çokluğu sebebiyle husule geldiğini söylemek gerekiyor.

Bunlar :

Ayak altından muayene ile, gözle bakmakla, koku almakla belli olmaktadır.

“İLM-İ ERCÜL” eskilerin ayak ilmi dedikleri...

İnsanlardaki kabiliyet, istidat, zekâ ve akıl hep bu etkenlerin normalde veya anormal bozuklukların sebebiyledir.

Kanda sabit gruplar vardır, sabit madenler vardır, sabit organik maddeler vardır.

Ruhî merkezlere telkin, nazar, bunlar üzerine büyük tesir yapmaktadır.

Büyüler, muskalar, tütsüler, cinniler, perilerle hüddamlar görünür görünmez etkenlerin isimleridir.

Fena bir haber neşeli bir adamı birdenbire kedere sokar.
Kederli bir adamı iyi bir haber nasıl düzeltiyorsa; bunlar evvelâ insanda dimağda, sonra kimyasında veya evvelâ kimyasında, sonra ruhunda tesiri gösteriyor.
Korku, hiddet, heyecan, tansiyon, kalb üzerine tesir ediyor.
Bazen ani ölüm veya bayılma oluyor.
Bu hâl, kanda felan maddenin çoğalmasına veya azalmasına sebep oluyor.
Gaz cisimler kimyasal reaksiyon neticesi parçalanırlar veya birleşirler.

Bazı cisimlerin terkinde bulunan maddeleri ayırmak için:

1-Kimyasal

2-Kaynatma, hararet

3-Mekaniki tesirler.

Bu birleşme veya parçalamayı, fazla hararete de maruz kalırsa sür'atini fazlalaştırır.

Dondurma, bunlar cisimlerin terkinde bulunan cevherler ayrılırlar veya birleşirler veya başka bir enerjiye dönerler.

Elektrik, hararet, ses, ziyâ gibi enerjilere çevrilir.

Sütdeki yağ, idrardaki maddeler santrifüj ile ayrılırlar.

Bazı yanma neticesi hasıl olan “duman” dediğimiz gazların terkinde bulunan ve gaz hâlindeki cevheri kimyasal değil de fiziksel hadise ile açığa vururlar.

Sigara dumanı mavi renktedir.

Bu dumanda tütünün terkinde bulunan nikotin vardır.

Bu dumanı bir kâğıt üzerine şiddetle üflersen, nikotin yapışkan bir hâlde açığa vurur.

Ağızlıklarda aynıdır bu olay...

Ciğerlerde alveollerde bu duman şiddetli harekete geçtiğinden dar cidarlarda açığa çıkar ve yapışır.

Bu adetâ bir santrifüj gibi bir hadisedir.

Nikotin bu sür'atle ancak şiddetli vantilasyonu olan akciğer alveollerinde, sigara içenlerde husule gelip birirmektedir.

Oradan da kana ozmoz sûretiyle geçer.

Bilirsiniz akümülatörlerde kurşun levhalar vardır.

Bunlar asit içindedirler.

Buradan cereyan elde edilir.

Hangi madenler, maddeler elektriği geçirmezler.

Kurşundan X ışını geçemez, veya geçmez.

Geçemez ile geçmez arasında fark vardır.

Geçemez : İster amma kurşun bırakmaz.

Geçmez: Kursunla dost değildir demektir.

Yahut da geçemiyor.

Kurşun elektriği geçirgen midir?

Odun geçirgen değildir.

Başka neler elektriği geçirmezler?

Bazı nebat ve ağaçlar geçirgen değildirler.

Bazıları geçirgendir.

Bazıları elektriği çekerler, bazıları kovalarlar.

Yediğimiz kestane geçirgendir.

At kestanesi geçirgen değildir.

Hatta elektriği kovar uzaklaştırır.
Bütün canlılar ise elektriği geçirgendirler.
Bu üç dört satır düşünmeniz için söylenmiştir...

İnsandaki ruhî tezahürat, korku, neş'e, gülmek, ağlamak, heyecan, keder, hiddet, sevinç, ölüm haberi, iyilik haberi.

Bunlar kulaktan, gözden, birden bire hasıl olan olaylara karşı ruhun tezahüratıdır.
Bu tezahürat esnasında vücudun sabit olan kimyasında, hormonunda, fizyolojisinde muvakkat değişikliklere sebep olur.

Bu değişikliklerin şiddetine göre az bir zaman sonra kaybolur. Normale döner veyahut hududu aştı mı, anza bırakır ve yavaş kronik hâle girer.

Bir iki basit misal verelim:

Fazla gülenlerde “Azotemi” o anda kanda yükselir.

Jimnastik, yürüyüş, namaz, zikirden sonra vücutta hafif yorgunluk şeklinde bir rahattık husule gelir.

Kanda kreatinin fazlalaşmıştır.

Kreatinin uyuşturucu tesiri malûmdur tıpta.

Kanda erimiş hâlde bulunan bir azot gazı vardır.

Bir muvazene hâlinededir.

Bazı asabi refleks, anormal hâllerde, felçlerde bazı stres ve bunalımlarda, gayri tabîi gülmelerde, kahkahalarda, azot gazı adetâ “Habbe” hâlinde kanda çoğalır.

Fazlalasır.

“Hava ambolisi gibi” araz verir.

Bazı akli muvazenesizlik olarak kabul ettiğimiz hâllerde:

Sansoryel hallüsinasyon : Görmeler, ses işitmeler, hayal görme, açlık ve susuzluğun son hududunda kanda azot fazlalaşır.

Serap fizikî bir ziyâ hadisesi olmasına rağmen kanda bu tahavvül yine olur.

İleri derecede korkularda yine azot gazı fazlalaşır.

Kanda açığa çıkar.

Dimağda 111. vantriküle tesir eder, insan gülmeğe başlar.

Resûlü Ekrem:

“Kahkaha ile gülmeyiniz şeytanîdir!” yani uzviyete zararlıdır buyurmuştur.

Bunda birşey gizli herhâlde...

Garip gibi görünen bazı hakikatler vardır:

Yalan söyleyenlerde adrenalin o anda kanda çoğalır.

“Helak olacağınızı bilseniz yalan söylemeyiniz” hadisi birsey haykırıyor.

Yalanın ölümden daha fena tehlikeli olduğunu bildiriyor.

Bilir misiniz deveden yılan kaçır.

Deve yağı bulunan yerden yılanlar uzaklaşır.

Saçma görme!

Tecrübe et bak!

Devekuşu yumurtası bulunan yerde örümcek ağ yapmaz.

Yapamaz mı, yapmaz mı?

Onu sen bul!..

Ben söyleyip aklını karıştırmak istemem.

Zâten bir çoklarının aklı karmakarışıktır.

“Süleymaniye camiinde iki tane deve kuşu yumurtası konmuştur Mimar Sinan tarafından”.
Tetkik ederseniz sebebin ne olduğunu anlarsınız.

Kanda PH denilen bir muvazene vardır.

Alkalen ile asit arası bir muvazenedir.

Bu muvazenenin bozulması hangi tarafa olursa olsun koma ile ölüme kadar gider.

Genel olarak bütün mikrobik hastalıklarda ateşli hâllerde kanın PH'ı asittir.

Sinirlilik ve asabî rahatsızlıklarda asittir.

Sakin hassas kimselerde herhangi bir maddeye iptilâları yoksa kan Ph'ı alkalene doğrudur.

Hezeyan derecesindekilerde ileri derecede asittir.

Sakin uykuda alkalendir.

Uykusuzluklarda asittir.

Gülmede, kahkahada asittir.

Ağlamada alkalendir.

Muhtelif cins ağlamalarda gözyaşı bile terhib değiştirir.

Tuzlu, ekşi, tatlı, tatsızdır.

Her türlü stres, bunalmalarda asitdir.

Korkuda ise alkalendir,

Gece ile gündüz arasında fark vardır.

Gece normalde alkalene doğru, gündüz normalde aside doğrudur.

Meme alan çocuklarda ishallerin birçoğunda ana sütü asitdir.

Kanı alkalen yapmak için karbonat vermek anaya, sütü alkalen yapar. Çocuğun ishali durur.

“Helâl süt emmek hikâyesinde” bu husus şayanı dikkatdir.

Tetkik edilirse görülür.

Ziyâ, gürültü, Ph'a tesir eder.

Bazı canlıların kanı asitdir.

Alkalen olduğu zaman uyuşukdurlar.

Ziyâ bunlarda ve bazı korkularda asidi alkalen yapar.

Hareketleri faaliyetleri azalır.

Karıncaların terkihi asitdir.

“Asit formik”.

Limon kokusu karıncaları alkalen yapar.

Çalışamazlar kaçarlar.

Üflemek :

Sıcak bir şeyi soğutmak için üfleriz.

Sıcak çay içerken içeri doğru üflenerek ses çıkararak içeriz.

Bir borudan üflersek ses çıkar.

“Düdük”.

Her türlü buhar bir yerden çıkarken ses çıkarır.

Buharın, rüzgârın, çarpmanın ses husulü acaba:

Müessirin tesir ettiği şeyden mi?

Yoksa tesirin müessirdeki sesi ortaya çıkarması mı? sebeptir. Hemen cevap verme!

Düşün burada yanılırsınız...

Bu seslerin duyulması veya sesin husulü için hava lâzımdır,

Amma hava ses nakleder.

Havasız yerde ses gitmez, duyulmaz.
Kapalı pencereden dışarı ses gönderemeyiz.
Tozlara üfleriz.
Tozlar hareket eder.
Bu da sesde tozu uzaklaştırıyor.
O hâlde sesde itici, tesir edici bir kuvvet hassası var.
30 sn. pişmemiş bir yumurtanın yanında siren çalın yumurtanın beyazı bu titreşimden hemen pişer.
Ses kulaktan dimağ merkezine gider, duyarız.
Bunların hepsi ihtizazdır titreşimdir.
Bir bardaktaki suyun üzerine üfölersek su harekete başlar. Denizdeki dalga rüzgârın tesiri iledir.
Fazla rüzgâr fırtına yapar.
Ağaçları devirir evleri sürükler.
Bunların hepsi yani havanın harekete geçip çarptığı yerlerde ihtizaz yapması ses doğurur.
Bu sesler duyulmayandan gürültü ve tarrakaya kadar her şeye tesir eder.
Fazla gürültüde insan uyuyamaz.
Vücut ve kanda bir titreşim olur. insanın hisse demeyeceği bir değişme hasıl olur. Bu zamanla hastalık yapar.
Bütün hastalıklarda bu saydıklarımızın az çok “duyulur, görünür, görenmez, duyulmaz”;
Ani gürültüden çıldıranlar, ölenler, korkanlar vardır.
Küçük gürültülerin de zamanla yaptığı küçük tahribat insanın sinir, kan sistemine tesir eder, insan hasta olur.
Bu adetâ “Organizmanın şuûrsuz maddî korkusudur” diyelim.
Bir insanın gözüne ağzını yanaştırıp bağırırsak :
Göz bebeği küçölür.
Göz sulanır yaş dökölmeye başlar.
Bazı nebatlar, çiçekler gürültüden müteessir olurlar.
Büyömleri ya çoğalır ya azalır..
Vibrasyonlar, gürültüler vücutta birçok titreşimler husule getirir. Bunlar uzviyete tesir eder.
Vücut metabolizmasında bozukluklar yapar.
Müzik âletleri çalanlarda bu ihtizaz tesir eder.
Diğer sesli müzik âletleri hep böyledir.
Sarsıntıdan nasıl bir makinanın civataları genişler ve makinada sarsıntı yapar.
İyi kapanmayan arabalarda bu sarsıntıyı şoför hemen hisseder. Arka kapı iyi kapanmadı der.
Bu sesler vücutta ruhî ve uzvî muvazeneyi bozar.
Kulaklarında ses duyanlar.
Gözüne normalin görmediği şeyleri görüyorum diyenler, ruhî bunalımlar, hep bu kadro içindedir, iki cisim yek diğerine delk ve temas ettirilip kuvvet artırılırsa hararet husule gelir.
Bu delk çok sür’atli olursa yani hararet çok sür’atli olursa bir şeye tahavvöl eder.
Yek diğerinin o cisimlerin atom elektronlarında kaynaşması neticesi hasıl olur.
insan vücutu cesedî yaratılış icabı kimyasal ve fiziksel birçok kanunlara tabi’dir.
Uzviyetin alıştığı şeyler vücuta adetâ mal edilir.
Rahatsızlıklar, hastalıklar, cesede uzviyete ânz olur.
Tedavisi, uzviyetin bozulan nizamına karşıdır.
Meselâ :
Sigara içen bir insanın uzviyeti ona alışmıştır.

Bırakması vücudun onu istememesi ile mümkündür.

Uzviyetdeki bu hâl, ruh ve görünmeyen insan hasletlerine galip gelirse onu bırakamaz.

Milletlerdeki âdet, an'ane, gelenek de ruhî bakımdan insanın görünmeyen tarafına aittir.

Bunların terki de an'ananevi bozukluklar şeklinde ortaya çıkar. Adalet, Fazilet, Doğruluk, Her türlü temiz hislere alışmıştır.

Bir insan bunları terk edemez, uzviyeti ruhla birlikte uyum hâlinindedir.

Bunların bozulması her türlü uzvî ve ruhî hasletleri, âdetleri beslenmeyi terk etmemek lâzımdır.

Bunlar üzerinde yapılacak ani, güzel restorasyonlar hile insan tarafından yadırganır.

Bunların fenalarını yavaş yavaş telkin ve anlatarak, uzviyet ile ruhu barıştırmak lâzımdır.

Hurafeler de öyledir.

Fakat hepsinin bir hududu vardır.

Ruhî hasletlerin de uzviyetin de bunları aşmaması lâzımdır.

İnsanın fena ve iyiyi de tasdik edecek kabiliyet ve istidatda yaratılmış olduğunu unutmamalıdır.

Felân böyle dedi.

Felanca şöyle söyledi lâfları cemiyetde birleşirse o zaman batıl uzvî ve ruhî inanmalar, itikatlar ortaya çıkar.

Asıl hakikat perdelenir.

İslamda ki ibadet uzvî ve ruhî muvazene ahengini bozmamak için emrolunmuştur.

Çok basit bir mânâ ile namaz, uzviyetin ruha tabi' olmasını; zekât, uzviyetin kanaatini, yardım hissini, hırsı yenmesini; hac, birleşmeyi; oruç, cesedin ruha tabi' olduğunu basit olarak ifade eder.

Fazla üzüntü fazla sevinç :

Ani veya tedrici organizmada dimağı hormonlara tesir ederek eski hâlini almak hududunu aşılıyor ve organizmada bazı hücreleri bozuyor.

Hırs : Herhangi bir şeye fazla düşkünlük.

Hased, gıpta birçok bunalımlar.

Kumar, içki, hırsızlık, haram peşinde koşmak gibi üzüntüler, yoksulluk, fazla zenginlik saymakla bitmez.

Bazen bir hata bir ömrü çürütür.

“Üzüntü, stresler”...

Kanseri ele alalım :

Kanser, hücrelerin bugün birçok bilmediğimiz sebeplerin anarşisidir diyebiliriz.

Sebebi biliyoruz ama, bilmeden o sebebi perdeliyoruz.

Yani hücrelerin düzeye uymayanlarıdır bunlar.

Kanserli bir hücre kanun dışı bir kişi gibidir.

Biyolojik açıdan normaldir.

Ancak sosyal acıdan düzeni bozduğu için çevresindeki hücreleri de kendisine benzeterek hastalığı ortaya çıkarır.

Hücreler zamanla yaşlanarak ölüyor.

Ancak hücrenin sosyal davranışları bozulduğu zaman kanserleşiyor.

Tabî bu bir tek hücrenin yaşlanması veya kanserleşmesi ile ne ölüyor ne de kanser oluyor.

Kanserleşen veya yaşlanan hücre sayısı çoğaldıkça neticelere geliniyor, içimizde, kanser kendisine uygun ortamı bulduğu zaman oluşmaktadır.

Bunda da pek çok etkenin yanı sıra özellikle bozulması için bakteriler, öldürücü maddeler,

alınan gıdalar rol oynuyor.
Üzüntü uyku kaçırıyor, iştahı kesiyor.
Günlerce vücut sinir sisteminin bozukluğu altında her türlü metabolizma hormonal dengesi bozuluyor.
Fertlerin geçim sıkıntısı, gıdasızlık, ruhî üzüntü ve bunalımlar tahammül hududunu astırıyor, intiharlar, yavrularını, kanamı, kendisini öldürenler hergün gazetelerde yer alıyor.
İran Şahı Rıza Pehlevi üzüntüden kanser oluyor.
Beşeriyet bugün “stres” havası içindedir.

Bütün bundan kurtulmak için;
Kendine güven!
Kanaatkar ol!
Yalan bilme!
Hırsa kapılma!
Doğru ol!..
Sonra şu suallere cevap ver, kendi kendine.
Kolaylıkla nefes alabiliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Suyu içebiliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Bulduğun gıdayı rahatlıkla yiyebiliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Gözün görüyor mu, kulağın işitiyor mu, rahatlıkla daralmadan yol yürüyebiliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Rahat uyuyabiliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Bir yerinde ağrı sızı var mı?
Hayır elhamdülilah...
Sabah namazını vaktinde kılabiliyor musun?
Uykudan hayırlı olduğunu da biliyor musun?
Evet elhamdülilah...
Çok şükür...
İşte en büyük mutluluk budur.

Stresler bu söylediklerimin dışındadır.
İnsan bir şeye inanarak dost bulması lâzımdır.
İnsanın en büyük Dostu “RAHMÂN RAHÎM” olandır.
Sen de onunla dost olmaya çalış!..
İnsanın dünyada bir dostu ihtiyacı vardır.
“Rahmetelli”- âlemin” olan Resûl-ü Ekrem bu Dostluk için gönderilmiştir.
Bu dostluğu elde edecek mekanizma ve kabiliyet insanda, yaratılışında vardır.
O hâlde dünyada da Dost vardır.
Bul kendine bir Dost!

Bu dostluğu ALLAH evlenmede bildirmiştir.
Mükâfat yeri olan cennetde bile huriler, gılmanlar vardır.
Dost bunlar işte...

Hakiki dost bulmak çok güçtür, sevmek sevilme lâzımdır.
Sevmeyi bilmeyenler, sevilme bulamayanlar da vardır...
Bunları bilmeyen ve bulamayanlar yalnızdırlar.
Güler yüz, karşılıksız yardım, Hoş görme, Merhamet hissinden çok ileride bir duygudur ki ona “sevmek” denir.
Ona kavuşan da “seviliyor” demektir.
Hacı Bektaş-ı Velî,
Hacı Şaban-ı Velî evlenmemişlerdir.
Daha, çok var bu gibiler.
Bazıları evlenmişlerdir.
Evlâtları yoktur.
Bazılarının evlâtları olmuştur.
Evlenmek her iki cins için İlâhî bir ibadettir.
Fakat bazısına erkeği, bazısına hatunu büyük azap olmuştur.
Bu hikmetleri anlamak, kolay olduğu kadar da güçdür...
Dişi ve erkeğin paylaşacağı zevkler vardır.
Her ne sûretle olursa olsun sevmek ve sevilme en büyük ibadettir ve mutluluktur.
ALLAH ile dostluk kurabilmek hünerdir.
ALLAH ile dostluk dua ile olur amma dua çok güçtür.
Dua ancak ve daima “Sünnetullah” dışında tasarruf hududunda olacak arzu, hadiselerden seçerek yapılır-.
Bu ne demektir :
Kâinatda câri kanun hâlindeki olayların dışında ve insanın tasarruf kudreti dahilinde olan hadiseler arzular için dua edilir...

“Bana selâvat getirmeden yapılan dualar kabul olmaz” buyurması: Resûl -ü Ekrem onları bir nevi sansürden geçiriyor demektir.
Duanın hakikatini bilersen kim olursa olsun, inanan inanmayan kimsenin duası ALLAH indinde makbul ve muhakkak kabul edilir.
Bunda toz kadar şüphen olmasın.
Şüphe aklın zelzelesidir.
Akla hakaret olur.
O da onu sana verene bir nevi itimatsızlıktır.
Buna biz küfür diyoruz.
“Küfür” kendindeki kudret ve kıymeti bilmemezliktir ki bu da habersiz bir nevi inkârdır.
İnkâr hakikate birşey yapamaz.
Bunu böyle bil!
Akıl kapını bütün yalanlara kaparsanız hakikatler da dışarda kalır... Yanlış yapmayan insan yoktur, insanlık yalnız yanlışlığı kabul ve düzeltmekle ölçülür.
Bir insan kendisi ile değil:
Kalbi ile dost bulur ve olur.
Dünyada, ALLAH, kulunu yanına varıncaya kadar bakar ve korur.
Ruhun tapınağı cesedir.
Onun içindesin onu daima temiz tut.
İpek çok kıymetli bir nesnedir.
İpek böceği gibi ol!

Kıymetli kozanı ör! içine gizlen!
Ne olsa birgün ya öldürülür, yahut kanatlanıp kozayı deler çıkarsın.

Bazı şeyleri anlamamak lâzımdır.

Hakiki insan, kendine acı veren, başkalarına iyilik ve rahatlık veren bir ruha sahiptir.

Hülâsa : insan tümüyle, maddesiyle, görünmeyen hamulesi ile inanmak kabiliyet ve istidadıyla yaratılmıştır.

“Ahsen-i takvim”

Bir insanın inancının vaktini, Yaratan tayin eder.

Bazen hemen. Bazen seneler sonra. O da olmazsa ölürken anlar fakat ikrar edemez. Zira ikrar yeri dünyadır.

Kâinatda ne varsa :

Nebatdan nebata, hayvandan hayvana, insandan insana sonsuzluğa doğru olan akış ve terakki kasırgası, kâinat mekanizmasında kanun olarak ortaya kondu.

Bu değişmeyen kanun aslında vardır.

İlk insan topluluğunun hayali, tahte’ş- şuûrunda seyrettikleri, kâinat manzarası ve sebepler manzumesi olan her milletin mitolojisinde gizlenmiştir.

Akli gerçeklerin hududlarını biliyoruz.

Aklın yetmediği yerlerde başka şeylere dönerek onları sezmeye gayret etmelidir.

16.07.1985, Salı

Tekâmül : Kemâl bulma. Olgunlaşma.

İhtizaz : Titreşim.

Uzvî : (Uzviye) Uzva ait. Canlı. Organik.

Muvazene : Ölçmek. Denk olup olmadığını bilmek için tartmak, ölçmek. * Düşünmek. * İki şeyin vezince birbirine denk olması. Uygunluk.

Tabi’ : Birinin arkası sıra giden, ona uyan. Boyun eğen. İtaat eden.

Tahte’ş- şuûrunda : Şuûr altında.

TER

Ter: Vücudun muhtelif yerlerinde bulunan ter guddelerinin ifrazatına ter ismi verilir.

Koltuk altı, boyun, alın, avuç içleri, göğüs, kafa saç derisi, şakaklar, bazen de genel olarak bütün vücut terler.

Ter sıcak soğuk olabilir.

İdrar, gaita nasıl vücutta husule gelen zararlı maddeleri dışarı atıyorsa terin de vücutta ruhî veya maddî bir zararın dışarı atılması içindir.

Terin su olarak kokusu yoktur.

O anda cildin kokusu duyulmaktadır.

Ter o kokuyu ortaya çıkarıyor.

Bu kokuyu ter çıkaran hissedemez ve alamaz.

Hiç kimse kendi kokusunu alamaz.

Alırsa çıldırır.

Herkesin kendine has bir kokusu vardır.

Bu kokuyu ter zamanındaki koku ile karıştırmayınız.

Koku daimidir.

Ter daimi değildir.

Köpekler sahibinin kokusunu tanırlar.

Koyunlar da yavrularını kokudan tanırlar.

Yorgunluk, sıcak, mahcubiyet, korku, hastalık hâllerinde vücudun muayyen yerlerinde ter görülür.

Alın, şakak, avuç içleri, göğüs, koltuk altı, diğer yerler terlemeleri başka başkadır.

Sebepleri de başkadır.

Ter : Terkib i'tibari ile tuzludur, içinde başka maddeler de mevcuttur.

Fakat terlemeye göre bu terkibde değişiklik olur.

Vücudun ter olmayan ve sahibi tarafından alınamayan koku bazı maddî ve ruhî hâllerde değişir.

Bu elbiseyi ayakkabıyı eskitir.

Vücuda zararlı olan maddî gıdanın haramiyeti bu hâli doğurur.

Kadın ve erkekde kokularda fark vardır.

Hakiki kadın kokusu hakiki erkek için çok hoştur.

Cezb edicidir...

Hakiki sevişenlerde bu kokuyu yek diğeri alabilir.

Kendi kokusunu alamaz.

Sağ ve sol tarafta ter farklıdır, koku da...

“Bana dünyada namaz, kadın, koku sevdireldi.”

Resûlü Ekrem'in burada güzel koku buyurmasını elde edilen kokular diye düşünmek gülünçtür, insanın kendi güzel kokusudur. Kadındaki güzel kokudur.

Dedik ya koyunlar yavrularını koku ile tanırlar, sevişirler.

Bazı örümcekler de koku alırlar.

Bununla eşlerini tanırlar.

İnsanlar bugün sun'i kokularla bu pislikleri örtmeye çalışıyorlar. Teri kokanlara söylüyorum.

Haramdan sakın, koku kaybolur.

Odoranta lüzum kalmaz.

Atmıyorum.

Doktorum ben söylüyorum.

Bazı hacı efendiler var, koku sürünürler.

Resûl-ü Ekrem bu kokuyu târif etmiyor.

Kendi kokunu haber veriyor.

O koku seni ne gizler ne de burnu çok iyi koku alandan örter.

Aklını başına al.

Ter bir nevi bağışıklık hassasını kaybettirdi bugün, ister terle ister terleme.

23.01.1986

Gudde : Tıb: Bez. Vücudun muhtelif yerlerinde, hususan boyunda bir nevi vücuda lazım su çıkaran depocuk. Şiş.

Gaita : Necaset, neces, insan pisliği. * Çukur yer. Düz ve geniş yer.

Terkib : Birkaç şeyin beraber olması. Birkaç şeyin karıştırılması ile meydana getirilmek. * Birbirine karıştırılmış maddeler.

İ'tibar : (İtibâr) Ehemmiyet vermek. Hürmet, riâyet ve hatır saymak. Kulak asmak. İbret alıp uyanık olmak. Birisini veya sözünü makbul farzetmek. * Taaccüb etmek. * Şeref, haysiyet. * Bir şeyin gerçek değil, kararlaştırılan değeri. * Ticarete söz veya imzaya olan itimad.

RUHÎ VE BEDENÎ MUHAFAZAKÂRLIK

Fizyolojik ve tabiî i'tiyadlarımızın asilleri, fonksiyonlarından ayrılmış, müzelerin loş koridorlarında bütün efendi ve ağıllıkları ile durmaktadır.

Dedelerimizden an'ane ismi altında bize kadar gelen binlerce âdetleri, neslimizin, bünyevî ve insanlık kalburuna koyarak eledikten sonra, binlerce güzel ahlâkî, sıhhî ve ruhî birliği temin yolunda olanları bulacağız...

Bu bulunacaklara, bünyevî, ahlâkî, sıhhî muhafazakârlık denir ki milletlerin granitleşmesinin en birinci şartlarından...

Tarih çerçevesinin haricinde kalan zamanlarda, ikinci beşer babası Nuh'un oğlu Yafes'in oğullarından, Türk isimli dededen zamanımıza kadar gelen büyük Türk neslinin, bünyevî, ahlâkî, sıhhî, ruhî ve kütleî güzellik ve selahetini temin eden an'anelerimizi, âdetlerimizi sıraladıktan sonra, bunları tahlil ederek, dimağ ve şuûr hanesindeki aldığı güzel ve necip dekorları seyredelim:

- 1- Ululemre itaat
 - 2-Ailelerdeki yeknesaklık
 - 3-Sıhhî kaidelere kitlevi itaat
 - 4-Bünyevî salabete hürmet hissinden doğan spor
 - 5-Ruhî ve uzvî muvazeneyi temin hususundaki inanmalar
 - 6-Fizyolojik arzu ve fonksiyonların asilleşmesi
 - 7-Fizyolojik enerjinin ruha kat'iiyen galip gelmemesi için ruhun sublimasyonu
 - 8-Ruhî tezahürlerin frenlenmesi ve yekdiğerinin his, arzu ve düşüncelerine insan olmak bakımından hürmet.
- Şimdi bu bulduğumuz büyük nesil dokumasının nesiçlerini tel tel ayırarak, liflerinin güzelliklerini görelim:

Dağ ikliminin sert ve asil havasıyla vücudları yoğrulmuş Türklerin karakterleri de dağlardan dağlara ses ve seda taşıyan rüzgâr karakterindedir.

Ruh asaletini tabiatın hem güzel, hem sert bu hadisesinden alan Türklerdeki Anayasa maddelerinden birinde;

1- TÜRK TEN KÖLE OLMAZ...

Bu madde bütün dağlardan dağlara esen pervasız rüzgâr karakterinin hiç bir tazyik ve kayda giremeyeceğini tabiî bir kanun hâlinde ifade etmektedir.

Türk demek tabiat kanunu demektir.

2- Hakanın mezarı gizli tutulur, onun yerini bilip söyleyenler veya keşfedenler, idam edilir. Ferman Hakanıdır.

Hakanlar ölünce "YUĞ" ayini ile ruhanileştirilir yani adetâ Hakan ilâhlaştırılır.

3- Zayıf düşene yardım edilir.

- 4- Silâhı olmayana dokunulmaz
 - 5- İki kişi bir kişiye hücum edemez.
 - 6- Hakanın sözü yapılır.
- Bunlara itaatsizliğin mükâfatı ölümdür.

Bizi güden sevk-i tabiî kuvvetlerini nadiren idrak edebiliriz.

Vatan severlik denilen milli hodbinliği tetkik edecek olursak bütün bir an'ane muhafazakârlığı ortaya çıkar.

Bu hâl bazen biyolojik bir karakter alır ki çok tehlikelidir. Japonlardaki Harakiri gibi.

İlmi otorite sahiplerinin bir çok ilmi hakikatleri skolastik zihniyetle dejenere olduğundan, ileri sürmek arzusunda olduğumuz tezden, bir müddet uzaklaşmak mecburiyeti vardır.

Gelecek yazılarımızda bu hususlara devam edilecektir.

İnsan denilen garibe iki cevherden ibarettir.

1-Maddî dediğimiz cevherler

2-Ruhî dediğimiz cevherler

1.Maddî cevherler, doğrudan doğruya bulunduğu, doğduğu muhite bir takım fizikî, mıknaatı, cazibevî, iklimî, mevsimî, gıdaî faktörlerle bağlı ve onların esrarlı nizamı altında işler.

Bu işleme, bir nevi maddî cevherlerin itaat etmesi lâzım bir muhafazakârlıktır.

Bu tabiî ve muhafazakârlık maddî cevherin inkişafı sırasında itiyadi olarak kabul ettiği veya etmeğe mecbur olduğu bir kanunî tabiidir ki, canlılık mekanizmasının normal işlemlerini intac edecektir.

Bu maddî ve tabiî muhafazakarlık bir takım kollara ayrılır.

1-Coğrafi i'tiyad

2-İklimî i'tiyad

3- Mevsimî i'tiyad

4-Ziraî i'tiyad

5-Gıdaî i'tiyad

6-Harekî i'tiyad

7- Fizyolojik i'tiyad

Bu tiyatlara bağlı kalan maddî cevher normal bir nizamla işler ve inkişafını tamamlar.

Böylelikle insanın morfolojik ve uzvî temeli kurulmuş olur.

Bu i'tiyattan bu maddî ve tabiî muhafazakârlıktan ayrıldıkta maddî cevherlerin fonksiyonları düzensizleşir.

Anormal diyebileceğimiz aksaklıklar gösterir, yahut da tamamıyla yıkılır.

1-Coğrafi i'tiyad, kuzey kutbunda yaşayan maddî bir cevherin üstün mezkur cevhere tesir edecek ve üzerinde değişiklikler meydana getirecek hâller düşünülmelidir.

Nebat, hayvan, maden bile buna inkiyad etmeğe mecburdur.

Bir hurma ağacı kutupta yetişemez, bir Arap kutupta yaşayamadığı gibi. Bir aslan da aynıdır, iklimi değişikliklerinin gayri tabiî nevesanlarına karşı da her topluluğun tabiî olarak kabul ettiği bir spor ihtiyacı vardır.

Bu da maddî uzvun tabiî aksaklıklarda şaşmaması için uzvî bir yaylanmayı sağlaması içindir. Coğrafi ve iklimi faktörlerin maddî cevherin şekli üzerine tesirleri vardır.

Ilıman iklimlerdeki hayvanat ile soğuk ve sıcak iklimlerdeki hayvan ve bitkilerin morfolojik oluşmaları düşünülmelidir.

Bu alışkanlıktan ırkî ve irsî, objektif ve morfolojik karakter tipleri husule gelir.

2-İklimi alışkanlık, bu alışkanlık sıcak yerlerde şehvaniyetin fazlalığını ve erken bulûğa ermenin, soğuk yerlerde ise daha mutedil kalmasının en büyük amilidir.

Eskimo kadınları kışın uzun aylar âdet görmezler.

Sıcak ve soğuk, bedeni refleks üzerine tesirleri belirgindir.

Sıcak iklimlerdeki ve soğuk iklimlerdeki Golfistirim gibi tabîî hadiseler de vücut reflekslerine tesirden geri kalmaz, bunlara İngiliz ırkının soğukkanlılığı, Arap ırkının asabiyeti belirgin birer misal olarak söylenebilir...

Geçen yazılarımızda sıraladığımız alışkanlıklar bünyesine maddî cevherlerinin, dünyada cârî her türlü kimyevî, fizikî kanunlarla denge temin etmesi ve bu sûretle de canlılığın işleme mekanizması kurulmuş oluyor.

Bu şartlar dahilinde işleyen canlının bu işleme mekanizması üzerine ruhî cevherlerin kurulması gelir.

Bu cevherler, her fertde maddî cevher için diğer yazılarımızda saydığımız hususların esaretine tamamiyle inkıyad etmiş bulunmasından, o muhitin fert yığınları ırkı ve sakinleri teşekkül eder.

Kaba olarak dünya, soğuk, ılıman ve sıcak iklimler olarak sınıflandırılırken bu iklimlere has maden, coğrafi durum, nebat, hayvan ve insan şekli bakımından türler gösterdiği belirgin şekilde görülür.

Bu çeşitli iklimlerde herhangi bir maden, nebat ve hayvanın varlığı bunları o iklime tabîî olarak intibak ettirilmiş olduğundan, bunları topyekün başka bir iklime naklettiğimizde, ya dejenere olurlar veyahut hayatları sona erer.

Bir Arabın soğuk iklimlerde yaşamaması, aksi olarak bir eskimonun sıcak muhitlere intibak edememesi yüzünden ölümü muhakkaktır.

Sıcak iklim ağacı olan hurma kuzeyde olmaz.

Bir kuzey Ren Geyiğinin sahra-yı kebirde yaşamadığı ve tabîî olarak yetişemediği gibi...

Bu husus göz önüne alınacak olursa diğer yazılarımızda bahsedilen i'tiyadların menşeleri, çevreye tabîî bir intibak mecburiyetinin formüle edilmiş birer ifadeleridir.

İşte dünyanın teşekkülünden ve insan neslinin dünyada zuhurundan beri, insanlık tabîî İstifa hamleleriyle, çevresine adetâ görünmeyen ve canlılığın devamını temin eden bir takım tabîî i'tiyadlarla bağlanmak mecburiyetindedir.

Çevreye uymak sûretiyle teşekkül eden bu insan kitleleri bu muhtelif farklara göre, dünya sakinleri içinde ırkları meydana getirmiştir.

Çeşitli iklimlerde bulunan aynı cins bitki ve hayvanlarda nasıl ki “Morfolojik” değişiklikler gösteriyor, insan ırkları arasında da bu değişikliklerin esas iklimi ve muhiti faktörlerin canlı üzerinde meydana getirdiği tabîî sonucudur.

Muhite uyan insan o çevrenin kendisine verdiği bir tipe, bir karaktere ve o çevrenin kendisinde meydana getirdiği maddî ve ruhî an'anelere bağlı kalması, o ırkın veyahut o milletin ecdadından gelen karakterini korumaya en büyük sebeptir.

Dedelerimizden tevarüs yoluyla bize kadar gelen bünyevî ve an'anevi intibak fonksiyonlarımızı adetâ terk etmiş, onlar kadar kullanmamaktayız.

Bu fonksiyonları çevreye fizyolojik mekanizmaları yolu ile değil de, kendi zekâmızın yaratmış olduğu mekanizmalar vasıtasıyla uydurmaktayız.

Fennî medeniyet bize uzviyet içi mekanizmamızı korumak için, tabîî usullerden daha zevkli, daha az zahmetli olan vasıtalar vermiştir.

Günlük hayatımızın şartlarını hemen hemen değiştirmez bir hâle sokmuştur.

Adalî çalışmayı, beslenmeyi, uykuyu adetâ standardize etmiştir.

Bu sûretle maddî ve mânevî mes'uliyet ortadan kalkmıştır.

Bundan dolayı da adalî, asabî, devranî ve guddevî bütünlüğümüzün faaliyet tarzı tamamiyle

normalden başka bir şekilde çalışmağa mecbur kalmıştır.

Kış ve yaz, uzviyetimizin fizyolojik oluşlar silsilesini artık tahrik zorunda değildir.

Adalı çabalar ve bundan vücut fonksiyonları üzerinde meydana gelecek değişme ve ekzersizler ortadan kalkmıştır.

Hayat alelade şartları içinde, yerini bugün makineye bırakmıştır. Günlük hayata mahsus adalı yaşayışımızdan ayrılmakla vücut organ ve makinelerimizin iç muhitteki sabitliğini idame için, durmaksızın yapmakta olduğu hareketleri de hiç farkına varmadan ortadan kaldırmış bulunuyoruz.

Adaleler şeker ve oksijen sarfeder.

Bundan hararet hasıl olur.

Deveran eden kanın içinde artık olarak süt asidi bırakılır.

Uzviyette değişikliklere intibak edebilmek için kalbimizi, ciğerlerimizi, pankreas ve iç ifraz guddelerimizi ve nihâyet sinir sistemimizi tahrik etmek zorundayız.

Bu tabiî fonksiyonlar inip ve çıkma çalışmalarını yapamadıkları zaman, beraber bir sinir dengesizliği ortaya çıkıyor.

Dişlerin fazla çalışması, çene adalelerini faaliyete getirir ve çenenin teşekkülünde önemli rol oynar gıdalar kompirmeye hâle geldikçe, yüzün fizyolojik düzeni seneler geçtikçe, çiğneme fiilindeki ekzersizlerin azalmasından, çene yapısı değişir.

Beslenmede zamanında lâzım olan gıdalar kullanmayıp, gelişi güzel fennî ve medenî icablara uyularak ayarlanırsa, vücut içinde bir takım gizli hadiselerin tahrik edilmesi ortadan kalkar. Konserve fabrikaları, bugünkü medeni insanların mevsime göre tabiatın hazırladığı vücuda lâzım gıda intibakını ortadan kaldırmıştır.

Teshin vasıtaları vücut mekanizmasına lâzım olan mevsim irtibâtını yok etmiştir.

Tenvir vasıtalarının tekâmülü gece hayatı denen büyük bir mevzu' u ortaya atmıştır.

Nakil vasıtalarının baş döndürücü sür'atı kalbin ve iç muhitin tedrici intibak mekanizmasını bozmuş ve bir çok fonksiyonel diyebileceğimiz hastalıklar cümlesini doğurmuştur...

Elektrik'in keşfi insan hayatının istirahat ve uyku ile geçen gece kısmını kolaylaştırmış, sun'î ışık altında binlerce eğlenceler ve gece hayatı, medeni insanı tabiî olarak bu intibak muhafazakârlığından uzaklaştırmıştır.

Medenileşen insan tabiatın herkes tarafından müşahade edilen intizamından ayrılmıştır.

Yukarıda bahsettiğimiz gibi teshin vasıtalarının tekâmülü mevsim irtibâtını ortadan kaldırmış, bu cihetle medeni insanın mesken hayatı her sene aynı yeknesaklık içinde geçmek zorunda kalmıştır.

Dedelerimizin yaylaya çıkma ve zaman zaman yer değiştirme olayları bu görünmeyen ve vücut için lâzım olan inkıyadın en bariz kollektif misalidir.

Konserve fabrikalarının icadı insanı tabiî gıda irtibâtından uzaklaştırmıştır.

Kışın alınan gıdalar daha ziyade yağlı ve nişastalı gıdalardır.

Yazın, sebzeler ve vitaminli gıdalardır.

Tabiatın insan vücuduna icabeden ve bir intizam altında istihlak edilecek gıdaları ve türlerini mevsiminde hazırlamaktadır.

Sıcak muhitlerde yaşayan Arap'a 3-4 hurma günlük gıdasına kâfi geldiği hâlde diğer memleketlerde yaşayanların istihlak ettikleri gıda miktarı pek fazladır.

Nüfus hadisesinde soğğun tahrik edici büyük bir tesiri olduğunu herkes bilir.

Soğuk dahili uzuvlara, bozucu asablara tesir ederek onların çalışmalarını teşvik eder.

Mevsim değişmelerinin oldukça bütün hayvanatta kuşların bazılarının göçleri hayret vericidir.

Bu yine tabiî kanunlara vücut fonksiyonlarına uydurmağa ne kadar bağlı kalmak sevk ve

tabiisinde olduklarının bir ifadesidir. Sibiryada halkın kış meşguliyeti uyku ile geçer, yine kış uykusuna yatan hayvanların gıda ihtiyacı nasıl oluyor da aylarca bertaraf ediliyor? Doktorlar gıda almak hususunda mevsimlere hiç bakmadan ince teferruata kadar giderler. Ecdadımızın bilmeden bağlı kaldıkları yemek zamanı dikkat çekicidir. Hastalıklar hayat denilen dengenin bozulmasıdır. Bazı hastalıklarda iklim değiştirme ile iyi olacakları fikri çok eskiden beri bugüne kadar intikal etmiş ve bu günün tabibinin kabul ettiği bir hakikattir. Hava dahilinde muallak bir hâlde bulunan mikropların durmalarına veyahut onlara iklimin tesir derecesine vücudda meydana getirdiği küçük düzenlenme fonksiyonuna göre bu hâl izah edilebilir. Tabîî kanunlardan medeniyet hamleleriyle ayrılan insanlara karşı tabiatın intikamı büyüktür. Hızlı vasıtaların icadı, mesafe kavramını hemen hemen ortadan kaldırmıştır. Saatte yüzlerce kilometre giden uçaklar, otomobiller, otoraylar dahilinde bulunan canlı varlıklar çok kısa bir zamanda manyetik, kozmik ve atmosferik değişiklikler gösteren çeşitli nasiyelere giriyorlar. Acaba bu hâlin çok seri değişmesi insan uzviyetinde ani olarak çevreye intibakı yaratabiliyor mu? Yani çevreye intibak denilen hemen hemen canlıların bir karakteristiği gibi sayılan hâleti yaratabiliyor mu? Yaralamıyorsa mahzurlu bir hâl olduğu bedîî olmakla beraber bu ani değişiklik vücudda iz veya tedrici anormal bir vaziyet meydana getiremez mi? Meteorolojik hadiseler: Rutubet, soğuk, sıcak, mevsimler, kar, kozmik elektrikiyet gibi hâllerdir. Bu hadiselerin salgın hastalıklarda tesirleri bariz bir sûrette müşahede edilmektedir, öyle kimseler vardır ki kar yağmaya veyahut hava bozmağa başladığı zaman kendilerini hasta hissederler, hatta yatağa bile düşerler. Titreme hâlleri, umumi bitkinlik, hatta ani bayılma hâlleri görülmektedir. Atmosfer rutubetinin uzviyet üzerine büyük tesiri mevcuttur. Rutubet hava dahilinde yalnız su buharı hâlinde olmayıp muhtelif kuturda ve elektriki hâmil küçük parçalar şeklinde yağmur damlacıklarında, sis damlacıkları küçük büyük iyon hâlinde bulunur. Burun zarı, ciğerlerin en son uçları kan ile havayı nesiminin hududunu teşkil ederler. Burada bir çok hassas sinir uçları bulunmaktadır. Rutubet damlalarının elektrik hamulesi bu uçları tahriş eder. Menfî hâmile taşıyan rutubet namluları uzviyetin bütün mâyi' aksamı muhitine intikal ettiği zaman orada müsbet hamuleye tesadüf edemezse o muhitte pamuk manzarasında ve boşlukta kalan bir çöküntü meydana gelir, işte soğuk almaları bazı insanların çabuk nezle olmaları bu düşünce ile aydınlanabilir.

07. Haziran.1947

Bozüyük gazetesi

Sayı: 16

İ'tiyad : (İtiyat) Alışkanlık. Huy. Âdet. Âdet edinmek.

An'ane : Âdet, örf. * Ağızdan nakledilen söz, haber.

Kütlevî : Tüm kütleye ilgili.

Salahet : Sâlihlik, günahsız ve temiz oluş, dindarlıkta çok ileri olmak hâli.

Şuûr : Anlayış, idrak. Vicdan. Hiss-i zâhirle duymak. * Nefsin mânâyâ ilk vusul mertebeleridir. (E.T.) * Kendi varlığından haberi olma. * Bir şeyi hoşça tanıma. * İnceliklerini iyice idrak etme. *

Salabet : Metanet, katılık, sulbiyet. * Peklik, dayanma. Sağlamlık. * Mukaddesatı korumak hususunda cesaret, metanet ve sebat gibi sıfatlarla muttasıf olmak. (Bunun zıddı: Lâübalilik) (Bak: Dimağ)

Tazyik : Daraltmak, sıkıştırmak. * İcbar etmek. * Sıkıntı ve ızdırab vermek. * Zorlama, baskı. * Fiz: Bir kuvvet harcayarak yapılan basma veya itme işi. Basınç. Katı cisimler, üzerine konuldukları satırlara; sıvılar, içinde bulundukları kabın hem dibine ve hem de yanlarına; gazlar ise, içinde kapalı oldukları kabın her tarafına basınç yaparlar.

Hodbin : f. Başkasına hak tanımayıp, kendi lezzet ve menfaatını tâkib eden. Bencil. Enaniyetli. Kibirli.

Cazibe: Çekme kuvveti. * Mc: Letafet zamanı. Hüsn-ü cemal.(Hareket harareti, hararet kuvveti, kuvvet câzibeyi tevlid eder gibi bir âdet-i İlâhiyye, bir kanun-u Rabbanidir. Mek.)

Muhafazakâr : f. Koruyucu. * Dinî amel ve işlere muhabbet eden. Dinî inancında sağlam olan ve değiştirmeden muhafaza eden yüksek ve sâdık insan.

İrsî : Miras ile alâkalı, irse âit ve müteallik.

İnkıyad : Boyun eğme. Muti olma. Teslim olma. İtaat etme. İmtisal.

Muhit : İhata eden. Etrafını kuşatan, çeviren. * Etraf. Çevre. * Büyük deniz. Okyanus. * Mc: Büyük âlim.

Bünye: Bir şeyin vücut yapısı. Vücut, beden. Fıtrat. * Şekil, tarz, sûret.

İntibak : (Tıbk. dan) Uygun olmak, muvâfakat. Mutabık, mümâsil ve muvâfık olmak.

Tarz : Usul, şekil, üslub. * Yol. Hey'et.

Uzviyet : Uzu vücut oluş. Canlılık. Canlı uzva ait.

Adalî : Kasla ilgili.

İdame : Devam ettirmek. Dâim ve bâki kılmak

Standardize :

Asabî : Sinirli. Öfkeli. Sinirle ilgil.

Ekzersiz :

Tahrik : Kımıldatma. Kımıldatılma. Yerinden oynatma. Hareket ettirme. * Gr: Cezimli bir harfi harekeli okuma. * Yola çıkarma. * Azdırma, kışkırtma. * Uyandırma.

İfraz : Ayırmak, tefrik etmek. Ayrılmak. Salgı.

Tedrici : Azar azar, derece derece ilerlemek. Birisini bir şeye yavaş yavaş vardırma.

Fonksiyonel : iş yapıcı.

Kollektif : ortaklaşa.

Teferruat : Bir şeyin bütün incelikleri, ayrıntıları.

Atmosferik : Atmosferle ilgili, cevvi.

Kozmik : Evrenle ve onun genel düzeniyle ilgili:

Manyetik : Mıknatısla ilgili, kendinde mıknatıs özellikleri bulunan.

Mahzurlu : Hazer edilecek şey. Özür. Korkulacak şey. Müsaade olmayan. Mâni. Çekinilecek şey.

Bediî : (Bedia) Eşi, benzeri olmayan. Hayret verici güzellikte olan. * Garib. Acib. * Benzeri olmayan şeyleri vücuda getiren. Kimseye benzemeyen. İcad edici olan. * Hâlık ve Hallak -ı Cihan olan. * Beğenilen. * Yeni bulunmuş ve görülmedik tarzda olan. * Edb: Sözün garib ve güzel olması hâli.

Nevesan : Kımıldama, hareket etme.

Âmil : Yapan. İşleyen. * Sebep

Sahra-yı kebir : büyük Sahra çölü.

Tevarüs : Mirasa konmak, birisine diğerinden irsen geçmek. Miras yemek.

Teshin : Isıtmak, soğukluğunu gidermek.

Tenvir : (C.: Tenvirât) Aydınlatma. * Bir şey hakkında bilgi verme. Bir şeyi münevver kılma.

Nasiye : Görünüş. Çehrenin gösterişi, alın, yüz.

İstihlâk : Boş yere harcamak. * Yeyip bitirmek. * Müstahsilin yaptığı istihsalı alıp kullanmak.

Muallak : Askıda. Hakkında karar verilmemiş, hâllolunmamış. * Havada boşta duran. * Sürüncemede kalmış iş.

Kutur : Taraf. Canib. * Nahiye. Mahal. Arzın veya semânın bir ciheti. * Çap. * Bölük. Bölge. * Geo: Dairenin merkezinden geçip onu iki müsavi kısma bölen doğru parçası, çap.

Hâmil : (Hâmile) Yüklü yüklenmiş. * Gebe. * Taşıyan, götüren. * Hâiz. * Mâlik, sahib. * Uhdesinde bir poliçe bulunan.

Hâmule : f. Yük. Yük taşıyan nakil vasıtalarının yükü.

Mâyi' : Akıcı. Akıcı madde.

ÇENE – TIRNAK - PARMAK UÇLARI

Bütün mahlûkatta, hayvanlarda böceğe kadar, ve insanlarda en kuvvetli yeri:

Çeneleri.

Tırnakları.

Parmak uçları.

Saç, bıyık, sakal erkeklerde kuvvet yerleridir.

Mânevî bazı kuvvetlerin uçları saçlardır.

Kadınlarda saçlar çok mühimdir.

Hem maddeten bilhassa manen...

Kedilerin bıyıklarını keserseniz kediler âtıl kalırlar.

Sakalı traş etmek lâzımdır.

Bazen de ve zamanında bıyık tıraş edilir.

“Ceddun, Şemun” saçları “Dalila” tarafından uyurken kesilmiştir.

“Hükkâm devri” diye eski tarihte bir bahis vardır.

Onu okumanızı şiddetle tavsiye ederim.

“Aslan yelesi”, “Atın yelesi”...

Yavuz Selim’in sakalı yoktur.

Atatürk milli mücadelede bıyıklı idi.

Sonra traş etmiştir.

Bıyık ve sakalda dinî bir şey aramak yobazcadır.

Sebebini bilersen başkadır.

Kadınlarda sakal ve bıyık yoktur.

Uzun saç vardır.

Erkeklerde bazılarının saçları dökülür, bazılarının dökülmez.

Bu da büyük bir sebebe bağlıdır.

Tıbbi sebep aramamalıdır.

Tıbbi sebep, döküldükten sonrası bazı hormon ve maddelerin ortaya çıkması azalması veya çoğalması asıl mânevî sebebi perdelemektedir, itiraz etme böyledir.

Meçhul ve Sır, kelimeleri insanın anlayamadığı her türlü maddî ve mânevî ne varsa bir çok hakikatlerin gizlendiği perde arkasının ismidir.

Bu “Meçhul ve Sır” kelimeleri insanın akıl hududunun ötesine habersiz hürmetin gizlendiği kelimelerdir.

Anlaşılamayan şeylere karşı aklın itiraz ve tepkileri yüzünden hakikatler bu itirazlarla kapanarak hurafe hâlinde devam ederler.

Mitoloji, büyük hakikatlerin kaybolmayan efsane şekline bürünmesi değil midir?

Masal ile hakikat arası bir plânda çok eski devirlerin yalan içinde gizlenmiş büyük gerçeklerin hikâyesidir.

Bunları deşerseniz bir çok hakikatleri anlamış olursunuz.

Her şeyi öğreneceğim diye merak etme...

Meçhulü yaratan kavrayamamadır.

Sırrı ortaya koyan tahammülsüzlüktür.

Anlayamadığın bir şeye itiraz etme.

İtiraz edene de hak vermek gerek.

Onda da bir hakikat vardır.

Yarıya kadar dolu bardak ile, yanm bardak su arasında fark yoktur, ip ucu arama..

Eskilerin söylediği fakat yenilerin bilmediği iki kelime ile bitiriyorum:

Ezel, ebed. Kelimeleri bunlar...

EZEL:

Geçmişte muteber (Geçerli) ibtidası (Başlangıcı) Yok zamanlar,

EBED:

Gelecekte muteber (Geçerli) intihası (sonu) yok zamanlar.

Bu kelimeler arasında dolaşmayı öğren!..

Baş da, sona da akıl yetmez.

Bıyık, sakal :

Katolik, Lüteryen, Evangelis’lerde yoktur.

Ortodokslarda, Yahudilerde vardır.

Davud Peygamber: Sakal, bıyık yok, saçları uzun.

Süleyman Peygamber: Sakal, bıyık yok, saçları uzun.

Musa Peygamber: Sakal, bıyık var, saçları uzun.

İsa Peygamber: Sakal, bıyık yok, saçları uzun.

Bunlar tarihi ve dinî rivâyetlere göredir.

Bu günde katoliklerin ruhanilerinde papa dahil olduğu hâlde, sakal yoktur.

Saçları da yoktur.

Uzatmazlar. Evangelis’lerin de ruhanilerinde saç, sakal, bıyık yoktur.

Ortodoks’larda, ruhanilerin saç ve sakalları uzundur, kat’iyyen kesmezler.

Yahudilerin ruhanilerinde ve hakiki dindar yahudilerde sakal, bıyık vardır, kesmezler.

Saçları kesiktir.

Bu gün de bunlara bağlı olanlar aynı olduğuna göre tarihi ve dinî rivâyetlerin doğru olduğu anlaşılır.

Saçların terkinde:

Selenyum “Se” Kadmiyum “Cd” Antimovan “Sb” vardır.

Selenyum, normal bir insana günde 100 gram lâzımdır.

Sakal ve bıyıkta bu maddeler yoktur.

Yalnız saçlarda vardır.

Tırnaklar, bıyık ve sakal kılları vücudda husule gelen bir çok vücuda zararlı enzimleri dışarı atıklarından daima büyürler.

Rus Profesörlerinin yaptıkları tecrübe ve müşahadelere göre sakal ve bıyığın kesmeyerek uzun bırakılması ömrü biyolojik bakımdan tedrici zehirleyip kısaltıyor.

Kınada kadmiyum, antimovan ve selenyum vardır.

Bu maddeler soğanda çok miktarda bulunur.

Bu bahis uzundur.

Bu kadar yeter.

Fakat, aşağıda bir iki cümle daha var.

Bunun üzerinde çok düşün bulmağa çalış.

Muhakkak ne demek istenildiği anlaşılır:

1- “Nasranilere benzemeyin”.

“Benzemeyiniz” demiyor.

Bu hadistir.

Resûl-ü Ekrem ümmete teker teker ve edeple, sakal uzun bırakanlara hitap ediyor...

2-Denizin dalgalanmasının sebebi “O2” Oksijen alıp sudaki oksijeni temin ve denizde yaşayanlara “O2”oksijen hazırlamaktır.

Dalgalanma deniz altında yoktur.

Rüzgârın dalgalandırması başkadır...

Sahile bakarsan rüzgâr olmayan sessiz zamanda bile kıyıyı okşayan dalgalar vardır.

Bu görünmeyen laboratuvar...

Bu iki numaralı laf üzerinde düşünmen icab eder...

04.03.1985

Mahlûkat : (Mahluk. C.) Yaratılmışlar. Mahluklar. Allah'ın yarattığı şeyler.

Âtıl : (Âtıl) İşlemez. Boş. Tenbel. * Bozulmuş.

KÜRTAJ

Bu yazı tenkit değildir.

İtiraz da değildir.

ALLAH'ın emir ve işlerinde bu gibi beşeri düşünceler yer almaz. İnce ve nazik hududlardır.

Küfre gitmek kâfir olmak işten bile değildir.

Kur'ânda kati olan meseleler hakkında kıyas yoluyla fetva verilemez.

Kürtaj islâm dininde yasaktır.

Yasak ve hakiki islâm'a yaraşan bir iş değildir.

Bu hususda “Olur mu? Olmaz mı?” sözü fetva aramaktır.

Hem tıp'tan hem din'den.

Katoliklerde kürtaj yasaktır.

Bazı dünya milletlerinde de kanunen yasaktır.

Bizde: Yüksek sosyete tabakasında kürtaj yaptırılır.

Para meselesidir ve gizlidir.

Veya tıbbi vesileler uydurularak yapılır.

Halk ve köylüde kürtaj yoktur.

Kürtajı serbest bırakmak demek:

Gayri meşru' birleşmeleri pervasızca teşvik etmektir.

Muayyen bir kitlenin zevk ve pervasızlığını takviyeden başka bir işe yaramaz.

Dinen “Bizce” tıbbî cevaz da geçerli değildir.

Hayati tehlikelerde dinin hakiki mahiyetini bilenler için başka çareler mümkündür.

Tıbbi müsaade olursa onun da ne kadar uygun olacağı düşünülmelidir. Bu hâl bir de çocuk istememe veya gayri meşru' durumlarda hayati bir tehlike olmadan katiyen yapılamaz.

Bu iş duygu meselesi değildir.

ALLAH herkesin rızkını tekellüf etmiştir.

Bakamıyoruz kelimesi hakiki islâm için ALLAH'ın rızık verici olduğunu inkârdır. Er REZZÂK olduğundan şüphe etmektir.

Cenini halk eden ALLAH'ın kurduğu kanun içinde gizlemiştir.

Bu yaratma sırrı ve kuvvetidir.

Yumurta ilkah oldu mu hayati canlılık başlamıştır.

Dinî haberlere göre ana rahmine o anda iki melek halk edilerek gelir. Biri pilezantaya diğeri göbeğe, bu melekler çocuğun ma'sum olmasını temin eden İlâhî bir sigortadır.

Çocuğa anadan geçerek haramı önleyecektir.

Çocuk doğduğu zaman bu melekler habere göre sağ ve sol omuzda hafaza melekleridir.

Bütün insanlarda bu vardır, ister inansın ister inanmasın.

Çocuklar buluş yaşına kadar "Ma'sum" durlar.

Bunlarda dinsizlik diye bir şey mevzu'bahis değildir.

Kürtaj bu meleklerin ref'ini mucip olduğundan küfürdür.

Cinâyettir, islâm işi değildir.

Onun için hakiki islâm'a sorulup cevap almak ancak şudur:

Olmaz. HAKK'ın emrine isyan edip kâfir olamam sözüdür.

Bu hususda diyanet işlerinin verdiği muhtelif senelerde fetvalar vardır.

Bu fetvalar yazılan bir yazıya cevap vermektir.

Mesuliyeti mânevîye fetvayı verene ait olduğu gibi fetva almak isteyen de küfre yakın vebal düşmektedir.

"ALLAH sizler için güçlük değil kolaylık" Âyet'te buyrulmaktadır. Bunu ileri sürerek buradaki kolaylık ibadetteki kolaylıklardır. "Tekvin için değildir".

28.07.1978, Cuma

Tenkit : Bir kimse veya şeyin iyi veya kötü taraflarını bulup meydana çıkarmak. Tenkid yapıcı veya yıkıcı olabilir.

İtiraz : (İtiraz) Kabul etmediğini bildirmek. Bir fikir veya işin olmasını kabul etmemek. * Men' eylemek. Men' olmak.

Katolik : Fr: Hristiyanlardan bazılarınca Hz. İsa'nın (A.S.) vekili telâkki ettikleri papanın reisliği altında Hristiyanlıkta bir mezheb ve bu mezhaba bağlı olanlar.

Muayyen : Görülmüş olan, kat'i olarak belli olan, belli, ölçülü, tayin ve tesbit olunmuş, karalaştırılmış.

Meşru' : Doğru. Hak. Şeriatın kabul ettiği. Haram ve yanlış olmayan.

Gayri meşru' : meşru' olmayan. Haram olan.

Ma'sum : Günahsız, suçsuz.

Ref' : Kaldırma, yüceltme, yukarı kaldırma. * Lağvetme, hükümsüz bırakma.

İlkah : Döllenmek. Döllemek. Gebe bırakmak. Aşılama. * Tıb: İki ayrı cins hücrenin birleşmesi.

Tekvin : Var etmek. Meydana getirmek. Yaratmak. * İlm-i Kelâmıda: Cenab-ı HAKK'ın sübutî bir sıfatıdır ve ademden vücuda getirmesi, icad etmesidir.

TÜP BEBEK

Tüp Bebek:

Meşru' demek :

ALLAH'ın yarattığı, kâinatta koyduğu kanunlarına uygun, HAKK'ın bildirdiği şekilde hareket, her hususta meşru' demektir.

Yani Sünnetullah'a aykırı olmamak ve buna dinî kaideler içinde riâyet etmek demektir. Erkek ve dişinin nikâh müessesesi altında birleşmeleri meşru'dur. Bunun aksi, ne doğa kanunlarına yani Sünnetullah'a, ne de dinî esaslara göre meşru' değildir.

Para ile alınmış cariyelerle yatmak meşru'dur.

Hamile kaldıkları zaman nikâha alınırlar.

O hâlde birinci birleşmede nikâh meselesi çocuk için kurulmuş düşüncesini kuvvetlendirir.

Dişi ve erkeğin yek diğerine incizabı vardır.

Bu hissi HAKK öyle murad ve yaratmıştır.

Cima'=Birleşme=Kadın ve erkeğin yek diğerine tenasül organlarıyla birleşmesidir.

Vücutları birleşmeden yumurta ve spermin bir tüp içinde yek diğerine karıştırılması cima' değildir.

Tüp içinde bir birleşme olduktan bir müddet sonra cenin nüvesi teşekkül etmiş ve kadının rahmine konmuştur.

Bu bir nevi tohumun tarlaya konması gibi kaba bir benzetme olabilir...

Burada çocuğun meşru' veya gayri meşru' olacağı mevzu'u bahis olamaz. Meşru'luk muayyen doğa kanunlarına uygun ve dinî usullere göre olması bakımından söz konusu olabilir.

Doğa kanunu dediğimiz ALLAH'ın kurduğu nizam ve oluş kanunlarıdır.

Bunlara aykırı gitmek HAKK'ın kanunlarına hürmet dışı olur.

Eşek ile atın birleşmesinden katır çıkar.

Bu da kanunlara aykırıdır.

Hürmetsizliktir.

Gizli olarak HAKK bu edeb dışı hareketten ötürü katıra kendi cinsinden birleşme ve nesil vermemiştir.

Bu hususu mülâhaza etmek gerekir.

Hayvanlardaki sun'i aşılama da bu kadroya girer.

Dişi - Erkek yumurtasının birleşmesinde şartlar doğa kanunlarına yani ALLAH'ın kurduğu kanunlara uygun olunca nesil olmasına HAKK murad etmiştir.

Adil bir kanundur.

Dinî bakımdan tüp bebekte bir günah olmamakla beraber, HAKK'un kurduğu doğa kanunlarına karşı edeb dışı bir hürmetsizlik kokusu gizlidir.

Hakiki bir mü'minin işi olmamalıdır.

Eşeğe sormuşlar:

“Sen kimsin?”

“Katırın babasıyım...”

Katıra sormuşlar:

“Sen kimsin?”

“Anam attır!” demiş...

Eşek bile yaptığıını, Kur’ânda methedilen ata yüklememiş.

Katır da eşiği gizleyerek anam attır demiş.

Katırın erkek ve dişisinin dölü olmaz.

Cinsî hisleri yoktur.

“Niçin?” çok mühimdir.

Bunun olmaması bir takım uzvî, mânevî şartların yokluğu kadrosuna girer, kanun muhakkak tecellî eder.

Tasavvur ediniz ki bir islâm erkeğinin, bir islâm kadınının yumurta ve spermi tüpte birleştirildi.

Ve kadının rahmine kondu.

Bu cima’ olmadığından gusûl lâzım mıdır?

Ve kime ve ne zaman...

Tüp Bebek:

Fizyolojik bir deney, bir buluş olarak seyir ve mütalaa hududu içinde kalan bir tecrübe ve netice alınmış bir oluşturma o kadar...

İnsan :

Et, kemik, sinir ve birçok organlar olmadığı gibi, bütün bunların işlemesi, fizyolojik , doğa kanunlarına uygun işleyen, bir manken de değildir.

Bu nizamı ruhî hâmile ve hasletleriyle “Adil, ahlâkî, faziletli” kelimeleriyle ifade edilen ve bunun kanunu olan semâvi emirlere uygun olması ve bütün bu varlığa insan diyoruz.

Birleşme ve nesil vermede, muayyen değişmeyen, ahlâkî dinî bir kaide disiplininin içinde bulunuyor demektir.

Dinî ve resmî nikâh ruhun tâbi olduğu kanun “Kanunî” mukavele cesedî bir taahhüttür.

Bunları sezemeyen bir kitlede, bir toplulukta tüp rebek ve diğer çeşitler mevzu’u bahis olamaz.

İslâm dini bu hususu gâyet ince ve kâfi bir sûretle ifadeyi cenazede ilân eder.

Meyt, ölü cesed demektir.

Anasının ismiyle huzura gider.

Babadaki daima şüphe mevcudiyetini ref’ için...

Bu, kadına HAKK’ın verdiği kıymetin ifadesidir, itimatsızlık veya kötü bir mülâhaza değildir.

Hazreti Meryem’e yapılan bühtanlar...

Habil ve Kabil’in kız kardeşleriyle evlenmeleri.

Bu hakikatleri bilmeyenlerin münakaşa ve sözleridir ki böyle düşünce küfürdür.

Hakikati bilenler için bunlar tabiidir.

HAKK’ın kudretidir.

Hazreti Meryem İsa’yı babasız doğurmuştur.

Hazreti Havvada Habil ve Kabil’i ve ilk Peygamber Şit’i Hazreti Âdemle temastan sonra hamile kalarak doğurmuştur.

Fakat iki kızını “Eklimya” “Lebuda” yi Hazreti Meryem gibi doğurmuştur.
Âdem ile temas etmeden hamile kalmıştır.

28.07.1978

Meşru’ : Doğru. Hak. Şeriatın kabul ettiği. Haram ve yanlış olmayan.

Kaide : Esas. Temel. Düstur. Nizam. Yol. Ayaklık. * Dip taraf. * Bir şeyin meydana gelmesine şart ve düstur olan husus. * Bir ilim ve fennin düsturlarından her biri. * Fık: Hayızdan ve çocuktan kesilmiş kadın.

Müessese : (C.: Müessesât) (Esas. dan) Bina, kuruluş. * Kurum.

Sünnetullah : İlâhî kanunlar. * Kanun, âdet. (Bak: Âdetullah)

Nikâh : Evlenme. Şeriata uygun şekilde evlenme. * Resmi evlenme muâmelesi. (Bak: Mücâhede)

Tenasül : Türemek. Nesil yetiştirmek. Üremek. Birbirinden doğup türemek.

Sperm : Atmık, er suyu, bel, meni. Döl.

Cima’ : Cinsi münâsebet. Çiftleşmek. * Zamm etmek.

Rahim : Kadın üreme organı. Ana karnı.

Sun’i : Yapay.

Cinsî : Cinsle ilgili, cinsle alâkalı. Kadın-erkek ilişkisi.

Mukavele : Kavilleşmek. Karşılıklı anlaşmak. Sözleşmek. * Anlaşmada imzalanan ve karar altına alınanların yazıldığı kâğıt.

Mülâhaza : Mütâlaa. Dikkatle bakmak. İyice düşünüp bir işin hakikatını tetkik etmek. Tefekkür, düşünce.

Bühtan : İftira. Birisine yalandan bir şey isnad etme. Birisini suçlu gösterme. * Dalgınlık. * Medhûş ve mütehayyir olma.

Temas : (Mess. den) Yan yana bulunma. * Birbirine değme. * Münasebette bulunma.

Cinsî temas: Kadın-erkek birleşim ilişkisi.

İncizab : Cezbedilme, çekilme.

Cima’ : Cinsi münâsebet. Çiftleşmek. * Zamm etmek.

DİMAĞ = BEYİN İLAHÎ BİLGİSAYAR I

“Gözsüze fısıldadım.
Sağır sözüm anladı.
Dilsiz çağırıp söyler.
Dilimdeki sözümü”

Bu yazıyı okurken elinde film makinası ile resim çekmeğe kalkma!’..

Lâfi da iyi anla ne demek istiyoruz...

Rüyâda :

Renk, ses vardır.

Uçmak, su üzerinde yürümek harp ve kavga vardır.

Yalnız gölge yoktur.

Koku yoktur.

Küfretmek yoktur.

Bir de “Söyleyemem” kadrosunda bir şey yoktur.

Bunları biliyor musun?

Bilmiyorsan bunları akıl ile kurcalama...

Güneş elmaya ve bibere aynı şekilde vurur.

Elma kızarınca tatlılaşır.

Biber kızarınca acılaşır.

Herkes elmaya koşar.

Bibere koşan çok azdır.

Elma yiyene birşey sözlemezler.

Biber yiyene yüzlerce söz söylenir.

Tatlılıkla acılık hep güneşin ışıkları ile oluyorsa da aralarındaki fark güneşten değil

“Kendilerindendir.”.

İşte biz bu “Kendilerindendir” nedir?

Onu anlatıyoruz...

Hemen diyeceksin biberin tatlısı da vardır.

Evet biliyorum.

Elmanın da ekşisi vardır onu niye söylemedin.

Hemen akli işe karıştırıp bizimle yarışa kalkma!....

Tevzu’yla söylüyorum tepelenirsin...

Sen kimsin diyeceksin.

Hemen cevap vereyim.

Hiç...

Anladın mı “Malak” ?..

Çobana sormuşlar: “ALLAH var mıdır?

Derhâl düşünmeden cevap vermiş:

“Ben deli değilim...”

Ağaca sor bu suali;

“Ağaç anlar mı?” deme sor hele:

“VE’N- NECMÜ VE’Ş-ŞECERÜ YESCÜDAN”

“Ağaç ve çemen secde ediyor siz bunu göremezsiniz” bu âyeti biliyor musun der.

Arıya sor :

“Bana dokunsan bile tenezzül edip seni iğnemle sokacak kadar küçülmedim” der, uçar gider.

Akrepe sor: Derhâl intihar eder.

Yılan sor : “Ben “Sevir” Mağarasında topuğunu yuvamın deliğine koyan zâtı niçin ısırdım” der.

Sebebini bilemezsin.

Bir bile bilsen...

Örümceğe sor: Ağını param parça eder.

Bu yumağı ne kadar sararsan sar, sonu gelmez,

Biraz düşün!..

Görünüşler akla göredir.

Her an değişmektedir.

Madde olarak ilk yaratılan “SU” dur.

Niçin?..

Sorma!

Söylersem çıldırırsın.

“Peki sen niçin çıldırmadın?” diyeceksin.

O iş çoktan olmuştu...

ALLAH herseyin evveli, sonu, dışı ve içidir.

Herseyde tecellî eden kudret, enerji, kuvvet, ALLAH’ın yaratıcı olarak o nesneye verdiği

İlâhî kudretten bir nebzedir, bir atom protonudur,

O kudret nerede tecellî etmiş ise “ALLAH” onun “RABBİ” dır. Ustasıdır.

O kudret ref’ oldu mu canlılık ortadan kalkar, herşey fânidir.

Bunları ALLAH’ın kudreti olduğunu bilmek ve tasdik etmek “HAKK” dır.

Mansur insanda tecellî eden bu kudretleri kendinde gördü.

“Yahu bu “HAKK” dır!” diye haykırdı.

“Enel HAKK!” dedi.

“Benim varlığım HAKK dır!”

Dikkat edilirse:

“Ena ALLAH!”

“Ben ALLAH’ım!” demedi.

Diyemezdi de...

Bir tohumda : Renk, çiçek, koku, meyva, tat, nihâyet bir ağaç gizli. Tohumu laboratuvarı muayene et, tahlil et, ne rengi, ne kokuyu, ne meyveyi, ne de tadı ve ne de ağacı küçük bile olsa bulamazsın...

Tohumdaki bu gizli olanı ortaya çıkaran : Toprak, gıda, su, hava, güneş ...

Güneş klorofil hadisesini uyandırıyor.

Tohumdaki kimya laboratuvarı faaliyete geçiyor.

Hayvanlarda, nebatlarda, böceklerde hep böyle...

İnsanlarda dişi erkek yumurtaları birleşiyor.

Onda insan gizli. Bütün organları ile her şeyiyle...

Bunları ezelden takdir ve hazırlayan ALLAH...

Biraz bu kelimeler üzerinde duralım:

KADER = Ezelden “Başlangıcı olmayan “ Ebed’e “Sonu olmayan” kadar devam edecek olan

hadisatın kimyası fiziği herşeyi “Levh-i Mahfuz” da nasıl olacağı kanun hâlinde, değişmeyen bir sûrette bütün mevcut olanlarda husule gelecek ALLAH’ın hükmü, kararı, muradı, takdiridir.
Kâinatta câri kanunların hepsi...

KAZA :

“Mukadderatın yani takdir edilenin yokluktan olmadan kanun şeklinde harekete gelmesi zuhurudur.”

TAKDIR :

Kâinatta herşey halk olunmadan evvel nasıl olacağı Levh-i Mahfuz’da ALLAH’ın tesbit etmesi, bu cümle mahlûkat canlı, cansız, görünür, görünmez atomdan, mikroptan, protoplazmadan, hücreden başlayarak herşeyin cinsi, miktarı, sıfatları, hayat müddetleri, güzellik ve çirkinlikleri hidâyet ve delâletlerini takdir etti.
Bundan dışarı çıkmazlar.
Herşeye bir kuvvet bir hassa verdi.
Herşey bu kuvvet ve hassasıyla kendi nevine mahsus olan ef alden geri kalmaz.
Buna “Hidâyet-i İlâhiye” denir...

Kâinatta sükûn yoktur.

Devamlı, muntazam kanun hâlinde takdirinin tecellîsi, işleyişi vardır.

Bu tecellî: Asırlar, seneler, aylar, günler, saatler, dakikalar, saniyeler, saliseler, rabiyyalar, anlar ve hissedilmeyen görünmeyen ihtizaz mevceleri hâlinde devam edegelmektedir.

Bu kanun, devamlı ve şaşmaz olduğuna göre âdil bir kanundur. Adil olduğuna göre değişmeyen bu işlemede herkesin seveceği, itiraz edemeyeceği bir güzellik de vardır.

O hâlde ahlâklı bir kanundur.

Saniyede 300 000 km. sürati olan ihtizazlar, titreşimler...

Bütün bu oluşlarda, bir ölçü bir mekân yeri bir miktar vardır.

O hâlde bir adet vardır bu işte...

Bildiğiniz adet kâinatın değişmeyen bir prensibidir.

O hâlde : “Adet, kâinatın.

Tekâmül, hayatın.

Birlik, ALLAH’ın kanunudur.” deriz.

Kâinattaki bütün herşeyin HÂLİK’i yani yaratıcıyı “RABB” dır.

ALLAH kelimasında:

“Ben ALLAH, RABB’ım, yaratıcıyım, aynı zamanda RABB’ınızım, sizi de yaratan usta benim!” buyuruluyor.

Nasıl tohumda renk, koku, meyva, tat, ağaç gizli ise...

Mutlak olan ALLAH’dır.

Herşey O’ndan.

Fakat O herşey değil.

O hâlde herşeyin “RABB’ı” dır.

RABB, ALLAH demek değildir.

“Yaratılan şeyin RABB’ı dır. Ustasıdır. Yaratıcısıdır.” demektir.

“Kâinatta her şeyi ben halk ettim. Onların ayrı ayrı “RABB’ı” yım...”

Rahbû’s-semâvât.

RABBi’l-ard.

RABBi'l-felak.
RABBi'n- nas.
RABBü'l-maşıkeyn.
RABBü'l-magribeyn.
Biizni RABBikûm.
Fesalli li RABBike.
RABBi hazel beytillezi.
RABBike bieshabi'l-fil.
Feila RABBike fergab.
RABBü kûma tu kezziban.
RABBike Fehaddia.

Bunları kabul edip İnanırsan bunların doğru olduğunu, kusursuz olduğunu anladığın dakikada “HAKK” olduğunu anlarsın.

MUSA:

“Yâ RABBi bana kendini göster!” dedi.
“ALLAH’ım göster!” demedi.
Musa dağda ateş gördü, ağaçtan:
“ENE RABBÎKE : Ben senin Rab’bınım!” sesi geldi.
Mezarda “RABBın kim?” sorulacak.
“ALLAH’ın kim?” denmeyecek...
“Hz. ALLAH” dersin.
“Hz. RABB” diyemezsin.
“Hz. HAKK” diyemezsin.
Niçinleri öğren!
Biraz kafanı yor bakalım...
Yâ ALLAH! = Allahümme!
Yâ RABB! = Yâ RABB! Yâ Rabbe’l- âlemin!
Bunlardan başka lâfız kullanılmaz...

Bunlardan biri malûm diğeri “RABB” dır.

Bunu öğrenmek için “Lâilâhe illallah” lâfz-ı celilinin hakiki mânâsını bilmek lâzımdır, Ondan sonra “Enel HAKK” kanalından geçerek “RABB” ı öğrenmek gerekir...

Hâlvat işi vesselam...

Ancak: “Cenab-ı ALLAH, Cenab’ı HAKK” diyebilirsin.

Çünkü ALLAH’ın yarattığı herşey HAKK’dır.

“Ve bütün güçlerim ve kudretlerimden insana verdim, gizlendim” buyuruluyor.

Bunu anlayan: “Enel HAKK!” dedi.

Milâdi 921-309 Hicride diyen; yobazlar tarafından idam edildi, “Kolları, bacakları kesildi.

Gözleri oyuldu, dili kesildi, kafası vuruldu, cesedi parça parça edildi, yakıldı, külü savruldu!”

Bunu dünya kurulalı hiçbir zâlim bu işkenceyi yapmamıştır. Yapanlar ve yaptıranlar lânetlenmiştir.

Onun için o diyarın sonu yoktur.

ALLAH’ın verdiği dert bedava değildir.

Sabret!

ALLAH kuluna niçin dert versin.

O hâlde bu ne demektir.
Benzin olan yerde kibrit yakarsanız patlama olur.
Yanarsınız, ölürsünüz, sakat kalırsınız.
Benzin ateşe maruz kalırsa parlayacak.
HAKK'ın yarattığı kanun böyle.
Burada derdi kim verdi...
Bilmemen veya gaflette olman yahut ihmal etmen değil mi?..
Evet...
Yok hepsi ALLAH'dan geliyorsa o zaman derde devâ halk etmezdi...
İnsan oğlunda ölüm korkusu vardır.
Bu yaratılış ile verilmiş bir duygudur diyelim.
Öyle değil amma...
Dünyada fâni olusun bilmeden başka şekildeki delilidir.
Bu korku insanın aynı zamanda yok olmayacağının delilidir.
Her yaratığın takdir edilen bir ömrü vardır.
Bu, herşeyin fâni olduğunu bildirmektedir.
“Kün! = Ol!” emri kime verildi.
Hitab-ı İlâhi kime?
“Feyekün” emri kime verilecek.
Burası çok mühimdir.
Düşün hâletmeğe çalış.
“Ol!” emrini kime veriyor.
Zorla, kendini bul hele bakalım.
Herşeyin fâni olduğu insanlar içindir.
Bu hitaplar...
“Bilmez misin ki göklerle yerin yegâne sahibi yaratıcısı ve sizin yegâne yaranınız, yardımcınız Azîz ve Hakîm olan O’dur.” “Yardımcınız” maddî ve mânevî “RABB” kuvvetleridir.
ALLAH'ı görmemenin sebebi:
O'nun dışında olmadığındandır.
Mutlak hakikat ALLAH'tır.
Herşey ne varsa O'ndan...
Fakat hiç birşey O değil...
Herhangi bir işte maddî olsun mânevî olsun vaat etmekte ALLAH ile aranda hicab, yani perde olmadan temasta olduğunu bilir misin?
Nereden bileceksin be gâfil...
Gönlünüzde ALLAH sevgisi artarsa, bil ALLAH seni seviyor demektir. Çünkü o hissi veren de ALLAH'dır.
“O’nu seveni ateşe atsalar ALLAH’a karşı duyduğu sevgi o ateşi gülistana çevirir, nasıl olur efendim!”
Buz gibi olur, buz gibi, bal gibi olur.
Hâlâ anlayamadın değil mi?
Sevgin HAKK'ın sevgisiyle karıştı da ondan...
Edebiyat yapmıyorum.
Fizikman söylüyorum...
Gönül gözü perdeli olanlar bunu anlayamazlar.

Çünkü HAKK'ı unutup:
“Ben varım!” derler bilmeden...

Bu gibi sevginin başlangıcı yok ki kavransın, sonu yok ki anlatılsın...
Aklını incitmeden imanın güzelliklerini sana okşayarak üfüleyen birini ara...
Ondan öğren ALLAH sevgisi nedir...
Bilmeyerek gayb âleminin sırlarına basanlar çarpılırlar.
Tasadüf diye bir kelime vardır.
Tasadüflerin nerden geldiği bilinmeyen bir tarafı vardır.
Her hadise maddî olsun mânevî olsun değişmeyen bir kanuna tabidir.
Her hadise şuûrludur, fakat kendisini öyle bir şuûrsuzlukla gizler ki kimse farkına varamaz.
Gayri tabîî diye kabul ettiğiniz hadiseleri insanlara anlatırsınız.
Bir de tabîî olanları anlatın bakalım.
Anlatamazsınız çünkü hakikati bilmiyorsunuz bu sözümü de anlamadınız.
Bunlar arasında ateş ile su arasındaki farktan daha fazla fark vardır.
İnsanlar bu noktalarda hataya düşerler münakaşaya girerler. Hataların güzel tarafları da vardır.
Ümitsiz olmamalıdır.
Savaştaki hata tatbikattakine benzemez.
Tatbikatta tahta kurşun, savaşta hakiki kurşun kullanılır değil mi?..
Denize girip de kimse görmedi diye denizin içine abdest etme. Dikkat et bundan ötürü oruçlu isen oruç bozulur hem de kefareti vardır bilir misin, nereden bileceksin.
Burada “SETTÂR”‘rını unutmak vardır.
Oruçlu da “SETTÂR” ile gizlidir.
Kimse senin oruçlu olduğunu bilmiyor...
Sen ALLAH'ı görüyorsun fakat farkında değilsin EŞEK!..
En ucuz en bedava ibadet oruçtur, onu da unutma!..
ALLAH ile kul arasında bazı sırlar vardır ki ona “Cebrail” bile kulak değdiremez.
Hayvanlarla, bitkilerle, çiçeklerle, böceklerle, kuşlarla dostum, onlarla konuşurum.
Nasıl oluyor bu?..
Bal gibi oluyor.
Dillerini bilirim de ondan...
Onlar konuşur mu şüphe mi ediyorsun?
Kur'ân oku!..
Resûle kol ver!
Hükmü, emirle, zorbalıkla, ferman ile değil...
Derman olarak yürütenler konuşur bütün mahlukatla...
Ne kadar yazık ki insanlarla konuşulmuyor.
Cenabı ALLAH bile yarattığı insanla Peygamber vasıtasıyla konuşuyor.
Sebebi ara.
Ara!..
Bulamazsın.
Zira sen konuşmasını bilmiyorsun.
ALLAH insandan başka diğer mahlûkat, canlı, cansız nebat, hepsiyle vasıtasız konuşuyor...
İnsan çok büyük ulu bir mahlûktur.
ALLAH'ın hitap ettiği mahlûktur...
“Velekad kerremnâ beni Âdeme” Kendisine kerem ve keramet verdiği mahlûk..

Ahseni takvim yarattığı mahlûk.
Kitap ve Peygamber gönderdiği mahlûk.
Cennet tahsis ettiği mahlûk...
Fakat insanı topraktan yarattı bunu unutma.
Onun üzerine basıyorsun, rızkın oradan geliyor, sadık dostun o'dur.
Sonunda kucağına seni o alacak...
Denizde bogulsan bile, eğer balık yemezse, su seni muhakkak sahile karaya atar.
Bir bildiği var demek al malını...
Rahmeti toprakta ara!..
Yan!..
Kavrul!..
Ama tütme!..
Hiçbir göz görmesin!
Hiç bir kulak işitmesin!..
Dert ve acı yanmanı!..
ALLAH'dan başka sır ortağın olmasın!..
Herşeyi ondan iste!..
Hiç kimseye emretme!
Kendi işini kendin yap!..
Su bile isteme kalk kendin al!...
“Su vermede ecir vardır!” buyurmuş Resûlü Ekrem...
Bu da aynı...
Bunların hepsi yine ALLAH'dan istemedir.
Sana güç verdi ondan istiyorsun gâfil olma!..
Kendine güvenmek ALLAH'a güvenmek demektir.
Güçler onun değil mi o vermedi mi?
Miskin olup şirke girme?
Böyle yaparsan dost olursun.
Kendini bırak ona ama kolay değil...
ALLAH ne lütfettiye “Sen” “O” sun.
Yüzmek bilmezsen suya korkmadan kendini bırakırsan su seni batırmaz...
Korkarsan batarsın, inkârdasın da ondan...
Bu ne demektir?
Anlamadın biliyoruz.
Tekrar oku anlayana kadar...
Herşey kanuna tabidir.
Su “Arşimet” kanununu bilir, ama sen kendinin kanununu bilmezsin.
Arşimet sudaki ince kanunu buldu o kadar...
Sen de kendindeki kanunu bul!..
İnsanın kendisi uludur, büyüktür.
Fakat ulaşılmaması lâzımdır.
Ne kadar küçülürsen o kadar büyürsün.
Ama bu ne demektir?
Hiç olduğunu anlamağa doğru gidiyorsun.
Budala.
Şirkten kurtuluyorsun.
Şirk nedir bilmemek de bir şirktir.

Vah zavallı vah...
Rahmeti yerde ara!..

Göz kulak nedir ki...
Böylelikle tevhidde olursan göz ve kulağa lüzum kalmaz.
Yakın, uzak ortadan kalkar.
ALLAH bir göz veriyor.
Bazen de alıyor.
Nerede kaldı hani “El GANÎ” değil miydi?..
Bir damla suyu denize döksen ikilik denizde kaybolur.
Deniz denizdir.
Damla da damladır.
Deniz coşsa, dalgalansa burada irade denizin olur.
Damlanın değil...
Ama damlanın da hakkı var...
Damlalar denizi husule getirdi ya...
Kısa amma büyük mânâ ifade eder bu kelimeler...
O koskoca deryada damlayı bulmak imkânsız ne akıl ile ne de kimya ile bulamazsın...
Hem bulsan da ne yapacaksın?..
Hararet tesiri ile denizde su buhar olur.
Bulut olur.
Bulut su mudur?
Hidrojen midir?
Göründüğü zaman çift oluyor.
H₂O olur. Bu sudur.

Kâinatta herşeyi zevceyn “YARATTIK”. Âyet.
“YARATTIM” buyrulmuyor.
“Yarattık” deniliyor.
Lâfî münakaşa etme!
İlimde de, fende de, kimyada da.
Herşey aynıdır.
Çifttir...

Atlantik’de ALDATO isminde küçük bir ada vardır.
Bu adada insan yoktur.
Burada deniz cevizi denilen yedi senede meyve verir dişi ve erkek ağaçları aynıdır.
Meyva dişi ağaçta olur.
Bir ceviz 3 Kg. Kadardır.
O da zevceyn ağaçlar yanyanadır...

“YARATTIK” Kelimesinde serbestiyet vardır.
O minval üzere işini yapar.
“Yarattık” denilmesinde kâinatta herşey bir kanun üzere halk edilmiştir.
O nizamdan çıkamaz takdir öyledir.

Su hararete maruz kalırsa buhar olur.
Bu değişmez...

Öyle “Yarattık” ve hududdan çıkamaz demektir.
Tekrar edelim, mutlak hakikat ALLAH’dır.
Herseyin yaratıcısı O’dur.
Yani RABB’dır.
Her şey O’ndan.
Fakat hiç bir şey O değil
“Tevhid” bunu bilmektir.
Bunun doğru olduğunu bilerek “HAKK” demektir.
Aman dikkat et anlamayanlar Mansur gibi başını vururlar.

Yukarıda “hayvanlarla konuşurum” dedim.
Evet doğrudur.
Bir ses duysan bu kedi sesidir, köpek sesidir, karga sesidir, horoz sesidir, tavuk sesidir.
Telefonda sesinden arkadaşını tanırsın.
Ananın sesidir.
Kelamullahda ALLAH’ın sesi de insanda ses hâline geliyor.
Hadiste Resûl’ün sesi var.
Onları niçin ayırt edemiyorsun.
Hadis midir, Kudsî hadis midir, Kur’ân âyeti midir anlaşılır.
Amma sende kulak yok herhâlde.
Hâlâ “nasıl hayvanlarla konuşuyorsun?” diye yüzüme bakıyorsun...
Bir saattir senin gibi öküzle konuşuyorum da hayvanlarla niçin konuşmayayım defol!..
Kovuldu herif.
Kim?
Suali soran...

Tevzu’ : Alçak gönüllülük. Kibirsizlik. Mahviyet hâli. (Bak: Küfran-ı nimet)

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ

“Ven necmu veş şeceru yescudan.: Bitkiler ve ağaçlar secde ederler.”(Rahmân 55/6)

Tenezzülen : Alçak gönüllülükle, tevâzu ve mahviyet içinde, kibirsizlikle.

Tecellî : Görünme. Bilinme. * Kader. * Allah'ın (C.C.) lütfuna uğrama. * İlâhi kudretin meydana çıkması, görünmesi. Hak nurunun te'siriyle kulun kalbinde hakikatın bilinmesi.

رُ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي وَلَكِنْ انظُرْ
رَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَ
“Ve lemma cae musa li mikatina ve kelemehu rabbuhu kale rabbi erini enzir ileyk kale len
terani ve lakininzur ilel cebeli fe inistekarra mekanehu fe sevfe terani felemma tecella
rabbuhu lil cebeli cealehu dekkev ve harra musa saika felemma efaka kale sübhaneke tübtü
ileyke ve ene evvelül mü'minin : Musa tayin ettiğimiz vakitte (Tûr'a) gelip de Rabbi onunla
konuşunca «Rabbim! Bana (kendini) göster; seni göreyim!» dedi. (Rabbi): «Sen beni asla
göremezsın. Fakat şu dağa bak, eğer o yerinde durabilirse sen de beni göreceksın!» buyurdu.
Rabbi o dağa tecelli edince onu paramparça etti, Musa da baygın düştü. Ayılınca dedi ki:
Seni noksan sıfatlardan tenzih ederim, sana tevbe ettim. Ben inananların ilkiyim.” (A’raf
7/143)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

“Ve le kad kerramna beni ademe... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık....” (İsrâ 17/70)

Malak : Manda yavrusu. Buzağı.

Delâlet : Delil olmak. Yol göstermek. Kılavuzluk. Doğru yolu bulmakta insanlara yardım etmek. * İşaret.

Dalalet : İman ve İslâmiyetten ayrılmak. Azmak. HAKK ve hakikatten, İslâmiyet yolundan sapmak. ALLAH'a isyankâr olmak. * Şaşkınlık.

Hidayet : Doğruluk. İslâmlık. Hakkı hak, bâtılı da bâtıl olarak görüp doğru yola girmek. Dalâletten ve bâtıl yoldan uzaklaşmak.

DİMAĞ = BEYİN İLAHÎ BİLGİSAYAR II

Kâinata görünen şeyler akla göredir.

Her an değişmektedir.

“Yevmin huve fîy şe'nin”

Her an değişme vardır.

Fakat bizim anladığımız değişme yoktur.

Biz fâni olduğumuzdan biz değişiyoruz.

Azot, Karbon, Oksijen, Hidrojen, Kükürt, Fosfor ve diğerleri, hepsi bir takım fizikî ve kimyevî hassalara maliktirler ki bu hassalar ebediyyen kendilerine mahsustur.

Düşünülürse yalnız başına madde dahi mevcut değildir.

Kuvvet de...

Bu lâflar iki muhtelif düşünüşdür ki eşyayı yakından tetkike yarar.

Madde: Kuvvet denilen beygirin zaman zaman kendisi ile takıldığı bir araba değildir.

Meselâ:

Bir demir zerresi Dünya'yı dolaşan bir kasırganın arasında ne ise, gürültülerle rayların üzerinde koşan bir trenin tekerleğinde de o, bir insanın nabzından geçen kırmızı kan yuvarları içinde de yine o dur. Hassaları aynıdır.

Ebedidir ve sabittir.

Madde ve kuvvet gibi iki kelimenin insan lisanında mevcudiyeti bunların tabiatında da ayrı ayrı birer mevcudiyet sahibi oldukları zannını hasıl etmiştir.

Madde ve kuvvet fikirleri yekdiglerinden ayrılmazlar.

Ayrıca bir madde tasavvuru, aynca bir kuvvet tasavvuru kadar mânâsızdır.

Biz maddeyi kuvvetiyle hissederiz.

Kendisiyle değil.

Kuvvet maddenin harekâtı tarafı, madde kuvvetin sükutî tarafıdır.

Kimya ilmi söyler:

Bir toz parçası ne kadar küçük olursa olsun bu Dünya'da kaybolmaz.

Dünya'ya bir toz parçası da ilâve edilmez.

Vücudumuzda mütemadiyen her atom diğer atoma mevkiini terk ederek çekilir, ayrılan atomlar yok olmazlar.

Şekli değişir o kadar.

Vücut, ferdi olan şekli i'tibariyle şüphesiz fânidir.

Fakat yine o şekli husule getiren unsur yani element cihetiyle katiyen bâki ve lâ yemuttur. Ferdi ve maddî olan şeklin inhilâli ile yani erimesiyle ruh uçar gider.

Ruh;

Gâyet muğlak olan imtizacları vasıtasıyla tefekkür ve vicdan gibi büyük mikyasta faaliyetler gösteren atomların esasen ve ezeli olarak muttasıf oldukları kuvvetlerdir.

Tabiî olarak bu kuvvetler imtizacının ayrılmasıyla ayrılırlar, dağılırlar, inkisam ederler.

Yokluktan hiçbir şey var olmaz.

Var olan hiçbir şey yokluğa dönemez.

Madde mütemadiyen dönen bir çarktır.

Hiç eksilmeden, arz, semâları ve bütün kâinatı bu ahengi husule getirir. Kim? Madde...

Kuvvet daima aynıdır.

Kemiyete tahavvül etmez.

Vakıa biz kuvvet hadiselerini kendi lehimize, arzumıza göre tahvil edebiliriz.

Fakat tahvil ettiğimiz şey keyfiyettir.

Kuvvetin miktarı hiç bir zaman azalıp çoğalmaz.

Bir baruta bir şerare degerse aralarında o anda müthiş kimyevî bir irtibat kurulur.

Hararet, ziyâ ve müthiş mihaniki bir kuvvet ortaya çıkar.

Bir volta pili içinde oksijen çinko ile irtibat ettiği anda elektrik kuvvetine inkılab eder.

Hararet olur.

Ziyâ olur.

Ve tekrar pile döner.

Cisimlerin cüzi fertleri “Atomları” yekdiğerine yaklaşıırken haiz oldukları harareti terk ederler çünkü hararet öyle bir kuvvettir ki birbirinden ayrılır.

Cüzi fertlerdeki yani atomlardaki bunlar güneşe ait kuvvetlerdir.

Bir maden kömürünün yanması demek vaktiyle kaybolduğu zannedilen, fakat kaybolmayarak bu maddelerde teraküm eden güneş kuvvetinin yeniden tezahürü demektir.

Bir tabancada barut yandı mı; kuvvetin bir kısmı patlamayı husule getirmek için havaya, diğer kısmı hararete tahavvül ederek tabancanın demirini ısıtır.

Dünyada hiçbir şey kaybolmaz tebeddül eder.

Tebeddül eden de şekildir.

Her zerrede değişme vardır fakat mahvolma yoktur.

Gözümüze görenmeyen madde âlemi var.

Bir çok büyük mikroskoplarla bunları görüyoruz.

Bir damla bu çeşme yalağından su al!

Seyret!

Kocaman bir canlı uzvî âlem görülür.

Bir çok mahlûklar yaşıyor.

Haraket ediyor.

Yiyor.

Hazmediyor.

Mânâsıyla bir canlı mahlûk...

Bir noktanın yirmide biri kadar küçük ROTİFER=Nakiyeler: Mükemmel dişlere, mideye, bağırsaklara, rahme, yumurtalığa, gözlere, kana, mesane ve sinir sistemine malik olduğu görülüyor.

Bazı cisimlerin mevcudiyetini, atomları göremiyoruz.

Ancak dilimize vurduğumuzda o zaman atomların mevcudiyetini tat olark alıyoruz.

“Deniz tuzu gibi” gâyet küçük olan parçaları görmek mümkün değil...

Bir tuz tanesini ancak lezzetini anlayabileceğimiz bir cesamette olduğu hâlde gözle asla görülmesi mümkün olmayan milyonlarca atomlardam teşekkül etmiştir.

İnsan dimağında milyonlarca hücre vardır.

Bu hücreler birbirlerine diğer uzuvlarda olduğu gibi bitişik değildir.

Aralarında açıklık vardır.

Her birinin vazifesi ayrıdır.

Sağ ve sol dimağ. Dîmağçe.

Dimağın üzerinde girinti ve çıkıntılar, üzerinde örümcek ağı. Dimağın içinde dört adet boşluk vardır.

Oniki çift büyük sinir çıkar.

Hepsinin vazifesi ayrı ayrıdır.

Sağ ve sol dimağ birbirinden farklıdır.

Girinti ve çıkıntılarda farklar vardır.

Yani tam simetrik değildir.

Anatomik küçük şekil, biçim farkı olduğu gibi vazife bakımından da farklıdır.

Kadın ve erkekte defarklıdır.

Kabaca dimağın târifi budur.

Uyanık veya uyurken dimağ üzerine bir pusula korsanız manyetik sahanın değiştiğini görürsünüz.

Uyurken ve uyanırken kulak arkalarına konacak iki kutuptan birbirinden farklı grafi alınır.

Bu dimağın çıkardığı elektromanyetik titreşimlerdir.

Baş kurşun dökerler.

Bu çok mühim bir hadisedir.

Hurafe değildir.

Kurşun erimiş hâlden birden donar hâle geçtiği zaman, bir metre çapında bir küre içinde elektromanyetik kuvvetleri ref' eder.

Dimağda negroli hücrelerine tesir ederek hücrelerde husule gelmiş anastomos açılır.

Streslerde, damarlar daralır, genişler bu, damarların sertleşmesini mucip olur.

Ve bu sırada vücutta katakolemin denilen bir madde ürer.

İleride bahsedeceğimiz...

Sağ dimağ hareket merkezi

Sol dimağ düşünce merkezidir.

Sağ, sol tarafı.

Sol, sağ tarafı idare eder.

Sağ tarafına felç gelmiş bir insan konuşamaz.

Zira konuşma merkezi soldadır.

Âfet de soldadır.

Sol tarafına felç gelmiş bir insan konuşur.

Âfet sağ dimağdadır.

Bütün dimağ merkezlerinin, vücut organlarının sağ ve sol ayak altında merkezleri vardır.

Eskilerin “İlm-i Ercül” dedikleri ayak ilmi hakiki bir ilimdir.
Bütün hastalıkların teşhisinde ayak altı bir kılavuz ve haritadır.
Bu merkezlere dokunarak, kokusunu alarak ve tazyik ederek üzerlerinde nasıl olup olmadığı bakılarak bir çok hastalıkların ve reflekslerin sebepleri tayin edilir.
Sağ ve Solda başka başkadır.
Müşterek olanlar da vardır.
Hülâsa dimağ; içlerinde HÂLİK’ın güçleri, kuvvetleri gizli bir depodur.
Görme, işitme, hissetme, koku alma, tad, duygu hisleri...
Adeta İlâhî bir bilgi, ilim, akıl, idrak, hafıza deposu bilgisayar. Geçmişin, Hâlin, Geleceğin her türlü meselesini hâlledecek bir bilgisayar.
Bütün organlar iç ve dış, hepsi o merkezden idare ediliyor.
Küçükten büyüyecek dimağa bilgiler dolduruluyor.
Bunların hepsi en küçük böcekten en büyük mahlûkata kadar bir baş içinde gizli.
Bunun bozulmaması için târifnameyi Peygamber getirdi.
Târifnamede:
Gıda, temizlik, her uzvun bakımı için usuller, yasaklar kondu.
Fazilet, doğruluk, merhamet, ruhî duygulardan ayrılmamak.
Gıpta, hased, yalancılık, gıybet bunlardan kaçmak.
Bunların hepsi dimağdaki kudret ve güçlerin gizli kapaklı görünür görenmez maddede de
“MENDELİYEF” Cetveline göre 99 cins maden ve fazlası, 99 adet de esma şeklinde kudret verildi...
Vücudda sükûn yoktur.
Kâinatta da sükûn yoktur.
Bu esmaların titreşimlerine göre miktar ve adetleri vardır.
Bu ihtizazlar insan dimağındaki milyonlarca hücrelere muhtelif yollardan girer.
Kontrolde geçerek âdetâ bir bilgisayara verilen malûmat nasıl hıfz ediliyor orada kalıyorsa bir bilgi istediğimiz zaman sorumuz o evvelce hıfz olunan bilgilerden hurdasız ve doğru bir sûrette malûmat veriyorsa...
İlâhî ihtizazlarda Resûl-ü Ekrem hususi bir sûrette Resûl’un dimağlarındaki İlâhî bilgisayarda sese tahavvül ederek mübarak ağızlarından kelime olarak çıkıyor, işte vahiy şeklinde, ses hâlinde “Kur’ân” budur.
Bütün esrar da onun âyetlerinde gizlidir.
Ses ve “incontation” larında...
“Kur’ân her derde maddî ve mânevî devâdır.” Âyet.
Her kelimenin, her sesin bilgisayarda yeri vardır.
Vücudda maddî ve mânevî bir bozukluk o bilgisayarın hangi noktasında ise onun bozukluğu veya onu bozan hastalık vücut muvazenesini bozuyor.
İtiraz etme!
Ben doktorum.
Hem de sıra doktoru değil...
Vücuddaki hastalığın tesir ettiği merkezdeki o bilgisayarın yerine İlâhî ihtizazla düzeltmek gayesine ma’tuf okumalar vardır.
Bu okumalardaki ihtizazların, titreşimlerin tesiri mühimdir.
Fakat bu büyük mânevî bir ihtisasa sahip olmakla mümkündür.
Üfürükçülük değildir.
O tamamen soytarılıktır.
Ve hem de manen yasak ve İlâhî edebi zedelemektir.

Hatta küfürdür.

Her okunan esmanın adedi vardır.

Hangi âyetle husule gelecek seslerin tesiri veyahut “söylemeyeceğim” bir usul ile tamir edilir.

Ağrı dindirici ilâçlar, ipnozla tedavi.

Hissi iptal.

Hurafeye bürünmüş gibi görünen bazı usuller.

Resûlü Ekrem ben :

“İnsana kerem olarak verilen ahlâk’ı tamamlamak için gönderildim” buyurması.

Ahlâksızlık mı vardır?

Bu perde arkasında söylediğimiz İlâhî bilgisayarın bozulmaması için emirler târifnâmesini beşeriyete bildirmek bu “tamamlamak” mübarek sözüdür.

Her hastalıkta vücutta bazı maddelerin azaldığı, bazılarının çoğaldığı görülür.

Tahlilat budur.

Yanan bir kömürde Oksijenle birleşen kömürdeki karbon’dur.

Bu kimyevî reaksiyonda maddelerin parçalara ayrılmasıdır. Onlarda saklı bulunan enerji açığa çıkar bu hararettir alev şeklinde görünür.

Işığın yayılması gibi havada yayılır.

Fakat burada hararet yalnız hissedilir.

Görülmez.

Hararet bize üç yol ile görünür.

1-Nakil-Conduction

2-Tahavvül-Convection

3-Şua’-Radiation

Bu hâl hem hariçte hem vücut içinde oluşmaktadır...

Yunus “Cebrail” diyor.

Burada Cebrail bir âlet, vasıtaadır.

Dimagdaki düşünceler, sessiz sözler, kelimesiz lâflardır.

Bu düşünceleri sese çevirmek bunları âlet vasıtayla doldurmak yani ruhun kudret ve güçlerini cesed mekânında kendisinin ait olduğu Lâ Mekân’a bağlanması ses ile oluyor demektir.

CEBRAİL, Namus-u Ekber olduğu için bunların hepsi doğrudur. HAKK’dır.

Onun için Yunus “Cebrail” diyor...

Kâinatta, herseyde devamlı, süratli bir titreşim var.

Atomlar durmadan harekette.

Yıldızlar dönüyorlar.

Âyette:

“Hey şey sizin göremeyeceğiniz bir sûrette yok oluyor ve tekrar var oluyor...”

Bir ampulün saniyede 60 defa yanıp sönmesi gibi.

Bu ihtizazlar, titreşimler mânâlı ve devamlı bir “emir” dir.

Bir öğüttür.

Havadaki radyo dalgalarını alamıyoruz.

Âlet ile alıyoruz.

Görüyoruz, işitiyoruz, işte bu küçük basit benzetme gibi...

İlâhî ihtizazlar ki Cenab'ı HAKK'ın kudret ve güçleridir.

Bu güçlerin hududu yoktur.

Vücuddaki sinirlerde vücudun kendisinin devamlı olarak elektrikiyeti görülür.

Bu elektrikiyet alternatiftir.

Dimağda, kalbde, Ansefalografi EKG bunlarla elektrik mevceleri alınarak rahatsızlıklar teşhis edilmektedir.

Sinirlerin herhangi bir bölgesinde bozukluk bu elektriğin geçtiği yerde bir ağrı şeklinde hissedilir.

O mintıkaya iğne batırmak, cereyanı bir müddet için bir “Sirküvi” gibi o noktaya ceryan geçirmemiş olunur.

Akapuntur bu esasa bağlıdır.

SARA = EPİLEPSİYA ;

Dimağda Nekroli hücreleri arasındaki elektrikiyet alternatif alış verişinin herhangi bir sebeple bozulmasıdır.

Bunu düzeltmek mümkündür.

Dikkat edilirse sara nöbetleri gökte ay büyümeye başladığı zamanlarda gelir.

Sara bu hücrelere kulak yoluyla muayyen ihtizazları, titreşimleri vermek sûretiyle düzeltilir.

Garip bulmayın bu sözleri ben de doktorum.

Hem mahalle doktoru değil...

Ve çok saraların bu usulle tamamiyle iyi olduğunu müşahade ettim ve biliyorum.

Kanserli hastaların dimağ'ın tesiriyle kurtulduklarını gazetelerde okuyorsunuz o kadar.

Fakat nasıl iyi olduğunu bilmiyorsunuz.

Muayyen klâsik diye saplandığınız fikirlerin esiri oldukça, maddeye yapıştıkça bunu hiç bir zaman anlayamayacaksınız.

Fakat o hastalar yine iyi olacaktır.

Dimağdaki kudretleri takviye etmektir basan...

Üzüntü; uykuyu kaçıırır, iştahı keser.

Günlerce vücut sinir sisteminin bozukluğu altında her türlü metabolizma, hormon dengesi bozuluyor fertlerin geçim sıkıntısı, gıdasızlık, ruhî üzüntü ve bunalımları tahammül hududunu aşıyor.

İntiharlar, yavrularını, karısını, kendisini öldürenler her gün gazetelerde yer alıyor.

Iran şahı Rıza Pehlevi üzüntüden kanser oluyor ölüyor.

Fazla üzüntü, fazla sevinç, ani veya tedrici, organizmada dimağ'a hormonlara tesir ederek eski hâlini almak hududunu asıyor ve organizmada bazı hücreleri bozuyor.

Hırs, herhangi bir şeye fazla düşkünlük, hased, gıpta bir çok bunalımlar, kumar, içki, hırsızlık, haram peşinde koşmak gibi üzüntüler, yoksulluk fazla zenginlik, saymakla bitmez.

Üzüntü stresler...

İnsan dimağ'ında “Adetâ insanın maddî olarak bir yerinin yara alması veya ezilmesi gibi”

Dimağ hücrelerinde bir ezilme husule getiriyor. Bu ezilme maddî ve ruhî olabilir.

Bu sûretle bunalımlar ortaya çıkıyor.

Kanser:

Hücrelerin “Bir çoğu bilmediğimiz sebeplerden veya bilip de ehemmiyet hududumuza almadığımız hâllerden” anarşisidir.

Yani hücrelerin düzene uymamalarıdır.

Kanserli bir hücre kanun dışı bir kişi gibidir.

Biyolojik açıdan normaldir.

Ancak sosyal acıdan düzeni bozduğu için çevresindeki hücreleri de kendisine benzeterek hastalığı ortaya çıkarır.

Şua' tadavisi, radyum, kobalt hepsi bu bozulan hücre alış verişindeki bozukluğa ma'tuf dur. Hücreler zamanla yaşlanarak normalde ölüyor.

Ancak hücrenin sosyal davranışları bozulduğu zaman kanserleşiyor.

Tabî bir tek hücrenin yaşlanması veya kanserleşmesiyle insan ne ölüyor ne de kanser oluyor.

Kanserleşen veya yaşlanan hücre sayısı çoğalınca neticelere geliniyor, içimizde kanser kendisine uygun maddî ve ruhî ortamı bulduğu zaman oluşmaktadır.

Başta üzüntü, yukarıda anlattığımız sebepler gelir.

Dimağdaki kudretleri takviye ederek bir çok kanserlilerin kanseri yendiği söylenmektedir.

Bilinen nedir?

O'nu maalesef söyleyen yok ne ile neyi yendi?..

Çözüm noktası burası fakat her akla sokmak zordur.

Kendi kendine sual sormadan okumağa devam et.

Şunu unutma sual soracağın zaman :

Bazı atların üzerine eğer vurulmaz.

Şunu da öğren:

At'ın erkeğine aygır.

Dişisine kısarak.

Yavrusuna tay derler.

At'a ne zaman "At" denir?

O'nu öğren...

Kanserlerde metastas "Sıçrama" kan ve lenf yoluyla olmaktadır. Bu şu demektir:

Kanser hücreleri veya mikrop veyahut virüs ise tahrip ettiği yerde kendisinin barınamayacağı bir durum husule gelmiştir.

Oradan muhaceret etmekte ve kaçmaktadır.

"Kan ve lenf yolunu seçtiğine nazaran kanser hücreleri kan ile ancak faaliyette mevcudiyetini temin etmektedir diye düşünebiliriz."

Yapılan son tecrübelerle göre kanser hücreleri 24 saat kan alamadımı ölüyorlar ve kanser o nahiyede adetâ kayboluyor.

Buna göre kanserleri kan beslenmesinden mahrum etmek lâzımdır.

Kan kanseri = Lösemi bu bakımdan şayanı dikkattir.

Sol bacak tibya üzerinde büyük bir ayva kadar açık kanayan "Karnıbahar" manzarasında, Emirdağ'ından 43 yaşında bir erkekti. Biyopside kanser olduğu sabit.

Bacağın kesilmesini söylemişler hasta razı olmamış, bizim hastaneye gece nöbetçi arkadaş tarafından yatırılmış biz de aynı şeyi söyledik.

Hasta kabul etmedi bacağının kesilmesini...

Hava çok soğuk olduğu için taburcu etmedik bir müddet pansuman yapılmasını ve beslenmesini temin için.

Fakat bu arada biz, tümörün sağlam cilt ve kemiğe kadar "Neocain+B1 vitamin - Adrenalin" ile bloke ettik. Her gün iki defa üçüncü günü tümörün rengi değişti.

Adetâ dökülmeye başladı. Bir haftada tamamiyle döküldü yerini tibya üstünü biraz kürete ettik.

Açık pansumânâ devam...

Bir hafta sonra yanlarda temiz burjonuman gelişmeye başladı.

Bir ay zarfında yara tamamiyle kapandı.

Ancak kalan eni 5, boyu 9 cm. olan yere “Tirschn” yaptık .

Tuttu .

Tam iki ay içinde yara basit bir skatris ile kapandı.

Biz bunu Eskişehir Devlet Hastanesinde 1959 da kendi servisimizde yapmıştık.

29.7.1982 de Saklambaç gazetesinde çıkan bir yazıyı şayanı dikkat buldum ve müşahedemizi yukarıda yazdım.

“Doktorlar kanserli tümörleri aç bırakmayı planlıyor.

Artık kanserli tümörleri, basit bir yöntemle, beslenmesi için gerekli kan dolaşımını keserek öldürmek mümkün olabilecek.

Farelerle yapılan deneylerde, kanla beslenmesi kesilen kanser hücrelerinin 24 saat içinde öldükleri ortaya çıkmıştı.

Bu verileri göz önünde tutan, Londra yakınındaki Mont Vernon Hastanesi Gray

Laboratuvarı’nda görev yapan bilim adamları, tümörlere direkt olarak müdahale etmeden, kan beslenmesini kesecek bir uygun ilaç geliştirmeye çalışıyorlar.”

Üfülemek :

Sıcak bir şeyi soğutmak için üfüleriz.

Sıcak cay içerken, içeri doğru üfleyerek ses çıkararak içeriz.

Bir borudan üflersek ses çıkar “Düdük”...

Her türlü buhar bir yerden çıkarken ses çıkarır.

Vapur, tren, düdüklüleri gibi...

Çay karıştırırken bardağa kaşık vurur ses çıkarır.

Rüzgar bir yere çarparsa ses çıkarır.

Her şey ses çıkarır.

Buharın, Rüzgârın, Çarpmanın ses husule getirmesi:

Acaba, müessirin tesir ettiği şeyden mi yoksa tesirin müessirdeki sesi ortaya çıkarması mı sebeptir?

Hemen cevap verme!

Düşün!

Burada yanılırsınız.

Bu seslerin duyulması veya sesin husulü için hava lâzımdır.

Hava ses nakleder.

Havasız yerde ses gitmez.

Duyulmaz.

Kapalı percereden dışarı ses gönderemeyiz.

Tozlara üfleriz.

Tozlar hareket eder, ses tozu uzaklaştırıyor.

O hâlde sesde itici, tesir edici bir kuvvet hassası var.

30 saniye pişmemiş yumurtanın yanında siren çalın yumurtanın beyazı hemen pişer.

Tavuk yumurtlarken ve yumurtladıktan sonra bağırması kabuk sertleşmesine tesir eder.

Âlim geçinen efendi, bu lâfi hor görme.

Hayvanat bahçesinde aslan avı yapanlara sözümüz yok...

Ses kulaktan dimağ merkezine gider duyarız.

Bunların hepsi ihtizazdır, titreşimdir.

Bir bardaktaki suyun üzerine üfülesek su harekete başlar. Denizdeki dalga rüzgârın tesiridir. Fazla rüzgâr fırtına yapar.

Ağaçlar devirir.

Evleri sürükler.

Bunların hepsi yani havanın harekete geçip çarptığı yerlerde ihtizaz yapması ses doğurur.

Bu sesler duyulmayandan, gürültü ve tarrake'ye kadar herşeye tesir eder.

Fakat herşey atomlarıyla, protonlarıyla devamlı ihtizaz ve titreşim hâlinde olduğunu da herşeyin bu zemin üzerinde mütalaasını icab ettiğini unutmamak lâzımdır.

Fazla gürültüde insan uyuyamaz.

Vücut ve kanda bir titreşim olur.

İnsanın hissedemediği bir değişme hasıl olur.

Bu zamanla hastalık yapar.

Bütün hastalıklarda bunların az çok:

“Duyulur, görünür, görünmez” tesirleri vardır.

Ani gürültüden çıldıranlar.

Ölenler. Korkanlar vardır.

Küçük gürültülerin de zamanla yaptığı küçük tahribat insanın sinir, kan sistemine tesir eder. İnsan hasta olur...

Kum çöllerinde eksibeler vardır.

Rüzgârla inlerler.

Bir insanın gözüne ağzını yanaştırıp bagırsak göz bebeği küçülür ve göz sulanır.

Yaş dökülmeğe başlar.

Bazı nebatlar, çiçekler gürültüden müessir olurlar.

Büyümeleri ya çoğalır ya azalır...

Ziraatta müzik bazen verimi çoğalttığı görülmüştür.

Tavuklar gürültüde ve ziyâda uyumazlar.

Bu sûretle yumurta yapması ve hemen büyümesi son asrın garip tavukçuluk ticaretini yapmıştır.

Fakat yumurta başkadır.

Amnios zan kalınlaşmıştır ki bu vücut için zararlıdır.

Vibrasyonlar, gürültüler, vücutta bir çok ihtizaz husule getirirler.

Bunlar uzviyete tesir eder.

Vücut metabolizmasında bozukluklar yapar.

Müzik âletleri çalanlara da bu ihtizaz tesir eder.

Nefes ve diğer sesli müzik âletleri hep böyledir.

Sarsıntıdan bir makinanın civataları gevşer ve makinada sarsıntı yapar.

İyi kapanmayan arabalarda bu sarsıntıyı şoför hemen hisseder, arka kapı iyi kapanmadı der.

Bu sesler vücutta uzvî ve ruhî muvazeneyi bozar.

Kulaklarında ses duyanlar, görünen normalin görmediği şeyleri görüyorum diyenler, ruhî bunalımlar hep bu kadro içindedir.

İki cisim yekdiğerine delk temas ettirilip kuvvet artırılırsa hareket husule gelir.

Bu delk çok sür'atli olursa hareket birşeye tahavvül eder. Yekdiğerine o cisimlerin atom elektronlarında kaynaşma hasıl olur.

İnsan vücudu, cesedî yaradılış icabı kimyasal ve fiziksel bir çok kanunlara tabidir.

Uzviyetin alıştığı şeyler vücuda adetâ mal edilir.

Rahatsızlıklar, hastalıklar cesede, uzviyete arız olur. Tedavisi uzviyetin bozulan nizamına karşıdır.

Sigara içen bir insanın uzviyeti ona alışmıştır.

Bırakması vücudun onu istememesi ile mümkündür.

Uzviyetteki bu hâl ruh ve görünmeyen insan hasletlerine galip gelirse onu bırakamaz.

Milletlerdeki âdet, anane, gelenek de ruhî bakımdan insanın görünmeyen tarafına aittir.

Bunların terki de uzvî bozukluklar seklinde ortaya çıkar.

Adalet, fazilet, doğruluk her türlü temiz işlere alışılmıştır.

Bir insan bunları terk edemez.

Uzviyeti ruhla birlikte uyum hâlinindedir.

Bunların bozulması her türlü uzvî ve ruhî hasletleri, alışkanlıkları yekdiğerine karıştırır,

Babadan gelmiş temiz ve güzel uzvî ve ruhî hasletleri, âdetleri, beslenmeyi terk etmemek lâzımdır.

Bunlar üzerinde yapılacak ani füzeli restorasyonlar bile insan tarafından yadırganır.

Bunların fenaları yavaş yavaş telkin ve anlatarak uzviyet ile ruhu barıştırmak lâzımdır.

Psikoterapi, Psikoanaliz bundan başka nedir.

Hurafeler de öyledir. Fakat hepsinin bir hududu vardır.

Ruhî hasletlerin ve uzviyetin de bunları aşmaması tazimdir, insanın fena ve iyiyi de tasdik edecek kabiliyet ve istidatta yaratılmış olduğunu unutmamalıdır.

Filân böyle söyledi.

Filânca bunu dedi.

Lafları cemiyete yerleşirse o zaman batıl, uzvî ve ruhî inanmalar, itikatlar ortaya çıkar.

Asıl hakikat perdelenir.

İslamdaki ibadet:

Uzvî ve ruhî muvazene ahengini bozmamak için emrolunmuştur. Dimağın, vücudun, uzviyetin, düzgün işlemlerini temin edecek bir nevi târifnamedir.

“Ben mekârımı ahlâk’ı tamamlamak için gönderildim”...

Haram, memnu, yasak : Helâlin mukabili...

“Haram olsun!” deriz.

Bu içine sinmesin demektir.

Yani muzır olsun, hem uzviyetine hem ruhuna...

Oruç:

Dilsiz bir vücut duasıdır. Uzviyetin kendi kendisiyle “....” sidir.

Namaz ;

İnsan vücudunu unutup ruhun hakim olduğu bir vaziyettir.

Bir istiridye kabuğunda bütün bir deryanın uğultusunu dinlemek mümkündür.

Ney kuru bir kamıştır.

Boş bir boru; üfülemede hüner var, kamış görülür el ile tutulur, çıkan ses görünmez duyulur, görenmede hüner yoktur. Görünmeyeni görmede hüner vardır.

Birini göz görür birini kulak işitir.

Ama bazen kulak da görür göz de işitir.

Bunu anlarsan yukarıda garip görünen sırrı da çözersin.

“iyi ve kötü insanlar” sözü kalmadı.

Bugün ne kötü insanlar var ne de iyi insanlar var.
Hepsi bir oldular ve karıştılar birbirleri ile.
Nasıl karıştılar düşün bulursun.
Fena, kötülerden iyilerin içine kayma mı oldu da çoğaldılar.
Yoksa iyiler mi kötülerin içine kaydı...
Fikir, inanışlar yekdiğerine karıştı ve hakikatten uzak fakat hakikat gibi görünen, gösterilen bir inanış ortaya çıktı...
“Herkes kendi devrindekilerle haşrolur” Âyeti nedir?
Ne demektir?
Bilirsin, hem de hiç bilmezsin.
Bir zaman toprak üstünde iken: Şimdi toprak altında olanların, toprak üstünde iken yaptıklarından bahsetme, onları Rahmetle an!..
O kadar...
Sözlere bakma!..

“Resûl-ü Ekrem ve Kur’ânı Kerim” yeter artar bile...
Başka şeylerle uğraşma, yeter dedik ya!...
Şimdi toprak altında ne yaptıklarından biliyorsan bana da onlardan bir ip ucu ver!
Ona göre hareket edeyim.
Veremeyeceksen, söyleyemeyeceksen beni dinle o hâlde bir şey kaybetmezsin.
Günahtan sakınmak tövbede uğraşmaktan kolaydır.
Bu çok büyük bir laf dır.
Kimin sözü olduğunu bilen bilir.

Aşağıdaki âyetlerin mânâlarını, inceliklerini öğren ondan sonra konuşalım:

- 1-Elhamdülillâhi Rabbi’l- Âlemin Er Rahmâni’r-Rahîm.
- 2-Errasihune fil ilim. İlimde rasîh olanlar “Rasih” kimdir?
- 3-Fezkirûni ez Kirkûm. Beni anınız ben de sizi anarım.
- 4-Ennallahe Rabbe Rabbeküm.
- Ben ALLAH RABB’ım. Sizin de RABBinizim.
- 5-Velekad kerremnâ benî Âdeme. Âdem’e kerem olarak hüner ve keramet “Verildi”.
- “Verdik” denmiyor.
- “Verildi” yani gizli gibi.
- Sanki: “Sen ara bul onu!” demektir.
- 6-Velezikrullahı Ekber. En büyük zikir ALLAH’ın zikridir.
- “Beni anınız” tavsiye ediyor.
- O zaman “Ben de sizi anarım” serbest bırakmış.
- “Sana verileni bulursan ben de sizi zikrederim” demek:
- “Benim zikrime girersin. İşte o zikir en büyük zikirdir ki ALLAH’ın zikridir.”

Kur’ân ı kerîmde :
Bazen Cenab’ı ALLAH doğrudan doğruya konuşur.
Bazen Resûl’un ağzıyla konuşur.
Bazen ortak gibi başkasının ağzından konuşur.
Bazen yokmuş gibi başka biri konuşuyor zannedersin.
“Yarattık”.
“Yarattı”.

“Yaratacak”.

“Yaratıldı”.

Lâfz-ı celileleri de bunu apaçık ifade etmektedir.

Daha fazla söyleyemeyiz.

Aklın eremediğini akla sokmağa çalışmak da akla hakaret olur.

ALLAH’ın yarattığı şeylerde ALLAH’ın kudretini görmeye çalış!

ALLAH’ı ısbata kalkmak şüphe etmenin ta kendisidir.

ALLAH’ı yarattığı şeylerle varlığını ispata kalkma!

Kime ispat etmeğe uğraşıyorsun”.

Sen bile bildin mi?

Evet mi?

Evet! o hâlde sus!..

Hayırsa. Çekil!

Kitabımızı okuma!

ALLAH’ın dışında değilsin ki O’nu göresin, ispata kalkasın.

Siz kendi kendinizi dışarı attınız, aklınızla...

Sonra o akıl ile ne arıyorsun?

“Hiçlik – Yokluk” diye bir şey yoktur.

Her şey vardır.

Aklın durduğu ve boşlukta kaldığı hudud, ötelerin ötesidir.

Fakat akıl yine çırpınıyor.

Nedir bu ötelerin ötesi?..

Başı da yok, sonu da yok...

Ne yapacaksın ötelerin ötesini?

Merak değil mi öğrendin ne olacak şimdiden söyleyim. Tımarhâne...

Bunlara akıl “Ermez” değil.

“Yetmez”...

Aklı yeten var mı?

Olmaz olur mu.

Bak onlardan birinin söylediklerini söyleyeyim dinle!

Sonra o mübarek zâtın ruhuna abdest al bir fatiha oku!

“ALLAH’ı idrakten âciz olduğunu beşer hissettiği dakikada O’nu idrak etmiştir!”

“ALLAH’ı bulamıyacağını anladığı dakikada insan ALLAH’ı bulmuştur”...

O zaman ötelerin ötesi nedir?

Burnunun ucu kadar yakın olduğunu anlarsın...

“Hayır ve Evet” in dışında cevaplar vardır.

Hataların güzel tarafları vardır.

Ümitsiz olmamalıdır.

Bir zaman bir balık hayatımı kurtardı.

Nasıl mı?

Söylemem.

Sen ara bul!..

Anlamadı iseniz sözümü geri aldım...

Aklını incitmeden imanın güzelliklerini sana okşayarak üfüleyen birini ara!

Ondan öğren ALLAH sevgisi nedir?

Bu sevginin başlangıcı yok ki kavrayasın.

Sonu yok ki anlatasın.

ALLAH'ı seveni ateşe atsalar ALLAH'a karşı duyduğu sevgi o ateşi gülistana çevirir.

Nasıl olur?

Buz gibi, bal gibi olur.

Sevgin HAKK'ın sevgisiyle karıştı da ondan...

Edebiyat yapmıyorum.

Fizikman söylüyorum.

Gönül gözü perdeli olanlar bunu anlayamazlar.

Çünkü HAKK'ı unutup:

“Ben varım!” derler.

Bilmeden bu lâflara da akıl ermez değil.

Yetmez...

Hassa : (C.: Havass) İnsanın kendisine tahsis ettiği şey. Bir şeyde bulunup başkasında bulunmayan şey. Bir şeye mahsus kuvvet. Te'sir. Menfaat. * Adet ve alâmet. Ekâbir, kavmin ileri geleni.

ihlizaz mevceleri : Titreşim dalgaları.

Lâyemut : Ölmez. Mahvolmaz. Hayatı sona ermez.

وَاتِ الْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاءِ

“Yes'eluhu men fıssemavati vel'ardi kulle yevmin huve fiy şe'nin. : Göklerde ve yerde bulunanlar, O'ndan isterler. O, her an yeni bir iştedir(yaratma hâindedir.)” (Rahmân 55/29)

رَوْحَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا

“Ve min kulli şey'in halakna zevceyni leallekum tezekkerun : Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alasınız.” (Zâriyât 51/49)

يُدُّ الظَّالِمِينَ إِلَّا خَسَارًا أَوْ نُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِ

“Ve nünezzilü minel kur'ani ma hüve şifaüv ve rahmetül lil mü'minine ve la yezidüz zalimine illa hasara : Biz, Kur'an'dan öyle bir şey indiriyoruz ki o, müminler için şifa ve rahmettir; zalimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.” (İsr3a 17/82)

إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

“İnnema emruhu iza erade şey'en ey yekule lehu kün fe yekun : Bir şey yaratmak istediği zaman Onun yaptığı «Ol!» demekten ibarettir. Hemen oluverir.” (Yâsîn 36/82)

Tedrici : Azar azar, derece derece ilerlemek. Birisini bir şeye yavaş yavaş vardirmek. * Sıkıştırmak suretiyle çok güçsüz hâle koymak. * Edb: İfadenin derece derece yükselmesi veya alçalması. (Bak: Tensik)

İmtizac : Muvafık ve mutabık olmak. Mezcolmak, uyuşmak. İyi geçinmek. Karışmak.

Kemiyet : Kemmiyet. (Kemiyet) Miktar, sayı, nice oluş. Az veya çok oluş.

İnkisam : Kısımlara ayrılma.

Teraküm : Birikme, yığılma. * Birbiri üzerine sıkışma.

Tebeddül : Başkalaşmak. Değişmek. * Yeni hey'ete, başka kıyâfete girmek. (Bak: Hudus).

Cesamet : İrilik. Büyük olma, cesim olma

Eksibe : (Kesib. C.) Büyük çöllerde ve sahralarda, rüzgârın biriktirdikleri kum yığınları.

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

“El hamdü lillahi rabbil alemin Er rahmanir rahiym. : Hamd (övme ve övülme), âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. O, rahmândır ve rahîmdir.” (Fatiha 1/2-3)

كُرِّ إِلَّا أُولُوا الْأَلْبَابِ رَبَّنَا وَمَا يَدْرِي مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ رَبَّنَا وَمَا يَدْرِي مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِندِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ
“...ve ma ya’lemü te’vilehu illellah, ver rasihune fil ilmî yekulune amenna bihi küllüm min indi Rabbina, ve ma yezzekkeru illa ülül elbab : Halbuki Onun te’vilini ancak ALLAH bilir. İlimde yüksek pâyeye erişenler ise: Ona inandık; hepsi Rabbimiz tarafındandır, derler. (Bu inceliği) ancak akliselim sahipleri düşünüp anlar.” (Âl-i İmrân 3/7)

فَذَكِّرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

“Fezküruni ezkürküm veşkürü li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibâdetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

“İnneni enallahü la ilahe illa ene fa'büdni ve ekimis salate li zikri : Muhakkak ki ben, yalnızca ben Allah'ım. Benden başka ilâh yoktur. Bana kulluk et; beni anmak için namaz kıl.” (Tâ Hâ 20/14)

إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ

“İnnellahe rabbi ve rabbüküm fa'büduh, haza siratüm müstekiym : Allah, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir. Öyle ise O'na kulluk edin. İşte bu doğru yoldur.” (Âl-i İmrân 3/51)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

“Ve le kad kerramna beni ademe... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık....” (İsrâ 17/70)

فَذَكِّرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

“Fezküruni ezkürküm veşkürü li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

DARVİN NAZARÎYESİ

Maymunlar âleminde bile geçmeyen bir teoridir.

Bunu dile alıp konuşmanın hiç bir yönden kıymeti yoktur.

Ahseni takvim yaratılan insana yaraşmaz.

Bu gün darvin teorisi dikiş yerlerinden patlamış, geriye perişan ve bozuk bir yığın düşünce leşi bırakmıştır.

Bundan 63 sene evvel eski yazılarla “Wells”’in resimli dünya tarihi iki büyük cilt olarak bir heyet tarafından tercüme edilmişti

Bu kitapta bu nazariye medh ediliyordu.

Bu nazariye o zaman battı.

Maymundan gelmediğini anladı herkes.

Türkiyede bu günlerde tekrar dirildi bu teori.

Bazı maymundan azma olanların arasında.

Herhâlde insanlar maymunlaşmağa başladı.

Lâflara bakma.

Geçenlerde gazetelerde vardı “Tarzan’ın çıtası elli yaşında” jübilesi yapılmış Amerika’da...

Anma günleri var ya...

Şimdi de, devir ve tekâmül safhalarını insanlar anma devrindeyiz.

İnsanlar maymunlaşmağa başladı.

Laflara bakma.

İnsan olan insanlığını bilir, maymun olan da maymunluğunu.

Önce doğruyu bilmek gerek.

Doğru bilinirse yanlış da bilinir.

Ama önce yanlış bilinirse doğruya ulaşamaz.

Beşeriyet bütün yeni icad ve keşifleri ile akıl ve zekâsını, his ve duygu ve arzularını esir etmiştir.

Bu malzeme ile aklın alamayacağı mevzu’lara his ve duygularını önüne sürerek felâkete gittiğinin farkında değildir .

Hem de farkındadır.

Akıl ve zekâ insanlar arasında bağdaşır.

Fakat his, duygu ve arzular bağdaşamaz.

Bundan ötürü dünya’nın hâli böyledir.

Daha başka da olacaktır.

Akıl ve zekâsını his ve duygularına bırakarak bu duygu ve arzularının neticesi olacağını da idrak etmiştir.

Fakat artık ondan geri dönmek imkanlarını evvelden yıktığı için dönmesine de imkân kalmamıştır.

Nitekim bir zamanlar maymunlardan tekâmül eden insanlar husule geldiğini iddia etti.

Şimdi de maymunların dejenere olmuş sekli hâlinde olduğunu ispata habersiz çabalamaktadır.

Maymunlar ise; maymunların, insanların tekâmül ederek en mükemmel mahlûk maymun olduğunu ispata çalışmaktadır.

5.3.1984 Pazartesi günü televizyon’da Amerikalıların yaptığı “Maymunlar Cenneti” diye bir filmde bu tez çok mükemmel ve enteresan bir sûrette canlandırılmakta ve ifade edilmektedir. “Bu hayallerin bir gün insanlığın mahvolacağını” işaret olduğunu filmin son dakikalarında kadın ve erkek bu hayalden uyanıp Amerikadaki Hürriyet heykelinin mahvolup yalnız başına kaldığı görülmektedir.

Hayalen rüyâ’dan ayrılıyorlar.

Tekrar akılları başına geldiği zaman sonlarının ne olacağı hakikatini, bu hayalden uyandıkları zaman anlamış oluyorlar.

Maymunların reisi de gelecek nesillere bu hakikatler kalıp onları da mahva sürüklemesin diye bilgi hazinelerinin bulunduğu mağarayı bomba ile berhava ediyor.

Filmde “Maymun toplumu hâline girmiş” “insan düşüncesi” temsil edilmektedir.

Ve bu maymun kisvesi altında insanların yek diğerine karşı yaptığı zulüm ve işkenceler

görülmektedir.

Filmde hava gemisinin denize batması ile, uzay ilmi hayalinin sonu, geleceği ve neticenin insanlık için ne olacağı, ondan sonraki hakikat gibi görünen hadiseler ve maceralar göstermektedir.

Neticede insanların akıl ve zekâ icadlarıyla, his ve duygularının esaretine girdikten sonra yapayalnız kalacağı, medeniyetin de bir ise yaramadığı hakikatini ifade ederek film bitiyor. “Medeniyet dediğin tek dişi kalmış canavar”

Burada:

“Tek dişi” erkeğin zıttı dişi mi? Yoksa ağızdaki mi?..

Hemen cevap verme!

Ben onları biliyorum.

Hem çok iyi.

İlk yaratılan insan erkek Âdem’dir.

Sonra yaratılan Havva dişidir”.

Âdem öldü.

Havva kaldı...

Nesil hayvandan türedi.

Yalan mı?

Bir zaman bir balık hayatımı kurtardı.

Nasıl mı?

Söylemem sen ara bul!

O zaman maymundan azmadığını anlarsın.

Hülâsa edersek:

İnsanların cediti maymunlardır.

Maymunların tekâmül etmiş şekli de insanlardır.

Antropolojik ve arkeolojik tetkikler ve araştırmalar neticesi bu nazariye kurulmuştur.

“Darvin” Teorisi.

Yani “Kuvvetli ilmi tahmin”.

Bu nazariye sonradan battı.

Şimdi tekrar ortaya çıktı.

Şimdi, insanlar maymunların dejenere olmuş şekli hâlinde olduklarını ispata habersiz düşünmeden çabalamaktadır.

Maymunlar ise, ceditimiz insanlardır.

Tezinde sebat ederek, insanların tekâmül ederek en mükemmel mahlûkun maymun olduğunu ispata çalışmaktadır.

Yani insanların tekâmül etmiş şekli maymunlardır.

Maymunlar insanların atası olarak kabul edildiğinde, maymunların dejenere olmuş şekli de insanlardır.

“Darvin nazariyesi” iki taraflı olarak doğru çıkıyor.

Maymun : Tekâmül : İnsan

İnsan : Tekâmül : Maymun

Maymun : Dejenere : İnsan...

Muhittin! Arabi’nin “Fususu’l- Hikem” inde Âdem’den evvel “Hin. Bin.Tin.Sin” isimleri ile yad edilen mahlûkların olduğu ifade edilmektedir.

Her meydana çıkıp zuhur eden şeyin aslı, sırrı, gücü, kudreti, o zuhur eden şeyin içinde kalandır.

27.5.1986, Cumartesi

Nazarîye : (Nazariye. C.) Görüşler. Düşünceler. Doğruluğu isbat edilmemiş ilmi görüşler.

Teori : Kuram. Nazariye. Uygulamalardan bağımsız olarak ele alınan soyut bilgi.

Belirli bir konuda düşüncelerin, görüşlerin bütünü: Sistemli bir biçimde düzenlenmiş birçok olayı açıklayan ve bir bilime temel olan kurallar, yasalar bütünü, nazariye, teori:

Temsil : Bir şeyin aynısını veya mislini yapmak. Benzetmek. Teşbih etmek. Örnek, nümune söz. (Bak: Kıyas-ı temsili)

HAYVANLAR HAKKINDA SUALLERE CEVAP

1-Evvelâ aklî

2-Sonra isbat için umumi mahsa hakikat emirlerini söyleyebilirsiniz.

ikinci cevap bizce malûmdur.

1- Hayvanlarda mahiyetine ne isim verirsek verelim; az çok bir idrak ve hafıza mevcuttur, hafızayı ve idraki disiplin altın almak maksadıyla verilen terbiyeyi hayvanlar çok güzel almaktadırlar...

Maymun, fil, köpek, yılan, balık, ayı birçok sirklerde oyun yapmakta sözden anlamaktadırlar. Aynı zamanda bunlar çok zeki hayvanlardır.

İdraki bulunan mahlûk mes'uliyet hududuna girmiş demektir.

2- Yaşarlarken mes'uliyet ve can bakımından vazifeleri nelerdir? Canları nasıl kabzedilir?

3- Sünnetullah tezahürleri olan kâinatda câri fizikî, kimyevî cevât hadisata tabi'dirler...

O hâlde kaza ve kader hududunun içindedirler...

Buna nazaran hayvanlardaki efdaliyet ve süfliyet mertebeleri nereden menşe' almıştır?

Bu mertebeleri kazanmak kendi iradeleri dahilinde midir? Dahilinde ise neden?

Haricinde ise efdaliyet ve süfliyet mefhumları ne ifade ederler?...

Deve mübarak hayvan, domuz değil?..

4- Hz.Süleyman Aleyhisselâm bütün hayvanların dilini bilirmiş. Hayvanlar da O'nun peygamber olduğunu tasdik ederlermiş... içlerinde münkiri var mı idi?.

5- Hayvanların hepsinde az çok cesaret, sevgi, sadakat, sevkât hisleri muhtelif derecede mevcuttur...

Yavrularına karşı sevgi ve şevkat duyan bir serçenin, yavrusuna hücum eden vahşi bir kediye karşı hücum ettiğini bizzat müşahade ettim..

Sahibi için kendisini tehlikeye atan hatta ölen köpek hikâyelerini herkes bilir.

Leyleklerin harbi, iffet hissinden dolayı eşini öldüren hayvanlar çoktur..

Eşi ölen bazı hayvanlar yaşayamazlar ölürler...

6- Korku hissi hepsinde bilâ istisna mevcut olduğuna göre, ölümden birşey sezerek korkuyorlar...

Korku, ölüm hissinden doğar...

Korku ubudiyet vazifelerindeki eksiklik sebebiyle mes'ulün sorumluluk hissinden doğar.

O hâlde dünyaya gelmelerindeki gaye bir yer için hazırlık demektir...

Hazırlığı olanın bir işi var demektir.

İşleri nedir?

7- Tekrar dirilmeleri mevzu' bahis değildir...

Neden?...

Peki: Deve. Koyun. Keçi. Karga. Hüdüh. Buzağı haberleri ne demektir?...

Kuzu, Buzağı, Kıdık, Malak. Bu yavrular süt emdikleri müddetçe analarını tanırlar.

Babalarını bilmezler.

Bir müddet sonra analarını unuturlar.

Analari da onları...

At, Eşek yavruları da aynırırlar.

Köpek, Kedi, aynırırlar.

Yalnız bunların hiç birinde devamlı aile hayatı yoktur.

Babalarını bilmezler...

Kurt, Tilki, Aslan, Kaplan, Ayılarda aile hayatı vardır.

Sırtlan, en kuvvetli aile hayatı bu hayvanındır.

Kargalarda, leyleklerde, kırlangıçlarda aile hayatı vardır.

Bazı diğer kuşlarda aile hayatı vardır.

Ana ve baba daima beraberdirler.

Yekdiglerinden ayrılmazlar, hatta öyleleri vardır ki birisi ölürse diğeri yaşayamaz.

Bütün hayvanlarda ana ve babaya, dişi ve erkek yek diğesine görünen bağlılıkları bunlardır.

Bütün mahlukat denizde, karada, havada olsun aynı cinsler toplu olarak yasarlar.

Bunlardan yanz kartal yüksek ve yalçın kayalıklarda yuvalarını yaparlar.

Erkek ve dişi tek olarak yaşarlar.

Aile hayatı olanlar daima ana ve baba yekdiğesine bağlıdırlar. Birbirlerini unutmazlar.

Beraber yaşarlar.

Aile hayatı olan hayvanlar başka hemcinsleri ile çiftleşmezler.

Bu çok büyük ibret verici bir şeyi haykırmaktadır. Düşünmek gerek...

Erkek eşek, dişi at ile birleştiği zaman katır doğar.

Katırın erkek ve dişisinin zürriyeti olmaz.

Sebebi düşünölmelidir, taşanlara bir ibret numunesidir.

Fakat kimse farkında değildir, insanlara bu hadise bir şey haykırmaktadır.

Aile hayatı olan hayvanların etleri yenmez.

Aile hayatı olmayanların da bir çoklarının etleri yenmez.

Bu iki “Yenir-Yenmez” zıt hatt-ı fasıl arasında bir şey gizlenmektedir.

Aile hayatı olan hayvanları öldürmek, eti yensin veya yenmesin islâm dininde yasaktır.

Bu hususlarda Resûlü Ekrem'in bazı şeylere müsaade ettiğı rivâyetleri mevcuttur.

“Avlanınız, muzırları öldürünüz!”

Bunlar emir değildir.

Bir nevi izindir, ruhsattır.

Hakiki insanın kendi kendisini imtahanıdır.

Kendileri Nebîlikten evvel veya sonra mübarek ömürleri boyunca ne avlanmışlardır.

Ne de muzır dediklerinden öldürmüşlerdir.

Bu hâl kendi şahs-ı muallaları'na ait bir sünnettir.

Bu asırda emir buyurdukları sünnetleri yapmayan, hatta bilmeyen zavallılarla doludur her toplum..

Hiç olmazsa bu sünneti yapsalar, dikkat etseler, zâlim olmazlar...

Küçük bu hayvanın bir lokma eti için veya postu için veya muzır diyerek onları öldürmek zulmün ta kendisidir.

Böyle kimseler zâlimdirler.

Sonları hüsrandır.

Dünyada iken bir gün ani olarak cezalarını görürler.

“ALLAH zâlimleri sevmez”

İnsana, hayvana, nebata her şeye karşı zulmü...”

Kızarak birinin meyve veya diğer ağaçlarını kesmek, tarlasını ateşe vermek, hayvanları öldürmek, hep zâlimlerin işidir.

İslâm dininde bunlar kâfir olurlar.

Bunların tövbesi yoktur.

Bedellerini verseler bile onlara can veremezler.

Ancak kendilerini avuturlar.

Zarar gören taraf helâl bile etse.

Kimin mahlûkunu kime helâl ediyorsun düşünmek gerek.

Herhangi bir işte bir kimseye “Helâl olsun!” demek bile tehlikelidir.

Evde fare dolu, hamam böcekleri var, sinek dolu, pireler var.

Onları zehirlemek doğru değildir.

Sebeplerini ara.

O sebepler ortadan kalktı mı onlar çekilirler.

İtiraz etme bu lâflara, bildiğini yap.

Biz seni men’ için uğraşmıyoruz.

Bunların sebeplerini bir aklın alsa da anlasan, ya çıldırır doğru tımarhâneye gi dersin, yahut günlerce tövbe eder HAKKlun emirlerine sarılır, Resûlü Ekrem’in tebliğlerini harfiyen yapmaya koyulursun.

Huzurun kaçır...

İşte bu huzur kaçması yok mu?

O zaman hakiki huzur ve rahata kavuşmaya başlamış olursun.

Cebrail Aleyhisselâm bir gün çok hüznü Resûlü Ekrem’in huzuruna gelmiş, Resûl-ü Ekrem sormuş:

“Ne bu hâl Ya Cebrail”

“Ya Resûlaüah gelirken Cehennemden bir yer gördüm dehşeti beni sarstı. ihtikâr yapanlar, şarap içenler, iftira edenler, her türlü zulüm yapanların yeri imiş burası. O azabı gördüm!” buyurmuşlardır.

Kimseye su-i zan etme.

Ya doğru, hilesiz bağlan, veya tep git!

Senin için daha hayırlı olur.

Su-i zan eden insan iyi düşünemeyen münafık ruhlu perişan kimselerdir.

Uzak dur, hem de çok uzak!

Dinle, Hacı Bektaş-ı Velî Hazretlerine bir gün bir garip gelmiş:

“Ya Sultanım, bana öğüt ver de yapayım!”

“Hiç yapmadığını yap!” demiş Hacı Bektaşî Velî.

Garip adam:

“Yapmadığım kalmadı. Yok!” demiş.

“O hâlde bütün yaptıklarına tövbe et! Sonra gel kulağına bir şey söyleyeceğim!” demiş

Garip adam gitmiş, bir sene tövbe etmiş başkalaşmış, gelmiş tekrar Sultanın huzuruna:

“Efendim dediklerini yaptım. “Kulağıma” Bir şey söyleyecektin, buyurun!”

Sultan :

“Yanaştır kulağını” demiş,

Kulağına:

“Tövbe ettiklerine tekrar başla tekrar gel!” demiş...

Garip gitmiş, bir sene sonra tekrar gelmiş:

“Yaptım efendim!” demiş...

O zaman koca sultan:

“Hayvanlar, insanları kabul etmezler, insanlar ne kadar zorlasalar onların kadrosuna giremezler.

İnsanlar bocalamalarında tahkir makamında hayvanların isimlerini kullanırlar.

Hâlbuki hayvanlar en temiz mahluklardır.

Onlara sual yoktur.

Ne kadar gariptir;

Sual ve azap olmadığı hâlde insanlığın emrine verilmişlerdir.

Bu sözlerimden bir şey anlamadın mı hiç...Eşek!” demiş.

“Sen dediklerimi yapmakla insan olduğunu isbat ettin!..”

HAKK’ın emri böyle, muradı böyle.

Bir insana eşek dendiği zaman o adam kızar niçin bilir misin?

Eşek olmadığı ve olamayacağı için.

Geylani bir gün Şeytan’ı görmüş:

“Seni şu kılıcımla keserim, amma yapmam çünkü sen de emirle bu işi yapıyorsun buyurmuş.”

“Öküzün rengini dışından; insanın rengini içinden ara!”.

ALLAH boyası bu...

Şekli yok kendisi var bir Cihandan bahsediyoruz.

HAKK’ın arıya öğrettiğini aslan bilemez.

İpek böceğine öğrettiğini de fil anlamaz.

Kötü içi, deri örter.

İyi içi, gayb âlemi örter.

Bu sırrı insan kendiliğinden bilemez.

Âlim olsa da.

Ona Öğretilir...

İnsan bir Mekân’dır.

Aslı Lâ Mekân’dır.

Deniz köpüklenir köpüğü ileri sürer, sonra da köpüğü çeker, açılır kendini gösterir...

Sır, henüz tahammül hududuna girmeyen şeydir.

Yara olmadandeşilmez.

O tahammül onu anlayabilmek temizliğine kavuşmak demektir.

Su ile yağ karışırsa kandil ışık vermez.

“Karihandan bağı ra handan kûnet
Sohbeti merdanet ezmerdan kûnet,”

İhtiyat diye bir lâkırdı vardın îki tedbir arasında tereddüte düşmemek...

Biri: “Yolda su var!”

Biri: “Yolda su yok!” dese,

Burada ihtiyat lazımdır.

Korkudan, tereddütten kultulmaktır.

Su varsa götürdüğünü dökersin.

Gayp âlemi vardır deseler:

“Efendim nasıl var?” deme!.

Irmak içinde kuru kerpiç arayanlardan olmadığım için ne ispata varırım, ne de sana cevap veririm.

Bir parça kan pıhtısı çocuğa benzer mi?

Şeker kamışı şekere hiç benzemez.

Bunlara şaşmıyorsun anlamadığım hâlde...

Sopanın ejderha olduğuna şaşıyorsun.

Sen budala bile değilsin.

Öküz koskoca şehre girer baştan başa dolaşır şehri görmez. Sokaktaki karpuz kabuklarını görür.

Ormanlara, odun çıkar diye kereste zihniyet ve düşüncesi ile bakma!..

Cevvî : Gök boşluğuna âit. Cevve dâir.

İffet : Namus. Temizlik. Perhizkârlık. Nefsi behimî temayüllerden men etmek. Helâla razı olup haramdan kaçınmak.

Kıdık : Köpek yavrusu. Kıdı.

Zürriyet : Soy, nesil, döl, kuşak.

Hatt-ı fasıl : Ayırıcı çizgi, fasledici çizgi.

Muzır : (Muzır) Zıyan veren, zararlı, zarara sokan.

Ruhsat : (C.: Ruhas-Ruhsat) İzin, müsaade. * Genişlik. * Kolaylık. * Fık: Kulların özürlerine mebni, kendilerine bir suhulet ve müsaade olmak üzere, ikinci derecede meşru' kılınan şeydir. Sefer halinde Ramazan-ı Şerif orucunun tutulmaması gibi. Vuku' bulan ikraha mebni, birisinin malını itlaf etmek de bu kabildendir ki, bu halde bu itlaf hakkında bir ruhsat-ı şer'iyeye bulunmuş olur. Bir hâdisede, azîmet ile ruhsat içtima' edince, azîmet tarikını iltizam etmek, bir takva nişanesi sayılır. (Bak: Azîmet)

Azîmet : Takvâ ile amel etmek. Allah'ın emirlerini en mükemmel ve eksiksiz yapmağa çalışmak. * Kesin karar vermek. * Yola çıkmak, gitmek.

Şahs-ı muallaları : Yüce şahısları.

وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

“Ve emmellezine amenu ve amilus salihati fe yüveffihim ücurahüm, vallahü la yühibbüz

zalimin : İman edip iyi davranışlarda bulunanlara gelince, Allah onların mükâfatlarını eksiksiz verecektir. Allah zalimleri sevmez.” (Âl-i İmrân 3/57)

Tımarhâne : f. Akıl hastahanesi, timarhâne.

Ubudiyyet : Bendelik, kulluk, kölelik. Kul olduğunu bilip ALLAH'a itaat etmek. ALLAH'a teslim olup, Kur'an ve Peygamber (A.S.M.) vasıtası ile verilen emirleri aynen icra ve tatbika çalışmak.

İhtikâr : Bir şeyi kıymetlensin diye saklamak. * Ist: İnsanların veya ehlî hayvanların yiyeceklerine âit şeylerin satış kıymetleri yükselsin diye kırk gün kadar saklamak. Böyle yapan kimseye muhtekir denir. * Vurgunculuk, bozgunculuk. (Bak: Muhtekir)

Su-i zan : iyi olmayan, fena, kötü zann.

İhtiyat : Sakınmak. İşleri iyi düşünmek. Tedbirlilik. İşlerde basiret üzere bulunmak. Yedek.

KEDİ

HIR=Kedi

HIRE=Dişi kedi

HÜREYRE = Küçük kedi

Kur'ânı Kerim'de:

At. Aslan. Deve. Karga. Kırlangıç. Yılan. Karınca. Yunus balığı. Köpek. Fil gibi bir çok hayvanların isimleri geçmektedir.

Bazıları methedilir.

Bazıları misal olarak gösterilir.

Bazıları da vakıa icabı isim hâlinde geçer.

“Kedi” Kur'ânı Kerim'de geçmez.

Fakat Kur'ân'da geçenler hakkında bazı hadisler söylenmiş, fakat bunlar misal ve târif olarak...

“Kedi” hakkında hadis meşhurdur.

Bir vakıa üzerine bu hadîs söylenmiştir.

Sahabe'den bir zât daima Resûl-ü Ekrem'in yanında bulunur, söze karışmaz daima dinlermiş, munis, orta boylu, siyah saçlı, siyah gözlü, zayıf bünyeli fakir bir zâtı.

Eshab-ı sofa ile yemek yer çok konuşmaz.

Gözleri yaşlıdır.

İyiliği sever.

Resûl-ü Ekrem de kendisine hoş nazarla bakar, kendisini severmiş. Ara sıra kendisi ile görüşürmüş ve bazı görüşmelerde tebessüm ederlermiş...

Küçük bir kulübe gibi evde oturmuş.

Sokakta kalmış kedileri götürür onları yedirir severmiş.

Resûl-ü Ekrem'in bundan haberi yokmuş.

Sahabeler birgün Resûl-ü Ekrem'e söylemişler.

“Pis kedileri toplayıp kulübesinde bakıyor!” demişler.

Resûl-ü Ekrem birşey söylememiş..

Bir gün sokakta görmüş, bu zât bir kedi yavrusu bulmuş.
Resûl-ü Ekrem'e sahabelerin söylediğini, kendisi de bildiği için Resûl-ü Ekrem birşey söyler diye, kediyi hemen hırkasının içine saklamış.
Resûl-ü Ekrem kendisine, hırkanın altında ne sakladın demiş. Hırkayı açmış küçük bir kedi yavrusu.
Resûl-ü Ekrem yavruyu sevmiş, okşamış, ve o zâta:
"Ebu Hureyre: Sen kedi babasıydın" demiş.
İsmi artık böyle kalmış.
Biz de Resûl-ü Ekrem'in koyduğu isme hürmet için o zâtın ismini söylemiyoruz..
Bir gün bir sohbetde Resûlullah efendimiz:
"Hubbül hırratı minel iman" Buyurmuş.
"Kediyi sevmek imandandır."
"Niçin?" diye sormuşlar.
"Ebu Hureyre bilir" demiş başka bir şey söylememişlerdir.
Ve Eba Hureyre'ye bir çok daha ledunni sırlar söylemiş.
Ona söylediği sırları Eba Bekir, Ömer, Osman, Ali bile bilmezdi.
Eba Hureyre'den beş hadis rivâyet edilmiştir.
Fazla değil.
Kendisine:
"Bize de söyle Resûl'un sana söylediklerini"
"Söylersem kâfir oldu diye başımı vurursunuz!" demişlerdir.
Eba Hureyre'nin bildiğini hiç kimse bilmez.
Resûlü Ekrem'in Eba Hureyre'ye ledunni sırlardan söylemesi ne sebeptendir? Ve niçin Eba Hureyre'yi seçmiştir?
Bu da sır değildir amma ne faydası var, onun gibi olamadıktan sonra.
Merak etmek, birşeyi öğrenmek bazen insanı küfre götürür.
Tehlike ile karşılaşmamış olan insan, cesaret hakkındaki sorulara cevap veremez.
Meçhul, Sır kelimeleri insanın akıl hududunun ötesine habersiz hürmetin gizlendiği kelimelerdir.
Kedi'de büyük bir sır vardır.
Kedi: Nankör değildir.
Kedi: Hürriyetine çok düşkündür.
Kedi: Kulaklarıyla de görür. Radarı vardır.
Kedi: Çok sabırlıdır.
Kedi: Abdest edeceği zaman yeri kazar, yapar ve örter.
Niçin. Sebep...

İnsan da dahil hiç bir hayvan yoktur.
Böyle hareket eden.
Kediye sordum:
"Sana insanlar nankör diyorlar, ne dersin?"
Kedi geldi ayaklarıma başını sürdü :
"Nankör olmadığımı bilirsin..." dedi.
"Öyle bilsinler. Daha iyidir. Ne olur Sırrımı kimseye söyleme!"
Peki dedim sana bir sual daha soracağım. "Buyur" dedi.
"Sen bazen sahibinin elinin parmağına tırnağını batırırsın" dedim.
"Bende kabahat yok. Bunu bir bilseler. Tırnağımı eline batırdığım adam bile tövbe ederdi."

Sordum :

“Benim bir siyah kedim vardı. Böyle yaptığını hiç görmedin.”

“O adamını biliyordu efendim.”

“Peki! Bir sual daha” dedim.

“Siz nereden düşerseniz hep ayaklarınızın üzerine düşersiniz. Bu nedir?” dedim.

“Efendim o da bizim yaratılış sırrımız, ama ben de bilmiyorum” dedi.

“Siz sebebini bilirsiniz. Bunda büyük bir sır gizlidir diye dedelerimizden kalma bir sözdür bu” dedi

Tekrar elimi yaladı:

“Aman efendim sırrımı kimseye söyleme” dedi çekildi, sıçrayarak dama çıktı. Güneş var.

Damda uyumak çok güzel...

Kedi ayaklarının üzerine düşer.

Fizyolojik sebebini ilim bir türlü söyleyemez.

Bunu bilersen niçin düşmediğini o zaman fizik olarak da anlarsın. Söyleyemem dedim ya.

Huzurun kaçır, keşke söylemeye idim diye sızlanırsın.

Yalnız size birşey söyleyeyim:

Kediye eziyet etmeyiniz!

Kedi öldürenin sonu hüsrandır.

Evlâtlarına bile intikal eder.

Kedilere iyilik eden onları besleyen insanlara gıpta ederim.

Kedi edeb ve sabır timsalidir.

Kediye HAKK’ın bir mahlûku olarak bakarsanız, onun nankör olmadığını anlar, çok şeyler öğrenirsiniz.

Kedi abdest edeceği zaman toprağı gelip koklar.

Sağ ayağı ile toprağı eşer. Koklar.

Aksi istikamete dönerek abdest eder.

Tekrar koklar.

Sol ayağı ile toprağı örter.

Sıçrar bir iki adım sonra durur titrer arkasına bakar ve gider.

Son fenni müşahedelere göre;

“Können Katzen mitden augen hören”

Kedide radar teşkilâtı vardır.

Göz sinirlerinde işitme lifleri de mevcuttur.

Geniş bir sahadaki sesleri işittiği gibi aynı zamanda da görür.

Göz bebekleri bu işitme olayını ayarlar.

Hem kulaklarıyla da, hem gözüyle de ses alır.

Ve her ikisi ile de görür.

Kavga eden kediler, başka tarafa baktıkları hâlde yekdiğerini arkaları dönük olduğu hâlde görürler.

Ziyâ ve ses Computerleri ile yani elektronik dalgaları alır ve tesbit ederler..

Diğer hayvanların kulak sinirlerinde görme sinirleri yoktur.

Göz sinirlerinde işitme sinirleri bulunmuştur.

Bu bakımdan kedi müstesna bir hayvan olarak halk edilmiştir.

Bunda sebebi hikmet nedir?

Ashâb-ı suffa : Suffa ehli. Bunlar, Hz. Peygamberin (A.S.M.) mescidine bitişik üstü örtülü, etrafı açık bir yerde oturlardı ve orada yaşarlardı. Bu zatların yaşayışları ve hâlleri din hizmeti, hayatı bakımından büyük değer taşımaktadır. Bütün hayatları Peygamberimiz'in (A.S.M.) yanında bulunarak Kur'ânın en yüksek derslerini alır, öğrenirler ve öğretirlerdi. İslâmiyeti öğrenmek, öğretmek ve yaymak için her türlü şahsi menfaatlerini terkederek tam bir İslâm fedaisi olarak yaşarlardı. Bunlar evlenmezler ve dünya işleriyle uğraşmazlardı. Ashab-ı Suffa'nın bu hizmetleri sebebiyle ve bu çok büyük fedakârlıkları vesilesiyle İslâmiyet az zamanda çok yayılmış ve köklemiştir.

Nankör : f. Gördüğü iyiliği unutan, nimeti inkâr eden. Nimetin şükrünü eda etmeyen, gafil.

Abdest edeceği : Dışkı çıkaracağı zaman.

Hüsrân : Ümit edilenin elde edilememesinden duyulan elem. Mahrumiyet acısı. * Zarar, ziyan, kayıp.

HAKKINI HELAL ET !

İnsanlar yek diğerine :

“Hakkını helâl et!” derler.

Bu ne demektir?

Ne hakkıdır?

Burada helâl olsun veya haram olsun demek ne demektir?

Kul hakkı: “Kul hakkı ile gelmeyin!”

Hayvan hakkı: “Hayvan hakkını veriné”

Komşu hakkı: “Unutmayın!”.

Bunlar âyetdir.

Analar hakkı : Âyetlerdeki haklar müfret olarak bildirilmiştir.

Her şahsa ayn ayrıdır demektir..

Analar hakkı “Bütün analar demektir”.

“Eşiniz sizin ziynetinizdir.”

Erkeğe hitaptır.

“Eşinizi memnun ediniz.”

Kadına hitaptır.

“Cennet anaların ayağı altındadır.”

Tefrik yok.

Bütün analar ...

Kadına eziyetin sonu hüsrandır.

İffetli kadın cennetdedir...

“Evlâtlarınızı hoş tutun!”

Erkeklerle hitaptır.

Onlara beyhude yere beddua müsüllü söz söylemeyin.

Bedduanız size çevrilir.

Zira beddua etmek ALLAH indinde men' edilmiştir.

Bu da Es SABÛR ismine isyan sayılır.

Hakkın, helâl veya haram olduğu insanın değil, ALLAH'ın takdirine mahsusdur.

Küfre girmeyin!

Helâl: ALLAH'ın nigmetidir her hususda.

Haram: ALLAH'ın sevmediği ve men' ettiği her hususdur.

Birşey için birine “helâl olsun!” demek büyük meseledir.

ALLAH namına söylediğini unutma, hatırlından çıkarma!..

Haram olsun demek o bambaşkadır.

Bu hususda çok dikkatli ol!..

Bu lâfları düşünmeden bol bol söylemek doğru değildir.

ALLAH namına konuştuğunun farkında mısın?

Birçok büyük ve hürmete lâyık bilinen insanların bu yüzden hapishânelerde işkencelere hatta öldürülmelerine sebep olduğunu bilmek, anlamak herkesin kârı değildir.

Sabır en büyük İlâhî haslettir.

Uhud harbinde:

Hız Hamza'nın ciğerleri çıkarıldı.

Gözleri oyuldu.

Dili kesildi.

Paramparça edildi.

Resûl-ü Ekrem bu manzara karşısında ağladı ve “müsile” yapmak istedi.

Fakat o hengâmede yaradılış, insanlık ve Rahmet dini islâmda böyle bir şeye müsaade edilmeyecekti.

Bu yasağa dair İlâhî beyan, en tesirli olacağı bir anda gönderiliverdi.

Kur'anın gelişinde izlenen İlâhî tavır zâten bu idi.

Her emir ve yasak kendini bir hatırıya bağlayan bir hadise üzerine gelirdi.

“Adaleti icra için bir ceza ile mukabele edecek olursanız, bunu size reva görülen ceza ve azap miktarınca yapın fazlasını değil”... “Yapın, yapınız değil” müfret olarak emirdir ve Resûlün şahıslarına emirdir.

“Fakat sabreder o kadarını terk ederseniz, yemin olsun ki sabredenler için daha iyidir”.

Nahil suresi 126, âyet.

Bu, ALLAH'ın kanunu değişmez.

O kanuna tecavüz edersen kanun cezasını verir.

Zü'l- İNTİKAM budur.

ALLAH intikam alıcı değildir.

RAHMÂN ve RAHÎMdir.

Kanuna dokunulduğu için o kanun cezayı alır.

Dua Sünnetullah dışında ve insanın tasarruf hududu dahilinde olanlarda yapılır.

“Hak” meselesi de bunun içindedir.

Sünnetullahda cârî kanunlar değişmez.

Onları değiştirmeye ma'tuf dua, onların değişmez olduğundan şüphe etmektir.

Değişmez, zira içinde aksak bir şey yoktur.

“Ya Habibim bak. Hiç bir yerinde kusur bulamazsın” Âyet.

Fakat bu kanunların altında perdelenmiş, insanın tasarrufuna girebilecek şeyler de, hadiseler de çoktur.

Normalin üstünde kuraklık, sıcaklık ve birçok şeyler de bu perdelenen hadiselerin içindedir. Kuraklık, şüphe ve itimazsızlığın. HAKK'a bağlılığın rencide olduğu zamanlarda zuhur eder. Medine'de yağmur yağmamış. Resûl-ü Ekrem'e sahabeler rica etmiş, Resûl-ü Ekrem'de göğe değil de yere bakarak, ellerini semâya kaldırmaya duayı isteyenler namına hicab ederek kaldırmamış...

“Yâ İlâhi!” Burada “Yâ RABB!” dememiştir.

Bu çok mühimdir.

“Bu halk Senin El REZZÂK olduğunu, her şeyi hakkı ile takdir ettiğini unuttular, şüpheyeye düştüler.

Onların inançları ve tövbeye girmelerini, bu düşünceleri sarsılmışlara yardım et!” demişler. Yağmur yağmaya başlamış.

Bu hadiseyi dua nevi derece ve kuvvetinle tahlil etmeye çalış.

Olgun kimseler vardır. Onların himmetlerine sığın. Kibirli olma.

El MÜTEKEBBİR ALLAH'a mahsustur.

O'nu “RABB” hududu içinde düşünme.

Kayarsın, içine düşersin.

Bundan da haberin olmaz.

Bu, yalnız sana olmaz.

Diğer birçok ma'sum ve iyi boynu bükük kullara da tesir eder.

Zâlim kadrosuna yanaşmış olursun.

Bunu Cenab-ı ALLAH:

“Lâ ilâhe illa ente sübhaneke inni künti minezzâlimin” ile bildirmiştir.

Yavan insanlardan olma!..

03.07.1986

Tavır : (Tavr) Suret. Hareket, hal, vaziyet. * Bir kerre, bir defa. * İki şey arasındaki had ve fasıla. * Kader. * Miktar.

Tefrik : Birbirinden ayırmak, seçmek, ayırdetmek, ayrı kılmak. * Korkutmak.

İffet : Namus. Temizlik. Perhizkârlık. Nefsi behimî temayüllerden men' etmek. Helâla razı olup haramdan kaçınmak.

Haslet : Huy. Ahlâk. Yaradılıştan olan tabiat.

Müsile : Savaşta yapılana karşılık ölenin kulak, burun vs azalarını kesmek.

ن صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ إِنِ عَاقِبَتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِ

“Ve in akabtüm fe akibu bi misli ma ukibtüm bih ve lein sabertüm le hüve hayrul lissabirin : Eğer ceza verecekseniz, size yapılan işkencenin misliyle ceza verin. Ama sabrederseniz, elbette o, sabredenler için daha hayırlıdır.” (Nahl 16/126)

فُطُورِ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِنْ تَفَاقُوتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ

“Elleziy haleka seb'a semavatın tibakan ma tera fiy halkirrahmani min tefavutin ferci'ilbasare hel tera min futurin. : O ki, birbiri ile âhenktar yedi göğü yaratmıştır. RAHMÂN olan ALLAH'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir bozukluk görebiliyor musun?” (Mülk 67/3)

ن لَّن نَّقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاضِبًا فَظَنَّ أَن لَّا نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ

“Ve zen nuni iz zehebe müğadiben fe zanne el len nakdira aleyhi fe nada fiz zulümati el la ilahe illa ente sübhaneke inni küntü minez zalimin : Zünnûn'u da (Yunus'u da zikret). O öfkeli bir hâlde geçip gitmişti; bizim kendisini asla sıkıştırmayacağımızı zannetmişti. Nihayet karanlıklar içinde: «Senden başka hiçbir tanrı yoktur. Seni tenzih ederim. Gerçekten ben zalimlerden oldum!» diye niyaz etti. (Enbiyâ 21/87)

BEDDUA

Beddua: insan tabiat ve tıynetinin tabiî gibi görünen tezahurlarından hiddet, haksızlık, ileri derecede tazyik, kin, intikamı davet edecek hadiseler ve tahammülsüzlük neticesinde bunu yapan tarafa bir nevi ALLAH tarafından ceza verilmesini arzulamadır.

Beddua islâmda yasaktır.

Niçin...

ALLAH'ın adaletsizliğine hükmetmek gibidir, isyandır.

Kâinatdaki işlemede değişmeyen bir kanun vardır.

Herşey yaratılış icabı kendi tabiatı üzeredir.

Fizikte, kimyada, nebatda, hayvanda, insanda, herşey yaratılışında gizli fonksiyonları yapar.

Bunların bazılarının sebepleri insan aklına girecek hududdadırlar. Fakat bazı perdeler bunları örter.

Bazı sırlar da herkese sırdır.

Bazıları ise değildir.

Bunları anlayanlar vardır, ilimde “Rasih” olanlar...

Maddede gizli kanunları eşelersen içinde mânevî değişmeyen kanunların bulunduğunu görürsün.

Bir tohumda :

Renk, koku, meyva, vitaminler, mineraller gizlidir.

Bunları analizde bile tohumda göremeyiz.

Bunlar bize sırdır. Fakat nebat ortaya çıktı mı bunlar da ortaya çıkar.

O zaman akıl hududumuza girer.

Canlılar da böyledir.

Bir spermde, bir insan yumurtasında insanı göremeyiz.

Bir yumurtadaki civcivi göremeyiz.

Akla sokamayız.

İnsanın : His, heyecan, düşünce, merak gibi hâllerinin, duygulanmalarının farkına varması hadisesine “şuûr” diyoruz. Aklın tezahürü olan buna bile akıl erdiremiyoruz.

Nasıl oluyor diye...

Beddua, maddî hadiselerin, mânevî duyguların akıl hududumuza sokamadığımız sebeplerinde, aklın bir tepkisi olarak

beddua etmeye kalkma.

Beddua küfürdür.

ALLAH'a isyandır Kurduğu maddî, manevî değişmeyen adil kanuna karşı isyandır.

Terazi adaletin sembolüdür.

Tartıya hile küfürdür. Bu ALLAH'ın kurduğu kanuna karşı gelmektedir...

04.02.1986

~ 168 ~

Buz gibi olur.
Arkanı Resûl-ü Ekrem'e daya bak nasıl olur.
Bunun açıklamasını burada yapmak uzundur.

Ben sana biraz nasihat edeyim de onu dinle.
“ALLAH SETTÂRÜ'L -UYUB”dur.

Ne demektir bu?

Kimin kime karşı ayıbını örter.

“Ayıp” ne demektir?

Bunu bil!

Basit olarak ayıp, çirkin hâl hareket demektir.

“ALLAH'ı göremezsın, görmediğin için senin ayıbın örtülüdür. ALLAH'ın görünmemesi senin ayıbını örtmüştür.”

O hâlde utanmak lâzımdır.

Sen de onun gibi ayıbını onun görmemesi için ört, o hâlde ayıp yapmamak “SETTÂR” ismini fiilen, ruhen zikirdir.

15.02.1986

Huda : Doğru yol göstermek. * Doğruluk. Hidâyet. * Kur'ân-ı Kerimin bir ismi. Farsçada ALLAH Tealâ.

Taan : Ta'n. Hoş görmemek. Kötülemek. Birisinin ayıp ve kusurlarını beyan etmek. * Küfretmek. * Muhalifin iddialarını çürütmek. * Vurmak. * Duhul etmek, dâhil olmak, girmek.

Rind : f. Kalender. Aldırışsız, dünya işlerini hoş gören. * Laübalî meşreb feylesof. * Bâtını irfan ile müzeyyen olduğu halde zâhiri sâde görünen hakîm. Dış görünüşü laübalî olduğu halde, aslında kâmil olan kimse.

Müstesna : İstisna edilen. Ayrı tutulan, ayrı muameleye tabi olan. Kaide dışı bırakılmış olan.

ALLAH Settârü'l -Uyub : ALLAH günahları, ayıpları çok çok örtücüdür.

TEFRİKA

“Men ferreka feleyse minna” Hadis.

Tefrika : Fikir başkalığı. Fikir ayrılımı, ihtilâf-ı efkâr.

İnsanın menfaat ve nefesine dokunan şeyi haklı çıkarmak için bilinmez şahid arama çabasıdır. Serbest bırakılan nefisle hakikate karşı gelip “SETTÂR” olana bir nevi isyandır.

“SETTÂR”, Cenabı HAKK kullarının ayıp ve kabahatlerini gizler, örter, zira affetmek için “Settarü'l- uyub” dur.

“Huda settardır taan etme rinde aybı beyn olma”.

Zandan sakının.

“Sakınınız” değil “Sakının”.

Teker teker demektir.

Bu zann'da fena taraf vardır.

Dikkatli olun!

“Buna tevessül etmeyin!” demektir.
O hâlde altında cezayı müstelzim hususlar vardır.
Söylenenlerin en yalanı zandır.
Kusurlarınızı öğrenmeyin
Yekdigerininin mahremiyetini araştırmayın,
Hased etmeyin.
Gıybet etmeyin.
“Birbirinize arka çevirmeyin.” bunlar âyettir.
Evlât ile babanın
Karı ile kocanın
İki dostun arasını bozmak uhrevî cezayı mucipdir.
ALLAH indinde yasaktır.
“Ana ile evlâdın” arası söylenmiyor.
Dikkat et niçin?”
Bu mesele iki taraflı keskin bir kılıçtır.
Anlattıklarımız “Tefrika” yaratma gayretidir,
“Tefrika” yaratan bizden yani islâm değildir!” buyuruyor
Resûl-ü Ekrem...
Bunun şakası yoktur.
Kurtuluşu da yoktur.
Bak topluma hakiki islâm var mı dünyada?..
Boş lâkırdılara bakma!
Hakikat budur.
Savaşda insanlar ölür, bunun için şimdiye kadar başka usul bulunamamıştır.
“ALLAH settaru’l- uyubdur”.
Bu ne demektir?
Kim kime karşı aybını örter.
“Ayıp” ne demektir?
Basit olarak ayıp, çirkin hâl hareket, söz demektir.
“ALLAH’ı” göremezsin.
Görmediğin için senin aybın örtülüdür.
ALLAH’ın görünmemesi senin aybını örtmüştür.
Onun için “su-i zan” yasak edilmiştir.
O hâlde utanmak lâzımdır.
Senin de onun gibi aybını onun görmemesi için ört! O hâlde ayıp yapmamak “SETTÂR” ismini fiilen ruhen zikirdir
O hâlde “tefrika” yaratmak küfürdür.
ALLAH’a isyandır.
Resûl-ü Ekrem: “kim ki tefrika yaratır “Bizden” değildir!” buyuruyor.
“Bizden” kelimesi basit bir kelime değildir Hadisin ruhu bu kelimeye gizlidir.
Basit bir izahla anlaşılmaz.
“LÂ NÜFERRIKU BEYNE AHADİN” Hiçbirinde “fark” görmeyin’deki incelik ve mânâyı buradaki “BİZDEN” kelimesinde aramak lâzımdır.

17.X.1988, Cuma

Tefrika : Nifak. Ayrılık. Bozuşma. * Bir gazete veya dergide parça parça, bir önceki yazının devamı olarak çıkan uzun yazı. * Fırka fırka olmak.

İhtilâf-ı efkâr : Fikir ayrılığı.

Teveşül : Allah'ın dergâhına yaklaştıracak amel işlemek. * Sarılmak. * Baş vurmak. * İnanmak. * Sebeb tutmak. * Hırsızlık.

Mahremiyet : Gizlilik. Mahrem olma hali.

Uhrevî : Âhirete dair, âhiretle alâkalı. Öteki dünyaya ait.

Men ferreka feleyse minna : Kim ki tefrika yaratır “Bizden” değildir!

Müstelzim : Lüzumlu, gerektiren. Mucib ve sebep. Bais olan. Bir şeyin lüzumunu deruhde eden.

Hased : Başkasının iyi hâllerini veya zenginliğini istemeyip, kendisinin o hâllere veya zenginliğe kavuşmasını istemek. Çekememezlik. Kıskançlık. Kıskanmak

ALLAH’IN KUDRETİNDEN ŞÜPHE ETMEK KÜFÜRDÜR

“Küfür, ALLAH’ın emir ve rızasıyla değildir. Kaza ve kaderin eserlerindendir.” Hadis. Küfür burada inanmak demektir.

“Küfre razı olmak da küfürdür.” Hadis...

“Fela uksimu bimevaki’innucumi. Ve innehu lekasemun lev ta'lemune 'aziymun..”

“Yıldızların mevkiine yemin ederim. Gerçekten bilerseniz o azîm bir yemindir.”

“Fela”; mânâsı “hayır” demektir.

Fakat burada: “itiraz etme, inan!” demektir.

“Ve” kelimesi de “söylenene inanın, doğrudur” demektir.

“Bunların hepsi benim işimdir. Siz de doğrulayın” mânâsındır...

Her varlık fânidir.

Sonu vardır.

Büyük yıldızlar enerjisi tükenmesi sebebi ile maddî yapılarını, şekillerini kaybettikleri zaman evvelâ küçülürler.

Sonra “nötron yığını” hâline gelirler.

Zira enerjisini ortaya çıkaran elektronlar tükenmiştir.

“Nötron yığını” hâline gelmiş maddî yapısı korkunç bir cazibeye, çekme kudretine dönüşür.

Bu cazibeye Gravidationel Collaps, kendine çekme diyorlar. Bundan sonra yıldızın yerinde kara bir delik kalır. Bütün ışıkları, maddeleri, yıldızları, kendi içlerine çekerek yok ederler.

Bu kara delikler “Black Halis” başka meçhul mekânlara intikal yollarıdır.

Bu meçhul mekânları maddî düşünce ile bilmek anlamak mümkün değildir, ama o mekânlar malumdur...

“FELA UKSİMU BİLHUNNESİ. ELCEVARİLKUNNESİ.” Âyet

Elektronlar sağdan sola dönerler.

Buna “HUNNES”...

Soldan sağa döndükleri zaman ters hareket “KÜNNES”...

O zaman akıp giderler.

Çekirdekten nötrondan ayrılmış olurlar.

Onlara “iyon” diyoruz.

Bunların hepsinin şuûrlu, intizamlı, devamlı işlemelerine, oluşlarına, yerlerine yemin ediyor.
ALLAH...

ALLAH kime karşı doğruluğu isbat etmek için yemin ediyor.

Hâşâ böyle bir şey yoktur.

Başka bir sır vardır bu yeminde.

Düşünce ve aklı zorlama, zedeleme.

Akıl da hududludur.

Bu bunaltıdan ilmi bataklıktan kurtulmak için gel buna “ALLAH’ın kudreti” de.

Ona ne isim verirsen ver. Atom de.

Kara nokta de, ne dersen de burada aklın yine takılır.

Siz gelin ALLAH sözü ile HUNNES ve KÜNNES de rahatla.

Gönlün köşesiz köşesine sığın!

“Ven necmu veş şeceru yescudan.” Âyet.

Çemen ve ağaçlar secde ediyorlar fakat siz bunu göremezsiniz...

ALLAH’a ibadetin lüzumlu olduğunu ifade eder bu âyet.

Bu ibadete şuûrlu olarak siz de girerseniz benimle birlikte olduğunuzu idrak ederseniz.

“Eğer beni anarsanız ben de sizi anarım” buyruluyor.

Bunu idrak edip yaparsanız şuûrlu olan bu tesbihata iştirak etmiş olursunuz.

İşte bu zikir bilerek anmaktır.

Secde bir nevi devamlı tesbihata zikir olarak bilerek katılmaktır.

Atomlar çekirdeği etrafında elektronları ile aklın alamayacağı bir sür’atle dönmekte zikirdedirler.

Zikir, aslını anmak... irade, düşünce, arzu vardır zikirde.”

Teshinde irade.

Düşünce, Arzu kelimelerinin yeri mânâsı yoktur.

Bu sözleri anlamaya çalış.

Kâinatta tesbihat durduğu zaman ne madde olarak ne maddesiz hiç bir şey kalmaz.

Varlıkları yok olur.

Tesbih, durmadan ara vermeden aslının yani yaratılışını daimi sûretde hatırlamanın şuûrlu, bize göre şuûrsuz zikridir.

Zikir bu tesbihata girmektir.

Onunla beraber tesbih etmektir.

Bir nevi ALLAH’ı tasdiktir.

”YÜSEBBİHU LEHUMA FISSEMÂVÂTİ VE HÜVEL AZİZÛL HAKÎM.”

Yaratan kuvvet yarattığının kendisi ile temasını istiyor.

Bu da dua ile Cenab-ı HAKKla vasıtasız, kalb temasa giriyor.

Zikirlerin hepsinde hedef, kâinatın tesbihatına girerek bütün vücut hücrelerinde de devam eden bu tesbihatı birleştirmektir.

O hâlde zikirde hedef ALLAH’tır.

Zikredici ALLAH’tır.

Bütün zikirlerde söylenen kelimeler, lâfızlar âlettir.

Bunlara hulûs ile devamla; kalbde târifi mümkün olmayan bir hâlet hasıl olur.

İşte asıl zikir o dur.

Dikkat et “budur” demiyoruz.

Bütün canlı cansız mahlûkat, yıldızlar, galaksiler tesbih hâlinedir. Durmadan atomları ile,

bu tesbihat ALLAH'ın varlığını tasdiktir. “ŞehidALLAHu lâ ilâhe illallah”ın aslı budur. Bütün vücut hücrelerinde devam eden bu tesbihatı kalb hissettiği HAKK'ın zikri o zaman ortaya çıkar.

“ALLAH'ın” demiyoruz.

“HAKK”ın diyoruz.

MANSUR bundan dolayı “Enel HAKK” diye en hakiki çıldırış hâlinde her varlığın Hak olduğunu bağırdığı, fakat bunu kulağın duymadığı, ancak hulûs ile olacağı ve kalbde hasıl olacak İlâhî bir hâletle anlaşılacağını haykırmıştır.

“FEZKİKÛNİ EZKÛRKÛM”:

“Beni anarsanız ben de sizi anarım. Anarsanız anarım. Vücudun her tarafı kimyası ile fiziği ile işlemesi ile beni anıyor. Zâten o işleme benim kudretim”.

“Ben sizi anıyorum da siz beni niçin anmıyorsunuz” demektir.

Her şey ALLAH'dan fakat hiç bir şey O değildir.

Aylarca düşün bu son lafı anlamaya çalış.

Anlamaya, cesedi ve hamulesini hazırlamak lâzımdır.

Nasıl hazırlanır.

Gıybet. Yalan. Riyâ. Dedikodu. Haram Lokma.

ALLAH kelâmı ile beşer kelâmı arasındaki fark, yaratan ile arasındaki farktır.

Ne insan,

Ne Cin,

Ne melek,

Ne peygamber bu farkı gidermeye muktedir değildir...

Dinin temeline bomba yerleştirmekten zevk alanlar vardır. Bunlardan uzak dur.

Bulunanlara icad demek doğru değildir.

Olan bir şeyi keşfetmektir.

Aha bu kelime insanın mânevî tarafını yıkan kelimelerden biridir:

Samanyolu, halk dilinde

Süt yolu, ilim dilinde

Galaksi, Astronomi dilinde...

Hepsi yıldızlar topluluğu demektir.

Atomdan galaksilere hücreden insan vücuduna.

Görünenden görünmeyene kadar hepsinde bir işleme bir intizam...

Başlangıcı meçhul sonu bilinmez.

Çizilmiş bu yolun içinde gidiyorlar.

Dönüyorlar fakat şaşmıyorlar, intizamlarını bozmuyorlar.

Bunlardan başka bu sonsuz boşlukta enerjiler, kozmik şua'lar, radyasyonlar var.

Bunlar nereden çıkmış.

Bilen yok.

Nazariyeler. Sözler.

Haya ve düşünce gücünü zorlayan korkunç bir enerji kaynağı”. “Siyah delik” diye kabul edilen bir yerden çıktığını ileri sürüyorlar. Kimse bilmiyor bunu..

Var bilen.

Fakat dinleyen anlayan yok.

Anlamak herkesin kârı değildir...

Bu nokta Kur'ânı Kerim'de açıkça var, ileride izah edeceğiz... Güneş:
20 milyon derece hararet..
Çok uzaklarda atomik fırın.
Güneş sıvı değildir.
Katı da değildir.
Sadece gazdır diyelim.
Yani atomların serbestçe hareket hâlinde bulunduğu fokur fokur yer...
Güneşte lekeler oluyor.
Bazen kayboluyorlar.
Güneşte bütün madenler var ama, ne sıvı hâlinde ne katı hâlde kalamazlar.
Buradan bütün radyasyon kâinata dağılıyor.
Dünyada denizlere, nebatlara her şeye.
Nebatlarda fotosentez fabrikasını işleten o hayata düzen veren o.
Canlıyı meydana getiren cansız maddeler atomlardan meydana geliyor.
Her canlı hücre içinde milyonlarca cansız atom var.
Atomlar canlı hücre içinde canlılık kazanıyor, insan, et, kemik, sinirlerden, hücrelerden ibaret.
Bunlar cansız maddelerdir.
Fakat canlıda bir şuûr eseri vardır.
Şuûr ise madde değildir.
O hâlde insan hem kâinat içinde, hem de onu kendi içine sığdırmış.
Cansız, şuûrsuz atomların toplandığı organizma canlı oluyor.
Şuûr sahibi oluyor.
Akıl başka, beyin başka, ikisi arasında bir sır var.
Bilgiler beyinde saklanıyor.
Bunları zamanında kullanan akıldır.
Zekâ, irade, muhayyele, hafıza, muhakeme, ilham aklın çeşitli şeküllerdeki tezahürleridir.
Bunların beyindeki işleme şekillerine akıl diyoruz.
Maddî moleküllerin yaptığını düşünmek:
“Venüs” de hayat var mı diye düşünmek gibidir.
Cevap, koskocaman bir sıfırdır.
Düdüklü tencere içinde hayat olduğunu henüz kimse görmemiştir.

“Gökyüzü gül gibi kızardığı. Yağ gibi eridiği zaman” RAHMÂN suresi.
Kıpkızıl bir gökyüzü.
Alev alev, dalga dalga yayılan sürekli bir enerji fırtınası.
Sûrede bu anlatılıyor.
Kimse bilmiyor bunu.
Yukarıda siyah delik diye bahsettik.
Var bilen dedik.
Fakat dinleyen yok dedik.
Bu işi anlamak için aklın Cebrail'i olmak lâzımdır.
Bu ne demektir?
İnandığını en yüksek perdeden söyleyebilen herkesin lâfına göre fikirlerini, inançlarını tasni' etmek zilletine düşmeyen insanlar vardır.
Şimdi bilen ne demiş onu dinleyelim:
Doğru söyleyen.

Doğru dinleyen bulmak lâzımdır.

“FELA UKSİMU BİL HUNNES EL CIVARÎL KÜNNES.” Âyeti kerimesinde burada:

Atom nüvesi “Hünnes”,

Atomun etrafında dönen elektronlar “Künnes”.

“Hunnes” cazibe, ters hareket kuvvetini kendine çekme mânâsınadır.

“Künnes” akıp giden bir mahrek, takip edilen yol mânâsınadır.

KEVNEYN: Âlemi cismâ-i ile âlem-i ruhanî mânâsınadır.

“Hanis” kelimesinin çoğulu “hunnes” dir.

Yıldızlar hakkında kullanılır.

Tekili kullanılmaz.

7 Gezegen: Satürn – Zuhal, Jüpiter=Müşteri, Mars= Merih, Venüs=Zühre, Merkûr-Utarit, Şems, Kamer.

Bu 7 yıldız aynı zamanda seyyaredir, gezicidir.

Tesbihat, kâinatda devamlıdır.

Bize şuûrsuz gibi görünen şuûrlu intizamlı bir kanun hâlinedir. Atomların durmadan ihtizazlarından yıldızların intizamlı hareketlerine kadar...

“Bütün semâvât, arz, herşey ALLAH’ın aziz ve hakim olduğunu tesbih etmektedir durmadan” âyet.

Bu tesbihat durduğu zaman her şey yok olur.

Bu tesbihatın bir nevi ALLAH’ı tasdik ve anmak olduğu yine şu âyetde ifade edilmektedir;

“Ven necmü veş şecerü yescüdan”

Çemen ve ağaçlar secde ediyorlar.

Fakat siz bunları göremezsiniz.

Zira bu tesbihatın siz de içindesiniz.

ALLAH’a ibadetin lüzumlu olduğunu ifade ediyor.

“Bu ibadete şuûrlu olarak siz de girerseniz benimle birlikte olduğunuzu idrak edersiniz. Size akıl ve idrak verdim. Aynı zamanda da sizi arzularınızla serbest bıraktım. Şunu da bildiriyorum. “Fezkirûni ezkirkûm”.

“Eğer beni anarsanız ben de sizi anarım”.. Buyruluyor.

İşin içinde şart var demek.

Bunu idrak edip yaparsanız o zaman şuûrlu olarak bu tesbihatı etmiş olursunuz ki bu işte “zikir” dir.

Bilerek anmak budur.

Durmadan, ara vermeden aslının yani yaratılışını daimi sûretde hatırlamanın şuûrlu ve bize göre zikridir.

Zikir bu tesbihata iştiraktır.

Akıl ve idrak hududunun dışında meçhulden idrak hududuna girer. Sonra tekrar idrak hududunun dışına çıkar.

Akıl meçhul bir dipsizlige dalar.

Ama bu ihtizazlar yine devam eder.

Akıl ALLAH tarafından verilmiştir.

Onda kabiliyetsizlik, kusur yoktur.

Düşünmeden aklını kullanmadan hareket etmek, ALLAH’ın verdiği akla hakaret olur ki bu küfürdür.

“Vessemâi zâtil bürûc”

“Vessemâvât” değil.

Dikkat et!

“RABBİ’s-semâvât”

“RABBİ’s- semâ” değil.

RABBü’l-ard, RABBü’ş- şems, RABBü’l- kamer değil.

RABBü’l –magrib, RABBü’l- maşrik değil.

”RABBü’l- maşrikeyn. RABBü’l –magribeyn”dir.

“RABB-i âdem”dir.

“RABB-i insan” değil,

“RABBİ’n-nas” dır.

Bunları iyi düşün anla!

Bu anlama kudreti insanda vardır.

Bir sual sorup sözümüze devam edeceğiz:

“Bulut” var ya; su mudur, Hidrojen midir, nedir?

Göründüğü zaman su oluyor.

Tek’de her şey görünmez.

Lâfî münakaşa etme!

İlimde de fende de kimyada da her şey aynıdır.

Dînle: Arş, ALLAH’ın zâtının aydınlığıdır.

Bu aydınlık İlâhî güçlerle yaratılmamıştır.

ALLAH’ın tabiî aydınlığıdır.

ALLAH’ın zâtını örten kendi ışık örtüsüdür.

“Bu bildiğimiz ışık değil”.

ALLAH’ın zâtını bilmiyoruz.

Zâten düşünmek ona mekân vermek, şekil ve maddîleştirmek olur ki küfürdür.

İşte bu ışıktan bir nebze ayrıldı.

Ve yok oldu.

Bir ampul söner odada ziyâ nasıl karanlıkta kaybolursa öyle yok oldu.

O yokluktan nûr gücü ile sonsuz uzaya uzaklaştırılıp ve onu varlığa döndürdü.

Buna islâmda “Nûr-u Muhammediye” ismi verilir.

Kâinatta ne varsa bundan yaratılmıştır.

Herşeyin terkinde vardır.

“Sen buna istersen ilk atom nüvesi de. Ne dersen de değişmez”...

ALLAH’ın Vâcid “esması” vardır.

Maddesiz varlıklardan maddeli varlık yaratan güç mânâsınadır. Bütün HAKK’ın esmaları kudret ve güçleri bunun içindedir, O’nda mevcuttur.

İşte “Arş” bu güçlerin sudur, çıkış yeridir.

Arşın altında bizim bildiğimiz su yoktur.

O başka Su.

“İlk atom Hidrojen” Mekân değil orası...

Son zamanlarda üç kara nokta diye bahsedilen büyük kudret merkezi budur.

“Makam-ı Mahmud” nedir bilir misin?

İşte O dur.

Onun için gece namazı Resûl’e farzdı.

Bu yaratılış olayına hürmet ve tazimdir.

Daha fazla açıklayamam.

Sağ ve sol laflarına göre:

Bütün gezegenler ve güneş sistemi soldan sağa hareket eder. Atomların etrafındaki elektronlar soldan sağa dönerler.
Soldan sağa demek gayeye gidiştir.
Her şey'soldan sağa...
Motörler soldan sağa işlerler.
Santrifüjler merkeze doğru soldan sağa.
Santirpet merkezden uzaklaşma.
Sağdan soladır.
Sağ, sol kelimeleri insan vücuduna göre sözlerdir.
Kâinatda sağ sol diye yukarı aşağı birşey yoktur.
Sözüme dikkat et!
Mühim sözdür bu.
Uzay: Sonsuzluk nedir?
Matematikde sayılar bitmez.
Sonu yoktur.
Ve bundan sonsuz kelimesini bulmuşlar. "Na mütenahi" eskilerin söyledikleri.
Buna kimse itiraz etmemiştir.
Uzayın sonsuzluğu ortaya çıktı mı nedir bu sonsuzluk diye akıl, idrak işlemeye başladı.
Fakat doymadı ve anlayamadı...
"Kolay kolay idrak edilemeyen bir belirsizlik ve târif edilemezlik". Uzayın târifi bu işte.

Amma yine doymadınız.
Ben size zamana sığmayan dilden söyleyim.
Yorulmayın.
Uzay "Semâvât" Kur'ânda var.
Kur'ânı zamana sığdırma!
O her zaman vardır, "insanlar ALLAH'ın ilminden ancak dilediği kadarını kavrayabilirler."
"Âyetel Kûrsi"
ALLAH'ın takdir ettiği değişmeyen kanunlara bağlı herşeye karşı düşünmek ALLAH ile yarışa girmek vardır.
Bu bir nevi itiraz şeklinde isyandır.
Bu semâvât ve sonu gelmez sayılar kâinatın tekâmül, büyüme, eskime ve yok olma, fânilik, hayatın birlik ALLAH'ın kanunudur.
Bu laflar senin kafanın bilgisayarında var.
Oku çıkarmaya çalış.
Hülâsa edersek; Başlangıcı meçhul sonu meçhul sonsuz kâinatda değişmeyen bir intizam ve işleme vardır.
Görünmezden görünüre, atomdan galaksilere, hücreden insan vücuduna kadar bu intizam tetkik edilmiş, ilim dalları kurulmuştur. Bu çabalar hakikate.
Asla vusul ve anlamak için...
Nereden menşeyini alırsa alsın, bunda cihan şümül İlâhî bir arzunun tecellîsi mahiyetindedir.
Güneş nebatata tesir ediyor, klorofil husule geliyor.
Herşeyin yapmaya mecbur olduğu bir işi bir görevi vardır.
Bu işin, vazifenin öyle olması arzuyu ilahîdir.
Bu istek, canlı cansız herşeye haberli habersiz bildirilmiştir. Cihanşümül mahiyetde olan bu isteğe, habere, İlâhî VAHİY ismini veriyoruz.
Kur'ânı Kerim'de bu vahyin beş şekli vardır:

1-Biz dağa, taş vahyettik.
Burada “Biz” deniyor.
“Ben” denmiyor.
Ağaca vahyettik...

2-Hayvana; arıya vahyettik.

3-İnsana; Meryem’e vahyettik.

4-Meleklere vahyettik.

5-Peygambere vahyettik.

Devamlı vahiy; nizamın, oluşun devamını sağlar.
Bu vahiyler doğrudan doğrudur.
Birçok peygamberlere ilham sûretiyle de arada vasıta vardır:
1-MUSA bir ağaçtan emirleri aldı.
2-İSA dağda ilham ile aldı
3-RESÛL-Ü EKREM Cebrail vasıtası ile aldı.
Cebrail, vahiy esnasında bazen görünür, bazen görünmezdi.
Sebepe çok mühim:
Görünerek inen âyetler.
Bu nokta çok mühimdir.
Bu mesele ledünnî bazı hususları anlamaya yarar.
Bunu öğrenmeye bak!
Adam ara!
Eğer meraklı isen.

16.04.1985, Pazar

وَمَقَالًا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُ
وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لِّوَيْتٍ عَلِيمٍ

“Fela uksimu bimevaki'innucumi. Ve innehu lekasemun lev ta'lemune 'aziymun. : Hayır!
Yıldızların yerlerine yemin ederim ki, Bilerseniz, gerçekten bu, büyük bir yemindir.” (vâkıa
56/75-76)

لُحْنَسٍ فَلَا أُقْسِمُ بِ
الْجَوَارِ الْكُنَّسِ

“Fela uksimu bilhunnesi. Elcevarilkunnesi. : Hayır! Akıp giden, bir kaybolup bir etrafı
aydınlatan yıldızlara andolsun” (Tekvîr 81/15-16)

وَالنَّجْمِ وَالشَّجَرِ يَسْجُدَانِ

“Ven necmu veş şeceru yescudan. : Ve çimen ve ağaç secde ederler.” (RAHMÂN 55/6)

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

“Fezküruni ezkürküm veşkürü li ve lâ tekfürun : Öyle ise siz beni (ibadetle) anın ki ben de
sizi anayım. Bana şükredin; sakın bana nankörlük etmeyin!” (Bakara 2/152)

وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
“HuvALLAHul HÂLIKul bariyulmusavviru lehum'esma ulhusna yusebbihu lehu ma fiyssemavati vel'ardi. Ve huvel'aziyzulhakiymu : O, yaratan, var eden, şekil veren ALLAH'tır. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanlar O'nun şânını yüceltmektedirler. O, galiptir, hikmet sahibidir.” (Haşr 59/24)

كَهُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ هَدَى اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ
“Şehidellahü ennehu la ilahe illa hüve vel melaiketü ve ülül ilmi kaimem bil kist, la ilahe illa hüvel azizül hakim : ALLAH Teâlâ, kendisinden başka bir İlâh bulunmadığına adâletle kâim olarak şehâdet etmiştir. Melekler de, ilim sahipleri de (şehâdette bulunmuşlardır). O hakîmden başka asla bir İlâh yoktur.” (Âl-i İmrân 3/18)

فَإِذَا انشَقَّتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ وَرْدَةً كَالدِّهَانِ
“Feizenşakkatesissemau fekanet verdeten keddihani. : Gök yarılıp da kızarmış yağ renginde gül gibi olduğu zaman,” Rahmân 55/37)

Tasni' : Düzme. Uydurma. Yakıştırma. * Bir san'atla meşgul kılma. * Güzel terbiye etme.

وَالسَّمَاءُ ذَاتِ الْبُرُوجِ
“Vessemai zatilbüruci. : O burçlara sahip gök yüzüne,” (Bürûc 85/1)

الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ هُوَ فَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

“Allahü la ilahe illa hüvel hayyül kayyum, la te'huzühu sinetüv vela nevm, lehu ma fis semavati ve ma fil ard, men zellezi yeşfeu indehu illa bi iznih, ya'lemü ma beyne eydihim ve ma halfehüm, ve al yühiytune bi şey'im min ilmihi illa bi ma şa', vesia kürsiyyühüs semavati vel ard, ve la yeudühu hifzuhüma, ve hüvel aliyyül aziym : Allah, O'ndan başka tanrı yoktur; O, hayydir, kayyûmdur. Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerdekilerin hepsi O'nundur. İzni olmadan O'nun katında kim şefaât edebilir? O, kullarının yaptıklarını ve yapacaklarını bilir. (O'na hiçbir şey gizli kalmaz.) O'nun bildirdiklerinin dışında insanlar O'nun ilminden hiçbir şeyi tam olarak bilemezler. O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır, onları koruyup gözetmek kendisine zor gelmez. O, yücedir, büyüktür.” (Bakara 2/255)

زِ الْعَالَمِينَ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ فَفَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمٍ

“Fe kadahünne seb'a semavatin fi yevmeyni ve evha fi külli semain emraha ve zeyyennes semaed dünya bi mesabiha ve hifza zalike takdirul azizil alim : Böylece onları, iki günde yedi gök olarak yarattı ve her göğe görevini vahyetti. Ve biz, yakın semâyı kandillerle donattık, bozulmaktan da koruduk. İşte bu, azîz, alîm Allah'ın takdiridir.” (Fussilet 41/12)

كَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ أُوحَىٰ رَبُّكَ
“Ve evha rabbüke ilen nahli enittehizi minel cibali büyütev ve mineş şeceri ve mimma ya'rişun : Senin Rabbin bal arısına şöyle vahyetti: Dağlardan, ağaçlardan ve insanların kuracakları kovanlardan kendine evler edin.” (Nahl 16/68)

إِذْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ

“İz evhayna ila ümmike ma yuha : Bir zaman, vahyedilecek şeyi annene(Musa aleyhisselamın annesine) (şöyle) vahyetmiştik:” (Tâ Hâ 20/38)

رَبِّمُ افْتَنِي لِرَبِّكَ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ يَا مَ

“Ya meryemuknüti li rabbiki vescuği verkeiy mear rakiiyn : Ey Meryem! Rabbine ibadet et; secdeye kapan, (O'nun huzurunda) eğilenlerle beraber sen de eğil.” (Âl-i İmrân)

وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِن بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَأُسْحَقَ إِنَّا أَوْحَيْنَا

“İnna evhayna ileyke kema evhayna ila nuhiv ven nebiyyine mim ba'dih ve evhayna ila ibrahime ve ismaiyle ve ishaka ve ya'kub'e vel esbati ve iysa ve eyyube ve yunüse ve harune ve süleyman ve ateyna davude zebura : Biz Nuh'a ve ondan sonraki peygamberlere vahyettiğimiz gibi sana da vahyettik. Ve (nitekim) İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, esbâta (torunlara), İsa'ya, Eyyûb'e, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyettik. Davud'a da Zebûr'u verdik.” (Nisâ 4/163)

ŞİMŞEK

Fen ve ilmin izah ettiğı tabiî bir olayın izah edilmeyen tarafı. Şimşek: Bir elektrik boşalmasıdır.

Fakat izahı kolay değildir.

Bir şimşekde 10 milyon volt değerinde bir gerilim vardır.

Açığa çıkan bu enerji havada ani bir hareket yapar.

Bu hareket 15 bin dereceye kadardır.

Bu sıcaklık bir saniyenin 1/1000'i kadar sürdüğü için ısınan hava büyük bir hızla yükselerek dağılır.

Soğuduktan sonra tekrar havanın eski yerine dönmesi de gök gürültüsünü meydana getirir.

Şimşek çakışı yarım saniyede yere düşerken 50 m. yakın yerden yukarı diğer bir akım ile birleşir.

Kümüflüs limbus bulutunun tabanı yani alt kısmı negatif, tavanı üst kısmı pozitif yüklüdür.

Bir bulutdan biri yere, bir de yerden yukarı doğru akımlar birleşerek bir elektiriki kanal yaparlar.

Bu da yıldırım düşmesidir.

Bu izahlar fennî, ilm izahıdır.

Şimdi: Atmosferdeki bu elektrik nereden geliyor.

Bilinmiyor.

Çok nazariyeler var.

Hiç biri doyurucu değil.

Maddî düşüncenin bir hududdan sonra küflenmiş perdelerini yırtmak lâzımdır.

O zaman nereden geldiğini anlarsınız.

Yıldırım herkese isabet eder.

Abdestli ve ALLAH'ı anana isabet etmez.

Eder mi etmez mi münakaşa mevzu'u değildir bu söz.

Analarımız gök gürledigi zaman salâvat getirirlerdi.

Bunun mânâsı budur.

Yalnız yıldırım isabeti ile ölenin cesedi şehid olur.

Burada şehid cesed, cesed azap görmez derler.

ALLAH kelâmında yıldırımı “Saika” ismi verilmiştir.

Saika HAKK kudretinin tecellîsi anında neye isabet ederse, onun tahammül hududunu geçtiği zaman o nesne kendini kaybeder veya beşer diliyle deriz.

Saika maddedir, yani elektrik akımı, maddeyi bozar yok eder.

O maddenin veya insan, hayvanın kendinde meknuz “gizli” kudret muvazenesinin bir anda bozulup, bu kudretlerin tezahurlarını kaybedip bitmesidir.

DİNDEKİ YASAK OLAN YANİ HARAM MÜNAKAŞA EDİLMEZ

Kur’ânı Kerimde:

“İçki ve kumar şeytan amelidir, sakınınız.

Faydası da vardır, zararı da, amma zararı daha çoktur!”

Âyetdeki bu beyan “sakınınız” tavsiyedir.

ALLAH’ın tavsiyesi de en büyük bir nimettir.

Bu tavsiyeyi tutmamak insana helâl olmaz.

Helâlin zıddı da haramdır.

Tavsiye olduğundan tövbesi İnd-i İlâhide kabul edilir.

Musa ve İsa dinlerinde şarap, içki yasak değildir.

Tevratda yasak olduğuna dair haber varsa da bu gün yasak olmadığına göre rivâyet hâlinde kalmış olur.

“Ölü hayvan, kan, domuz eti, ALLAH namından başka nama kesilen hayvan” İslâmda âyet-i Kerime ile yasaktır.

Aç kalındığı zaman mecburiyet altında domuz eti yenilebiliyor.

Besmelesiz kesilen hayvan temizdir.

O hareket yasaktır.

Bundan ötürü o eti yemek de yasaktır.

Haramdır.

Bu, kesen adama haramdır.

Ne?

Eti yemek.

Başkalarına?

O da bambaşkadır.

Tüfek ve okla öldürülen hayvanlar yeniliyor.

Yalnız Musa dininde, vahşi hayvan tarafından parçalanmış hayvan eti yemek yasak edilmiştir.

Bu gün Musa ve İsa dininde olanlar şarap içiyor domuz eti yiyor. Kâfi yasak olan bir şeyin bilinmesi lâzımdır.

Yediklerine göre, kâfi birşey yoktur.

Domuz eti yemek haram değildir.

Emre itaatsizlik haramdır.

Bundan dolayı besmelesiz hayvan kesmedeki gibidir.

ALLAH’ın sana mubah kıldığı helâl ve temiz verdiği maddî ve mânevî her şey helâldir.

Helâlin zıddı ise haram.

05.04.1986

İnandığımıza göre Hz. Âdem ve Havva Cennet’de idiler.

Sonra Cennetten çıkarıldılar.

Bu ne demektir.

Cennet: Safiyyet-i İlâhiyede erimek yeridir.

Orası, HAKK’ı hakikati görmeye hak kazananların yeridir.

Kur’ânı Kerim’de:

“Mutmain nefis” yürü cennetime!..”

Nefsin islahı ile giriliyor oraya demek.

Serbest olan nefse:

“Festekim kema ümirtel!” üzere giderse bu işler olur demektir.

İç hakikati bilmeden dış gerçeği ortaya çıkarmaya çalışmak bir nevi suda akis gibidir.

Bir şeyin suda aksi madde değildir.

Onu maddede, sesde, şekilde, sözlerde maddeleştirmeye uğraşmak beyhudedir.

ALLAH Âdem ve Havva’ya serbest olarak nefis verdiği için cennetten çıkmaları icab ediyordu...

Buna mukabil Cenab-ı ALLAH buyuruyor:

“insana kerem verdik.”

Kerem, ALLAH tarafından kuluna ikram edilen sevgidir.

Kerem, insana ruhunun oturduğu “.....” ve oradan vücuddaki İlâhî hüner ve kuvvetleri kullanmasıdır...

“Ben insanın sırrıyım, insan benim sırrım” hadis-i kudsîsindeki; İnsandaki benim sırrım keremdir.

Ben de bu keremde gizliyim.

“Nefsini bilen RABBını bilir” demek bu ince meseleye kavuşmak demektir.

İnsan ALLAH’ın sırrıdır.

ALLAH da insanın sırrıdır.

Dikkat buyrun bu sözler iç içedir.

Hem kolay hem çok güç anlaşılır.

Anladığın dakikada vardın demektir.

ALLAH’ın insana bahsettiği keremin insan tarafından maddeye tesiri ile şekillendirilmesi hareket hâline getirilmesine “keramet” diyoruz.

“Ben insu cinni bana ibadet etsinler diye yarattım.”

Bana uysunlar işaret ederek bildirdiklerimi yapsınlar ve o sûretle de hünerlerimi benim yerime göstersonlar demektir.

Yoksa ALLAH’ın ibadete ihtiyacı yoktur gibi boş lâkırdı eden ulemânın sözleri doğru değildir.

Hatta isyan ve küfürdür.

Kur’ânı Kerim’de:

“Meysir”kumar ve hamar=içki.

Her ikisinde büyük günah vardır.

Hem de insanlara faidesi vardır” Âyet

Bilâhare Medine’de içki ve kumarın ameli’ş-şeytan, olduğu ve katiyetle haram olduğu tekrar âyetle bildiriliyor.

Burda şeytan ameli nefsin belâya gireceği hikâyesidir.

Bu âyeti kerime indiği zaman sokaklarda münadiler haber verdiler. Bütün müslümanlar senelerce içtikleri içkileri kapları ile beraber hep birden kırarak döktüler.

Bu çok mühim bir olaydır.

Aklınıza düşüncenize hakaret etmemem için meseleyi, olayı siz anlayın.
Kumar; dinen haramdı, kanunen de yasaktır.
Bütün din kitaplarına ve kanunlara bakın hepsi aynıdır.
İçki: Büyük küfürdür.
Zira ALLAH'ın insana verdiği "kerem" e hakarettir.
Bunda ısrar insanı münkir yapar.
Şakası yoktur.
Sebebini sorma.
Ne yapacaksın?
Kendi kendine fetva çıkarıp, ALLAH'ın emrine itiraz edip, sorumu kime açacaksın budala.
Talih oyunları, piyango, kupon toplamak, toto hepsi aynıdır.
Cevaz yoktur.
Piyango, kupon, toto kumarı meşru' yapmak için çabalamalardır.
Muhtelif içkiler, şuruplar, biralar içkiyi haramiyetden kurtarmak için uğraşmalardır.
Bazı şeyler değişir.
Bazı şeyler aynı kalır.
Kırda bir kaya kovuğu deliğinde yılan olduğunu söyleseler o deliğe elini sokar mısın?..
Hayır...
Söylemeseler belki sokarsın elini...
ALLAH'ın nehiylerinde de yasaklarında da böyle delikler vardır.
Bu yasakları ALLAH kullarını muhafaza için koymuştur.
Fakat bu tehlikeleri halk etmeyebilirdi.
Niçin bunları halk etti ve bunlarda tehlikeler olduğunu bildirdi.
Kendimizi koruyalım diye.
Neye karşı koruyalım?
İşte onu "söylemem" sana hakaret olur.
Bazılarını da bu yasaktır dedi.
Sebebini bildirmedi.
Bunların böyle halk edilmesi tesadüfi değildir.
Tesadüf diye birşey yoktur.
Tesadüf bilmediğimiz, anlayamadığımız hadiselerle verdiğimiz isimdir.
Tesadüf bir nevi noksanlık demek olur.
HAKK'ın kurduğu her türlü ahenkde noksanlık bulmuş oluruz ki bunu münakaşa etmek, yumak gibi sarıp dert etmek islâmda küfre kadar gider.
Küfür demek ALLAH'ın kudret ve güçlerinden şüphe demektir.
Herhangi bir hakikat sözüne itiraz etmek, ya onu anlamamak ve münakaşaya girmek onu hemen inkâra gitmek olur.
Bu da dönüp dolaşıp insanı küfre götürür.
Akı insanı veren ALLAH'dır.
En büyük bir nimettir.
Akı verene akıl ile hücum etmek küfürdür.
Bu kim ise billur gibi kâfirdir.
İslâmda: Helâl, mubah, haram dediğimiz her şeyin bir hududu vardır, ifrata gitmek, hepsinde insanı şüpheyeye oradan inkâra, oradan da küfre götürür.
Onun için HAKK kelâmında bildirdi.
Resûl-ü Ekrem haber verdi.
Bunların basit mânâlarından çıkan istek arzu nedir.

Onu incelemeden, akıl ve mantık ile çarpıştırmadan kabul etmek lâzımdır.
Zira mantık demek bir işde pürüz var mı yok mu bulma melekesi usulüdür.
Akıl HAKK'ın külli akıldan bize bahşettiği en büyük bir nimettir. Akı verene akıl ile hücum etmek olur ki bu kimse kâfirdir.
Helâl, mubah, haramlar da açık olarak bildirilmiştir.
Şu helâl midir, mubah mıdır, haram mıdır?
Sormak doğru değildir.
Çocuğun bile anlayacağı tarzda Resûl-ü Ekrem tarafından bildirilmiştir.
Bunlar üzerinde konuşmak bir nevi bunları yapmak arzusunun sulandırmadan tezahürü olur.
İslâm dini; ALLAH'ın seçtiği ve kullarına böyle olun.
Benim indimde makbuldür buyrulmustur.
Kur'ân ALLAH kelâmıdır.
Resûl-ü Ekrem ALLAH'ın elçisidir.
İnsan kendi değerinin hakikatini ALLAH'ın sesine “Ki o Kur'ândır” kulak verdiği zaman anlar.

“HAKK'ın yanında kıymet ve makamınızı aramayın.
HAKK'ın sizin yanınızdaki kıymetini çoğaltın.”
İnsan çok büyük bir mahlûktur.
Amması var.
Bunu söyleyemem.
Hepimiz utancımızdan yerlere girmek için birbirimizden kaçırız.
Bunları müdafaaya, avukatlığına lüzum yoktur.
Kimi kime karşı müdafaa edeceksin.
Bu düşünce ile uğraşmak şüphede olmak demektir.
Biz bu isi islâm olarak tarih boyunca hâledemedik, islâmlığın henüz yer yüzünde yeni zuhur etmiş gibi müdafii olduk.
Bu işler peşinde düşenler hep câhildirler.
Bildikleri basit ve tek taraflıdır.
Millet olarak en mesut islâm biziz, Çünkü peygamberimizin ne yüzünü gördük, ne de sesini duyduk.
Fakat kendisini görüp sözlerini işitenler:
Ehl-i Beyti her vesile ile yok etmeye o zamanın müslümanları çalışmışlardır.
Biz peygamberimizin sesini, yüzünü Kur'ân'da gördük ve içimizdedir.
Resûl-ü Ekrem mübarek kabirlerinden kalksa muhakkak en çok bizi severdi...
Ruh : Perdeli bir ziyâ gibidir, ihmal edilirse kararır ve söner.
Askın mukaddes yağını onun üzerine dökersen ölümsüz bir lâmba gibi yanar, ölüm diye bir şey yoktur, ölüm hayatın içindedir.
Daima göz yüzüne bak. HAKK'ın en büyük delili gökyüzüdür.
Herkes HAKK'a yalvarırken daima gökyüzüne ellerini kaldırır ve bakar.
HAKK orada değildir.
HAKK'ın yarattığı dipsiz sonsuz bu kainat esrarengiz bir kitaptır. Gökyüzüne İlâhî hiyeroglif olan yıldızlarla bu kitap yazılmıştır.
Bütün bunlar ALLAH'ın güç ve kudretlerinin görünüşüdür.
Bu kudret ve güçler de ALLAH'ın görünüşüdür.
Sen de bunlardan ayrı değilsin...
Şirke gitme, inkâra kayma...

Şirk zâten ALLAH'ın varlığının bir delilidir.
Olmayan birşeye şirk koşturmak, inkâr etmek niçin olsun...
Gönül kilidini açan kimse zâhir ummanı ile bâtın ummanını birbirine karıştırarak, dünya ve dünya ehlinde gönül bağlarını kesmeyen, velâyet kokusu koklayamaz.
Gönlü; kimse, ne başkası, ne de kendisi kirletemez.
Ancak onun kapılarını kapar.
O öyle bir aynadır ki hiçbir buğu onu buğulayamaz.
HAKK'ın görünüşü o aynadan olur.
İyi dinleyin: Sel olur,
Kasırğa olur,
Deprem olur Yanardağ patlar,
Denizlerde şiddetli fırtına olur,
Tayfun çıkar,
Milyonlarca maddî zarar.
Hayvan. Can -kaybı olur.
Bunların hepsi doğa olayıdır der geçerler.
Teselli lafları.
Yardım oyunları sürer gider.
Bunların sebeplerini bir şeye bağlayamazlar.
Çünkü doğa olayıdır derler.
Tren kazaları, Otomobil kazaları, Tüp patlamaları.
Bunları da dikkatsizlik, tedbirsizliğe bağlarlar.
Fakat bunlar olur, sürer gider.
Bunların altında ne gizlidir, onu bilemeyiz.
Fen âlimi târif eder. Korunma çarelerini sayar.
Sebebini, birçok meçhul, izahı güç sebeplere bağlar.
Filozof tasadüfe bağlar.
Tasadüf, sebebini bilmediğimiz değişmeyen bir zincirin halkası olarak kalır.
Zincirin mahiyetini açıklayamaz.
Din âlimi hakiki sebebini bilmez.
Hurafeye bürünmüş bir hakikati haykırır.
Onu da bilmezler.
Bu üç zihniyet:
Fen. Filozof. Din âlimleri birbirlerine yanaşıp hakikati bulmaya çalışmazlar.
Fakat hakikat birdir.
Hakikat çok sert bir tas gibi görünür.
Fakat anlayana gâyet kokulu bir çiçek gibi gelir.
O çiçeği koklamaya savaşmalıdır.
Kur'ânı Kerîmde "Vâhidü'l- KAHHAR" lâfz-ı celili vardır. Bu, ALLAH'ın kahrında lütfü gizlidir.

Bir nasihat: Okuduğun herhangi bir âyet vahiy hâline geldiği zaman tesiri olur.
Ona göre kendini hazırla!..

10.05.1986, Cumartesi

İnd-i İlâhîde : ALLAH katında.

كُرِ اللَّهُ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنتَهُونَ إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ
“İnnema yüridüş şeytanü ey yukia beynekümül adavete vel bağdae fil hamri vel meysiri ve
yesuddeküm an zikrillahi ve anis salah fe hel entüm müntehun : Şeytan içki ve kumar
yoluyla ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan
alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?” (Mâide 5/91)

اغْ وَلَا عَادٍ فَلَا إِيَّاهُ غُفُورٌ لِلَّهِ حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ
رَحِيمٍ
“İnnema harrame aleykümül meytete ved deme ve lahmel hinziri ve ma ühille bihi li
ğayrillahi, fe menidturra ğayra bağiv ve la adin fe la isme aleyh, innellahe ğafurur rahiyim :
Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram
kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi
aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça
esirgeyendir” (Bakara 2/173)

يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ
ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً
فَادْخُلِي فِي عِبَادِي
وَادْخُلِي جَنَّتِي

“Ya eyyetühennefsülmutmeynetü. İrci'iy ila rabbiki radiyeten merdiyyeten. Fedhuliy fiy
'ibadiy. Vedhuliy cennetiyy. : Ey huzura kavuşmuş insan! Sen O'ndan hoşnut, O da senden
hoşnut olarak Rabbine dön. (Seçkin) kullarım arasına katıl ve cennetime gir!” (Fecr 89/27 -
30)

نَ بَصِيرًا فَاسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
“Festekim kema ümirte ve men tabe meake ve la tatğav innehu bi ma ta'melune besiyir : O
hâlde seninle beraber tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru ol! Aşırı da
gitmeyin. Çünkü O, sizin yaptıklarınızı çok iyi görendir.” (Hûd 11/112)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ
“Ve le kad kerramna beni ademe.... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi
kıldık.....” (İsrâ 17/70)

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ
“Ve ma halaktul cinne vel inse illa li ya'budun : Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk
etsinler diye yarattım.” (Zâriyât 51/56)

فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
“Ya eyyühellezine amenu innemel hamru vel meysiru vel ensabü vel ezlamü ricsüm min
amelîş şeytani fectenibuhü lealleküm tüflihun : Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar
(putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa
eresiniz.” (Mâide 5/90)

...مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

“Muhammedür rasulüllah... : Muhammed Allah'ın elçisidir....” (Fetih 48/29)

قُلْ إِنَّمَا أَنَا مُنذِرٌ وَمَا مِنِّ إِلَهِ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ

“Kul innema ene münziruv ve ma min ilahin illellahül vahidül kahhar : (Resûlüm!) De ki: Ben sadece bir uyarıcıyım. Tek ve kakhâr olan Allah'tan başka bir tanrı yoktur.” (Sâd 38/65)

BİR SUALE CEVAP

İslam dininde birçok:

Yiyecek, içecek, ziynet, giyecekler ve bazı hareketlerin yasak olduğu ve haramiyeti hakkında muhtelif dinî eserlerde yazılı ve birçok rivâyetlerin bulunduğu malûmdur.

Bunların bazılarının Kur’ân âyetlerinde haram olduğu bildirilmiştir.

1-içki, domuz eti, kumar, hırsızlık, zina, yalan, haram olduğu âyetlerle sabittir.

“Diğer birçok din ve inanışlarda yasaklanan birçok hareket ve yiyecekler de yasak edilmiştir”..

Asırlarca bu emirleri Yahudiler birçok, âlimler tevil ederek ortaya birçok bid’atlar çıkmış, bu bidatlar da zamanla şekil değiştirmiş, asıl emir unutulmuş, bidatlar hakikat olarak her nasılsa adet ve inanış hâline gelmiştir.

Ve bu yüzden bir şeye bir şeyi kıyas ve teşmil ederek garip fetvalar verilmiş, birçok bidat yüzünden inanlar çok eziyet ve işkence görmüş ve öldürülmüştür.

Engizisyon mahkemeleri.

Papaların zulümleri, İslâmda câhil bazı zümrenin kuvvetli olmaları bakımından, düşünceleri âdet hâline cimdî fetvalar almışlardır. Binlercesi vardır.

Bu gün de hakikati bilmeden, kıyasla birçok uydurma şahsi düşünce ve bilgisizlik dolayısıyla fetvalar, hükümler yürütülmektedir.

Birşey kafi olarak âyetle sabit ise, bunun üzerinde düşünmek, fikir yürütmek herhangi bir suale cevap vermek ile doğru değildir.

Geçende 30.3.984 tarihli bir gazetede Diyanet İşlerinde selâhiyetli bir şahsın, bir soruya cevap vermesi bu kabildendir.

İpek elbise giymek, ipek böceğinin kozasının sıcak suya atılmasında bir günah var mıdır diye sualine; garip karikatür bir düşünce ile cevap verilmiştir.

İpek elde etmek için ipek böceğinin sıcak suya atılmasında dinî bir sakınca görülmemiştir.

Zira ipek elde edilmesi, bu canlının yaratılış gayesine uygun bulunmuştur.

Erkeklerin ziynet ve süs olarak altın ve ipek kullanmaları islâmiyette israf, gösteriş sebebiyle hoş görülmemiştir.

Burada israf Arap’cada “Sad” harfi ile midir “Sin” harfiyle olan mıdır.

Burada israf Sin harfiyle olandır.

Bunu, yani iki kelimenin aslını bilen bu cevabı vermezdi

Böyle bir sual sormak neden ortaya çıkmıştır.

Garip!..

Bu suale cevap vermek de daha garip bir düşünce mahsulüdür.

İsraf : “Sad” la veyahut, israf “Sin” kelimeleri burada kullanılmaz. Çünkü lüzum yoktur.

1961 senesinde böyle bir sual; yaşlı, dindar bir zât tarafından İslâm Mecmuasından sorulmuş, cevap olarak da o yaşlının mânevî tarafını okşayacak bir cevap yazılmıştı.

“1961 Ekim 5-Cilt Sayı 1. Sayfa 7. İslâm mecmuası”

Cevap oradan okunabilir.

İmam-ı Azam, Harrardı ipek kumaş satardı.

Fakat o zamanki kumaşa Sadakor denirdi.

Eskiler bunu bilirler.

Hafif krem renginde, üzerinde hafif ipek tüyleri çıkmış bir kumaşdı.
Zenginler yazın bu sadakor'dan caket ve gömlek yaparlar, sıcak mevsimlerde giyerlerdi.
Zira ipek serin tutar.
Niçin serin tutar.
Onu da sen ara bul
Fakat bu ipek, kozasını delip çıkmış güzel bir kumaştı, ipek kesik ipliklerden dokunurdu.
ALLAH'ın mahlûkatına eziyet vermemek için, merhametin ALLAH tarafından insana verilen en büyük bir haslet olduğu, ona toz kondurmamak mânevî hasletiyle böceği öldürmezlerdi.
Yaş dal, yaş meyva, hayvan, böcek ateşte yakmak, haşlamak islâm dininde küfre kadar giden birhareketdir.
Resûl-i Ekrem bu gibi hareketleri men' buyurmuşlardır.
Mânevî bir hususun maddî malzeme ile hâlle edilmesi doğru değildir.
Mânevî âlemin malzemesi ile cevap vermek en doğrudur.

İslâmda gayba inanmak, yani aklın hâlle demeyeceği bir hududdan başlar.
Meleklerle iman.
Bunlar hakkında akıl ile hâlletmeye, maddeleştirmeye çalışırsak akla hakaret etmiş oluruz.
Bundan sona kitaplara, onlara haber veren gördüğümüz peygamberlere inanırız.
Ondan sonra aklın hududu dışına tekrar dalarız.
Âhiret gününe ve tekrar dirilmeye inanmaya kadar.
Bunlar hakkında sual sorulmaz.
Eğer cevap vermek lâzım gelirse akıl hududunun dışında olan güzel sözlerle, insanın mânevîyatını okşayacak misal ve kelimelerle onu memnun etmek ve tatbik etmek mümkündür.
O kadar.
Kısasa kısas, hırsızın elini kesmek âyet ile bildirilmiştir.
Bunu, akıl hududu içinde düşünerek vahşettir diye bağırarak hatadır.
Fakat "Velekad kerremnâ benî Âdeme" âyetinin hakiki mânâsını öğrenirse elin niçin kesildiğini insan hayretle anlar, inanıyorsa bu gibi hareketlerde kendi elini bile kendisi keser.
Diyet diye bir muharririmizin bir hikâyesi vardır.
Bu hikâyede bunun beşeri tarafı gizlidir.
Düşünce ve kendi aklına hürmet eden için...
Elinin diyetini ben verdim diye, her gün aylarca faziletsiz, merhametsiz, yaptığı iyiliği başa kakan, güya hacı bir yobazın; temiz insan, doğru, faziletli bir fakirin faziletinin rencide olması ise kendi elini kesip o faziletsizin yüzüne fırlatması müthiş mânevî bir haykırıştır.
Anlamak lâzım.
Bu işler münakaşa edilmez gücenilmez.
Mukabelede bulunulmaz.
Bilir misiniz kötülüğün intikamı alınmaz.
Dinle: Yapacağın birçok şey var biliyor musun?
Yapmayacağın birçok şeyler var, onları da biliyor musun?
Büyük bir bilgisizlik bilgisizliği derin bir gaflet içindedir.
Nefis bilinmeden, ondan kurtulmadan, seni yaratan ustayı bilemezsin.
Usta ALLAH amma.
Usta meselesinde RABB'dır.
"Nefsini bilen RABB'ını bilir" hadisi, bu noksanlık içinde olanlara bilgi çağrısıdır bu hadis...

Bunu neticelendirmeden ulaşmak isteği iç âlemine varamaz.
Yanlış yapmak birşey değildir.
Yanlış unutmak kötüdür.

Ziynet : Zînet. Süs. Bezek. Kadınlara mahsus kıymetli eşya.

Selâhiyet : Bir işe karışmağa veya o işi yapmağa hakkı olmak, vazifeli olmak, bir iş için emir almış olmak. * Bir dâvaya bakabilmek.

Kabil : Kabul eden. Olabilir, istidatlı, mümkün olan, önde ve ileride olan.

Harrar : Kumaş satıcı.

قَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ

“Ve le kad kerramna beni ademe.... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık.....” (İsrâ 17/70)

KADIN

“Güzel endam üzere yaratılmıştır.” Âyet.

Erkeğin, ALLAH’a yanaşmak için en büyük ibadet nimetidir.

“Kadınlar sizin ziynetlerinizdir.”

“Onları hoş tutunuz.”

“Eziyet etmeyiniz.”

Bunlar âyetdir.

Kadını sevmek büyük bir ibadettir.

Kadını seven muhakkak beni sevmiştir.

“Derin mânâ var”.

Kadını öperken gözlerinizi yumun.

“Sebep büyük öğren”

Kadına zorla tecavüz büyük günahdır.

Tövbesi hemen hemen yok gibidir.

Onları severken ALLAH’ı sevmiş olduğunuzu bilemezsiniz.

Kadını memnun etmeyen beni de memnun etmiş olmaz.

Kadın sizin hareketlerinizden memnun olursa ALLAH da sizden memnun olur.

Kendi arzunuzla kadınla yatmayınız.

O isterse evet.

Onlar olmasaydı biz yoktuk.

Cennet anaların ayağı altındadır.

“Hangi ayak”

Müfret olarak “Ayak” kullanılmıştır.

Bu evlada hitaptır.

Kadının kıymetini bildiriyor.

“Bana kadın sevdirdi”...

Bunların hepsi hadistir.

Erkeğin en büyük, ALLAH’a yanaşmak için ibadet nimetidir dedik. Onu sever çocuk yaptırır, rızkını helâl yoldan temin eder, bunlar bir nevi ibadettir.

Evlenmek, HAKK’ın nikâhla emrettiği bir ibadettir.

Çiftler de ruhen lisanen ceseden iki taraflı arzu ve duygularla birleşmeleri ibadet dir.

Boşalma anında kadın bağıırır.

“Niçin”.

Erkeklerde bağırma yoktur.

“Sebeb”?

Kadın bağırdığı zaman hamd ve şükrün bilinmeyen ifadesidir. Kadın bağırdığının farkında değildir.

Kadının vücudunu veya herhangi bir yerini seyrederken büyük zevk duyarsın...

Neden?

Kimi seyrediyorsun?

Biliyor musun nereden bileceksin.

Bir sırdır...

Kadın kadını seyrederken nefsin kıskanma duygusuna kapılır. Bunu yenebilen manevî bir mertebeye ermiş demektir.

Öpme: Ruhîdir, ibadettir.

Öpüşmek iki taraflı ibadettir.

Birleşmek ibadettir.

İki tarafın arzusuyla öpme, dudakla temas etme, arzu, nefsin arzusu.

Hırs, tecvüz, zorlama, duygu hareketlerini taşır.

Nefis vardır.

ALLAH bunu halketmiştir ve serbest bırakmıştır.

“Nefsin” iyi ve kötü ne ise onun arasında dolaşan arzular, hareketler.

Menfaat hisleriyle insan bilmeden “Nefsin” esareti altında kalır, “Nefsinin” demedik dikkat.

Her şeyi HAKK’a bağlama.

“Nefsine” bağla!

Âdem Cennetten çıkarıldı.

Bu ALLAH’ın muradı...

Âdem onu “Nefsine” bağladı.

Sonra afvedildi.

Şunu anlamadan geçme: Havva’nın yegâne suçu erkeğe itaattir. Yılana kanan Âdemdir, Havva değil...

Bu bir hakikati gizli kapaklı fakat apâşık anlatır.

Anlamadın bu lafı yine....

Kesretten vahdete doğru gitmek, hakiki sevgi ile olur.

Çiftleşme hakiki sevgi ile başlar.

ALLAH’da kaybolur.

Hakiki ibadet “Cezbe”dir.

Cezbe öteden çekmedir.

Çekilmedir.

Cesedler birleşir sonra ruhlar birleşir.

Bu hâl kesretten vahdete doğru gidiştir.

O zaman çiftler orgazm olurlar.

İbadetin en üst zirvesinde boşalma sadece dimağî, ruhî olur.

Bu mutlak varlığa kavuşmanın bahtiyarlığıdır.

Boşalma oldu mu her şey biter.

Hiçbir duygu his kalmaz.

Bu hâl beşeri kelimenin izah edemeyeceği tam bir kurtuluştur. Erme bir kadınla olur.

Resûl-ü Ekrem bana kadın sevdirdi buyurdu.

Bunda İlâhî murad vardır.

Kâinat kanunu olarak.

“Tabîî olarak” zorla sevdirdi demektir.

Cinsî hislerle değil de bir ibadet olmasından ötürü böyle söylemek mecburiyetinde kalmıştır.

Kadınlar sizin ziynetlerinizdir.

Onları hoş tutun!

Eziyet etmeyiniz!

ALLAH’ın muradı böyledir.

Onları sevin eziyet etmeyin.

Kadının vücudunu seyrederken büyük bir zevk duyarsın.

Neden?

Kimi seyrediyorsun.

Kur’ânı Kerim ve peygamber bir şey anlatırken evvela onu maddî şekle sokarak şekillendirir.

İnsanın idrak hududuna girdiği zaman manevî kelimelerle vaatlerle onu süsler,

Kadını seyretmekte büyük bir zevk ve İlâhî bir hikmet vardır. Sözler bazen yetersizdir.

18.XI.1981, Salı

Cezbe : Tas: Meczubiyet, istiğrak. Allah’ı hatırlayıp Allah sevgisi ile kendinden geçer bir hale gelme.

فِيهِنَّ خَيْرَاتٌ حِسَانٌ

“Fihinne hayratun hisan : İçlerinde huyu güzel yüzü güzel kadınlar vardır.” (Rahmân 55/70)

ZINA

Zina : Evli çocuk sahibi bir kadının, evli ve çocuk sahibi bir erkekle ilişkisi zinadır.

Zinada ceza vardır.

Cezayı müstelzimdir.

Fahişelerin işi çok güçtür.

Kaderleri onları bu yola sürüklemiştir.

Çünkü, ne aklen, ne arzu ve istekle bu işe kimse girmez.

Kadını fahişe yapan erkektir.

İrzına geçen erkektir.

Cünüb yapan erkektir.

Fahişelikte onu o yola çeken hadiseye sebep olup, kaderi zorlayan mesuldür.

Onları küçük görmek, haklarında fena söylemek, tahkir edici düşünce ve fikir yürütmek küfürdür.

Zulümdür.

Yapan zâlimdir.

Fahişelere karşı fena düşünme ve hakarete bulunmayınız...

“Susuzluktan çamur yalayan bir köpeğe avucu ile su içiren bir fahişeyi cenneti âlâda görüyorum”

Resûl-ü Ekrem niçin fahişeyi misal almıştır.

Niçin köpeği seçmiştir.

Bu çok mühim bir haberdır.

Kuru odun gibi olma.

Düşün. Bunu anla!..
Çirkin manzara: Leş. Fena koku.
Ağzı açık dişleri görünüyor, koku almıyor.
“Bak ne güzel dişleri var diyor. Yâ Hureyre!..”

ALLAH’ın kudretini, her şeyi kusursuz yarattığını, bu vaziyeti ile hem tasdik hem tesbih ediyor.

Dikkat edilmesi ince meseleler bunlar...

Tesbihin tasdikini aslı budur...

“Kedisini susuzluktan öldüren salih bir kadının cehennem azabım görüyorum” buyurdu.

Burada niçin kediyi almıştır.

Salih kadını bu işe vesile yapmıştır.

Dikkat edilirse Kur’ânı Kerimde köpekden bahis vardır.

Kedi geçmemiştir.

Bunlarda çok büyük hikmet ve sırlar gizlidir.

Bu soru sır mı?

Hayır, fakat cevabı sır olarak kalmalı...

Sonra da şu hadis mübarek ağızlarından sudur etmiştir ki o anda Resûl-ü Ekrem ağlıyordu.

“Merhamet 14 de 1 peygamberliktir.”

Şunu da unutma bu da bizden :

Sarhoşluk kusur yaratmaz.

Kusurları açığa vurur.

Dikkatli ol!

Ne demek istediğimi de anlamadın”.

Alçak gönüllü ol!

“EL MÜTEKEBBİR” i tesbih etmiş olursun, insanı ALLAH’dan uzaklaştıran “kibir” dir.

Yaklaştıran ise “tevazu”dur”.

Kulluğun özü bu iki kelimenin ifade ettiği mânâda gizlidir.

Böyle kimseye ALLAH’ın Rahmeti habersiz gelir.

ALLAH’ın Rahmeti hududsuzdur.

O Rahmete ehil olmazsan bile ALLAH’ın Rahmetinin sana ulaşmaya kudreti vardır.

Bunu unutma!

Bu lâfda bir şey gizlidir.

Onu bul!

Bir âyetde “ALLAH’ın size lütuf ve merhameti bulunmasaydı, ALLAH şevkatli ve merhametli olmasaydı hemen cezasını verirdi.”

Hızır İlyas vardır.

ALLAH’ın imkân âleminin her yerinde HAKK’ın kullarına yardımının mümessilidir.

Hızır İlyas.

Hikâye düşüncesi ile bakma.

Her imkân bu hikâyede gizlidir.

Nüvesi budur.

Sana apâşikâr bir sır söyleyeyim:

Boynun bükük olsun.

Toprağa bak!

Ellerin, duaların kiblesi olan göğe çevrili olsun.

Gözlerin ALLAH'ın sevdiği cins yaslarla incitensin.

Kul olduğunu bil!

Gökte birşey yok.

Oraya bakmak, dönmek, aklın hududunun hududlu olduğu ve onda kaybolmak için bakarız göğe.

Hakiki kulu olursan “Kul=söyle” hitabına mazhar olursun.

Kâinatda tasarruf hududunda hayır ve şer ALLAH dandır.

ALLAH'ın değişmeyen kanunudur.

Bu emrin câri olduğu hudud içindesin.

Akıl ve irade verilmiş ve aynı zamanda serbestiyet de verilmiştir.

Dua ancak ve daima Sünnetullah dışında insanın tasarruf hududunda olacak hadiselerden seçerek yapılır.

Büyü, Sihir, Beddua bundan dolayı telâm dininde yasaktır.

Arzu, insanın tasarruf hududu içinde olacaktır.

Bir hadis-i kudsîde:

“Benim evliyâlarım kubbelerimin altında gizlidirler onları kimse tanıyamaz” buyruluyor.

Burada kubbemin mânâsı “Sıfat-ı Beşeriyyedir”.

Yani ALLAH'ın Peygamberi ve evliyâsı herkes gibi, yerler, içerler, evlenirler, sebeplere yapışırlar.

Görünüşde diğer insanlar gibidirler.

Bu sebeple onları herkes anlayamaz.

Hareket ve tarzları başka başka görünür, fakat dikkat edilirse sabit değişmeyen bir tarafları vardır.

Onlara yanaşmak, tanımayış bundan ötürü güçtür.

Onlar kendilerini yağmurda bir damla görürler.

29.XII.1985

Irz : Namus. Temizlik. Cinsî haysiyet. * Ehil ve ıyal. İnsanın korumağa mükellef olduğu nefsi, hasebi, şerefi ve mahremleri, zemmedilecek veya medhedilebilecek durumları.

Cünüb : Cenabetlik. Şer'an yıkanıp temizlenmeye mecburiyet hâli. * Irak, uzak, baid.

Tahkir : Hareket etmek. Hor görmek. Küçük görmek. Aşağı ve alçak addetmek.

Fahişe : Ahlâksız ve hayâsız kadın. Namusunu korumayan kadın. * Allah'ın menettiği şey. * Zâniye. Kahbe.

Bahis : Birşey hakkında etrafiyle söz söyleyip hakikatı araştırma. Konuşulan şey.

Mütekebbir : Kibirli. Büyüklenen. Tekebbür eden. * Esmâ-i İlâhiyeden olup, Allah'ın büyüklük ve azametini ifade eder.

مَنْ أَنْ تَبْتَغُوا بِأَمْوَالِكُمْ مُحْصِنِينَ غَيْرَ الْمُحْصَنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ كِتَابَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَأَحَلَّ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ
دِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُمْ فَاتَوْهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا تَرْضَيْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْ مُسَافِحِينَ فَمَ
عَلِيمًا حَكِيمًا

“Vel muhsanatü minen nisai illa ma meleket eymanüküm kitabellahi aleyküm ve ühille
leküm ma verae zaliküm en tebtęu bi emvaliküm muhsiniyne ğayra müsafihiyn

femestemta'tüm bihi minhünne fe atuhünne ücurahünne feridah ve la cünaha aleyküm fima teradaytüm bihi mim ba'dil feridah innellahe kane alimen hakima : (Harp esiri olarak) sahip olduğunuz cariyeler müstesna, evli kadınlar da size haram kılındı. Allah'ın size emri budur. Bunlardan başkasını, namuslu olmak ve zina etmemek üzere mallarınızla (mehirlerini vererek) istemeniz size helâl kılındı. Onlardan faydalanmanıza karşılık kararlaştırılmış olan mehirlerini verin. Mehir kesiminden sonra (bir miktar indirim için) karşılıklı anlaşmanızda size günah yoktur. Şüphesiz Allah ilim ve hikmet sahibidir.” (Nisâ 4/24)

ENDAM

Bu kelime kadın için söylenmiştir...
“Kadın güzel endam üzere yaratılmıştır” Âyet...
Çirkin kadın yoktur.
Erkeğin en büyük ibadet nimetidir.
“ALLAH’a yanaşmak için”.
Kadınlar sizin ziynetlerinizdir.
Erkekler kendi nefislerinin esiridir.
Bundan ötürü bu âyet nazil olmuştur.
Ahlâksız kadın yoktur.
Olamaz.
Erkek tarafından o hâle getirilmiş ve isimlendirilmiştir.
Genelev erkekler için kurulmuştur.
Erkekler tarafından.
Kadınlar için değil...
Lâfa dikkat et!..
Onları hoş tutunuz.
“Eziyet etmeyiniz.” Âyet.
Kadını sevmek büyük bir ibadettir.
ALLAH’ın yarattığı hersey güzeldir.
Bunu görebilmek hünerdir.
Ah seni takvim yaratılmıştır.
En güzel demektir.
Bu diğerlerinin güzel olmadığı demek değildir.
“Ben” en çok insanda tecellî ettim diyor.
“Kendi sûretimde yarattım.”
“Bütün esmalarım onda tecellî etti” demektir.
Bunların toplanması insan şeklini husule getirdi.
Hepsi hududludur.
Endam, bu güzelliğin esmaların onda tecellî eden görünüşüdür.
Kusursuzdur.
Güzeldir.
Bunlar ALLAH sözüdür-
Kur’ânda hitaplar erkekleredir.
Kadınlara doğrudan doğruya hitap yoktur.
Bu ne demektir?
Bunu muhakkak öğren.
Kadın endamı bir bütündür.

Kusursuzdur.

Güzeldir.

Bu, ALLAH sözüdür.

Ruhî endam, güzellik, kadının saçlarında tecellî eder.

Saç kadının iç güzelliğinin dış görünüşüdür.

Saçlarda kadının iç güzelliği görünür.

“Saçı kesme, boyama ona dokunma”.

Dış endam kalçalarda, belde, omuzlarda, dirseklerde, bacaklarda tecellî eder.

30.08.1988, Salı

KADIN - EV - HAREM – AİLE

Resûl-ü Ekrem’in ağzından yalan çıkmamıştır.

O ağza benzet ağzını.

Her gününü son gün imiş gibi tamamla.

Daima ilim öğren!

Ölmek için hasta olmak lâzım gelmez.

Hasta olunca da ölmek gerekmez.

“Gel!” demeyince gidemezsin.

Ölümü düşünme!

Ne olsa o bir gün gelecektir.

Her türlü belâya elinde en büyük silâhın her hususda ALLAH’a ettiğin dua olmalıdır.

Kadın.

Ev.

Harem.

Aile.

ALLAH’ın verdiği en büyük nimettir.

Dünyada en mukaddes bir ibadet mescididir.

Kadın ailenin, devletin temeli, evin her türlü ziynetidir.

Kadını sevmek en büyük ibadettir.

Bu formül Resûlullah’ın bildirdiği İslâmın vahdet ve birlik İlâhî sembolüdür.

Erkek kadının kölesi olursa kadın da erkeğin cariyesi olur.

Erkek kadının kölesi olmak mecburiyetindedir.

Bu esas aile birliği Bektaş-ı Velînin şu sözünde perdelenmiş açık, berrak bir haykırıştır.

“Eline. Diline. Beline... ALLAH’ın emrine göre hakim ol!”

Bu laf erkeğe hitaptır.

Zira kadın ziynet ve nimettir.

Kadının erkeğe karşı yaratılış icabı karakterinde:

1-Hürmeti. Sevgisi. Yardımı. Cinsi arzusu vardır.

2-Analık duygusu yaratılış vazifesi.

3-Evin intizamı, kadın olma hassası, idaresi, bağlılığı, bütün bunlar kadının yaratılışında var olanlardır.

Erkeğin de; kadına karşı yaratılışında mevcut vazifeleri vardır.

1-Sevgisi. Bağlılığı. Hürmeti. Onu muhafaza ve himaye etme gücü.

2-Evin her türlü ihtiyaçlarını her bakımdan maddî ve mânevî temin etmek, aile şeref ve

haysiyetini korumak, bunlar yaratılışta vardır.

3-Cinsi arzusunu tatmin...

Güleryüzle söylenen bir yalanı bir anda yuttuğumuz hâlde, acı gerçeği ancak damla damla yutarız.

Bu yazılarla maddî ve mânevî âlem ile senin cesedin ve ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz.

Ailede mutluluk duygusu insanlara mahsus bir duygudur.

Herşeyde vardır bu.

Amma: Aile ve hatıraların yeri çekmeceler değildir.

Kur'ânda ne diyor biliyor musun:

“KÜLLÜ ŞEY’İN AHSEYNAHU Fi İMAMIN MÜBİN”.

Bu insanın Levh-i Mahfuz’udur.

Her şeyi insanda yazmışız.

Türk milleti dünyanın en cömert milletidir.

Cömertlik zenginlik ile değildir.

Gönül iledir.

Hangi fakirin evine giderseniz gidiniz sizi aynı ağırlık ruhu ile ağırlarlar.

Cömertliğin idraki hiçbir batılının hülyasına bile giremez.

Cömertlik 70.000 evliyâ toprağı denilen Anadolu’ya has bir haslettir.

Cömert kelimesi Anadolu’da kullanılmaz.

Çünkü bu herkesde olduğundan kibir vesilesi olur.

Cömert kelimesi başka dillerde yoktur.

Cömertliğin altında hakiki sevgi gizlidir.

Sevgi târif edilemez.

Îlâhî bir uyumun tezahürüdür.

Yaratılan, her şeyi kaplayan Sünnetullah icabı, maddî ve mânevî bir duygu, bir hâlet, bir oluşturm.

Hersey kâinatta çifttir.

Müsbet menfi.

Dişi-erkek yani “Zevceyn” dir.

Bu tarzda işleyen kâinatın raksına girmek, bir nevi itaatdır ki, bu hâl taatdır, ibadettir...

Sevme – Sevmek - Sevişmek...

SEVME: Bu işe karışma.

SEVMEK: Bu işi yapmak

SEVİŞMEK: Her iki tarafın istekli uyumu, birbirini sevmesidir ki bu ibadettir.

Sevginin tezahürünü taklid, sevişmektir.

Kadın erkek birleşmesi ibadet olur.

Kâinatda her şeyde mevcut uyumun “zevceyn olana isteyerek” raksına iştirak etmektir.

“Sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım Habibim”.

Sevginin mevcut olduğunun Îlâhî ifade ve târifidir.

Bu hadis-i kudsîdir.

Huri, gılman sevişmenin sembolüdür.

“Bana sevdirdi” demesi:

Sevginin Sünnetullah icabı olduğu ve ona boyun eğmek farz olduğunun ifadesidir.

Nebîlik muvakkatdır.
Kadının işi muvakkat değildir.

Öpme, öpmek, öpüşmek...

Dudak : Vahyin çıktığı menfeztir.
Dudakla cilde herhangi bir şeye dokunma, bir arzuyu belirtmeye “öpme” denir.
Bu fiil ve harekete de “öpmek” denir.

Öpme, Öpmek:
Tek taraflıdır.
Zevceyn değildir.
İbadet sayılmaz.
Tazimdir.
Sevgidir...

Öpüşmek :
İki tarafın istekli birbirini öpmesidir ki bu ibadettir.
Sevmek, Sevilme en büyük ibadettir.
Mutluluktur...

Ruhun tapınağı ceseddir.
Bu tapınağın kapısı kadındır.
Ona duyulan hürmet ve sevgidir.
Bu işi anlamak için ipek böceği gibi ol!
Kıymetli kozanı ör içine gizlen!
Ne olsa bir gün ya öldürürler yahut sen kanatlanıp kozayı deler çıkarsın.
Kadın erkeğin hurisidir.
Erkek de kadının gılmanı olmalıdır.
Bu, hakiki ALLAH için sevişmektir.
Cennetden başka ilerisi yoktur.
Geri de dönmek yoktur.
Erkek eşini sever baş tacı yaparsa kadın da onu sever.
Sevmek kavga etmekten zordur.
Bütün yaratıkların dişisi güzeldir.
Erkekleri güzel görünürse de dikkat edilirse aksidir.
Meselâ : Aslan. Tavus kuşu. Horoz. Saymakla bitmez.
Bu açık âşıkârda, bir gizlilik vardır.
Onu görmek lâzımdır.
Kimse tevazu’yu kıskanmaz.
İslâmiyetden evvel bütün dünya tarihinde iffet ve hayadan mahrum bırakılan kadın lââyık olduğu yere gelememiştir.
Erkeklerin oyuncağı bir ticaret metaı, bir eşya muamelesi görmüş, ayak altında ezilmiştir.
Çin’de kadın insan sayılmaz.
Ona ad verilmez.
Eski İran’da “Mazdek” felsefe ve dinine göre kadın bir orta malıdır.
Madeniyetin başı sayılan eski Yunan ve Roma’da açık artırma ile pazarlarda satılan bir maldır.

Eski Hind’de kadın en kötü mahlûk olarak kabul edilmiştir.

Arap yarım adasında kadın; evlenme, boşanma, miras haklarına ve vicdan hürriyetine malik değildir.

Kız çocukları maddî ve mânevî bakımdan bir utanç sayılır, diri diri gömülürdü.

İslâmın gelmesiyle :

Şerefleşmiş, izzet ve ikram bulmuştur.

Kur’ân: ALLAH’ın erkeğe hediyesi olarak târif eder kadını. “Cennetanelerin ayağı altındadır.”

İslamda kadına hürmet, merhamet esastır.

Okumak yazmak kadına da erkeğe de farzdır.

Hız.Hatice. Hız.Fatıma. Rabiatal Adeviye. Nene Hatun. Gül Hatun başka diyarlarda yoktur.

“Jan Dark” yakılmadan evvel, gardiyanlar kendisine zorla hem önden hem arkadan tecavüz etmişlerdir.

Hız Meryem’e zina atfetmişlerdir.

Avrupadaki şatolarda saraylarda zina âdet hâlinde idi.

Kiliselere oğlancılık vardır.

Jan Jack Rousseau itiraflarında kendisi 13 yaşlarında iken Parma Manastırı’nda arkadan ırzına papazlar geçmişlerdir.

“Dekameron” isimdeki dört ciltlik kitapta bütün kiliselerin, papazların rezaletini dökümanter sûretde açıklamaktadır.

Hakiki islam kadınının ayağının altını öpecek derecede ona tazim ve hürmet etmesi erkeğe farzdır.

Bugün esef ederek ve buna göz yaşı ilâve ederek söyleyebiliriz ki :

1-Kadını reklam vasıtası yapmak

2-Kadın ticareti yapmak

3-Çıplak resimlerle teşhir etmek

4-Çırçıplak güzellik müsabakası yapmak bunları hiç bir kadın yaradılışında istemez.

Kendisinde hicab vardır.

Kadını bu vaziyete sokan bu günün erkekleridir.

Eski devrin başka şekilde doğuşudur ki işte bu müstehcenliktir.

Kabahat bulmayınız.

Şunu unutmayınız ki kadına tecavüz eden erkektir.

Ve erkeğin ne başında ne ayağının altında cennet vardır diye İlâhî bir söz de yoktur.

Hiç kimse günahlarını toprağa gömemez.

ALLAH:

Yavaş konuşanları

Kanaat edenleri

Temiz olanları

GANÎ olanları

Kadına merhametli RAHÎM olanları, sabredenleri sever.

Dedikodu edenleri, Gıybet edenleri, Yalan söyleyenleri, Müsrif olanları, Zulmedenleri,

Hased edenleri, Hayvanlara eziyet edenleri,

Ağaç ve nebatları tahrib edenleri ve kadına eziyet edenleri sevmez.

Kur’ânı Kerim’de “Kavmen Burâ” lâfz-ı celili vardır.
Bunun mânâsı dünya ve âhirete müteallik hayrı olmayan adam demektir. Yani erkek.
Bu lafzın mânâsını anlayan erkek baştan ayağa kadar merhamet kesilmesi icab eder.
Bilir misiniz, Hayvanlar yaralandığı zaman bağırılmazlar.
Köpek yalnız bağırır, ölürken de bağırılmazlar.
Zira ALLAH onlara acı duymaz, öyle halk olmuşlardır.
Neden halk oldukları da bildirilmemiştir.
Âhiretleri yoktur.
Çiçek, Dal koparmayınız.
Onlarda ALLAH’ın BEDÎ’ Esması’nın tecellîsi vardır.
Zikirdedirler.
Bazı çiçeklere hayvanlar bile dokunmazlar.
Bazı çiçekler meyve olur.
Bazıları olmaz.
Çiçeklerde, nebatlarda ilâç ve devalar gizlidir.

Bugünkü dünya şu hikâyede gizli:
Gemiden denize bir adam düştü.
Onu kim evvel kurtaracak diye bahse giriştiler.
Adamı sandala çektiler.
Fakat adamın bacakları yoktu.
Köpek balıklan yemiş.
Bahse girenler ne yaptılar biliyor musunuz.
Adamı denize ittiler ve parayı bölüştiler.

Vücutta daima büyüyen : Saç, Tırnak, Sakal, Kıllar.
Saç, Tırnak doğumda mevcuttur.
Muayyen yaşlarda sakal ve kıllar çıkmaya başlar.
Ne demek istiyoruz, anlamaya çalış!
Bilir misin gine, abdestde başa mesh edin ve ayağa da.
Bu emirdir.
Teyemmümde mesh toprakla ayağın altındadır.
Bu lâkırdılarda birşey gizli .
Biraz yorul da bunların mânâlarını anla!
Hased, Kıskanmak, Kibir, Gıybet Hiddet, Beddua, Dedikodu,
Bunların hepsinde derece derece ALLAH’ın takdirine habersiz isyan vardır.
Bunlardan uzak kalmak için Takdir, Kader denilen izahı güç mânevî kanunun maddî şekilde görünmesine karşı gelmelidir.
Bunlara karşı durmak için çare sabır hasletidir. Sabır her türlü bilsin bilinmesin zilleti izzete tebdil eder.
Hakiki mü’min daima abdestli olmalıdır.
Bu hâl yaratıldığı suya hürmetdir.
“Vecealna minel mai külle şey’in hay” âyetini okumak gibidir.
Aynı zamanda:
“Mü’min Mü’minin aynasıdır.”
Yani doğru, dürüst yalan bilmez.
Haramdan kaçan insan diğer bir insanın yüzüne baktığı zaman “Velekad kerremna beni

Âdeme” lafzı celili ile bildirilen ve insanda tecellî eden “EL MÜ’MİN” esmasının hakikatini görür.

Ruh, Cesed, Can için abdest.

Cesed temiz, Can temiz ise ruh abdesti,

Cesed temiz değil Can temiz değil ise abdest almak haramdır. ibadet yapamazsın.

İbadet abdesti şarttır.

Burada haramdır demek ayıptır.

Yaradana karşı hürmetsizliktir.

Cesed ve can abdesti :

Yemekten evvel abdestli olsan bile abdest almak.

Bilhassa akşam yemeğinde.

Sakal, Bıyık, Tırnak kesmeden evvel abdestli olsan bile abdest almak...

Abdestsiz; Yeme, içme! Gusul icab eden hâllerde dünya kelamı etme! Velhasıl daima abdestli ol!

Can için abdest, rızık abdestidir.

Ağıza abdestsiz birşey koyma!

Teyemmüm namaz vakti farz olduğu için vakit geçmesin diye emrolunmustur.

Bu akşam ve sabah namazları içindir,

Diğer namazlar için değildir.

20.05.1986, Salı

...يٰۤاٰحْصِيْنَآهٖ فِىٓ اِمَامٍ مُّبِيْنٍ كُلِّ شَـۡ

“...ve külle şey'in ahsaynahü fi imamim mübiyn : ... Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (levh-i mahfuz'da) sayıp yazmışızdır.” (Yâ Sîn 36/12)

وَمِنْ كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُوْنَ

“Ve min kulli şey'in halakna zevceyni leallekum tezekkerun : Her şeyden de çift çift yarattık ki, düşünüp öğüt alasınız.” (Zâriyât 51/49)

يٰۤاَنۡسُوْا الذِّكۡرَ وَكَاۤنُوْا قَوْمًا يُؤۡتَفَقَلُوْا سُبۡحٰنَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِيۡ لَنَا اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوۡنِكَ مِنْ اَوۡلِيَآءَ وَلٰكِنۡ مَّتَّعْتَهُمْ وَاَبَآءَهُمْ حَـۤ

“Kalu sübhaneke ma kane yembeğiy lena en nettehize min dunike min evliyae ve lakim metta'tehüm ve abaehüm hatta nesüz zikir ve kanu kavmen bura : Onlar: Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda (seni) anmayı unuttular ve helâki hak eden bir kavim oldular, derler.” (Furkân 25/18)

نَاۡهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَآءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ اَفَلَا يُؤۡمِنُوۡلُوۡۤا لَمۡ يَرِ الَّذِيۡنَ كَفَرُوۡۤا اَنَّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ كَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقۡ

“...ve cealna minel mai külle şey'in hayy e fe lâ yü'minun : ... ve her canlı şeyi sudan yarattığımızı görüp düşünmediler mi? Yine de inanmazlar mı?” (Enbiyâ 21/30)

اَبۡنِىۡۤ اَدَمَ لَقَدْ كَرَّمۡنَا

“Ve le kad kerramna beni ademe.... : Biz, hakikaten insanoğlunu şan ve şeref sahibi kıldık.....” (İsrâ 17/70)

ALLAH KELÂMINDAN BAZI ÂYETLER

Yağmur, İlâhî Rahmetin maddî temsilidir, Yağmurda bir şeyler var. Onu ara!

Yağmur bilirsiniz Su'dur.

Su nasıl, neden yaratılmıştır onu bilmiyoruz.

Yağmurda İlâhî Rahmet gizli olduğuna göre ALLAH'ın Rahmetinin her şekilde daimi bulunduğunun ifadesidir.

1-“Onların yüzlerinde secde eserleri vardır.” Âyet.

2-“ALLAH'a yalvarın, yakarın, gizlice dua edin. ALLAH haddi aşanları sevmez.” Âyet.

Yani ALLAH'ın rızasına muhalif birşey yapmaktan korkmak; ALLAH'ın Rahmetini ümid etmek kadar insanın ruhuna asalet verir.

Vahiyde kusur yoktur.

Bazı topraklar yağmur yediği hâlde istifade edemez.

Korkarak dua edin, çünkü ALLAH'ın Rahmeti iyilik edenlere yakındır. Bu da âyettir.

Cenab-ı ALLAH Kur'ânı Kerim'de emir ve mükâfatları, yasakları hep erkeklere hitaptır.

Kadınlara doğrudan doğruya hitap yoktur.

Erkeklerle : “Kadınlar sizin ziynetinizdir.”

“Onları hoş tutunuz. Eziyet etmeyiniz.” Bunlar âyettir.

“Onlar olmasaydı biz yoktuk.”

“Bana kadın sevdirdi.”

“Cennet anaların ayağı altındadır.”

Bunlar ne demektir?

Bunlar hadistir.

Bu hitap evlâtlara hitaptır.

“Sesinizi nebînin sesinden fazla yükseltmeyiniz.” Âyet.

ALLAH yavaş konuşanları sever.

Temiz olanları sever.

Gani olanları sever.

Merhametli RAHÎM olanları sever.

Sabredenleri sever.

Dedikodu edenleri,

Gıybet edenleri,

Yalan söyleyenleri,

Müsrif olanları,

Zulmedenleri,

Hased edenleri,

Hayvanlara eziyet edenleri,

Ağaç ve nebatları tahrip edenleri sevmez.

Bunların hepsi âyeti kerimede:

“Kavmen burâ” âyetine girer.

Bur: Dünya ve âhirete müteallik hayrı olmayan adam demektir.

ALLAH zâlim değildir.

Zâlimleri sevmez.

Dünyada RAHÎMdir.

Ne demektir bu?

Bunda insanları ikaz vardır.

Düşün, Anla, vardır.
RAHMÂN âhirete aittir.
Bunda af ve mükâfat gizlidir.
Bilmediğimiz bir mükafat.
Rahmet RAHÎM ise “Ben’i” unutmamaları içindir.

Garip birsey söyleyeceğim ama hakikat.
Bunu anlamaya savaş!
Herhangi bir hastalıktan ağrılardan ve o hastalıktan şikâyetçi isen tedavi ol!
Şikâyetçi değil isen tedaviye lüzum yoktur.
Burada emre isyan etmemek gizlidir.
Bu laf kabir azabı gibidir.
Kabir azabının keyfiyetini akıl ile kuşatmak mümkün değildir.
Fazla alda aykırı bir tarafı da yoktur.
Zorluk bizim göz ve kulaklarımızın görme ve işitme hislerinin sınırlı olmalarından
doğduğundan idrakimiz bu hususda kısa kalır.
Bunun hepsinde yalan gizlidir.
Yalan : Zinadan, kumardan, içkiden, her türlü haramdan daha fena bir harekettir.
Yalan ruha karşı bir hakarettir.
Yalanda nefis hakimdir.
Yalanda:
ALLAH’ın ilmini,
Es SEMÎ’ olduğunu,
El BASÎR olduğunu,
Peygamberi inkâr,
Kur’ânı inkâr gizlidir. Yalan söyleyen küfürdedir.
insanların her zaman derdini anlatacağı bir arkadaşı olmalıdır.

31.05.1986, Cumartesi

نَ الْاَلِهَ وَرَضُوْا اَنَا سِيْمَاهُمْ فِي الْاَلِهَ وَالَّذِيْنَ مَعَهُ اَشِدَّاءُ عَلٰى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُوْنَ فَضْلًا مِّمَّ مُحَمَّدٍ رَّسُوْلٍ
نَجِيْلٍ كَزَّرَعٍ اُخْرِجَ شَطَاْهُ فَاَزْرَهُ فَاَسْتَغْلَطَ فَاَسْتَوٰى عَلٰى سُوْقِهِ وَجُوْهُهُمْ مِّنْ اَثْرِ السُّجُوْدِ ذٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْاِ
ةٍ وَّ اَجْرًا عَظِيْمًا لِّعَجَبِ الزَّرَّاعِ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ الْاَلِهَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصَّالِحٰتِ مِنْهُمْ مَّغْفِرٍ
“Muhammedür rasulüllah vellezine meahu eşiddaü alel küffari ruhamau beynehüm terahüm
rukkean süccedey yebteğune fadlem minellahi ve ridvana simahüm fi vücuhihim min eseris
sücut... : Muhammed ALLAH'ın elçisidir. Beraberinde bulunanlar da kâfirlere karşı çetin,
kendi aralarında merhametlidirler. Onları rükûya varırken, secde ederken görürsün.
ALLAH'tan lütuf ve rıza isterler. Onların nişanları yüzlerindeki secde izidir...” (Fetih 48/29)

ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِيْنَ
“Üd'u rabbeküm tedarruav ve hufyeh innehu la yühibbül mu'tedin : Rabbinize yalvara yakara
ve gizlice dua edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.” (A’raf 7/55)

قَوْلٍ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمَالُكُمْ وَاَنْتُمْ اَنْتُمْ اَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَرْفَعُوْا اَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْاِ
لَا تَشْعُرُوْنَ

“Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize
bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkına varmadan
amelleriniz boşa gidiverir. : Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinin üstüne

yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın; yoksa siz farkına varmadan amelleriniz boşa giderir.” (Hucurât 49/2)

كُرْ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْنَاهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسْأَلَ الْقَالُوا سُبْحَانَ
“Kalu sübhaneke ma kane yembeğiy lena en nettehize min dunike min evliya ve lakim metta'tehüm ve abaehüm hatta nesüz zikr ve kanu kavmen bura : Onlar: Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda (seni) anmayı unuttular ve helâki hak eden bir kavim oldular, derler.” (Furkân 25/18)

KAVMÎ BÛRA

Bu lâfız Kur’ânda geçmektedir.

“Bur” dünya ve âhirete müteallik hayrı olmayan adam demektir.

Bu lâfız insanlar içindir.

Gemiden denize bir adam düştü.

Onu kim evvel kurtaracak diye bahse giriştiler hemen para koydular ortaya.

Adamı birlikte sandala çektiler.

Fakat adamın bacakları yoktu.

Şaşırdılar.

Köpek balıkları yemiş...

Ne yaptılar biliyor musunuz?

Bahs için ortaya koydukları parayı bölüştüler adamı da tekrar suya attılar.

Adam bağıırıyordu.

İşte bu gibiler “Kavmi Bura” sunandadırlar.

Bu yazılarımızla basit olarak söylemek icab ederse maddî ve mânevî âlem ile, senin cesedinle ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz.

iç ve dışını bil!..

Birbirlerine yabancı...

Birbirlerini tanımıyorlar...

Günahlarınızı toprağa gömemezsiniz unutma!

Kur’ân söylüyor:

“Kul - Söyle! Haykır! Tasdik et!” demektir.

Kime?

Kendinde gizli olan “Ben” den bana.

“Hu= O. “AHAD” dır.

“AHAD”ın mânâsını kimse bilmez ve veremez.

Utanmayıp anlatmak istersek teki olmayan tek...

Rakamlardaki “1” değildir.

“AHAD” ismi VÂHİD değil...

“VÂHİDü’l- KAHHAR” tek KAHHAR O’dur.

ALLAH’ın kahrında lütfü gizlidir.

Yanan mescidi tekrar yaptırmamıştır.

Kim?

Şaban-ı Velî...

Bu kahrın içinde lütuf gizlidir.

Temas edebilirsen mânâsını “Şaban-ı Velî” den sor.
Ne demek istediğini anlamadıysan mosmor ol!..

Ölümle arasına bir örümcek ağı koydu.
Bir devenin yapacağı tercih kimseyi gücendirmez.
İnancın vaktini ALLAH tayin eder.
Bazen hemen bazen on sene sonra...
Okuduğun âyet vahiy hâline geldiği zaman tesiri olur.
Ona göre kendini ayar et!..
Küfürde olan üfürükçü olma!
Sudaki cömetlik ALLAH’a ait bir cömertliktir.
“EL GANÎ” suda tecellî etmiştir.
Bunu anlamak büyük ruhî ve mânevî bir başarıdır.
Anlarsan size kıyam edenler bulunur.
Su nankör değildir.
Değerini bilmeyenler nankördürler.
Veya nankörlerdir.
Kelimeler arasında dağlar kadar fark vardır dikkat et!
Nankör demek HAKK’ın verdiği her türlü nigmeti görmeyip, aldırmayan, şükretmeyen demektir.
Yalan bilmeyen.
Söylemeyen.
Dedikodu yapmayan.
Gıybet etmeyen.
Daima helâl peşinde koşan.
Sabah ve akşam namazlarını “O” vakitte kılan.
Daima abdestli bulunan.
Abdestsiz yemeyen içmeyen.
Konuşmayan kadın ve erkeğin ayağının altını öperim.
Teyemmüm ayak altı hürmetine emrolunmuştur.
Bilmezsınız ayak altı nedir?
Bilir misiniz?
Bir bilseniz...
“Cennet anaların ayağı altındadır”
Babaların değil dikkat.
Namazda kadının ayaklan yere başka türlü temas eder.
EL, Ayak.
Her mahlûkun biri cesedî, diğeri ruhun haritasıdır.
İnsanın kendi Levh-i Mahfuz’udur.
Sen Levh-i Mahfuz’u da bilmezsın.
Âlim diye geçinen câhil hocadan işittin o kada...
“KÜLLÜ ŞEY’İN AHSEYNÂHU Fİ İMAMIN MÜBİN”
NEDİR BU? BİLMEZSİN...
Namazın aslı nedir?
Niçin emrolunmuştur?
Muayyen zaman vakit, muayyen yere dönüş...
Muayyen hareketler “Erkân”

“Men tereket selât fakat kefer”

Mekke’de söylenen bir hadistir.

“Kim ki namazı terk etti küfürdedir.”

Burada “küfür” ne demektir?

Bu namaz sabah akşam namazlarından hangisidir.

Zira namazı terk etti deniliyor.

Yoksa ikisi birden mi kastediliyor.

Tesniye olarak...

Terk; Vakit mi, Namaz mı?

Burada “küfür” inanana, bu işi yapana hitaptır.

Dikkat et!

Namaz kılmayana değildir.

Burayı tekrar tekrar oku!

Anla!

Laflar çok mühimdir.

O hâlde namazı terk küfürdedir.

Burada Mekke’de hadis söylendiğine göre Mekke’de akşam ve sabah namazları vardı.

Diğer namazlar Medinede emrolunmuştur.

“Ara namazları” diye...

Bunların vakitlerine aittir.

Bu işi yapana inanana hitaptır.

Yoksa namaz kılmayana ait değildir.

Vaktin kıymeti anlatılıyor.

Bu iki namazın kazası yoktur.

O vakit için namaz kılmak emrolunmuştur.

O iki namazın vakti, değildir.

Dikkat et!

Sabah ve akşam namazlarını terk bir nevi mi’racı inkârdır.

Resûl-ü Ekrem’i tasdikde şüphe var demektir.

Sabah ve akşam namazları mi’racda emrolunmuştur.

Mi’racdan döner dönmez kılınmıştır.

Cebraîl târif ederek kıldırmıştır.

Namaz o hâlde mi’racdır kula yalnız ruhanî olarak, Kâbe’yi ziyâret hacda cesedî ziyâretidir.

Mi’racın başladığı yer olan Kâbe’yi ziyâretidir.

Cesedî mi’racdır.

Şimdi çok dikkatli dinle :

Namazı terk dedik.

Bu da mi’racı ve haccı bir nevi inkâr olur.

Resûl-ü Ekrem’i tasdikte şüphe var demektir.

Tavaf Hacer’den başlar orada biter.

Soldan sağa Kâbe’ye sol taraf verilerek tavaf yapılır.

İhram hâlinde erkeklerde başı örtmek haramdır.

Kadınlarda örtmek farzdır.

Biri haramdır.

Biri farzdır.

Erkeğin başının açık olması farz değildir.

Kapaması haramdır.

Dikkat et!

Kadınların kapaması farzdır.

Açması haram diye birşey değildir.

İkisi de emirdir.

Emrin bir tarafı vardır.

Dikkat et lâflara.

Burası çok mühimdir.

Anlamadan hâlletmeden geçme!

Haccın sırrı mi'racda gizlidir.

Mi'rac da namazda gizlidir.

Söz burada durur.

His ve duygu başlar.

Onun lügati başkadır.

Hac emir hâlinde bir umredir.

Ziyâretdir.

Hacda umre, umrede hac gizlidir.

İtiraz etme.

Lâfı beyenmezsen zedeleme!..

Umre; Hac emrinin değişmez Uluhiyyetinin emirsiz şeklidir. Dikkat!..

Şimdi çok mühim bir yere geldik.

Yalnız beni imtihana kalkmasınlar kendi cehillerini ortaya koymuş olurlar.

Sonra ben oyuna, şakaya gelmem onu bilmelerini isterim.

Âyeti Kerimede:

Kable'l- tulug: güneş dogmadan evvel.

Kable'l- gurub; güneş batmadan evvel ne demektir.

Dünyanın yan tarafında "Kable'l- tulug" diğer tarafında "Kable'l- gurubdur".

Kable'l- gurubu, kable'l- tulug: Kable'l- tuluğu, kable'l- gurub takip ediyor.

Bu vakitlerin kıymeti için sabah akşam namazları emrolunmuştur.

Yoksa sabah ve akşam namazlarının vakti budur demek değildir.

O vakit dünyaya ait bir vakittir.

"RABBü'l- magribeyni ve RABBü'l- maşrıkeyn."

Sana birşey mırıldanmıyor mu?..

Peki güneş dogmadan evvel, güneş batmadan evvel olan "vakit" nedir? bilir misin?

Nereden bileceksin.

Bu vakitlerin hürmetine sonradan abdest almak emrolundu.

Su da bu ise karıştı.

Kable'l- tulug. Kable'l- gurub vakitlerinde Resûl-ü Ekrem'e Cebrail vahiy için gelmemiştir.

Sabah ve akşam namazlarını beraber bir defa kılmışlardır.

Bu ne demektir bilir misin?

Bilseniz gözlerinden yaşlar dökülmeye başlar.

ALLAH yoluna her şeyini verirsin.

Kur'ânı Kerimde bir secde âyeti vardır.

Onu işiten, okuyan hemen secdeye kapanması lâzımdır.

Tehiri katiyyen olmaz.

Bu lâfa dikkat et!..

O secde kimedir, niçindir?

Sabah akşam namazı da o vakit için kılınır.

Kazası bundan ötürü yoktur....

Unutmayın:

Ne hadis. Ne de âyet olup yanlış anlaşılmaya müsait olan sahipsiz sözler vardır.
Bunlara çok dikkat edin!

01.07.1986

نِكَ مِنْ أَوْلِيَاءَ وَلَكِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى نَسُوا الذِّكْرَ وَكَانُوا قَوْمًا بُورًا قَالُوا سُبْحَانَكَ مَا كَانَ يَنْبَغِي لَنَا أَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِ
“Kalu sübhaneke ma kane yembeğiy lena en nettehize min dunike min evliya ve lakim metta'tehüm ve abaehüm hatta nesüz zikr ve kanu kavmen bura : Onlar: Seni tenzih ederiz. Seni bırakıp da başka dostlar edinmek bize yaraşmaz; fakat sen onlara ve atalarına o kadar bol nimet verdin ki, sonunda (seni) anmayı unuttular ve helâki hak eden bir kavim oldular, derler.” (Furkân 25/18)

Müteallik : Alâkalı. Bir yere bağlı, bir şeye mensub.

قُلِ اللَّهُ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ...

VÂHİDü'l- KAHHAR : “...kulillahü haliku külli şey'iv ve hüvel VÂHİDül KAHHAR : ...
De ki: ALLAH her şeyi yaratandır. Ve O, birdir, karşı durulamaz güç sahibidir.” (Ra'd !3/16)

كُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُبِينٍ...

“...külle şey'in ahsaynahü fi imamim mübiyn : Biz, her şeyi apaçık bir kitapta (levh-i mahfuz'da) sayıp yazmışızdır.” (Yâsîn 36/12)

Uluhiyyet : İlâhlık. * Allah'ın kâinattaki tasarruf ve hâkimiyeti ile herşeyi kendisine ibadet ve itaat ettirmesi.

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ

“Fasbr ala ma yekulune ve sebbih bi hamdi RABBike kable tuluiş şemsi ve kablel ğurub :
(Resûlüm!) Onların dediklerine sabret. Güneşin doğuşundan önce de, batışından önce de RABBini hamd ile tesbih et.” (Kaf 50/39)

رَبُّ الْمَشْرِقَيْنِ وَرَبُّ الْمَغْرِبَيْنِ

“Rabbulmeşrikayni ve rabbulmağribeyni. (O,) iki doğunun ve iki batının Rabbidir.” (Rahmân 55/12)

HAKİKATLERİ HATIRLATMAK VAAZDIR

Hakikatleri hatırlatmak vaazdır.

Bu hakikatler de nasihattir.

Bir kimsenin iç âlemini yumuşatacak sûretde söz söylemek nasihatdır.

“Nass”dır.

Yani söz âyeti kerimeye bağlıdır.

Ondan çıkmıştır.

Ne söylediğini.

Kime söylediğini.

Ne zaman söylediğini unutma!

Kuru bir “öğüttür”.

Öğüt zâten nasihatın mukabili değildir.

Anlamaya çalış!

Bütün kâinatda ne varsa yalnız insanlara ait değildir.

Kuşlara, batıklara, hayvanlara, böceklerle, nebatlara aittir.

İç ve dışını bil!

Yekdiğerine yabancı onlar, birbirlerini tanımıyorlar.

Kuru inançların esiri olma!

İnançlar gerçeklerin gölgesidir.

Gölgeleri iyi tanı!

Rüyâda gölge yoktur onu hatırla!

Gizli olan görülmeyen değil, görünmeyendir.

İlâhî emirler nefse ait isteğin aksidir.

Nefis serbest bırakılmıştır da ondan...

Değişmeyen nizamın dışına çıkmak nefsin işidir.

Bu harama doğru gider.

Nizama gayret ederek uymak helâl yoludur.

Tamamıyla itaat hâline geçmek ise farz olanıdır.

Hele bak bildiğin birşey söyleyelim:

Ziynet altından zekât verme kadın için:

İmam-ı Azam'a göre 96 dirhemden fazlası için zekât farzdır,

İmam-ı Şafi'ye göre : Kadının ziynetinden zekât verilmez.

Buna göre : Farz ile farz değildir, verilir ile verilmez arasında farza düşünmek doğru olmaz.

Dört mezhep hakdır.

Amma.

Bu düşünce, bu fetvalar nedir?

Bu meselenin üstüne o kadar yazılı kara kağıtları yığdılar ki altından çıkmak çok güçtür.

Düşünen bir insanın kafasında “inanmak veya inanmamak” bakımından hakikati bulmak imkânsızdır.

Bu iş bir mısır tarlasını tarla sahibinden korumaya benzer.

Bu yazılarımızla basit olarak söylemek icabederse, maddî ve mânevî âlem ile senin cesedinle, nefsinle, ruhun arasındaki ahengi bildiriyoruz.

İtiraz etme dinle:

Sabır belâya karşı isyandır.

Aynı zamanda sabrın içinde küçük bilinmeyen dikkat edilirse bir isyan da vardır.

Kime karşı?

Düşün!

Bu; bir resim sergisi bir köre can sıkıcı bir yerdir.

Bir dostun üzüntüsüne her kim olsa iştirak eder.

Ama bir dostun başarılarına iyi niyet ile sevinmek çok yüksek bir ruh hâleti icabeder.

“içinde sezilmeyen bu hased duygusu gizlidir”

Meşhur ingiliz “Bernar Şov” un bir sözü vardır:

“Müslümanların namazları 2000 yılında doktorların reçetelerinde yer alacaktır.”

İngiltere’de demokrasi kemâle ermiştir.

Az daha yükselse islâmiyeti bulacaktır, insanlar bu asırda kendilerini kaybetmişlerdir.

Açlıktan ölmek üzere olan bir köpeği alıp yedirirseniz ısırmaz, ömür boyu.

Nerede tesadüf etse kokunuzdan sizi tanır.

Unutmaz.

İşte insan ile köpek arasındaki fark budur.

Bazı dostlardan değil, hapisinden daha iyi ve sadıktır.

Isıracak köpek dişlerini göstermez, insanlara dost olmak arzusunu taşıyan yegane hayvandır. Şafilere göre köpek tâhir değildir.

Diğer İmamlara göre tahirdir.

“Tahir efendi bize kelp demiş, iltifatı bu sözde zâhirdir.

Malikîdir mezhebim zira i'tikadımca kelp tahirdir.”

Nefî'nin bu sözü basit bir hiciv değildir.

Anlamaya çalış!

Hayvanet bahçesinde iki aslan konuşuyordu:

“Şu adam neden her hafta sana et getiriyor.”

“Unuttun mu ? Gecen yıl kayınvalidesini yemiştin.”

Çok gururlanmayın!

Bazen gurur insana ayak bağı olur.

İleri derecede gurur unutkanlık yapar.

Zira kanda, dimağda “potasyum” muvazenesini bozar.

Gürültü gibi.

Gurur da ruhun gürültüsüdür.

Güzel sözler, güzel tadlı sesler, insana hoşluk verir.

Çirkin sözler insana keder hiddet verir, insanlar yekdiğeriyle, sesle, kulakla irtibat kurar anlaşırlar:

“Su sesi.

Kadın sesi.

Altın sesi” gibi...

Güzel lâflara bürünmüş farkına vardığımızı sandığımız aslında varamadığımız hakikatler gizlenmiştir.

Bazı duygular, kederler, neş'eler, ızdıraplar, dertler, kahramanlıklar seslerde gizlenmiştir.

Sakin sessiz seslerde bile yine sesler gizlidir.

Yazı, şiir, sessiz seslerdir.

Sağ kulak ruha, sol kulak cesede ait emirleri, hitapları dimağa naklederler.

İnsanlarda ortak hatıralar vardır.

Ortak zevkler vardır.

Bunlar nedir:

Hafızada kalan sözler, fısıltılar, sesler, bütün bunlar bazen silinir. Fakat bazıları güzelliklerini, bazıları da nefretlerini muhafaza ederler.

Ortak zevkler vardır, paylaşarak husule gelir.

Bu gibi zevkler iki tarafın paylaştığı İlâhî bir zevkdir.

Sevmek iâhi bir duygudur.

Sevilmek bu duygunun tezahürüdür.

Sevişmek bu iki duygunun kadın ve erkek tarafından ibadet hâlindeki hâlidir.

“Bana kadın sevdireldi” buyruğu budur.

“Huri gılman” tebşiri de budur.

Bu ibadetle dimağî bir boşalma olur.

Bu mutlak varlığa kavuşmanın bahtiyarlığıdır.

Resûlullah buyurdu “Kadın sevilir”, kadın memnun olursa, bunda erkek büyük ecir almış olur.

Kadının da erkeği memnun etmesi lâzımdır.

02.09.1986, Salı

Nass : Kat'ilik, kesinlik, açıklık. Te'vile ihtimali olmayan söz veya delil. * Kur'ân-ı Kerim veya Hadis-i Şerifde bir iş ve mes'ele hakkında olan açıklık ve bu şekilde açık olan kelâm ve âyet. Akide. * Bir haberi kimden aldığını söyleyerek, en nihayet o haberi ilk söyleyene kadar nakledilişi isbat etmek. Bazılarınca istihraç ve izhar mânâlarından me'huzdur. Bir şeyin belâğ ve nihayetine denir. Bundan başka: Delil, haber, seyr-i şedid, ref, hüccet, bürhan, zuhur mânâlarına da gelir.

Vaaz : Va'z . Dinî mes'eleler üzerinde konuşup nasihat etmek. Kalbi yumuşatacak sözlerle insanı iyiliğe sevke çalışma.

Mezheb : Yol. Gidilen yol. Tutulan çığır. * Dinin esaslarında ve esas temel mes'elelerde bir olmakla beraber, teferruatta bazı muhtelif mes'eleler olması sebebiyle birbirinden az farklı müctehidlerin yolları. Müctehidlerden, kendilerine tâbi olunanların seçtikleri meslekleri. Fûruatta Hanefî ve Şâfiî; ve Akaidde Mâturidi ve Eş'ari gibi... Bu "Mezheb" kelimesi asıl ve esas mânasına da kullanılır. Beyn-el ulemâ ve mukakkiklerce ince tedkik neticesinde Kur'ân-ı Kerim'in esaslarından, Peygamber'in (A.S.M.) emir ve sünnetlerinden ayrılmamış "Dört Mezheb" Hak olarak seçilmiştir: 1- Hanefî Mezhebi, 2- Şâfiî Mezhebi, 3- Hanbelî Mezhebi, 4- Mâlikî Mezhebi. (Bak: İmam)

Tahir : Temiz. Pâk. Abdesti bozacak veya guslû icab ettirecek şeylerden birisiyle özür lü olmayan. * Zâhir ve bâtında bütün ayıp ve kirlerden temiz, pâk olduğu için Hz. Peygamberimize de (A.S.) bu isim verilmiştir. * Müzikte: Makam ismi.

İLÂHÎ ZEVKİN KAPISI KADIN

Biz Türklerde yerde oturulur.

Yuvarlak bir sofranın etrafında herkesin yüzü niğmete çevrilidir. Rızka karşı bir hürmet ve cesedî edebdir.

Her taraftan Kâbe'ye dönülerek namaz kılınır bilirsiniz.

Benim memleketimde incir ağacına çıkmazlar.

Gugar denilen çatallı bir değnekle toplarlar.

Dut ağacının altına çarşaf tutarak silkelerler.

Bunlar tesadüfî âdetler değillerdir.

Sebepleri büyüktür ve mânevîdir.

Hemen “nedir?” diye sorma.

Söylemem, ne işine yarar.

Aklın kavramak arzusunda bulmaya savaştığı şeyler, aklın dışındaki şeylerdir.

Bunları akla sokmaya uğraşmak küfürdür.

Küfün Hakikati; kavranamayanı örten, perdeleyen demektir.

“LÂ HAVLE VELÂ KUVVETE” ALLAH'ın' sizin yanınızdaki kıymetini çoğaltmak içindir.

Buna devam et!
Yanılmaların çoğu aşırı doğruluktan doğar.
Bugünkü cemiyetde :
Gören kör,
Duyan sağır,
Konuşan dilsiz ol!..

Bugünkü insanlarla konuşmak çölde su aramak gibi birşey hem de yorucudur.

İyi ve kötü insanlar tabiri kalmadı.

Artık ne kötü insanlar var.

Ne iyi insanlar var.

Hepisi bir oldular.

Karıştılar birbirleriyle.

Kadın, Hatun, Efendi, Bey, Ağa kalmadı.

Hepsi dişi, erkek o kadar.

Genelev, Erkekler için kurulmuştur.

Kadınlar için değil.

Ahlâksız kadın yoktur.

Olamaz.

Erkek tarafından o hâle getirilmiştir ve isim verilmiştir.

Erkekler kendi nefislerinin esiridirler.

Bundan dolayı “Kadınlar sizin ziynetierinizdir” buyrulmuştur.

Onları hoş tutunuz.

Eziyet etmeyiniz.

Cenab-ı ALLAH Kur’ânı Kerimde :

Emir ve mükâfatları, yasakları hep erkeklerle hitaptır.

Kadınlara doğrudan doğruya hitap yoktur.

Sebeb nedir ve niçin?

“Cennet anaların ayağı altındadır.”

“Anaların ayağı” ayakları değil.

Hangi ayak?

Niçin? Müfret “teker” olarak kullanılmıştır.

Bu evlâtlara hitaptır.

Aynı zamanda bütün kadınlara hitaptır.

Kadının kıymetini bildiriyor.

“Bana kadın sevdireldi.”

Havva’nın yegane suçu erkeğe itaatdir.

Yılana kanan Âdemdir, Havva değil.

Bu, bir hakikati gizli kapaklı fakat apâşıkâr anlatır.

Anlamadın bu lâfi yine.

Kesretten vahdete doğru gitmek, hakiki sevgi ile olur.

Hakiki ibadet cezbedir.

Cezbe öteden çekmedir, çekilmedir.

Cesedler birleşir sonra ruhlar birleşir.

Bu hâl kesretten vahdete doğru gidiştir.

O zaman çiftler orgazm olurlar, ibadetin en üst zirvesinde boşalma sadece dimağî, ruhî olur.

Bu mutlak varlığa kavuşmanın bahtıyarlığıdır.

Boşalma oldu mu herşey biter.

Hiçbir duygu his kalmaz.

Bu hâl, beşerî kelimenin izah edemeyeceği tam bir kurtuluştur. Erme, saadet bir kadınla olur. Resûl-ü Ekrem “bana kadın sevdirdi” buyurdu.

Bunda İlâhî murad vardır.

Kâinat kanunu olarak, tabîî olarak zorla sevdirdi demektir.

Cinsi hislerle değil de bir ibadet olmasından ötürü böyle söylemek mecburiyetinde kalmıştır.

“Kadınlar sizin ziynetinizdir. Onları hoş tutun.” Âyet.

Boşalma anında kadın bağırır.

Niçin? Gözlerini yumar, ağzını acar.

Bu, duyduğu İlâhî zevke karşı teşekkür ve duadır.

Bu anda duyduğu İlâhî zevkin 70 bin misli fazlasını cennetden “Cemâlullah”ı seyirde duyacaktır.

İnsan vücudu bu zevke tahammül edemez olduğundan bu bir dakika bile sürmez.

Her türlü yapacağın işlerde sevab ve günah arama.

İnsaniyetine hakaret etmiş olursun.

Aklın eremediğini akla sokmaya çalışmak akla karşı hakaret olur.

ALLAH’ı yarattığı şeylerle varlığını isbata kalkma.

ALLAH’ı isbata kalkmak şüphe etmenin tam kendisidir.

ALLAH’ın yarattığı şeylerde ALLAH’ın kudretini görmeye çalış!.. Hiçbir peygamber

ALLAH’ı isbata kalkmamıştır.

Onun emirlerini bildirmiştir.

Bilir misin : Leylek, kırlangıç muhacir kuşlardır.

Yaz mevsiminde muayyen aylarda hep şimal nısıf küresine dağılırlar.

Kışa doğru sıcak iklimlere geldikleri yere doğru giderler.

Tekrar geldiklerinde yuvalarını bulurlar.

Şaşmazlar.

Bunun sebebi nedir?

İklim şartları, ilk defa akla gelirse de ve doğru ise de sebep bambaşkadır.

İklim ile maskelenmiştir.

Cenub küresine seyahat eden kuş yoktur.

Tuhaf değil mi?

Tuhaf değil sebebi var aslanım.

Şimal, Cenub, Ekvator Kuşları, çiçekleri, balıkları, böcekleri, ağaçları, nebatatı, meyvaları bambaşkadır, insanların da bazı morfolojik ve karakter, yaşayış, âdet farkları vardır.

Hayvanları bambaşkadır.

Leylekler yere kondukları zaman yerde ötmezler.

Ancak yuvalarında öterler.

Yuvaları yerde değildir.

Yüksektedir.

Acaba sebep nedir?

Sebebini öğrensen ne kazanırsın.

Benim fikrime kalırsa hiçbir fayda vermez.

Büyük faydası vardır ama öğrenirsen sebebini.

Çok tuhaf bir haber vereyim bak:

Şimal ve Cenub kutuplarında an yoktur.

Hayvanlarla, duygularınızla konuşabilirsiniz.

Herşeyde dikkatli ol!
Hem de çok dikkatli!..
Kötülük bazen kaza ve kaderle karışır.
“Yedinci kurşunu daima sakla...”
Bu söz eskilerin en büyük tecrübe öğüdü ve nasihatidir.
Bu günün insanları aklının peşine takılmış şuûrsuz bir hâlde gidiyorlar.
Nereye?..
Kendi çöküşlerini içlerinde taşıyorlar, insanlık kıymetini kaybettiler.
Yeni nesiller, ümit kırıntıları, hayal kırıklığı ile hiç bilmedikleri bir takdirin uyumu içinde çabalıyorlar.
Bu ne demektir, bilir misiniz?
İnkâr...
Neyi?..
Söylemek ayıp...

Değişmeyen bir nizam.
Hissedilip idrak dışı bırakılmış bir ahenk.
Şaşmayan bir takdirin uyumu içinde herşey.
Bu uyuma; kanaat, sabır, rıza ile giren insan gayb halkasına girmiş demektir ki o insan ALLAH ile peygamber arasındadır.
İnsan ile ALLAH arasında Su vardır.
İnsan ile arş arasında o bilmediğimiz şebnem vardır.
Kavmi Tufan: Nuh peygamber
Kavmi Ad: Hud peygamber
Kavmi Semud: Salih peygamber
Kavmi Lût: Lût peygamber
Kavmi Nemrut: İbrahim peygamber
Kavmi Firavun: Musa peygamber
Hepsi geldi geçti.
Şimdi “kavmi burâ” devrindeyiz.

29.07.1986

Lâ Havle Velâ Kuvvete illâ billahi'l-azîm : Hayrı vermede ve şeri gidermede sonuç olarak; mevcut ve potansiyel güç ancak ve ancak Azîm olan ALLAHu Zü'l- Celâl'dedir.
Cemâlullah : Allah'ın cemâli.CEMAM : Rahat olmak. Dinlenip yorgunluğu gidermek.
İstirahat etmek.

Cenub : Güney. Şimalin zıddı olan taraf.

Şimal : Sol, sol taraf. Sağın ve cenubun zıddı. Kuzey.

Nizam : Sıra, dizi, düzen. Dizilmiş olan şey, sıralanmış. * İcaba göre yapılan kanun. Bir kaideye binaen tertib olunmak ve ona binaen tertib olundukları kaide. * Bir işin sebat ve kıyamına medar, sebep olan şey ve hâlet.

NAZAR-HASED

1-İsabet-i ayn hak'dır.
2-Dağı yerinden oynatır.
3-İnsanı mezara deveyi kazana ithal eder.
4-Hıfz için Cenab-ı HAKK'a sığınınız.
Bu çok mühimdir.
ALLAH'a demiyorum.
"HAKK'a".
Bu ne demektir?
Bir yere bakmak: Hayranlık duyarak.
Tetkik etmek için.
Anlamak için bakmak.
Bunlar akıl ve düşünce melekeleri ile ruhun bakışıdır ki bir nevi tefekkürdür, ibadettir.
Bir de : Hased ile bakmak vardır ki bu nefsin bakışıdır.
Buna halk arasında "Nazar" ismi verilir, insanda bulunan HAKK'ın güçlerini yani sana verilen güçleri hayra değil de şerre kullanmak olur.
Akıl ve düşünce ile insan kimseye zarar veremez.
Vermez.
Nefis ile bunu yapar.
Zira nefis serbest bırakılmıştır.
Mesuliyet nefse yükletilmiştir.
Nazar : Ağaç, çemen, gül, at, koç, koyun, inek, arı gibi hayvanlara çok isabet eder.
Gece aynaya bakmayınız hadisinde gizli birşey vardır.
Setr-i avretde nazar vardır.
Nazarda da şirk gizlidir.
Nazar hased duygusundan doğar.
Hased: Bilerek bilmeyerek HAKK'ın takdirinden uzaklaşmak duygusudur.
Bunda da şirk gizlidir.
Hased islâmda men' edilmiştir.
"Hased cehennemdedir." Hadis bu.
HAKK'ın takdiri vücudda cârî senin uzviyetinin malı olan her şey demektir.
Setr-i avretde nazar nefsin cinsi tarafını korumak maksadıyladır.
Kadına bakmakda cinsi nazar vardır.
Bu nazarda hased vardır.
Niçin benim olmuyor düşüncesi.
ALLAH'ın verdiği isyan gizlidir.
Kanaatsizlik vardır.
Tabiatda birçok madenler vardır.
Bunlar bugünkü bilgimize göre Mendelyef cetvelîni tamamıyla dolduranlar Anyon, Katyon'dur.
Müsbet ve menfi diye yani analizde elektrik ayrılmasında gittikleri katotlardır.
Yine bazı madenler vardır.
Mıknatıs onları çekmez veyahut onlar mıknatısa yanaşmazlar.
Mıknatıs Rumcadan gelme bir kelimedir.
Mıknatıs tezahurları ile kendini gösteren, târifî elektrik gibi mümkün olmayan bir kâinat kanununun icabı bir nesnedir.
Bunu bir defa hakkı ile bil öğren...
Sonra: Meselâ : Nikel, Bakır, Gümüş, Kurşunu mıknatıs çekmez. Niçin? Kuru cevap arama...

Çinko, Bakır, Kalay, Demir, Sezyum, bunlar katyondur.

Bu madenlerin hepsi vücutta muayyen bir nisbetde mevcuttur. Bunların azalıp çoğalması bir takım sebeplerden olur.

Dışdan gelen ve organizmaya tesir eden maddî nefî sebepler, ruhî bunalımlar stresler, gürültüler, hırslar, arzular, tatminsizlikler her hususda;

nefsî arzuların tezahurlannda vücutta “Çinko, Sezyum, Bakır, Demir” azalır.

Biz bunlarda maddî sebep arar dururuz.

Devam edin aramaya.

Bilir misiniz, gümüş mıknaatısı ref' eder.

Gümüş yüzük nedir.

Kurşun mıknaatısı ref' eder.

Baş kursun dökerler.

Kestane elektrikyeti cezbeder.

At kestanesi ref' eder.

At kestanesi ağacına yıldırım düşmez bilir misiniz?

Nereden bileceksiniz.

Kendini zorlama.

Bizi de okumaya devam et!

İnsanın içinde, insanın dışında muradı İlâhî olarak yaratılışında mevcut İlâhî hikmet “Teozofi” ile insan bu hikmetle daima birleşmiş hâldedir.

Fakat bunun farkına varıp muzaffer olan huzura kavuşarak mutluluğa erer.

Nefse iyi gibi görünen fena kuvvetlerle mücadeleyle bilmek gerekir...

Şunu anlamadan geçme: Havva'nın yegâne suçu erkeğe itaattir.

Yılana kanan Âdem'dir, Havva değil...

Bu bir hakikati gizli kapaklı fakat apâşıkâr anlatır.

Anlamadın yine.

Devam et anlamamaya.

Kesretten vahdete doğru gitmek hakiki sevgi ile olur.

Çiftleşme hakiki sevgi ile başlar.

ALLAH'da kaybolur.

Hakiki ibadet “Cezbe” dir.

Cezbe öteden çekilmedir.

Cesedler birleşir sonra ruhlar birleşir.

Bu hâl kesretten vahdete doğru gidiştir.

O zaman çiftler orgazm olurlar.

ibadetin en üst zirvesinde boşalma sadece dimağî ve ruhî olur.

Bu, mutlak varlığa kavuşmanın bahtiyarlığıdır.

Boşalma oldu mu her şey biter.

Hiç bir duygu, his kalmaz.

Bunu beşeri kelime ile izah edemeyeceği, tam bir kurtuluştur. Hakiki erme bir kadınla olur.

Resûlullah “bana kadın sevdirdi” dedi.

Bunu biliyorsun.

Bunda İlâhî murad vardır.

Zorla sevdirdi demektir.

Resûlullah efendimiz, cinsi hislerle değil de bir ibadet olmasından ötürü böyle söylemek mecburiyetinde kalmıştır.

“Kadınlar sizin ziynetinizdir onları hoş tutun” Âyet.

ALLAH birçok peygamberler gönderdi, insanları aydınlattı. Göndermeseydi şöyle olurdu gibi dua ve sözler söylemek doğru değildir.

ALLAH’ın yarattığı kâinat kanunu böyledir.

Biz ancak hamd ve şükrederiz.

114 sûre;

86 Mekke’de,

28 Medine’de inzal olmuştur.

Vahiy meleği Cebrail’dır.

Cibril-i emin bu meleğin lâkabıdır.

Yaptığı vahiy vazifesinden dolayı...

Vahiy: Gece.

Gündüz vâki olmuştur.

Resûl-ü Ekrem’e hicab olmadan mi’racda namazın farziyeti bildirilmiştir.

Cebrail bazen görünürdü.

Bazen de görünmezdi.

Göründüğü zaman arada hicab yoktu.

Karşı karşıya konuşurdu.

İnsan şeklinde görünürdü.

Meleklerin kanatları yoktur.

Ruhî kuvvetlerden ibaretdir.

Kuş kanadı gibi değildir.

Melekleri kendi ruhanî hüviyeti ile görmek çok güçtür.

Beşerî kuvvet yetmez.

Resûl-ü Ekrem beşeriyet hâlinden melekîyet hâline intikal ederek Cebrail’dan vahiy aldı ki, bu en büyük güç vahiydir.

Cebrail melekîyetden beşeriyet sûretinde zuhur eder, âyetleri Resûl’e tebliğ ederdi.

Cebrail nazmı, mânâlarını Taraf-ı İlâhiyeden ruhanî bir takarrub “Yanaşma” ve ittisal sûretiyle ve hemen zâtında mürtesem olacak bir sür’atle telâkki eder.

Yahut Levh-i Mahfuz’dan telâkki ve hıfz ederek “Yere nüzul” eder. Resûl’e tebliğ ederdi.

“İKRA: Oku ...”

“Okuma bilmem” ne demektir?

Yazı yok.

Ne okuyacak...

Burası vahyin en büyük târif ve izahını ifade eder.

Bu lâfları da anlamak kolay değildir.

Uydurma lâflara bakma!

Onlarda tertipli yalan gizlidir.

Yalan : Zinadan, kumardan, içkiden, her türlü haramdan daha fena bir harekettir.

Yalan ruha karşı bir isyandır.

Yalanda nefis hakimdir.

ALLAH’ın ilmini Es SEMİ’ olduğunu, El SEMİ’ olduğunu, peygamberi inkâr, Kur’ânı inkâr gizlidir.

Yalan söyleyen küfürdedir.

14.06.1986

Nazar : Göz atmak. Mûlahaza, düşünmek, bakmak, imrenerek bakmak, düşünce. Yan bakış, kötü bakış. Bir türlü kabul etmek. * Gözdeğmesi. * İltifat. * İtibar.

Hased : Başkasının iyi hallerini veya zenginliğini istemeyip, kendisinin o hallere veya zenginliğe kavuşmasını istemek. Çekememezlik. Kıskançlık. Kıskanmak

Hıfz : Saklama. Koruma. Siyanet. Muhafaza. * Ezber etmek. Hatırda tutmak. Kur'an'ı ezberde tutmak.

Setr-i avret : Başkalarına gösterilmesi haram olan yerleri örtmek. Şer'an örtülmesi lâzım gelen yerlerini örtmek. (Bak: Avret-Tesettür)

Nazm : Sıra, tertib. * Kafiye, vezinli, söz, şiir. * Dizili olan şey. * Kur'an âyetleri.

بِكَ الَّذِي خَلَقَ أَفْرَأَ بِاسْمِ رَ

“İkre' bismi rabbikelleziy halak : Yaratan Rabbinin adıyla oku!” (Alak 96/1)

Semi' : İşiten, duyan. * Fık: Allah'ın (C.C.) insanlar gibi zamana, âlete muhtaç olmayarak her şeyi işitmesi ve duyması. (O'nun işitip duyamayacağı hiç bir şey yoktur.)

NASİHAT VERMEK BUGÜN İMKAN DIŞINDA KALMIŞTIR

Nasihat kelimesinin mânâsı “öğüt” değildir.

Araç-gereç kelimesinin mukabili de malzeme olmadığı gibi... Malzeme kelimesinin yerini tutmaz.

O mânâyı vermez.

Kuru bir laf olur...

Nasihat demek: İnsanın yaratılışında mânevî tarafda birçok İlâhî his ve duygular vardır.

Kalem ve ilim ile bunların merkezlerine inerek onları geliştirmek adetâ dimağdaki İlâhî bilgisayar tuşlarına geçirip içindeki nüveyi ortaya çıkarmak için nasihat icabeder.

Malûm ve var olan bir şeyi ortaya çıkarmak için o merkezleri okşayarak bazen sert, bazen yumuşak, kalbe hitap eden bir nevi vaaz etmektir.

Bir tohumda gizli “çınarın” ortaya çıkması için yaratılışında ona verilen emir üzerine hareket eder.

Emir nedir: Toprak, hararet, güneş, suyu sana bulan HAYY ile ortaya çık emri..

Kültür. Edebiyat. Müzik. An'ane. Tarih herşey bunda âmildir.

İnsan ALLAH'ın sevgisiyle yaratılmış en güzel mahlûktur.

Bu sevgi hakiki bir kadın ile tezahür eder, ortaya çıkar. Bu güzellikte olan insanlar anlamadıklarına daha çok inanırlar.

Mânevî meselelerde hiçbir sisteme girmeden düşünmek lâzımdır. Güya tekâmül için her şeyimiz değişti.

Hâlâ da değişiyor.

Bugünkü Türkçe gibi değişen ve bası boş bir dil ile eskiyi kitaplarıyla anlatmak imkân haricine çıkmıştır.

Bu dil ile hiç kimse kendi içine inmeye muvaffak olamaz.

Nasihatdaki hitapların, kelimelerin yerine varacak “malzeme” bütün kalmamıştır.

“Araç gerecin” işi değildir bu.

Çok şükür ki kusurlar hatalar koku hâlinde değildir.

Eğer koku hâlinde olsaydı birbirimizin yanında duramazdık.
Koku dünyaya, cesede aittir.

Bu günün insanları arasına kendi kendilerini hatırlıyorlar.
O da ne zaman söylemekten utanırım.
Hani bazı yerlerimiz vardır ülkemizde “deprem” sebebiyle hatırlanır.
Yazık...

ALLAH kelâmında :

Kul ve hayvan hakkı ile bana gelmeyin diyor.

Bu ne demektir?

Âhirete böyle gelmeyin demek değildir.

Mânâyı, emri anla!

Onun içinde bir merhamet, acıma ve sevgi gizlidir.

Eşşek!..

İnsanların ruhî hamulesi olan İlâhî tarafı ki buna biz:

“Âdemiyet tarafı” diyoruz.

Bu hâmule ile temas için şu sözleri bilmek lâzımdır.

“RABB, İlâh, HAKK” gibi mübarek lâfızlardır.

RABBü’s-semâvât,

RABBi’l-ard

RABBü’l- maşrikeyn,

RABBü’l- magribeyn,

RABBi’r- RAHÎM,

RABBi’l-felâk,

RABBi’n-nas

Lâ İlâhe,

HAKKü’l- MÜBÎN.

Bunlar nedir?

Bu lâfızların yerine “ALLAH” lâfzı konamaz.

O hâlde bunlar nedir?

ALLAH ile konuşmak için hitap kelimelerini bilmek lâzımdır.

Dikkat son söz su:

Mansur: “enel HAKK” dedi.

“Ben ALLAH’ım” demedi.

Bunu hâllet!

Ben söyleyemem.

Söylersem her yer karışır.

Zâten evvelce karışmış...

Kelamullah şeklen Arapçadır.

Amma aslen “ALLAH’ça”dır.

Bunu bil gaflet etme!

ALLAH her yerde hazır nazır değildir.

Her şey ALLAHda hazır ve nazırdır.

İnsanın gözü aklı kadar görür.

Bunu unutma ama kulağa öyle değildir.

Es SEMİ’ü’l- HAŞİR’dir.

Es SEMİ' evvel söylenmiştir.

Gözü görmeyen peygamber gelmiştir.

Fakat sağır gelmemiştir ve yoktur.

ALLAH insana anlama bakımından nüzul ederek ses hâlinde tecellî etmiştir. Bu, insana büyük bir iltifatı Rabbanîdir.

“Gürültü yapma” sesinizi nebînin sesinden fazla yükseltmeyiniz. ALLAH yavaş konuşanları sever.

Bunlar âyet ve kudsî hadistir.

Anla!

Budalalık etme!

Bazı lâfa da gücenme!

Ben anlamayana anlatamadığımdan kendi kendime söylüyorum bunu!..

Bak sana ağzında kemiksiz et parçası dil var ya onun anatomisini söyleyeyim.

Şaşıırır kalır insan aklı.

En arka taraf tuzlu.

Ortanın aşağısı tatlı-tuzlu.

Sol yan tuzlu.

Sağ yan acı tuzlu,

Dilin ucu tatlı-ekşi.

Dil ucu üstü gıdıklanır.

Bazen de kaşınır.

Her iki yanak içleri sıcak soğuk hislerini alır.

Dimağa götürür.

Onun atomlarını hemen dimağdaki bilgisayar cinsi hemen söyleriz. Tuzlu, tatlı, acı, sıcak, soğuk, ekşi, gibi...

İnsanın yapacağı birçok şey vardır.

Yapmayacağı birçok şeyler vardır.

Onlan bilmiyorsunuz.

23.08.1986, Cumartesi

Nasihat : İbret verici ders, tavsiye, ihtar, öğüt.

HER KİME Kİ HAKİKATİN SIRRINI ÖĞRETTİLER

“HER KİME Kİ HAKİKATİN SIRRINI ÖĞRETTİLER O KİMSENİN AĞZINI DİKTİLER, MÜHÜRLEDİLER”

Herşeyin yüceliği alçaktır.

Yükseklere bakma.

Böylelikle cüz'üler küll olur.

Her şeyi HAKK yoluna verirsen HAKK senin yanına gelecektir. Bundan emin ol.

Güneşin en yücede, tepede bulunduğu zaman yere dikilen şeyin ne önde gölgesi olur ne de altta, ne sağda, ne solda...

Biraz düşün anla...

Hayat fânidir.

Her şey geçicidir.

Izdırap insan için olağandır.
Bu ızdırabın kaynağı nefsin istekleri ve arzularıdır.
Sevinç ve keder nefsimizden doğar.
Sabır, itikâf “yüceleri düşünmeye dalmak” tevekkül nefsi körletmenin yollarıdır.
Yani Sabır, İtikâf, Tevekkül.
ALLAH kanaat edenleri sever.
Kanaat ne demektir?
Lügat mânâsı kısmete razı olmaktır.
Kanaat, fena bulmaz yıkılmaz bir hazinedir.
ALLAH bütün mahlukatın rızkını tekeffül etmiştir.
Er REZZÂKı âlemdir.
Kanaat, evvelâ ALLAH’ın mevcudiyetini ve rızık verici olduğunu tasdik etmektir.
Hırsa kapılmak, kanaatkar olmamak bunların hepsini inkâretmek olur.
Ölüm hayatın içindedir.
Hayat da ölümün içindedir.
Kâinat garip esrarengiz bir kitaptır.
Sonsuz, dipsiz derinliklerin gök yüzüne İlâhî hiyeroglif olan yıldızlar bu kitabı yazmıştır.

Ruh perdeli bir ziyâdır, ihmal edilirse kararır ve söner.
Aşkın mukaddes yağın dökersen ölümsüz bir lâmba gibi yanar.
Bugün insanlar korkunç bir teknik kalabalığı ve bilgisizliği içinde yuvarlanıp gidiyorlar.
Ne bilgisizliği: insanın ne olduğunu, kıymetinin ne olduğunu bilmeme gafleti.
Bu sûretle kendi çöküşlerini içlerinde taşımaktadırlar.
Bunu hissetmeden, bilmeden seyretmektedirler.
Bir denizaltı, uzaya giden bir füze düşünün, içindekiler korkunç bir teknoloji kalabalığı içindedirler.
O âletlere itaat edecekler.
Âletlerin küçük bir bozukluğu ve yanılması içindekilerin sonu demektir.
Düşünmek lâzımdır.
Garp diye bağırdığımız Hıristiyan âlemi tetkik edilirse düşüncede adetâ islâmdır.
Doğu, islâm doludur düşüncede adetâ Hıristiyanıdır.
Tercüme inklap olmaz .
Herşeyi yıktık.
Suçu üzerimize almazsak “yıkıldı” diyoruz.
Kim yıktı?
Başkası mı?
Hayır.
Dede kültürünün, aile geleneğinin harabesi önünde şaşkın bakıyoruz.
Utanmadan...
Neye baktığımızı da bilmiyoruz.
Suçu birbirimizin üzerine atarak yek diğerimizi tekmesiz tekmeliyoruz.
Edebiyatımıza, Musikimize, Şiirimize, Mimarimize, Her türlü sanatımıza, Âdetlerimize, Sonu gelmez bu saymakla, Hatta hepsini unuttuk...
Onları târif eden hatırlatan kelimeleri bile anlayamıyoruz... Müzelerle, Turizmle, Restorasyonla uğraşıyoruz.
Bir yandan Hıristiyanlak Propagandaları, Yahudi âdetleri, islâm kisvesi altında yobazlık, ülkede harp hâlidir.

Bir zamanlar birbirimizin yüzüne baktığımızda gözlerimizde pırıl pırıl içden gelen bir sevgi vardı.

Yek diğerimize haince bakıyoruz.

Görünen bir vücutta görünmeyen bir kuvvetin bulunduğunu anlamak lâzımdır.

Bunu anladığın zaman kendini anlarsın ve ondan sonra kâinatı tanırsın.

Uyku, Rüya, Gaşiy, Bunlar öteye açılmış üç kapıdır, öteyi bilmezsen mesele yok...

Basit bir nasihat vereyim:

1- Kanaatkâr ol!

2- Yalan kat'iyen söyleme!

3- İyi davran!

4- Yerinde gayret et!

6- Fena düşünme!

6- Daima sakın ol! Sinirlenme!

7- Çalışmayı her hususda bir ibadet hâline getir!

Emir ve yasakları unut!

Cehennem ve cennet, bunları düşünme!

ALLAH'a bağlan!..

Bunların hülâsası:

“Men arefe nefse fakat arefe RABBe : Nefsini bilen ALLAH'ını bilir!”

ALLAH'ı bilen nefsinin bilir demiyoruz.

Kabir azabının keyfiyetini akıl ile kuşatmak zordur.

Amma akla aykırı bir tarafı yoktur.

Zorluk bizim idrakimizin kısalığından göz ve kulagımızdaki görme ve işitme hislerinin sınırlı olmalarından doğmaktadır.

Öyle yaşa ki, öldüğün zaman çelenk top arabası düşünme inanmış insanların omuzları var ya.

Onun için insanların her zaman derdini anlatacağı bir arkadaşı olmalıdır.

Her şeyi ALLAH'dan iste!

Şu hadisi de unutma :

“Eğer dilenmenin ne olduğunu bilseydiniz kimseye gidip bir şey isteyemezsiniz”.

05.07.1986

Cüz' : Azdan olan. Parçaya âit olan. Biraz. Pek az. Kıymetsiz. Mühim olmayan. Esasa ait olmayan. Cüz'e âit olan. Külli olmayan.

Küll : Hep, tüm, bütün. Çok. Cüz'lerden meydana gelen.Bütün cüzlerin şumul ve istiğrak üzere ifadeleri. (L.R.)

Gaşiy : Gaşş. Örtmek, setretmek.

İSLAM VE EDEB

Benden İNSANIN bir portresini istediniz.

Güzel resim yapamam ama kelimelerden bir resim yapacağım. Bunu seyrederseniz İNSANIN ne olduğunu anlarsınız.

Nûr yüzlü, alnı açık, tertemiz, her türlü illet ve hastalıktan sâlim, kalbinde Nûr-u Muhammedi bulunan 35-40 yaşlarında kâmil bir insanı gözünüzün önüne getiriniz.

Bu zeki gencin yanına, saçları beyazlamış nûrani yüzü ile ihtiyarlık nüshasını koyunuz.

Bu ikisinin arasına harikulade sevimli, helâl süt emmiş güzelim çocukluk nüshasını ilâve ediniz.

Üçünü el ele veriniz.

Çocukluk. Gençlik, ihtiyarlık.

Bu üç çağın hepsi birden hakiki islâm tipidir.

Şimdi bu insanı Nûr-u Resûlullah ile yıkayınız, içini ALLAH ile doldurunuz.

İşte ahsen-i takvim yaratılan insanın portresi budur.

Bu insanla biraz konuşalım.

Bu insan yalan bilmez, gıybet yapmaz, hasedi yoktur, ölümden korkmaz, herkese kardeş nazarı ile bakar.

Hayvanlara kadar şevkat gösterir.

Hiddet bilmez.

Sabır kanaat zırhına bürünmüştür.

Bu gibi insanlar ruh fatihleridir.

Bunların iki büklüm hâllerine, sarı benizlerine, derin tevazu'larına rağmen, onları insanlar üstüne çıkaran kuvvet at şeklindedir.

Fakat bu at göze görünmez.

Bu atın timsali Resûlü illiyine götüren buraktır.

Bu ata binmeğe namzet olan, niçin, neden olduğunu lâkırdılarını da bilmez.

Bunları bir sürü boş lâflarla izaha kalkmaz..

Kader başa geldiği zaman, gönderene kafa tutmaz.

Bildiği tek birşey vardır :

Başım üstüne hoş geldin, sefalar getirdin.

Bu gibilerin ibadetlerinde riyâ, bütün işlerinde yalan, midelerinde haram kat'iyen yoktur.

Böyle bir kimseyi kimse ürkütemez, korkutamaz, sarsamaz.

Hatta ne cin taifesi ne de insan, ne yer haşeresi, ne de yırtıcı hayvan.

Hiç bir mahluk ona dokunamaz.

Bu yolda yürüyenlerde kat'iyen yalan yoktur.

Bunlardan ne denizdeki balık, ne de uçan kuş bile kaçmaz.

Sokulur yanına kırk yıllık dostmuş gibi

Bu gibi insanlar felâket karşısında bir anlık sabırları için Velî olmuşlardır.

Bu günün dünyasında müslümanın dostu ALLAH ile aynı sayıdadır.

Bu ismi sedef içinde inci gibi sakla.

Bir damla su bir şey ifade etmez.

Fakat bir kaya kovuğuna girip dönerse kayayı çatlatır.

Buhar olursa bir gemiyi yürütür.

Hakiki iman sahiplerinin sözünden, işinden, işaretinden sakınmak gerek.

Çünkü onlar HAKK'la konuşur HAKK'la hareket ederler.

Sözleri kâinatı yerinden oynatır.

Küçük bir yüz buruşturması insanı ömür boyunca süründürür.

Böyle insan bir bakışla uçan kuşu yere serer.
Sözü ile kitleleri coşturur.
Çıkar yoluna sapanın ömrünü harabeden bir velîyi düşün.
Hele bir ALLAH dostunu an.
Belki uzaktan kulağına bir ses gelir.
Belki ruha İlâhî bir nefes erişir.
Belki gönül gönüle nûr âleminde bir pencere açılır.
Bilinmez.
Olur ki bir an sonra sen de bir ALLAH dostu olursun.
“İçinde ALLAH zikredilen ev diri. ALLAH zikrolunmayan ev ölü gibidir” buyurmuştur Resûlullah.
Bu dünya fânidir.
Bekâsı ALLAH rızasıdır.
Bâki kalacak ALLAH muhabbetidir.
Geçen günlere, maziye sahip çıkamazsın, istikbal malûm değil, hâlinden memnun ol
Dünyada küfrün, zulmün neticesi yoktur.
En keskin ateşin sonu küldür.
Bu dünya bu âlem dayanma pazarıdır.
Darılma pazarı değil
ALLAH’ın mahlûkatına hakaret nazarı ile bakma, kimseye noksan nazarı ile bakma.
Baktıklarına merhametle bak.
Kimseye dünya için tevazu’ etme.
Tevazünüz ALLAH için olsun.
Muhammed’in güneşine karşı kalb pencereni açık tut, kapama, karanlıkta kalırsın.
İyi insanların duasını al!
Şüphede olma ayık ol!
Bu sözleri ölüm anına bırakmayınız!
Kıldığın namazda huzur bulamıyorsan bunda haram lokmanın payı çoktur.
İlâhî mıknaatıs her insanı çeker yeter ki sen çekilecek nesne ol!
İçin riâyâ, hased, dedikodu, haram ile dolu olursa, mıknaatıs her an mevcut fakat sen çekilme
hassanı kaybettin demektir.
Kabul edilmez değil, ALLAH’ın huzuruna bu şekilde kabul edilemezsin.
Cesedin utandığı için senin haberin olmadan götürmüyor demektir. İşte bu anlaşılmazlığın
içindeki boşluk şeytan dediğindir.
ALLAH’ı ananların yanına şeytan sokulmaz.
Abdestli olanın yanına yaklaşamaz.
Kabahatleri; gafletleri başkasına yükleme.
ALLAH:
“Kulum yine utanmasın, belki tövbe edip kendini yıkar” diye, büyük hayâsından dolayı araya
şeytanı sokar.
Temizlendikten sonra gelsin diye...
Şeytan zâten uzak kalmışların sırrıdır.
Uzak kalmak : Yanaşma edeb ve temizliğine henüz varmamış olmandandır.
Kul ALLAH’dan razı olmalıdır.
ALLAH kulundan daima razıdır.
Doğruyu bulma arzusu arttıkça gaflet azalır.
Bunun içindir ki ibadetlerde uyku azalır.

Meleklerde bundan dolayı uyku yoktur.

Uyku gaflettendir ve bir noksandır.

Hayır işler ayık ve uyanık olmadadır.

Şer işler gafletde toplanmıştır.

Zâhirî uykudan kurtulmak için az yemeli, az içmeli, çok yeme içende de uyku çoktur.

Çok yiyenler rahat ibadet yapamazlar.

Oruca dayanamazlar.

Bilhassa haram yiyenler tam gaflet içindedirler.

Haramın azı da çok sayılır.

Kısmetde olmayan bir şeyin ardına düşmek büyük bir yükür, dünya azabı da budur.

En büyük dert, imkânsız şeylerle uğraşmaktır.

Kısmetine yazılı bir şeyi istemek de ayrı bir görgüsüzlüktür, daha doğrusu hırsdır, ibadet ve kulluk yönünden incelenecek olursa buna şirk demek de olur.

İhlâs sahibi kulluk hakkını ödemeye bakar.

Ötesini efendisine bırakır.

Bir kimsenin kalbinde yalnız maddî taraf varsa o, zahit değildir. Belâ gelince sızlanmak, zarar görünce ağlamak hafif bir musibet karşısında kızmak, bunların içinde nefsin isteği gizlidir.

Bunların hepsi insanı dünyaya bağlar.

Bu bağlanış ölmeyeceğim der gibi hâldir.

Bu hâlin değeri bir nohut kadar bile olsa, dünya sevgisini gönülden sökmek lâzımdır.

Asıl rahatlık bundan sonra başlar.

Kalbenden sıkıntı kalkar.

Dertlerin hepsi dünyayı sevmekle başlar.

Yaşlandıkça zevk azalır, insanlar bunu hisseder, o zaman ibadete kendini verir.

Dünya sıkıntısı çoğaldıkça, ALLAH'a karşı bir perde çıkar.

Âhiret nimetlerini de kalbinden çıkaracaksınız.

ALLAH rızasını istiyorsan, yaptığın amelin öbür âlemde mükâfatını istemeyeceksin.

Yapılan işlerin neticesi mükâfatsız kalmaz.

Bu hâlde onları düşünmek kibir olur.

Acaba olur mu sözünde şüphe gizlidir.

İşte bu nokta da huzur ile azap yolunun kavşak noktasıdır.

Bu noktada milyonlarca insan yuvarlanır gider.

ALLAH'ın âdeti budur.

Nefse uyarak yenilenler haramdır.

Kur'ân ve hadise göre mubahtır.

Haram ile helâl arasında kalanların ne işlenmesinde sevab, ne terkinde azap vardır.

Emirle olur bunlar.

Herhangi bir iş yapmak için ruhî bir emir beklerler.

Fakat bu herkesde olmaz.

Yalnız Velîlerde olur.

Burada emir, işaret beklemek yoktur, iradeden soyunmuşlardır. Kadere tabi' insanlardır.

ALLAH'ın fazl ve ihsanı ile iş görürler.

Kendi şahısları için ne iyilik düşünürler, ne kötülük.

Bunları kader eli çevirir.

Kader yardımlarına koşar.

Bu büyük bir iştir.

Sözle anlatılmasına imkân yoktur.
Bunların zamanları, hâlleri çok gariptir.
Bazen ağırlık duyarlar, bağırırlar.
Fakirlik zenginlik bunlar için bir mesele değildir.
Bazen de dillendirirler, ömürleri çok garip hadiselerle doludur.
ALLAH kudsîyetlerini artırsın onların.
Bunlar salihlerdir.
Bunların bir kısmı vardır tamamıyla kapalıdır.
Onları velîler bile anlayamazlar, örtülüdür.
ALLAHdan başka kimse onları bilemez.
ALLAHdan ona bir meslek nasip edilmiştir.
Onun içine kendini gizlemiştir.
Sen ben gibi cemiyet içinde yaşarlar.
Kimseye hor gözle bakma...
Burada sözle söylenmesi gerekmeyen kokular vardır, kokular vardır...
“ALLAH her şeye kadir” âyetini hatırla, bütün mânevî hâller saklıdır. ALLAH dostu bunları saklamaya mecburdur.
Saklanması lâzım gelen şeylere “Kabz” denir.
Kaderle hareket ederse “bast” serbest hâlidir.
Kerameti saklamak zorundadır.
Kaderde saklayacak birşey yoktur.
Olacak iş kendiliğinden olur.
İradei İlâhîyeye raci’ ve tabi’ hareket eden bir kimsenin kaderden haberi yoktur.
Kendinden bir keramet çıkarsa farkında değildir.
Bunu da saklayacak.
Çünkü iyi görünenin sonu fena olabilir.
Velî ALLAH’ın himayesindedir.
Şeytan ona yaklaşamaz, meclisine bile gelemmez.
Onun yanında en korkunç ve tehlikeli zamanlarda sen de bulunursan onun görülmeyen İlâhî muhafaza şemsiyesi altına girmiş olursun.
Eğer bir derdin varsa, ALLAH istemedikten sonra kimse şifâ veremez.
Derdi ALLAH verdi şifâyı kul verir deme.
Derdi veren ALLAH Şifâ sebebini de veren O’dur.
Onlar HAKK’a koşan kimselerdir.
O’nun mülküne ortak yoktur, O’nun izni olmadan iyilik ve kötülük olmaz.
Zorla sabır iyi bir şey değildir.
Sabırlı olmak lâzımdır.
Şer geldi ama, sen bunun ALLAH’tan geldiğini bildir, bildiğin hâlde edeb göster üzerine al!
O’na yükleme!
Gizle!
“Ben nefsimi zulmettim” dedi Hz Âdem.
Al. Ona yükleme gizle.
Hz. Âdem şeytanın ALLAH tarafından kendini kandırılmaya gönderildiğini bildiği hâlde, ALLAH’ın bu hikmetini sakladı.
Bu işi kendi üzerine aldı.
“Ben nefsimi zulmettim” dedi. Ve onun için duası kabul olup, cennete namzet seçildi.
Bir vücut için kalb ne ise, iman sahibi için de sabır odur.

“Sabır imanın hepsidir” buyurmuştur, Resûlullah...
Şükür, nimeti saklama kabıdır.
Mü’min ALLAH’ın emirlerine göre hareket eder.
Velî, Fenafillah kadere uyarak hareket eder, kader kudret eliyle hareket eder, haberi yoktur.
ALLAH Gayyurdur.
Kulun kendinden başkasını sevmesini istemez.
Çok dikkatli olmak gerek.
Duan kabul olmadı diye ALLAH’a mı dardacaksın.
“Dua edin vereyim diyor, sonra de vermiyor.”
Bu sözler hatadır.
ALLAH kimseye zulmetmez.
Bütün mülk O’nundur.
Zulmü ancak başkasının hakkına tecavüz vâki’ oluncadır.
Dua kibri kırar.
Kabul olunmazsa kaderinde yok demektir.
Âhirette başka mükâfatlar verilir...
Sen kaderinde olup olmadığını bilemezsin.
Kalb gözün açıldı mı fazilet kapılarını baş gözüyle görmeye başlarsın.
O zaman baş gözün maddî göz değil, kalb gözündür.
Yakın nûrudur.
Bu nûr iç âlem parladıktan sonra dışa vurur.
Bu sözler onun tam bir Velî olduğunun delili sayılır.
Kendiliğinden konuşmaz.
Bir tecellî almıştır.
Kaderle hareket eder.

Gönlü gözü tok olan ALLAH yolunun yolcuları ile sohbe devam
Onlara karşı mütevazi ol
Fakirle sohbet et ALLAH dostlarına hizmet et!
Senden aşağılan ile çekişme, küçük düşersin!
Üstün kimselerle uğraşma gücünü boş yere sarfetmiş olursun.
Kendin gibilerle itişme mağrur sayılırsın.
Hata etmek birşey değildir.
Hata ettiğini unutmak kötüdür.
Hased insanı kötülüğe değil, iyileri kötölemeye götürür.
Kuvvetin zayıflıktan çok desteğe ihtiyacı vardır.
Tüy zayıftır.
Uzun zaman düşmeden havada kalır.
Dededen intikal etmiş nelerimiz varsa hepsini istihfaf etmek, câhil devrimcilerle,
baticılarımız için adetâ bir kanun hükmünü almıştır. Dedelerimiz 9. ve 10. asırlarda
islâmiyeti kabul ettiklerine göre Türk’ün İslâmlığı bin seneyi geçmiyor demektir.
Dedelerimizin canını feda ettiği dine bugün birçok sapıklar çöl dini, Aziz Kur’ânı Kerim’e
çöl kanunu diyerek, çöldeki yaşayan hayvanları bile utandıracak bir dereceye düşmektedirler.
Bunları söyleyen câhil garp hayvanlarıdır.
Beni Âdem, Âdemogulları, Nas, insan cinsî insanlardır.
Âlemler bütün beşeriyet olarak Kur’ânda zikredilir şeklinde insanlıktan bahsedilmektedir.
İslâmiyette renk, ırk ve millet farkı olmamasının sebebi de herşeyden evvel onun âlemşümül

bir din olmasındandır.

“Biz seni âlemlere Rahmet olarak gönderdik” Bütün Kur’ânı Kerim’de konuşan ALLAH’tır.

Peygamber efendimiz ise vahyin tebliğine vasıta olmuştur.

Ondört asır geçmiş olmasına rağmen hazreti Resûl zamanımızda günün adamıdır.

İnsan âyet okuduğu zaman kendisi konuşmuyor.

Dikkat edin.

ALLAH konuşuyor.

Vahiy makinesi olursun, Resûlullah yerine geçiyorsun.

Bu lakırdılardan anlayanların ne kadar temiz ve ne kadar büyük bir edeb içinde olmaları lâzım geldiğini düşününüz.

Bu sıraya girmek için size islâmi bir hikâye anlatacağım:

Hikâyenin ismini de sözüm biterken söyleyeceğim...

Küçük çocuk henüz yaradana karşı gelmemiştir.

Çocuğa hürmet et!

Büyük için de bu benden yaşıldır, benden daha çok ibadet etmiştir...

Âlimi görürsen bu âlimdir.

Benim bilmediğimi biliyor, bana verilmeyen ona verilmiştir.

Onun bildiğini ben bilmiyorum.

Câhili görürsen, o bilmeyerek günah işliyor, ben bilerek yapıyorum.

Kâhinle konuşursan belki dine gelir, imanlı olur.

Belki ben de günahlarımın yüzünden imansız gidebilirim. Sonumuzun ne olduğu bilinmez.

İşte bu tevazu’ denilen haslettir.

Birçokları tevazu’ içinde olduklarını sanırlar.

Ama onları islâm labaratuvarında tahlil ederseniz, hepsinin hayırsız dalkavuk oldukları meydana çıkar.

Hikâyenin ismi islâm tevazu’udur.

Edeb : Terbiye. Kavlen, fiilen insanlara lütuf ile muamele etmek. Güzel ahlâk. Usluluk.

Hayâ. * Ist: Sünnet-i Resul'e (A.S.M.) uygun hareket etmek. * Utanılacak şeylerden insanı koruyan meleke; kuvve-i râsiha-i nefsiye. * Edebiyat ve ondan bahseden ilim.

Kâmil : (Kemal. den) Bütün, tam, olgun, eksiksiz, kemalde olan, kusursuz. Kemal ve fazilet sâhibi. * Resul-i Ekrem'in de (A.S.M.) bir vasfıdır. * Yaşını başını almış, terbiyeli ve görgülü kimse. * Âlim, bilgin kişi.

إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

“İlellahi merciüküm ve hüve ala külli şey'in kadir : Dönüşünüz yalnız Allah'adır. O, her şeye kadirdir.” (Hûd 11/4)

Raci’ : (Rücu. dan) Geri dönen, ric'at eden. * Dair, aid, alâkası olan, dokunur olan, müteallik.

* Gr: Bir şahıstan kinaye olan zamir.

Himaye : Koruma. Korunma. Muzır şeylerden muhafaza etme.

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

"Kâla rabbena zalemna enfüsena ve il lem tağfir lena ve terhamna lenekunenne minel hasirin : (Âdem ile eşi) dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyan edenlerden oluruz." (A'raf 7/23)

Gayyur : Hamiyetli. Çok çalışkan. Dayanıklı. Çok gayretli. * Kıskanç

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ

“Ve ma erselnake illa rahmetel lil alemin : (Resûlüm!) Biz seni âlemlere ancak rahmet olarak gönderdik.” (Enbiyâ 21/107)

Kabz : Tutmak. Ele almak. Kavramak. Almak. * Tahsil etmek. Teslim almak. * Amelde zorluk çekmek. * Kuşun süratle uçuşu. * Mülk.

Bast : Genişlemek, açmak, yaymak. * Bir şeye el uzatmak. * Sevindirmek. * Bir mecliste haya sebebiyle olan sıkılmanın gitmesiyle açılmak. * Özür kabul etmek. * Kaplamak. * Tas: ALLAHın cemâl tecellisiyle kalbin sükûn ve huzur içinde ferahlaması. (Mukabili: "Kabz"dır.)

İstihfaf : Küçük ve aşağı görmek, küçümsemek, tahkir ve tahfif etmek.

OSMANLI TÜRK VAKIFLARI

Dünyada hiçbir ülkede eşi olmayan ve medeniyetimize taç giydirecek mahiyette bir müessesedir.

Maalesef bugün bize kelime olarak dede yadigârı kalmıştır.

Dedelerimizin fethetdikleri yerler, topraklar, bir iki asır içinde hepsi vakıf hâline gelmiştir. Körlere, Yetim kızlara, Fakir talebelere, Kuşlara yuva ve yemlik. Timur felâketine uğrayan Sivashılara tuz tazminatı, saymakla bitmez.

Hayran olmamak mümkün değil Bir daha eşi de gelmez.

Vakıf değiştirilemez.

ALLAH'ın emri gibidir.

Mal gayesi dışında kullanılamaz.

Haseki Sultan Vakfı bugün talebe yurdu oldu, modern hâle getirildi.

Daha çok var.

Bu hâli anlatacak kelime mevcut değildir.

Şimdi de birçok vakıflar kuruluyor.

Bunların o vakıflarla alâkası yoktur.

Fakat eski vakıfları tahsis vardır.

Bu, O vakfi yapanın ruhuna tükürmektir.

Kemiklerini mezardan çıkarıp tahkir etmektir.

Vakıflar hep şahsidir.

Kollektif, Anonim, Şirket hâlinde olmaz.

Tayyare vakfı, Tayyare yurdu vakfı, Diyanet vakfı, Koç şirketi vakfı, Sabancı topluluğu vakfı,

Bilmem ne vakfı, bunlar olmaz.

Amma oluyor, kiii.

Sürüler hâlinde...

Vakıf devrindeyiz.

Bari uydurma dil yapanlar kuruluşu, şu “vakıf” kelimesine bir de yeni uydurma Türkçe kelime bulsa da üzüntüden kurtulsak.

Vakıflar yapılırken :

Bu vakfi bozanlara,

Değiştirenlere,
Menfaat temin edenlere lânet ve beddua edilmiştir.

Gidin vakıfların arşivlerini okuyun.
Zira bugün söze inanma yoktur.
Muhakkak bir yerde iki satır yazı görmek vardır.
Zira insanlar itimat ve doğruluğu kaybetmişlerdir.
Bu aramaları da sanki kendilerinin doğru ve temiz olduklarını zannettiklerindendir.
“Utanmakdan” utanan bir devirdeyiz.
Utanma nedir ki diyor, ömründe yüzü kızarmamış.
Utanmayı utanç sayan bir sürü.
Bak görürsün.
Hem de gözünle.
Bu kelime, utanma “Hicab” kelimesi utanarak lügat kitaplarında gizlenmiştir.
Garip “Yeni sözlük” lügatlarda yok. isterseniz arayın.
Malum ya söze inanmamak devrindeyiz...
Utanma korku mudur bilinmez.
Elde olmayan ALLAH’ın verdiği en mukaddes duygu ve İlâhî bir haslettir.
Dağ yürekli dedelerimizden, nesilden nesile intikal eden bu duyguyu izah edemeyiz.
Bu duygular insanlardan uzaklaştı.
Sebepten, o İlâhî hasletin bilinmeyen merkezini taşıyacak temiz cesed kalmadı...
“Utanmaz” diye bir şey yok artık...
Bunu okuyan:
“Evet doğrudur!”
“Ne biçim yazıyor deli mi bu adam câhil adam, nasıl olmazmış?” gibi laf ve düşünce sahibi olanlar çıkacaktır, muhakkak...
Onlara cevabım yok...
Yalnız:
Gülerim o topallara ki rakkaselerle alay ederler.
Gülerim o kekemelere ki hatiplerle konuşma ve belagat yarışına çıkarlar.
Âlimim diyerek ansiklopedik malûmatı bilgi diye satanlar...
Ne yaptıklarını bilmiyorlar.
Kim bu işi bilmeden yapanlar.
Onlara çocukça bir tekerleme ile ne halt ettiklerini söyleyim :
Değirmene girdi köpek.
Kepek yedi köpek.
Köpek yedi kepek.
Köpekle kepek.
Değirmen.
Bunu düşün!
Ne demek istediğimizi anlarsın.

Biraz daha konuşalım:

Doların üstünde:
“ALLAH’a itimadınız vardır” yazılıdır.
Bu, basit gibi görünen mühim bir şeydir.

“Lafer” doktrini veya münhanisi diye Amerikalılarda konulmuş iktisadi bir prensip vardır:
“Bir devlette vergi %100 ise o memlekette millet yoktur.
Çalışma ve kazanç mevhumu ortadan kalkar.
Bir devlette vergi yoksa devlet diye birşey yoktur”

Bu muvazeneyi temin için :

İslâm da bir zekât müessesesi vardır.

Bu lafer çizgisini muvazene hâlinde tutan büyük İlâhî bir prensiptir.

Zekât müessesesi 1400 sene evvel kurulmuştur.

Enflasyon bunun doğru veya yanlış dalgalanmasıdır.

Zekât müessesesi Resûl-ü Ekrem zamanında ve onu müteakip Hulefa-i Raşidin zamanında
“beytü’l -mal” isminde devletin bir hazinesi vardı.

Buradan millet için harcanır ve fakirlere yardım yapılırdı.

“Beytü’l- mal”, fakirin kimseye minnet altında kalmaması için devlet tarafından her türlü yardım yapılırdı.

Asırlar geçtikçe bu müesseseyi takviye ve dejenere olmasın diye : Akaret, İmaret, Kanun ve sıkı kaidelere bağlı “vakıflar” kuruldu.

Camiler, Kervansaraylar, Hanlar, Hamamlar, Misafirhaneler Şifâhaneler, Mektepler, Yetimhaneler, Zekâtın ve yardımın fakirde minnet hissini zedelememek için zengin kurduğu en mukaddes islâmi yardım müesseseleridir.

Başka milletlerde bu teşkilât yoktur.

Bizde de koybolmuştur.

Onların bıraktıkları ile turist cezbediyoruz ve döviz kazanıyoruz.

16.01.1984, Pazartesi

Vakıf : Aslâ satılmamak, başka şeye tebdil olunmamak şartı ile bir mülkü Allah yoluna vermek. Menfaatı hayır nevilerinden birisine âit olmak üzere bir mülkü ilelebed vermek.

Müteakib : Sıra ile, birbiri arkasından gelen.

Hulefa-yı Raşidin : En ileri sahabeden ilk dört halife. (Bak: Çâryâr)

Çâryâr : Dört dost. (Hz. Ebûbekir, Hz. Ömer, Hz. Osman ve Hz. Ali (R.A.) lerin nâmları.)
Dört Halife, Hulefâ-i Erbaa veya Ashab-ı Güzin diye de ihtiramla anılırlar.

Beytü’l- mal : (Beyt-ül mâl) İlk defa Hz. Muhammed (A.S.M.) tarafından kurulan ve gelir kaynaklarıyla sarfiyat yerleri şer’î olarak tayin edilmiş İslâm devletinin mâliye hazinesi. Gelir kaynakları:

1- Zekât ve sadakalar.

2- Ganimetler.

3- Fey=Zekât ve ganimet dışında kalan ve beyt-ül male ait olan mallar.

Beyt-ül malden yapılan harcamalar şu kimseleri ihtiva eder:

1- Fakirler ve miskinler.

2- Zekât memurları.

3- Borçlular.

4- Yolda kalmış olanlar ve garipler.

5- Azat etmek üzere köle satın alanlar.

6- Allah yolunda cihad edenler.

7- İslâma ısındırmak ve yakınlaştırmak için gönlü hoş tutulması gerekenler.

Minnet : İyiliğe karşı duyulan şükür hissi. * Birisine iyilik etmek. * Yapılan iyilikleri sayarak başa kakmak.

SUSUZ ÇEŞMELER!...

ÇEŞMELER Bir zamanlar şerbet akardı, bu çeşmelerde.

Bab-ı meşihat salnamesinde ; 1900-1904 senelerinde yapılan İstanbul'daki sayımda;

Saray, Şehir içi, Konak ve Evlerde, Yalı Köşklerde:

15000 adet Suyu akar çeşme

1975 adet Şadırvan.

2186 adet Hayvan su içme yalağı.

200 adet Devamlı bedava içecek su dağıtan sebil.

9735 adet Suyu olmayan senitlere su taşıyan saka.

Hünkâr Suyu : Fatih zamanında, muhasarada Derya Ali Babanın çıkardığı su.

Terkos Suyu: Kanuni Süleyman zamanında.

Hamîdiye Suyu: Abdülhamit Han tarafından inşa edilmiştir..

Sultan Ahmed'de: Üçüncü Ahmed çeşmesi..

Fatih'de : Nevşehirli İbrahim Paşa çeşmesi. Nakşidi sultan çeşmesi.

Galata'da: Berekszâde çeşmesi. Azap kapı çeşmesi.

Gedik Paşa'da: Şevki Nihal Usta çeşmesi.

Kadırga'da: Esmâ Sultan çeşmesi.

Aksaray'da : Kethüda Halil Efendi çeşmesi.

Beykoz'da: İshak paşa çeşmesi

Koska'da : Mihrimah Sultan çeşmesi...

Daha yüzlerce var.

Sayarsak üzüntümüz fazlalaşır.

Hepisi kuru, suyu akmaz.

Muslukları kırık.

Mermerleri parçalanmış.

Yalakları çöp kutusu hâlinde....

Anlaşılmaz bir nankörlük ve ihmal diyelim buna.

Utanmıyoruz...

ALLAH rızasına vasıtasız varmak arzusu şiddet ve sevgisinden su vermede ecir vardır,

Resûl'un müjdesinin verdiği edepden dolayı yurdumuzda, Sebiller. Çeşmeler. Adetâ yerden biter gibi ortaya çıkmıştır.

Bu güzel gelenek İslam Türk diyarından fışkırmıştır.

Dünyanın hiçbir yerinde yoktur. Bu gün bu güzel haslet ve âdet bazı aylarda kırık bir testi ve maşrabaya kadar düşmüş ve daralmıştır.

ALLAH'ın her şeyi yarattığı "Su" üç, beş ipsiz sakanın elinde olduktan sonra Su da çekilecek, her taraf çöle dönecektir.

Bu kehanet değildir...

İnsanın mübarek suya yaptığı hakaret tam kemâle ermiştir.

Ne demek bu, dinle hele:

Suyu içkiye çevirdiler...

Tahsis ettiler...

Süte su kattılar...

Kendi menfaatleri için suyu haram için kullandılar.

“Her güzel şeyin bir sonu vardır” derler, öyle görünür hüküm verilirse de “Hayır”.

O güzel daha güzelleşmiştir.

Onu göremediğimizden o güzellik geçmiştir zannederiz...

Çeşme kelimesi aslında Farsça bir kelimedir.

Göz yaşı akan pınar mânâsınadır.

Bu gün bunlar kurumuştur.

Bütün asaletiyle taş kesilmiştir.

Sizi üzdüğümden özür dilerim...

Çeşme, testi başka milletlerde yoktur.

Testi: Türk hasletinin ince, mânevî sır taşıyan bir icadıdır, topraktan yapılır.

Bu gün testi kullanılmaz.

Aman dikkat et !

Neye? ...

Anlamadınızsa sözümü geri aldım.

Bu iş münakaşa götürmez.

“Testi”den su içmede İlâhî su tecellîye tazim ve hürmet gizlidir. Herkesin bildiği, fakat çok ender insanların hikmet ve sebebini bildiği testi, Toprak küp, Çömlek, göveç, tahta kaşık, tahta kâse , külek...

Testi: Bu gün kıymeti Tahta Kaşık: Bu gün kıymeti Sıfır olan, hor görülen, bu nesnelerdeki mânevî kıymeti bir bilseniz.

“Ne kadar isterdim bilmenizi” Fakat tatbik edemeyeceğinizi bildiğimden susarım..

Hem bugünkü konfor devrinde testi ve tahta kaşık size birsey ifade etmediği gibi o iki mübarek, büyük mânevî bir sır saklayan testi ve kaşık nazarında siz de hiç bir şey ne temsil ve ne de ifade edersiniz.

Su ile abdest almada niyet yoktur.

Teyemmümde “Toprakla” abdest almada niyet vardır.

Sebep ve niçin?

Nedir?

“Oruç dilsiz bir vücut duasıdır. Namaz, insan vücudunu unutup ruhun hakim olduğu bir vaziyettir”. Bu târifi unutma...

Oruçta niyet vardır.

Niçin sebep nedir?

Oruçda dil ile ikrar, cesed ile tasdik vardır.

Ondan ötürü niyet lâzımdır.

Bu ne demektir?

Oruçda niyet dil ile “Oruç tutmağa” hergünkü oruç için niyet lâzımdır.

“Bir şey yememek içmemek” cesed ile tasdik olur.

Serbest olan nefsi, cesedî ve ruhî arzulardan uzaklaştırmak, nefsin cesed ve ruh ile alâkasını kesmek...

Peki niyet bir nevi söz vermektir.

Kime hitaptır bu söz verme.

Ondan dolayı verilen bu söz bozulursa “60” gün kefaret orucu lâzım gelir, ve ara vermeden “60” gün...

Her gün için “60” gündür.

Kefaret orucu bir ceza değildir.

Bir nevi tövbedir.

Bu lâfa çok dikkat et!

Oruca niyet edip de tutarken hiç bir özür yokken irade haricinde olmayan bir sebepten orucu bozmak.

Yemek, içmek, seks, oruçlu iken adam öldürmek, hayvan öldürmek, av yapmak,

Oruçlu iken suya girdiğinde “Deniz, göl, nehir, havuz” içinde iken kimse görmeden içine işlemek orucu bozar.

Kefaret lâzımdır.

Denizde yıkanmak, yüzmek orucu bozmaz.

Fakat su içinde iken suya işlemek kimse görmedi diye orucu bozar.

Kefaret her gün için “60” gündür.

Niçin “60” gündür.

Onu söylersem dilini yutarsın.

“Ramazanda oruçlu iken kefareti husule getirecek hareket bütün ramazan orucunu bozmuş sayılır “30” gün ramazanı tekrar tutmak ve her günün orucunu yenilemekten “60” gündür.

Denizin içinde iken kimse görmüyor diye orucu bozar.

Bu orucun bozulmasıyla bitmez.

Peki ne olur.

Hâlâ utanmadan ne olur diye düşünüyorsun.

Bu hatanın tamiri yoktur.

Ne tövbe, ne tekrar oruç tutma, ne de kefaret.

Bu töhmetten kurtulma çareleri yoktur...

Aman dikkat et...

Peki oruçlu değilsin aynı işi yapsan ne olur.

Su içinde iken işenmez dedik ya...

İslamda: Büyük küfür, yaratılışa hakaret, suya hakaret, insanlığa hakaret, netice Cenab-ı ALLAH’a bilmeden isyan etmiş olursun.

Çeşme,

Musluk,

Yalak,

Güğüm,

Heybe,

Odun

Çocukluğumda beraberdik.

Birbirimizi severdik.

Ayrılmazdık...

Çeşmem kurudu.

Musluğum söküldü.

Yalağım çöplük.

Güğüm bombaş,

Heybem yerlerde.

Şimdi :

Ne çeşmeyi akıtacak.

Ne güğümü dolduracak,

Heybeyi terkiye dolu koyacak.

Ocağında düzgün odunları yakacak.
Asılı bakır tenceremde sabahları tarhana çorbamı pişirecek odam da kalmadı...
Nûr yüzlü gül kokan ninem de yok.
Yapayalnız kaldım.
Hepsi,
Çeşme. Pınar, Güğüm. Debbe. Heybe, Anamla babamla, ninemle dedemle, gitti...

Resimleri artıkları müzelerde.

Ne mübarek şeylermiş onlar...
Kendilerinin, adetâ gölgelerini seyrettiriyorlar.
Hem de para kazandırıyorlar bize, kendi asâletleriyle...
Bu kadar asaletlerinin iyilikleri olmasın mı?
Gerçeği bilenler ile onu sevenler hiçbir zaman eşit değildir

15.05.1985

Salname : f. Yıllık, senelik.

Saka : Su dağıtıcısı.

HATTATLIK

Hattatlık insan ruhunun mühendisliğidir.
Eski yazımızda bütün harflerin dimağ bilgisayarında nakşedilen şekilleri vardır.
Bunların içinden seçilen harfler hattatın parmaklarında hat şeklinde tecellî eder.
Bunlarda sessiz sözsüz vahyin şekil hâlinde ihtizazları gizlidir.
Ressamlık hünerinin en gizli hüneri hattatlıkta görülür.
Ruhîyat mühendisliği dedik ya.
Kulakla duyulamayan “Kelâm” titreşimleri Resûl’de sese çevrildi.
Sesler kelimelere.
Kelimeler mânâlara,
Mânâlar harflere gizlendi. Harflerde “adet” ortaya çıktı.. Duyulmayan vahiy sese.
Ses kelimeye.
Kelime harflere bürünerek yazı oldu..
Harfdan kelime.
Kelimededen mânâ.
Mânâdan tekrar titreşime gidilirse aslına yani vahye varılır.
Asıl ile de ledünnî hududa girilir.
Ledünnî mânâ harflere gizlenmiştir.
Bir tohum gibi”
Bu titreşimler kulakla alınmaz.
Bu titreşimlerin mânâsını ortaya çıkaran, ruhda duyulan, ledünnî duygunun insan parmaklarında ortaya çıkışı insanlığın en büyük hüneridir.
“Gıtvei hattatı cihan” ismini alan Yakut-u Müstahzemî hakkında kendisine çok hürmet eden Abdulkadiri Geylani:

“Ene fi yeddi sırren min esrarullah : ALLAH’ın sırrı onun parmaklarında tecellî etti” dediği bu cihan hattatı 1001 mushaf yazmıştır.

Sultan Selim türbesinde 684 tarihli

Ayasofya’da 654 tarihli

Hamidiye türbesinde 663 tarihli kelâm-ı kadim memvuttur. 787 hicride Bagdatda vafat etmiştir.

03.03.1989

Hatt : Sınır. Çizgi. Hudud. * Yazı. El yazısı. * Nâme. Mektup. * Gençlerde yeni çıkan bıyık veya sakal. * Çizgi gibi uzanan belirsiz hafif yol.

Hattat : Çok güzel yazı yazan san'atkâr.

Mushaf : Sahife. Sahife halinde yazılı kitap. * Kur'ân-ı Kerim'in bir ismi. (Bak: Kur'ân)

DEDELERİMİZDE PEYGAMBER SEVGİSİ

Bugünkü Hicaz yani Saudi Arabistan 400 sene Türk idaresinde kalmıştır.

Ecdadımız Medine’de Peygamberimizin ravzasındaki kandillerde 400 sene boyunca zeytinyağı değil, gülyagı yaktırmışlardır.

Fatih Sultan Mehmed’in babası ikinci Murad Han her üç gecede bir Peygamberimizi rüyâsında görürdü.

Osmanlı padişahlarından III. Mehmet Han Peygamberimize muhabbetinden dolayı Resûlullah’ın adı anıldıkda hemen ayağa kalkardı.

Paris’de meşhur Voltaire’nin yazdığı bir piyes temsil edilecekti. Piyes’in ismi “Taassub”.

Piyesde Zeyd-Zeynep (ra) meselesi dile dolanarak peygamber efendimiz küçük düşürülmek isteniyordu.

Bunu duyan Osmanlı padişahı II. Abdülhamid Han Elçilik vasıtası ile temsilin durdurulmasını, aksi hâlde bunu siyasi bir mesele yapacağını Fransız hükûmetine bildirdi. Fransızlar temsili durdular.

Lâkin tiyatro ingiltere’ye geçti. Ve aynı piyesin Londra’da verilmesi kararlaştırıldı.

Bu haberi biraz geç alan Osmanlı padişahı aynı teklifi ingiliz hükûmetine yaptı, ingiltere hükûmeti zamanın geçmiş olduğunu ve biletlerin dağıtıldığını esasen böyle bir hareketin vatandaşların hürriyetine tecavüz olacağını bildirerek teklifi red etti

Fakat Sultan Abdülhamid Han şöyle yazı gönderdi. “Müslümanların halifesi olarak, ingilizler peygamberimizi tezyif ediyorlar diye âlem-i İslama beyanname neşredeceğim”.

Bu ikaz karşısında ingiliz hürriyeti iflas etti.

Temsil hemen durduruldu.

Şu iki üç hadisenin altında ne gizlidir bilimsiniz; bir hadis-i kudsînin izahı gizlidir.

O hadis şudur; “Benim evliyâlarım kubbelerimin altında gizlidir onlan kimse tanıyamaz” buyrulur.

Burada “Kubbenin” mânâsı “Sıfat-ı beşeriye” dir.

Yani ALLAH-u Tealâ’nın peygamberleri ve evliyâsı herkes gibi yerler içerler evlenirler, sebeplere yapışırlar.

Görünüşde diğer insanlar gibidirler.

Bu sebeple onları herkes anlayamaz.

01.09.1986

Sıfat-ı beşeriye : İnsanın vasıfları.

YAVUZ SULTAN SELİM

Son günlerde işportacı fikir arkeologlarının çoğaldığı, bilgi noksanlığı, kaygısız kimselerin uydurmaları ve diğer düşünce anarşistlerinin gazetelerdeki neşriyatı hakiki bilgilere üzüntü verdiği gibi bir nevi tahkir mahiyetini alıyor.

Bayezi-i Veli'nin oğlu Yavuz Sultan Selim'in resmi hakkında tuhaf ve garip uydurma fikir spekülasyonu devam ediyor.

Osmanlı padişahları içinde olgunluk çağında iki sultanın sakalı yoktur.

Sakal bırakmamışlardır.

Sebebi vardır.

Bu sebep maddî değildir.

Maddeye bürünmüş mânevî bir hürmet ve mucburiyet meselesidir.

1-Yavuz Sultan Selim

2- Sultan Vahideddin

Sultan Selim'e niçin “Yavuz” lâkabı verilmiştir.

Sebebi vardır.

Kim bu ismi koymuştur?

Yavuz'un vücudu çok kıllıdır.

Köse değildir.

Hatta ölümüne sebep olan sırtında çıkan sivilceyi sıktırmış bu yara azarak ciğerine kadar işleyerek ölümüne sebep olmuştur.

Şir-i pençe “Antraks” vücudun kıllı mıntıkalarında husule gelir, izahı tıp kitaplarında vardır.

Hatta Fransız cerrahlarından Prof-Hartmann'ın kitabında Şir-i pençeyi salip seklinde yarın ve etrafındaki kılları traş etmeyin sözü yazılıdır.

Viyana'da bir resim bulunmuş.

Gür sakallı Yavuz'un resmi bu imiş.

Bunda köselik yoktur.

Yavuz köse ise bu resim niçin Yavuz'a atfedilmiştir.

Sağ kulağında bir küpe vardır.

Bu küpe “Hâtem” dir.

Mısır seferinde Yavuz emâneti mübareke ve hilâfeti aldığıında Mısır sultanının 99 adet büyük inciden yapılmış ve ucunda eski 5 kuruşluk büyüklüğünde bir hâtem takılı idi.

Bunu Yavuz sağ kulağına takmıştır.

Sol kulağına değil.

Ruhî ve tıbbî sebebi vardır.

Bu hâtemi kim taktırmıştır.

Tomar-ı Osmani'de yani arşivde ve Şemseddini Sami Bey'in Kamus-u Alâm'ında bunun hakkında malûmat vardır.

Hacı Bektaş-ı Velî'ye giderek kulağını deldirmiş küpe taktırmış, Yeniçerileri bende etmek için...

Bunlar hikâye bile değildir, isbata bile lüzum yoktur.

Zira uydurma iddayı isbata çalışmak aynı bilgisizliğe iştirak olur.

Hacı Bektaş-ı Velî zamanında Osmanlı Devleti yoktu.

Selçukiler vardı.

Yeniçeri denilen bir teşkilât da yoktu.

Sonra Yeniçeriler Hacı Bektaş-ı Velî'yi asırlarca sonra Pir kabul ederek, alevi tarafını tutarak Yavuz'a küfür bile etmişlerdir.

Hacı Bektaş-ı Velî, İstanbul'un fethinden evvel yaşamış.

Osmanlı imparatorluğu yok o zaman.

Selçuki devri.

Yavuz Selim Şam seferini yaptıktan sonra Mısır'ın fethine gitti.

Bu gidişte o zaman Süveyş kanalı olmadığı hâlde 9 günde Şam'dan cenube doğru giderek Sina çölünü ordusu ile geçmiş ve Kızıl deniz kıyısından Mısır'a varmıştır.

Hatta paşalar ve vezirler Sina çölünü geçmek zordur, asker kırılır meselesini Yavuz'a bir türlü açamamışlar.

Yavuz'un lalasını öne sürmüşlerdir. Yavuz da lalaya:

“Senin boynun mu kaşınıyor lala” demiş.

Ve sabah namazını kıldıktan sonra Şam'ın Cebeli esvedler silsilesinden Sina çölüne girmişlerdir.

Bir müddet gittikten sonra bir öğle vakti Yavuz attan inerek kum üzerinde 4 elle bir iki kilometre gitmiş.

Sonra oturmuş dua etmiş, ağlamış.

Tekrar atına binerek Sina çölünü zayıtsız geçerek Kızıldeniz kıyısından tekrar kuzuye dönerek Süveyş kanalının o zaman olmadığı yerden Mısır'ı fethetmiştir.

İstanbul'a geldikten 3 ay sonra çöldeki bu hâlini kendisine münasip ve sakın olduğu zamanda sormuşlar.

Ağlayarak anlatmış.

önde yalın ayak baş açık Resûl-ü Ekrem gidiyordu, ben attı nasıl yürüyebilirim demiş ve Resûl-ü Ekrem'i uzun saçlı, sakalsız gördüğünü ifade etmiştir.

Ve bundan ötürü Yavuz sakal bırakmamıştır.

Şu lafları tomarda bulabilirsiniz.

Fakat bugünkü zihniyet buna güler geçer.

Hayal bile olsa hakikat budur.

Geçmişin büyüklerine, söyledikleri sözlere hürmet etmek gerekir. Bunları kurculamak insana yaraşmaz.

Mânâsız gibi görünen şeylerin içinde bile mânâlar vardır.

Bu yumak sarmakla bitmez.

Sükût etmek en doğru iştir.

İşporta : (Arnavutça) Seyyar satıcı tezgahı. * Yayvan yemiş sepeti.

Şir-i pençe : Aslan pençesi.

Hâtem : Mühür. Üzerinde yazı olan ve mühür yerine kullanılan yüzük. * Son. En son.

Lala : f. Osmanlı İmparatorluğu zamanında sadrazamlar hakkında "Atabek" karşılığı olarak kullanılan bir tâbir olduğu gibi, şehzâdelerin mürebbilerine de bu ad verilirdi. * Saraya alınan acemilerin terbiyesine memur edilenler. * Eskiden büyük memurlarla zenginler de çocuklarının terbiyesine bakmak üzere "lâla" istihdam ederlerdi. Lâla, görünüşte hizmetkâr vaziyetde idiyse de, terbiyesi kendisine havale olunan çocuğa karşı âmir yerinde bulunur;

esasen yaşlı ve kâmil insanlardan seçildikleri için çocuklar da kendisine bir mürebbi, bir hoca gibi tâzim ve hürmet ederlerdi.

TAKVİM

İnsanlar geçmiş, hâli ve geleceği anlamak yaşamak ve hatırlamak için zaman ve vakti formüle etmişler ve sabit başlangıçlara koyarak takvimi meydana getirmişlerdir.

Muhtelif takvimler vardır. Bunlar ilmi esaslara güneşe, aya, dünyanın sistem olarak kendi etrafında ve güneşin etrafında dönmesine göre tanzim edilmişlerdir.

Bir de dört türlü takvim vardır.

1- Kamerî Takvim

2- Şemsî Takvim

3-Rumî Takvim

4- Milâdî Takvim

Bunları anlamak için aşağıdaki izahatımızı dikkatle okumak yeterlidir.

Resûlü Ekrem'in Mekke'den Medine'ye hicreti Hicri takvim olarak kabul edilmiştir.

Resûlullah'ın hicreti o seneki Muharrem ayının ilk Cuma günü başlamıştır.

Bu gökteki aya göredir.

Gökdeki ay demek ayın hilal hâlinde ilk görünüşü o ayın başlangıcı olarak kabul edilir.

Buna Hicri, Kameri takvim ismi verilir.

Bu gökteki ayın görünüp kaybolmasına göre günü hesap edilir.

Bir de Hicreti esas alarak güneş yılına göre hesaplanır.

Bu da yine hicret başlangıcıdır.

Bundan dolayı hicri senenin ilk ayının adı Muharremdir.

Ve hicri, kameri yılın sene başıdır.

Hicri, Şemsi Takvim:

Bu da yine hicretin başlangıcıdır, fakat güneş yılına göre hesaplanır. Yılın başlangıcı 20 Eylüldür.

Rumi Takvim:

Eskiden memleketimizde bu takvim kullanılırdı.

Güneş yılına göre hesaplanır her yıl 14 Mart günü sene başı olarak kabul edilir.

Ayların uzunluğu Milâdi aylar gibidir.

Milâdi Takvim : İsa peygamberin doğumu başlangıç kabul edilir. Fakat kesin değildir.

Bu da güneşe göre hesaplanır.

04.02.1986

İNSAN VÜCUDUNUN HAKİKAT SIRRI

“vaaz”

Dünyada kaderin çizdiği hiçbir hadiseye, devamlı sıkıntı ve dertlere üzölmek doğru değildir.

“Bu, kadere isyandır, kadere isyan ALLAH’a isyandır. ALLAH’a isyan küfürdür.”

İnsan sırf ALLAH için yaratılmıştır.

İnsan vücudu ALLAH’ın mülküdür:

İnsan ALLAH’a mensupdur.

Başkasına nisbeti yoktur.

Her kim bütün fiillerini, amellerini bu hakikat zât sırtına göre yaparsa, o zaman yaptığı iş,

halis ALLAH için yapılmış bir ibadet olur.

Bu şu demektir :

Nefsinin yaptığı işlerin hiç birinde benim nasibim yoktur.

Çünkü hepsi ALLAH'ın mahlukudur.

Nefs, akıl, vücut, varlık hep ALLAH'ın mahlûkudur.

O zaman kendisinden çıkan her amel, hakikat sırrı üzerine sadır olur.

Fakat adam şöyle derse :

“Benim zâtım ALLAH içindir, fakat nefsimin fiilleri benim içindir” derse; o zaman yaptığı ibadetleri nefsi için yapmış olur.

O zaman “hakikat sırrı” üzerine cereyan etmez yaptığı işler ve ibadetler.

Yaptığı işleri ALLAH için değil sadece nefsinin arzuları için yapıyor demektir.

Bu takdirde o kimse HAKK'dan ayrılmış olur ve olduğu yerde durur.

Bunun için yapılan her iş ALLAH için olacaktır.

ALLAH'ın azameti kibriyâsı için ibadet edilecektir.

Nefsiniz için ibadet edin diye bir emir ve bir tebliği Resûlullah yoktur.

Bu işde ecir vardır, mükâfat vardır demek bizim ona lâîk olduğumuzdan değildir.

Dikkat edin, hem de çok dikkat edin.

Bu bir hâlvet sözüdür.

Ecir ve mükâfatı ancak Cenab-ı HAKK kendi ihsan ve kereminden veriyor.

Çünkü zât, ALLAH'ın mahlûkudur.

Ve yaptığı ibadetlerden dolayı sevaba müstehak değildir.

“Ben ins ve cinni bana ibadet etsinler diye yarattım” buyuruyor Cenab-ı ALLAH bu âyet-i kerimede.

Dertlerden şikâyet kadere isyandır.

Bunlardan üzülmek de doğru değildir.

Elde değil demek de “iman”ın kuvvetli olmamasındandır.

Hepinizin bildiği bir haramdan bahsedeceğim:

ZİNA haramdır.

Değil mi?

Evet siz bildiğinizi içinizde saklayın...

Ben şimdi konuşacağım :

LİVATA haramdır.

ZİNA haramdır.

Meleklerin bir kısmı ana ve babanın meni nutfesinden hasıl olurlar. Erkeğin menisi ekin mahalli olan kadının rahmine düşerse, orada meleklerle beraber nutfeye yaşar.

ALLAH o nutfenin evlâd olmasını hükmetmiş ise o zaman o meni tanesi bir kan pıhtısı olur. Sonra büyümeye başlar.

Melekler de bununla beraber büyürler.

Çocuk dünyaya gelince melekler de çocukla beraber büyür ve dünyaya çıkarlar.

O melekler o çocuğun zâtını muhafaza ederler.

Meleklerin en büyüğü onun sağındaki hafaza meleğidir.

Çocuk nasıl ana ve baba arasında büyüyüp yetişirse, melekler de onunla birlikte büyürler.

Eğer Cenab-ı HAKK çocuk olmasını istememiş ise, o melekler o nutfeye ile birlikte rahimde ölürlər.

Bundan kula zarar gelmez.

Meniyi rahimden başka biri yere akıtmak câiz değildir.
Cenabı HAKK ondan bir çocuk dogmasını murad etti mi, etmedi mi bilemeyiz.
Onun için dışarı akıtılan meni ile bir çocuk ve melâikenin telef olmasına biz sebep oluruz.
Bu yüzden Resûl-ü Ekrem (s.a.v.) nikâhı emretmiştir.
Zina gizli yapılır.
Çünkü zinayı açıktan yaparsa ceza terettüb eder.
Çocuk doğduktan sonra esinin toprağa gömülmesi lâzımdır.
Aksi hâl, sar'a nöbetlerinde ve solda bulunan meleğin telefını mucip olur.
Sar'a nöbetlerinde sar'alılar kendilerini kaybettikleri zaman gözleri daima sola kayar.
Sağa kaymaz.
Bu hususu bugün dünyada bilen kişilerin sayısı da yediyi geçmez. (Siz bilin, kimseye, de bildirmeyin!)

Bu lâkırdıları benden sonra kimseden insan kulağı duymayacaktır. Sizlere tavsiyem:
Kalabalık yerlerde bulunmayınız!
Her türlü münakaşadan sakınınız!
Kaçınız!
İçinizi kimseye açmayınız!..
Dışınızla görününüz!
Gece namazlarında "DEYYÂN" olan HAKK'a içinizi gösterin! Bol Salâvât-ı şerife getiriniz!

Selâvat sizin kendinizde olan Nûru Muhammedi'ye (s.a.v.) karşıdır. Kendinize getiriyorsunuz demektir.
Dünya karışıktır!
Kalabalıktan daima kaçınız!
"Güneş batmadan evinizde olunuz!"
Daima abdestli bulununuz!
Abdestsiz kelâm etmeyiniz!
Abdestsiz yemek yemeyiniz!
ALLAH'ın afatı yakındır.
Gafletde olmayınız!..
Kat'iyyen hırsa kapılmayın!
Yalana tevessül etmeyin!
Kanaatkâr olun!
Doğruluktan ayrılmayın!
Haramdan kaçının!
Helâl insana kâfidir.
Artar bile.
Sabah namazını kaçırmayın!
Her ay üç gün oruç tutun!
İhmal etmeyin!
Gece namazı kılın!
İsyankâr olmayın!
Dinsiz ve mağrur insanlarla düşüp kalkmayın ve münakaşa etmeyin!
Asla ümidinizi kaybetmeyin!
Dert ve yoksulluk karşısında metin olun!
Dilinizden ALLAH ve Resûlü Ekrem'i eksik etmeyin!
Dünyada rahat yaşamak için ALLAH ve Resûlü ile namaz kâfidir.

Dünya kendini birşey zannedenlerle doludur.
Onlara kulak vermeyin!
Dünya, yalancı müşşidler, şeyhler, velîlerle doluyor.
Hakikileri gizlidir.
Belli değildirler.
Nişansız ve i'lemsizdirler...

Kibriyâ : Azamet. Cenab-ı Allah'ın azameti ve kudreti, her cihetle büyüklüğü.

Azamet : Büyüklük. Cenab-ı Hakk'ın büyüklüğü. * Kibirlilik

Hâlvet : Yalnızlık. Tek başına kalmak. Tenhaya çekilme. * Gizlilik.

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

“Ve ma halaktul cinne vel inse illa li ya'budun : Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım.” (Zâriyât 51/56)

Meni : Erkek veya dişinin bel suyu. Döl suyu. Nutfе. Sperma.

Evlâd : (Veled. C.) Veledler. Çocuklar.

Terettüb : Sıralanmak. * Gerekmek. Lâzım gelmek. Netice olarak çıkmak. * Bir yerde aslâ kımıldamak, bir vecih üzere sâbit ve pâyidar olup durmak. * Zuhura gelmek. * Muayen sebeblerin, muayyen ve mukannen olan neticeler vermesi.

Deyyân : Herkesin hesabını ve hakkını en iyi bilen ve veren. Hâk Teâla. Kahhar. Hâsib. Hâkim. Kadir. Râi. Cenâb-ı Hak.

Afat : Afet. Belâ. Musibet. Büyük felâket. Dâhiye. * Mc: Son derece güzel.

İ'lam : Bildirmek. Belli etmek. Anlatmak. * Mahkeme hükmünü bildiren resmi karar yazısı.